P'TAAH

PLEİADES MESAJLARI/2

JANI KING

AKAŞA®

P'TAAH

PLEİADES MESAJLARI / 2

Medyum:
Jani King

Çeviren:
Jale Gizer Gürsoy

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı:
P'taah Tapes / Transformation Of The Species

Bu Kitabın Türkiye'deki Yayın Hakları
Akaşa Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir.

Dizgi: Bilginler
Kapak Düzeni: Mehmet Ali Arın
Baskı: Özal Matbaası
Kapak Baskısı: Santra Ajans
Film: Senkron Grafik
Cilt: Evren Ciltevi

AKAŞA
Yayın, Dağıtım, Tanıtım, Turizm ve Dış Ticaret Ltd. Şti.
İstiklâl Caddesi Mis Sokak Tan Apt. No: 6/4
Beyoğlu - İstanbul
Tel: 249 20 15

İstanbul, 1999

Güvenli bir evrende yaşadığınızı, kendi realitenizi kesinlikle kendiniz yarattığınızı anladığınız zaman, çoğul-evrenlerde en büyük gücün sevgi olduğunu ve hiç kimseden ve hiçbir şeyden ayrı olmadığınızı ve gördüğünüz her şeyin -bilinen ve bilinmeyen realitelerdeki her şeyin- TÜM-VAROLAN olduğunu anladığınız zaman, işte o zaman siz dünyaya bir ışık olacaksınız ve hepinizin arzuladığı değişimi yaratacaksınız.

-P'TAAH-

Siz hayal edebileceğinizin ötesindeki kavramlara ulaşacaksınız.

Siz hiçbir şeyin ayrı olmadığını idrak ettiğinizde, bunu gerçekten bildiğinizde, o zaman gerçekten evreni değiştireceksiniz. Yüce aydınlanma zamanları, ta ki sizin gerçekten Tanrı olduğunuzu bilmediğiniz bir zaman kalmayıncaya dek sürecek.

Ve o zaman geldiğinde, sevgili varlıklar, gezegeniniz hayallerin bile ötesinde ışıklar yansıtacak - galaksileri aydınlatacak bir havai fişek gösterisi gibi dans eden gökkuşağı renkleri yayacak.

Gezegen, gerçekten, BEN OLAN TANRI'nın bir yansıması olacak.

-P'TAAH-

TEŞEKKÜR

Desteğiniz, vizyonunuz ve dostluğunuz için size daimi sevgi ve teşekkürler, Carol ve Peter Erbe. P'taah bilgilerine adadığın adeta sonsuz saatler için Peter, sana minnettarım.

Başından beri ve hâlâ hep benimle olan Cheryl Laizans'a; ve dürüstlüğü ve desteği ile dar zamanlarımda benim bu işe devam etmemi sağlamış olan Gitanjali'ye çok teşekkürler. Sizleri seviyorum.

Uzak Kuzey Queensland'daki "aileme" teşekkür ediyorum. Ben sizler olmadan ne yapardım?

Ve elbette sana, sevgili P'taah ve tüm yakınlarına şükranlarımı sunuyorum -dilerim yolculuğun geri kalan bölümünde de benimle birlikte olursun.

Jani King
Hawaii
Temmuz, 1992

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....9
Jani King'in Tanıtımı.....11
Birinci Celse: 4 Aralık 1991.....19
İkinci Celse: 11 Aralık 1991.....41
Üçüncü Celse: 18 Aralık 1991..... 63
Dördüncü Celse: 8 Ocak 1992..... 87
Beşinci Celse: 15 Ocak 1992 107
Altıncı Celse: 22 Ocak 1992 131
Yedinci Celse: 29 Ocak 1992.....155
Sekizinci Celse: 5 Şubat 1992 175
Dokuzuncu Celse: 4 Mart 1992..... 197
Onuncu Celse: 11 Mart 1992.....217
Onbirinci Celse: 18 Mart 1992..... .237
Onikinci Celse: 25 Mart 1992.....259
Onüçüncü Celse: 1 Nisan 1992 279
Ondördüncü Celse: 8 Nisan 1992 299

ÖNSÖZ

Sevgili Okur, P'taah kitaplarının ortaya çıkış biçimi kesinlikle bir rastlantı değildi.

1991 Haziranında, Jani King -ki onunla bu olaydan on dört hafta önce bir kez karşılaşmıştım- beni Avustralya'nın Kuzey Queensland bölgesindeki evimde ziyaret etti. Sohbetimiz sırasında bu muhteşem fikir aklıma geldi ve bir dizi akşam oturumu düzenleyerek, Jani kanalıyla konuşan P'taah 'ın sözlerini kaydedip kâğıda geçirmeyi, böylece bu bilgileri bir kitap veya kitaplar halinde bütün dünya ile paylaşmayı düşündüm. Jani bu fikri sevinçle karşıladı ve biz bu proje üzerinde coşku ve hevesle düşünmeye başladık.

O akşam birkaç dostumuzun eşliğinde hoş bir gece geçirdik ve Jani'ye bu girişim için P'taah'ın rızasını alma nezaketini göstermemizi önerdim.

Jani hemen kabul etti. Grup Jani'nin çevresinde toplandı ve Jani P'taah ile irtibata geçti. Başlangıçtaki selamlaşmadan sonra ben coşku içinde "parlak fikrimi" dile getirdim ve onun iznini diledim. Onun yavaşça bana doğru yaklaşıp, oturduğum yere eğilerek, öylesine yumuşaklıkla, "Fakat sevgili dost, bu kadın zaten bunun için burada!" derken gözlerindeki pırıltıyı (tabii, Jani'nin bedeni aracılığı ile) asla unutmayacağım.

Bundan sonra yirmi sekiz hafta boyunca toplanarak, yirmi ila seksen kişinin katılımı ile ve açık bir soru-yanıt forumu şeklinde grup celseleri yaptık. Bunu, yükselen duygu-

lara, gözyaşlarına, hepsinin üzerinde, sevgiye, P'taah'ın insanlık için duyduğu sınırsız şefkatine tanık olduğumuz çok özel bir zaman olarak tarif edebilirim ancak, ki bu P'taah'ın şu sözlerinden daha iyi bir biçimde ifade edilemez: "*Sizi yuvaya getirebilmek için her şeyi yapacağız..*"

Yerküre'nin ve onun çocuklarının değişimine, üçüncü yoğunluktan (boyuttan) dördüncüye geçişe yardımcı olurken, P'taah, yan yollara sapılmasını reddederek, karanlığı ışığa, acıyı sevince, azabı vecit haline dönüştürme yolundaki merkezî öğretisine kararlılıkla sadık kalıyor.

O, öğretilerinin sadeliğini bize hatırlatarak şöyle diyor:

"*Değişim-dönüşümün reçetesi evreninizdeki tek reçetedir, o da sonuç almak için herhangi bir şey YAPMAK zorunda olmadığınızdır.*"

Sıkıntı ve dertleri gitgide artan bir dünyada, P'taah'ın mesajı, insanlığın uzun karanlık tünelinin sonunu işaret ederek, ışığa ve sevince götüren bir meşale yaratıyor.

Samimi dileğim odur ki, bu kitapta yazılı sözler, okuyucuya bu muhteşem varlığın sıcaklığını, mizah duygusunu, sevgisini ve şefkatini aynen celselere katılmış olanların P'taah'ı deneyimledikleri şekilde aktarabilsin.

Peter O. Erbe
Ocak, 1994
Kuzey Queensland

JANİ KİNG'İN TANITIMI

Okurlardan çoğunun medyum Jani King'i bir ölçüde olsun tanıma arzusu duymaları normal bir şeydir, ama ne var ki genellikle, medyumluk sürecinde tüm dikkat medyum vasıtasıyla bilgi veren varlığın üzerinde odaklanır ve okur, burada tüm bunları mümkün kılmak için zamanını ve enerjisini adayan bir insanın bulunduğunu kolayca unutabilir.

Jani'nin durumunda, biz ayakları yere basan, sıcak kalpli, doğayı seven, gülmeyi seven ve yoğun bir mizah duygusuna sahip bir kadınla karşı karşıya bulunuyoruz.

Jani'yi tanımanız için, Jani'nin en ısrarlı soruları bizzat yanıtlaması için bir grup toplantısı düzenledik.

S: Jani, P'taah ile nasıl karşılaştınız?

Jani: Bu sorunun yanıtını biraz etraflıca vermem gerekiyor. 1947'de Yeni Zelanda'da yaşıyordum. Ben orada doğdum. Çok ıssız bir bölgede, 350 dekarlık bir çam ormanının ortasında yaşıyordum. O günlerin hemen savaş sonrası olduğu düşünülürse, ulaşım pek yoktu; yani, orası çok tecrit edilmiş bir yerdi. İşte, ben çok küçük bir kızken, bir gün evden çıkıp çevrede dolaştığım sırada ormanın içine doğru ilerlediğimi hatırlıyorum. Ve o sırada bir şey oldu. Neler olduğunu hatırlamıyorum, ancak daha sonra eve döndüğümde gün hayli ilerlemişti. Ve en garip olan da, gittiğimi hiç kimse fark etmemişti. Aranızda küçük bir kız annesi olanlar bilirler, çocuğunuz bir saatliğine bile ortadan kaybolsa bir hayli te-

laşlanırsınız. Ama, aradan saatler geçtiği halde hiç kimse benim ortadan kaybolduğumu fark etmemişti.

1988 yılında Avustralyalı bir medyum, St. Germain adlı bir yükselmiş üstada kanallık yapmaya başladı. Bu sıralarda elime Whitley Streiber'in "Komünyon" adlı eseri geçti. Kitabı bir arkadaşımın masasında gördüğümde, olağanüstü bir biçimde ona çekildiğimi hissettim. Arkadaşıma kitabın konusunun ne olduğunu sordum ve o da, "Uzaylılar tarafından kaçırılan bir adam hakkında bir şeyler," diye yanıtladı. Kitabın kapağında, kocaman gözleri olan üçgen şeklinde bir yüz yer alıyordu ve her nedense, buna neyin neden olduğunu bilmeksizin, bir ürperti ve heyecan duydum. Ertesi gün eve kapanıp kitabı başından sonuna dek okudum. O bana öylesine aşina gelmişti -Whitley Streiber'in başına gelenleri öğrendiğinde dehşete düşmüş olması dışında. Ben bu duyguyu asla yaşamadım. Bundan birkaç gün sonra, (bir medyumik celsede) "tesadüfen" St. Germain ile konuştum ve ona bu konuda bir soru sordum. Ona, "1947'de bir çocukken yaşadığım ve hatırlamadığım o deneyim hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?" diye sordum. St. Germain dedi ki, "Sen bir uzay gemisine alınmıştın. Orada, belleğine, yaşamının herhangi bir anında yüzeye çıkabilecek belli bir bilgi yerleştirilmesini sağlayan tıbbi bir işlemden geçirildin." Ve o bu kaçırılışı ve nedenini anlatmaya devam etti. Orada oturmuş, "Oh, evet, evet," diye tekrarlayarak, gözlerim yuvalarında fırıl fırıl dönerek dinliyordum. Ama, o sözlerini bitirdikten ve ben onun söylemiş olduklarını özümsedikten sonra, öyle görünüyordu ki bu benim için bir sürpriz olmamıştı.

Ona, bir başka varlığın bana yaptığı ziyaret hakkında da soru sordum, ve ben bir görüntüden, bir hayaletten değil, fiziksel bir realiteden söz ediyordum. 1961'de fiziksel bedeniyle gelen varlık P'taah idi (onun kaç tane fiziksel bedeni olduğunu bilmiyorum) ve biz çok olağanüstü bir görüşme

yapmıştık. Bu benim P'taah ile uyanık bilinçli halimdeyken gerçekleşen tek buluşmam olmuştur. 1947'de olan deneyim hakkında bana ekminezi yapıldı, ve bana o zaman olmuş olanları şimdi bilinçli olarak hatırlıyorum. 1961'deki deneyim öylesine olağanüstüydü ki, bende bıraktığı bir keder tortusu hâlâ mevcuttur. *(Jani, bu deneyimin anısıyla derinden etkilenmiştir ve kendini toparlamak için bir süre bekler.)* Çünkü onu hâlâ bekliyorum -gerçekten.

Size söylemeliyim ki benim P'taah ile olan deneyimim günden güne sizinkilerden çok farklı olmaktadır. Sizler için bu hemen hemen... bunu izah edemiyorum -sizin deneyiminiz benimkinden farklı oluyor. Ben başımın içinde P'taah ile konuşabilirim. O benimle konuşur, fakat bu sizin onunla teke tek deneyiminizden daha uçucu ve kaçıcıdır.

S: P'taah'a bu keder duygusu hakkında bir şey sordun mu?

Jani: Evet, sordum.

S: Ne dedi?

Jani: Sanırım, keder hakkında size ne söylüyorsa bana da onu söylüyor; yani, onu onun tümüyle değiştirilip dönüştürülebilir olduğunu. Bir bakıma bununla başedebildim, çünkü uzun bir zamandır gerçekten bekliyordum -yani, her Allahın günü bekliyordum. Şimdi öyle değil, ve artık onunla tekrar yüzyüze gelmesem de olur. Fakat bu şey hâlâ yüreğimde...

S: P'taah'a medyumluk yaparken duygusallaşıyorsun ve gözlerin hafifçe nemleniyor. P'taah duygulardan ne derecede etkileniyor? Öyle sanıyorum ki bu onun için bizler için olduğundan farklıdır. Bu konuda bir bilgin var mı?

Jani: Bence bunu ona sormalısınız. Benim bütün söyleyebileceğim, sadece gözlerimin değil, burnumun da aktığıdır.

Onunla bu konuda bir hayli lafladık, ve ben onun bedenime yaptıkları üzerinde hiçbir kontrole sahip olmadığımı söyledim ve ondan bu işi fazla "tiksindirici" bir hale getirmemesini rica ettim; örneğin, burnum aka aka etrafta dolaşmak gibi. O oldukça iyi davranıyor fakat çoğu zaman transtan çıktığımda burnum tamamen olmasa da hemen neredeyse akar halde oluyor. Bir diğeri ise çoğu zaman gözyaşlarım oluyor, her ne kadar celse sırasında benim duygusal bir katılımım olmuyorsa da.

S: Jani, P'taah senin bedenine girdiğinde sen nereye gidiyorsun?

Jani: Hiçbir fikrim yok. Bazen sanki buralardaymışım, pek uzaklarda değilmişim gibi hissediyorum. (*Kafasının sağ arka tarafını göstererek*) Kimi zaman olanlar hakkında bir duyumsamam oluyor, bazen onun söylemiş olduklarından bir şeyler anımsıyorum, fakat bir başkası tarafından söylenmiş hiçbir şeyi hatırlayamıyorum. Bazen çok zeki kesiliyorum. Geçen gün Peter, P'taah ile bir celse yaptı, ve ben kendime geldiğimde Peter'e dedim ki: "Oh, evet, hepsini aldım, konunun ne olduğunu tümüyle biliyorum." Ancak, Peter celseyi anlattığında, ben gerçekte söylenenlerin ancak ufak bir kısmını biliyordum ki bu da size ne kadar zeki olduğumu gösterir. Yanıtım, gerçekten hiçbir fikrim olmadığıdır. Bazen -bunun celselerde P'taah'ın söyledikleri ya da yaptıklarıyla ilgisi olup olmadığını bilmiyorum ama- geri dönmeyi gerçekten istemiyorum. Geçen haftaki celsede bulunanlarınız için bu çok duygusal bir şey olmuştu ve bunun nedenini de bilmiyorum ama geri dönmek istemedim. Celse kayıtlarını daktiloya çekerken orada gerçekten böylesine duygusallaşacak herhangi bir şey bulamadım. Bütün bildiğim, gerçekten burada olmamayı tercih ettiğimdi.

S: Jani, senin bedenini terk etme konusuna gelelim. İlk defa kendini nasıl bıraktın?

Jani: Bunu ben yapmadım. Bu benim iradem dışında oldu.

S: Ne demek istiyorsun, o öylece gelip de seni dışarı mı itti?

Jani: Hayır, hayır. Demek istediğim şu ki, gerçekten ne olup bittiğini anlamadım. İlk seferinde, ben bir yere gidiyormuşum gibi olmadı, işittiğim bu ses sanki bir mağaradan geliyor, sanki benim ağzımdan çıkıyor gibiydi. Kendi kendime, "Oh," dedim, "ne oluyor?" Fakat neler olduğunu çabucak anladım. Öteki şey, yani P'taah bedenime giriyor. Onun orada olduğunu biliyorum, ve o benim iznim olmadan bunu asla yapmıyor, yani bedenime izinsiz girmiyor. Böyle bir celse olduğunda, ben önce küçük bir alıştırma yaparım; buraya oturup, gözlerim kapalı, sürekli mırıldanırım, sonra ayrılırım ve o içeri girer. Fakat bazen bu göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir zamanda gerçekleşir, ki bu isterik bir durum yaratıp bir hayli heyecana yol açabilir, özellikle de grupta konu hakkında hiçbir şey bilmeyen kimseler hazır bulunuyorsa. Bir an oradayımdır, hemen bir an sonra bir başkası onlara hitap etmektedir. Biraz kafa karıştırıcı. Bu irade dışı olay -irade dışı diyorum, çünkü dışarı çıkmak için uğraşmak zorunda kalmıyorum- eğer çok gevşemiş haldeysem, eğer hoşça bir vakit geçiriyorsam, ve özellikle bir-iki kadeh şarap içmişsem meydana gelir. O birdenbire geliverir. Çünkü o da bir kadeh şarap içmek istiyordur. Oh, hiç kuşkunuz olmasın. (*Kahkahalar.*)

S: Yıllar önce P'taah sana fiziksel bir form içinde göründüğünde, o bir kadın ya da bir erkek olarak mı, yoksa farklı bir şey olarak mı görünmüştü? Yani, bizim alışkın olmadığımız bir şey olarak mı görünmüştü?

Jani: Evet, farklı bir şey olarak görünmüştü. O bir ışık bedendi, fakat fiziksel bir bedendi. Yani, bu beden bizimki

kadar yoğun değildi. Bir insanımsı (humanoid) formdu bu. Çok güzel, çok iri gözleri vardı. Bu en inanılmaz şeydi. Gerçekten bu konuda ne söylesem azdır, çünkü olmakta olanlar sanki programlanıyor gibiydi. Her tür veriyi almakta olan bir bilgisayar gibi. Fakat benim kalbimin ilgilendiği şey başkaydı. Ben inanılmaz bir sevgi seline boğulmuştum. Bu o vakte kadar deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu. O zamandan bu yana, aynı duyguyu medyum Azena Ramanda vasıtasıyla bilgi veren St. Germain ile hissetmişimdir -ve bir de açık denizde balinalarla birlikte yüzerken.

S: P'taah senin bir birey olarak, kendi gelişimin için ne yapman gerektiğini söylemek üzere seninle iletişim kurar mı?

Jani: O benim kulağıma küçük mücevher-gibi sözcükler fısıldar, ve eğer ruhsal bakımdan en büyük hayrıma olacak biçimde davranmıyorsam, o zaman uyarıcı bir sille yerim.

S: Bu celseler seni fiziksel bakımdan yorup hırpalıyor mu?

Jani: Koşullara bağlıdır. Eğer kendimi gerçekten çok canlı ve keyifli hissediyorsam, celseden sonra çok enerjik olurum ve bu saatlerce sürer. Eğer celseden önce yorgunsam ve kendimi pek iyi hissetmiyorsam, celseden sonra, transtan çıktığımda kendimi kuvvetlenmiş hissederim, ama bu hal geçtikten sonra bitkin düşerim.

S: İnsanlar P'taah ile kişisel bir celse yaptıklarında, o bu kişi hakkında her şeyi bilir mi? O insanı, geçmişini ve bütün bu şeyleri?

Jani: Bilmiyorum. Burada kişisel bir deneyimi olan var mı?

Peter Erbe: Benim var. Yanıtlayabilir miyim?

Jani: Tabii.

Peter: O sizin ne renk iç çamaşırları giydiğinizi bilir. *(Kahkahalar.)* ***Çok kişisel şeyleri bilir.***

S: Celselerde ikide birde balık-pullarından söz edildiğini işitiyoruz. Bu ne demek oluyor?

Jani: Bu bir şakadır. Geçen yıl Melbourne'da üç günlük çok ağır ve duygu yüklü bir seminerden sonra, P'taah katılımcılara hitap ediyordu. İnsanlar arasında duygusal şarj çok yüksekti. P'taah onlara, eğer kendi bedeni içinde olsaydı, onların ne kadar olağanüstü güzel olduklarını, nasıl güzel ışıklar yaydıklarını yansıtmak üzere bir ışık-gösterisi yapabilecek olduğunu söyledi. O bunu söylediğinde, odadaki lambalar birkaç kez yanıp söndü. Birisi ona, "Sizin görünüşünüz nasıl?" diye sordu ve P'taah da, "Ben çok güzelim," diye yanıtladı. Seminer düzenleyicisi yavaşça mırıldandı, "Eh, evet, eğer yeşil pulları hesaba katmazsanız." Buna herkes kahkahalarla güldü. O zaman, P'taah bu arkadaşa dönerek şöyle karşılık verdi: "Fakat azizim, ışıklar yüzünden pullarımı göremezsiniz." Böylece, bu P'taah'ın kalıcı bir şakası haline geldi.

S: Sen oraya, yani Pleiades'e gitmeyi talep ettin mi?

Jani: Öyle görünüyor ki, gittim. P'taah, son otuz yıl içinde birçok kez bir arada olduğumuzu söylüyor -Dünya'dan ayrılıp Pleiades'e gittiğimizde. Buna dair bilinçli bir hatıram bulunmadığını söylemeliyim size; ancak, bir uzay gemisinde bulunduğuma dair anılarım var, çocukluğumdaki hariç. Yine de bu konuda size söyleyebileceğim fazla bir şey yok. Bu bizim mantıksal algılayış tarzımız içinde pek fazla bir anlam ifade etmiyor. Yaşamış olduğum o deneyimleri anımsamayı istediğimi sürekli söylemişimdir, fakat P'taah, vakti geldiğinde her şeyi tümüyle hatırlayacağımı söylüyor. O, vaktin yakın olduğunu söylüyor, fakat "yakın" sözü onlar bakımından, Allah bilir, ne zamandır. Bu konuda ısrarcı olmamaya

çalışıyorum. Bu bazen biraz zor oluyor. Bazen içimde patlayan bir şey bana baskın çıkıyor ve yoğun bir özlem duyuyorum, fakat bu konuda epeyce deneyimli oldum. Bu duygu ile dolaşıyorum ve vaktin ne zaman gelecekse o zaman geleceğini düşünüyorum. Bilme vakti hakkında P'taah'a ve kendi ruhumun dürüstlüğüne güveniyorum ve her ne olursa ve her nasıl olursa, benim en yüksek hayrıma olacağını biliyorum. Diğer herkes gibi benim de, ne diye burada olduğumu merak ettiğim kuşkulu ve karamsar zamanlarım olmuştur, ama biliyor musunuz, işin aslını ararsanız, onu (P'taah'ı) seviyorum ve tam burada ve şimdi yaşamaktan başka yapmayı tercih ettiğim başka bir şey yok. Sanırım, söylemem gerekir ki ben çoğunlukla mutlu bir kişiyim.

Bölüm 1

BİRİNCİ CELSE

4 Aralık 1991

P'taah: Sevgili dostlar, iyi akşamlar. Burada sizlerle olmak bize her zaman gerçekten sevinç veriyor. Şimdi sorularınızı bekliyoruz.

S: (E)* Bize devresel uyumdan söz eder misiniz?

P'taah: Devresel uyum, insanlığın deneyimlemek için özlemini çektiği şeydir. Şöyle ki, gezegeniniz sizin türünüzün hatırlayamayacağı kadar eski dönemlerde, yani kaydedilmiş tarihinizden önceki sonsuz uzun zaman süreleri boyunca devresel değişimlerden geçmiştir -tıpkı insanlığın geçmiş olduğu gibi. İnsanlık bir zamanlar tam bir biliş hali içinde, Tüm-Varolan ile birlik halindeydi, ayrılığı deneyimlemeyi seçişi ise sırf ayrı-olmayışın sevincini yeniden deneyimlemek içindi. İşte böylece, o devreler halinde gelir ve Yerküreniz de, o harika değişim zamanlaması ile bunun içindedir. Ve şimdi, tüm Yerküre hızlanmaktadır. İnsanlığın kalbi, tarihinizin bu döneminin sona erişi ve yeniden uyuma ve birliğe kavuşma beklentisi içinde canlanmaktadır. 1991 sona ererken, siz de şimdiden 1992'nin beklentisi içindesiniz. 1992 yılı önemlidir, çünkü o sizin kadim yazılarınızda "son günler" olarak adlandırılmış olan zamanın başlangıcını oluşturmaktadır.

*Soruların başında yer alan E ya da K harfleri, soruyu soran kişinin erkek mi kadın mı olduğunu belirtmektedir. (Ç.N.)

Bu zamanlama içinde, önümüzdeki yıllarda, bilinç değişimi ve genişlemesi ile birlikte korku -yani uyumun zıt kutbu- da en sonunda ışık tarafından kucaklanmak üzere öne çıkacak.

Şimdi, hepinizin şunu anlamanız çok önemlidir: bu zamanda dünyanız, gitgide daha ve daha büyük bir kaos içine düşecektir. Bunun yargılanmaması gerekir. Bu gerçekten felaket değildir. Bu yalnızca, bilincinizin nasıl genişlemekte olduğunun bir göstergesidir; insanın içindeki Mesih gerçekten uyanmaktadır. Kurumlarınızın çöküşü ve Yerküre değişiklikleri çoktan başlamış bulunuyor, fakat bu gidişat 1992'de hızlanacak. Bu değişimler büyük bir sevinç ve kutlama vesilesi olarak görülmelidir. Sevgili dostlar, siz katınızda cereyan edenler hakkında korkuya düştüğünüzde, olayı daha genel bir görüşle görmek ve fiziksel ölüm olarak bildiğiniz şeyin bir yok-oluş olmadığını anlamak üzere bir adım geri çekilmeniz gerekir. O bir illüzyondur -ölüm yoktur. Böylece, fiziksel bedeni bırakmak, gerçekte sadece ruhun bir başka form içinde deneyim yapma arzusudur. Biliyorsunuz, fiziksel ölümsüzlüğü tam bir saplantı haline getirmiş insanlar var. Diyeceğimiz o ki, eğer buna sahip olsalardı gerçekten çok mutsuz olurlardı, çünkü onlar bedenleri ile henüz tam uyum halinde, bedenleri içinde tam rahat durumda değildirler, onlar hâlâ kendi içlerinde muazzam dramlar ve kaos yaratacaklardır. Siz ölüm fikrini kucaklayabildikçe bilinecektir ki bu sadece bir geçişten ibarettir. Korkusuzluk hücresel bir düzeyde fiziksel bedene aktarılır ve hücreler ölüm fikrinin gerilimden uzak sevinci ile rezonansa girdiklerinde, böylece siz hücreleri yeniden ve yeniden yaratabilirsiniz. Anlıyor musunuz? İkiye-bölünüş (dichotomy) de budur. *Artık ölüm korkusu taşımadığınızda, fiziksel bedeninizi istediğiniz sürece devam ettirebilirsiniz.* Siz uyum içinde oldukça sadece evrenler değil, fiziksel bedeniniz de sevinçle çınlar. İşte yükse-

lişiniz gerçekten böyle olur. Bir duman üflenmişçesine ve fiziksel bedeninizi de yanınıza alarak başınızı alır gidersiniz. Harikulade. Ama bakın, bu bir seçim meselesidir.

Aziz dostlar, hatırlanmalıdır ki daima, her zaman, seçim vardır. Siz kendinizi bir ışık iletkeni, Tanrısallığın bir yansıması olarak algılamayı seçerseniz, kendi katınıza bedenleriniz vasıtasıyla ışık saçarsınız. Biliyorsunuz, gezegeninizin her tarafında sizin gibi birçok grup var ve ayrıca gezegeninizin *içinde* yer alan ve gelecek uyuma doğru barışçı, harikulade ve sevinç dolu bir geçiş yaratmak üzere ışık yayan varlıklar var.

Uyuma varış, aynı zamanda, herkesin kalbindeki Tanrıçanın yükselişi olarak da anılır. Kadın genetik bellekteki tutsaklık niteliklerini kucaklamak durumundadır. Erkeğin de kadına, kadının gücüne karşı duyduğu korkuyu kucaklaması, bu korkunun aslında kendi gerçek Benliğinden duyduğu korku olduğunu bilmesi gerekmektedir. Kadının da, güçlü olmanın, kendi gücünü kabul etmenin pekâlâ olduğunu anlaması gerekmektedir. Görüyorsunuz ki, bu uyuma ulaşmanın yolu, BENLİĞİN uyumundan, şimdiye dek resmen benimsenemez olan o Benlik veçhelerini benimsemekten ve sevilemeyeceğine hükmedilmiş olanı sevmekten geçer. Ve bu böyle olacak, çünkü bu arzunuzu ortaya koydunuz. Böylece, tam istediğiniz şeyi tezahür ettirme konusundaki gücünüzü anlayacaksınız. Siz hepiniz birlik anlayışına ulaşmayı öylesine çok arzuladığınızdan onu seçtiniz. Yani, siz geniş tayflı bir oyun-plânı seçmiş bulunuyorsunuz ve işte bunun için bu zamanda enkarne oldunuz. Siz anbean yaşadığınız hayatınızda zaman zaman karışıklığa düşüyor ve böyle zamanlarda oyunun plânını yitirmiş gibi görünüyorsunuz. Bu pekâlâdır, çünkü *bu zamanda siz daha önce deneyimlemekten korkmuş olduklarınızı deneyimleyeceksiniz. Korku sahneye davet edilecek ve bazı durumlar şaşırtıcı bir hızla ortaya çıkacaklar, ta*

ki siz gerekli dersi öğreninceye kadar.

S: (E) Demek ki korktuğumuz her şeyi benimseyip kucaklamamız gerekiyor?

P'taah: Öyledir. O her ne ise, korkunun içine girecek ve onun gerçekten bir fırsat olduğunu fark edeceksiniz. Ve eğer ilk seferinde "başaramazsanız" da zararı yok, çünkü biliyorsunuz, ruhunuz onu şu ya da bu durum içinde yine karşınıza çıkaracaktır.

S: (E) Siz tarih-öncesinden ve Tanrısallığın, kendini ve sevinci yeniden keşfetmek üzere ayrılık içine girmesinden söz ettiğiniz zaman şu soru ortaya çıkıyor: Her şeyden önce tekâmülün gereği nedir, köken Tanrısallık olduğuna göre, onun hiçbir şeye gereksinimi olmadığına göre, mükemmelliğin kendini yeniden-keşfetmek için kendi yokluğunu aramasının gereği ne?

P'taah: Şunun bilinmesi gerekir ki, bir şeyin kendi üzerinde düşünebilmesi (tefekküre dalabilmesi), kendini seyredebilmesi için, onun Kendinden (asıl Benliğinden) ayrılmaya gerçekten gereksinimi vardır.

S: Orada bir çelişki var.

P'taah: Doğru, bu bir çelişkidir. Bu daima bir ikiye-bölünmüşlüktür. Bu, sonsuzluğun kendini tüm boyutlarda deneyimlemesidir. Size daha önce de söyledik ki, sonsuzluğu, Tüm-Varolanı, bu sınırlı sözcüklerle size aktarabilmek bizim için çok zor. Bakın, ayrılıksızlıkta (birlikte, bir oluşta) siz aynı anda her iki kutbiyete birden sahipsinizdir. Anlıyor musunuz? Daha geniş bir anlamda, diyebiliriz ki, onlardan birini ya da diğerini deneyimlemeyi arzuladığınızda, ayrılık olmak zorundadır. Ayrıca bir de bu realite katını, bu zaman/uzay sürekliliği katını deneyimleme arzusu da vardır. Bunların hepsi kutbiyettir. Realiteniz böyle var olur.

S: Kutbiyet, daha çok kullanılan deyimle gerilim.

P'taah: Doğru. Bu sizin bilimsel tarifinizdir.

S: Demek ki fenomenal evrenimizde, altta yatan gerilim yer çekimi ve hafiflik (havaya yükselme), faaliyet ve faaliyetsizliktir.

P'taah: Doğru. Biliyor musunuz, faaliyetsizliğin içinde bile faaliyet vardır -ikiye bölünmüşlük de budur, çünkü o tüm yaradılışın içinden çıktığı (zuhur ettiği) boşluktur (hiçlik, yokluk).

S: Ve o bizim kökenimizdir, öyle mi?

P'taah: Doğru.

S: (E) Bazı dinsel öğretilerimiz, psychdelic'lerin (farklı bilinç hallerini deneyimlemek üzere kullanılan bazı doğal ya da sentetik maddelerin) kullanımını bilinçlenme yolunda meşru olmayan bir kestirme yol olarak nitelendiriyor. Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

P'taah: Kuşkusuz, biz bilinç kuvvetlendiricilerin pek çok çeşitli kullanımını gözlemlemişizdir, sadece psychedelic 'lerin değil. Sizin devrenizin kadim günlerinde, bu "kutsal" sayılırdı. Sanrıya (halüsinasyona) neden olan doğal maddeler bilinç genişletici bir tarzda kullanılırdı, fakat belli bir çerçeve içinde. Bu özellikle Güney Amerika toplumlarında uygulanıyordu. İnsanın bilinci, o maddelerin etkisi altında kendi zihninin içini gördüğünde kanatlanıp uçardı. Ayrıca, bu beklenen sonuca götürecek bir disiplin ve eğitim uygulanır ve birçok hazırlık yapılırdı. İnançlar farklı bir realite yaratmak için mitolojik bir dünya çevresinde yapılandırılırdı. Bu geçerli idi. Bu maddelerin bugün de kullanılması elbette geçerlidir, aksi halde kullanılmazlardı. *Ancak, bu aydınlanmaya götüren kestirme bir yol değildir.* Bunlar, gerçekten, hücrelerde hasar yaratabilirler, ve yaratılmış olanı anlamama sonucunda da korku sahneye çıkar. Gezegeninizdeki belli bazı hükümetlerce, psychedelic'lerin insanların zihinlerini tahrip edecek bir silah olarak nasıl kullanılabilecekleri mak-

sadına yönelik pek çok deney yapılmıştır.

Biz bunların kullanılmamasını tavsiye ederiz, çünkü gerçekten, bu bilinçli zihni (bağlı bilinci) başka realitelerin olasılığına açsa da, siz bu aşamaya bu maddeleri kullanmadan ulaşabilirseniz, bilincin kazanımı çok daha büyük ve değerli olur. Aydınlanmaya götüren kestirme bir yol yoktur, sevgili dost, bunu siz pekâlâ biliyorsunuz. Öyle anlıyorum ki soruyu kendiniz için soruyor değilsiniz, çünkü siz şunu çok iyi anlıyorsunuz ki *aydınlanmaya götüren tek yol, tüm korkuyu ve yargıyı kucaklamaktan ve daima, anbean bir seçimin var olduğunu bilmekten ve bu seçimin, her ne olursa olsun, geçerli olduğunu bilmekten geçer.* O aynı zamanda Tanrısaldır, yoksa var olmazdı.

S: (E) Daha önce demiştiniz ki düşündüğümüz her dilek realite haline gelebilir. Kişi ne yapacağını tam olarak bilemediğinde ve bir seçim yapmak zorunda olduğunda sorunlar ortaya çıkıyor. Ben seçim yapmakta zorlanıyorum, fakat her ne yaparsak yapalım o doğrudur, öyle değil mi?

P'taah: Biz daima şunu söylüyoruz: yanlış karar diye bir şey yoktur. *Sizin gündelik hayatınızda ne yaptığınızın seçimi hakkında konuşmuyoruz.* Burada biz sizin algılama seçiminizden söz ediyoruz. Siz duygusal halinizi etkileyen herhangi bir durumu ya korku gözleri ya da sevgi gözleriyle görmeyi seçebilirsiniz. Sözünü ettiğimiz seçim budur. Seçim her ne ise, elbette geçerlidir.

S: Temelde ebedi bir kararı mı, yoksa her beş dakikada bir alınan kararı mı kastediyorsunuz?

P'taah: Sevgili dost, *yalnızca an vardır.* Gerçekte, gelecek zaman diye bir şey yoktur. Sizin geleceğiniz yoktur. Sizin geleceğiniz her bir şimdiki an üstüne kurulur. Sizin doğrusal (lineer) zaman içinde gelecek olarak gördüğünüz şey gerçekte yoktur. Siz gelecek olarak düşündüğünüz şeyi her

anki yaratımınıza göre oluşturursunuz. Eğer siz anlarınızı tam bir sevinç ve sevgiyle yaratırsanız, o zaman sizin bir sonraki anınız da öyle olur. Eğer bu an'ı korku ve yargı içinde yaratmayı seçecek olursanız, o zaman bir sonraki şimdi 'niz de öyle olacaktır.

S: (E) P'taah, insanlar mutlak bir reddedilme ile nasıl başa çıkabiliyorlar?

P'taah: Aziz dost, insanlık için reddin nasıl ifade edildiği önemli değil. Hepiniz geçersiz kılınmanın ne olduğunu biliyorsunuz, çünkü hepiniz hayatınızı onun üstüne inşa etmiş durumdasınız, bu ister düpedüz reddedilme olsun, ister yol boyunca küçük damlacıklar halinde deneyimlenen geçersiz kılınmalar olsun. Sonuç aynıdır. Öykü her ne olursa olsun, bu ister annesiz veya babasız bir çocuk olsun, ister savaş yüzünden harap olmuş bir ülkede doğmuş çocuklar olsun veya açlık çeken ya da fiziksel tecavüze uğrayan bir çocuk olsun, öykünün ne olduğu önem taşımıyor; yaşanan duygu aynıdır. Diyebilirsiniz ki, "Şu zavallıcık çok berbat bir hayat geçirmiş, oysa bu kişi onu seven bir aile içinde zengin bir yaşam sürecek şekilde kayırılmış, vb. vb.", fakat bakın, bu insanlığın içinde bulunduğu haldir, durum her ne olursa olsun, *hepiniz* ıstırap yaratacak şu ya da bu tür bir geçersiz kılınmaya maruz kalarak büyümüşsünüzdür. Acının ne kadar büyük olduğu hakkındaki yargınızın önemi yoktur, acı acıdır, o kadar. O aynı hissi doğurur. Onun nasıl değiştirilebileceğini size anlatmıştık. Buna *değişim-dönüşüm* denir.

(Bu aşamada P'taah bir ara verilmesini ister ve ilave eder:) Medyumumuz sonu gelmez sigaralarından birini içebilsin diye. *(Tüm dinleyenlerin bu sözlere çok güldüklerini söylemeye gerek yok.)* Geçişi gerçekleştirebilmeniz için iki dakika kadar sessiz kalmanızı isteyeceğiz ve kısa bir aradan sonra sizinle tekrar konuşmaktan zevk duyacağız.

(Bu olaydan birkaç gün önce, P'taah -ev sahibine- gru-

bun bir Noel kutlaması için toplanmasını arzu ettiğini belirtmişti. Verilen arada, Jani, ev sahibesi ve grup bu kutlamayla ilgili "ev işlerini" tartışıyorlardı. Ev sahibi hazırlanacak yemeklere ilişkin kendi önerilerini sunma "cüretini" gösterdi ve kadınlar tarafından derhal ve tümden reddedildi. P'taah herhalde kulak misafiri olmaktaydı ki, verilen aradan sonra ev sahibine şöyle dedi:)

P'taah: Demek gerçekten bir parti oluyor, sevgili dost. Bütün plânlar yapıldı. Kontrol kadınlarda -her zaman olduğu gibi, ha? *(Dinleyicilerden kahkaha tufanı.)* Fakat elbette, o bir kutlama olacak ve biz de orada olacağız.

S: (E) Bazen benden şifa konusunda yardım isteyen insanlar oluyor. Onlara yardımcı olacak gücümün olmadığını anlıyorum, çünkü her şeyden önce kendim şifaya muhtacım. Bu insanlar bana güven duyarak yardım istediklerinde onları düş kırıklığına uğratmalı mıyım? Şimdiye dek onları asla reddetmedim. Demek istediğim, kendi kapasitem ve sınırlarım içinde elimden geleni yapıyorum. Sizce onları düş kırıklığına uğratmalı mıyım?

P'taah: Aziz dost, biliyorsunuz, iş şu noktaya geliyor: Kalbinizin her an şakımasına neden olan şey nedir? Biri gelip sizden yardım istediğinde, siz o anda nasıl hissediyorsanız o öyledir, yoksa bir başkasına karşı görev olarak değil, yükümlülükten ya da sorumluluktan ötürü değil. Nihai sorumluluk kendinize karşı olan sorumluluğunuzdur. Öyleyse, yardımda bulunmak harikuladedir -eğer yüreğinizde yatan gerçekten bu ise. Böylece, siz gönlünüzdeki sevgi ile, gerçekten, yardım edebilirsiniz. Evet, kendinizi şifalandırmanız en büyük önemi taşır, fakat bu başkalarını önemsememek ve umursamamak anlamına gelmez, çünkü kalben bildiğiniz gibi ayrılık yoktur.

S: (E) Bu devresel değişimler konusunda bir so-

rum var: Bu elli bin yıllık devreden önce, bu gezegen üzerinde üçüncü yoğunluk var mıydı?

P'taah: Elbette. Bu gezegenin başlangıcından itibaren üçüncü yoğunluk realitesi var olagelmiştir, ancak bu gezegen üzerinde çok daha hafif yoğunlukta varlıklar olagelmiştir. Bu varlıkların pek çoğu başka âlemlere geçmiştir, bazıları ise bu yoğunlukta kalmayı seçmişler ve böylece onlar varlık olarak (varlıkları itibarıyla) yoğunlaşmışlardır. Üçüncü yoğunluk, bu uzay/zaman sürekliliği içinde daima var olagelmiştir.

S: (E) Yoğunluk hakkında bir açıklama yapabilir misiniz? Ben üçüncü yoğunluğu sadece okuduğum celse kayıtlarından biliyorum, onun için birinci, ikinci ve dördüncü yoğunlukları bana açıklayabilir misiniz?

P'taah: Birinci yoğunluk, sizin cansız ve bilinçsiz olarak *algıladığınız* şeylerin realitesidir; örneğin kayalar gibi, bizzat yerküreniz gibi mineraller düzeyidir. İkinci yoğunluk ise sizin bitkiler ve hayvanlar âlemi olarak adlandırdığınız düzeydir. Bu örnekte biz sizin olağan bilinç halinize ait realitenizden söz ediyoruz. Oysa hiçbir şey yoktur ki bilinçli bir realiteye sahip bulunmasın, hatta sizin kaya, yerküre, mineral olarak adlandırdıklarınız bile. Her atom ve molekül, kendine ait "farkındalaştırılmış" enerjiye (bilinç düzeyine) sahiptir. Üçüncü yoğunluğun ise insanlık ve deniz-memelileri, yani balinalar ve yunuslar olduğunu söyleyebiliriz. Dördüncü yoğunluk ise, sizin geçeceğiniz, sizin dahil olmak üzere dönüşüm geçirmekte olduğunuz yoğunluktur. Şimdi bu aslında bir frekanstır. Her şey bir frekanstan oluşur ve ışık bu yoğunluğun en yüksek frekansıdır. Ancak, ışık frekansı ötesinde olana dördüncü yoğunluk denir. Böylece, aslında bu yalnızca bir isimlendirmedir ve gerçekten o kadar önemli değildir. Birçok kimse, "Yedinci ve sekizinci vb. yoğunluklar nasıl oluyor?" diye soracaktır, ama doğrusu şu ki siz dördüncü yo-

ğunluğu bile kavrayamazsınız, bu yüzden onun ne yoğunluğu olduğunu sormak anlamsızdır. Evet, sizin geçmek üzere olduğunuz yoğunluk, bu geçiş daha yüksek bir titreşim frekansından ibarettir; siz hafifleyeceksiniz. Fiziksel bedeninizi bırakacak değilsiniz, fakat, bu beden kesinlikle daha hafif (yüksek) bir frekansta olacak. Her şeyin, her bir parçacığın ışık frekansını algılayabileceksiniz.

S: (K) Yıllardan beri doğal doğum konusu ile meşgulüm ve su içinde doğum ile çok ilgileniyorum. Bu, çocukları dünyaya getirmekte daha iyi bir yöntem midir? Bu şifa yardımı için daha yumuşak bir yol mudur?

P'taah: Gerçekten öyledir. Çoğu zaman, suda doğurulan bebekler, kendileri için fiziksel olarak bir başka varoluş biçimi yaratmaya (insan olarak enkarne olmaya) karar vermiş, yunus bilincine, yunus enerjisine sahip olanlardır, çünkü aralarında ruh enerjisi bakımından hiçbir fark yoktur. Gerçekten bu çok uyumlu bir yöntemdir.

S: Öyleyse bu kuru doğumdan çok daha iyi bir yöntem oluyor?

P'taah: Sevgili dost, bu bir yargıdır. Her şey geçerlidir. Bizim söylediğimiz şudur: su içinde doğum yapmak gerçekten çok uyumlu bir yöntemdir.

S: Yunuslarla birlikte mi?

P'taah: O daha da harikadır. Gezegeninizde çocuklarınızın yunuslarla birlikte doğmalarını teşvik eden insanlar vardır ve bu harika bir şeydir.

S: (E) Siz gerçekten de yunusların ruh enerjilerinin insanlarınki ile aynı olduğunu mu söylüyorsunuz?

P'taah: Doğru. Sizler aynı Kaynaktan geliyorsunuz.

S: Vay be! *(Dinleyiciler gülüşürler.)*

P'taah: Evet. Balina denilen, yunusun üst-benliğidir, ve

balina gerçekten yücedir, o yıldız-halkları ile olan temasını asla yitirmemiştir. Onlar gezegeninizin tarihçileridir, fiziksel beden içinde bulunan görkemli varlıklardır, gerçekten; çok-boyutlu olan ve bunun tümüyle farkında olan varlıklar. Balinalar ve yunuslar insanlığa büyük bir sevgi beslerler. "Onlar insanları hâlâ nasıl sevebilirler?" diye sorabilirsiniz. Ama onlar koşulsuz sevgiyi gerçekten anlayan varlıklardır. Onla-rın size aktarabilecekleri çok bilgi var ve siz bu deniz-meme-lileri bilincine ulaşabilirsiniz. Siz o bilgeliği ve bilişi, o sevinci ve içtenliği gerçekten paylaşabilirsiniz.

S: İnsanlar nasıl oluyor da bu yaratıkları hâlâ öldürebiliyorlar? Bu beni gerçekten öfkelendiriyor.

P'taah: Doğru, fakat görüyorsunuz ki insanlar hâlâ birbirlerini de öldürüyorlar. Onlar hayvandan başka bir şey samadıkları varlıkları öldürmekten niçin dertlensinler ki? Ve sevgili dost, bu da yargılanacak bir şey değil, çünkü bu tümüyle bir ortak-yaratımdır ve balinalar ile yunuslar insanlarda daha büyük bir anlayış ve sevgi uyandırmak için kendilerini ortaya koymuşlardır. Bu büyük bir derstir ve bir ortak-yaratımdır. Balinalar ve yunuslar bilirler ki ölüm diye bir şey yoktur. İnsanlık balina ve yunusları böyle sevip saydıkça, bu kendi BENLİĞİNİ sevip saymanın ve arada hiçbir ayrılığın olmadığı anlayışının bir yansıması olmaktadır. Ve değişim böyle oluşur. Gerçekten.

S: (E) Bu tabloda Yeti'nin ve Koca Ayak'ın (Kar Adamı'nın) yeri ne oluyor?

P'taah: Bunlar bir tür kalıntı gibidir. Yeti'nin ve Koca Ayak'ın bu katta yaratıldığı sırada burada mevcut olan diğer birçok tür başka âlemlere göç etmiştir. Ve öylesine güzel ve öylesine çekingen bu varlıklar insanlardan korkuyorlar, çünkü sizin tarih-öncesi çağlarınızda insanlar onları avlıyorlardı. Böylece, onlar gezegeninizin en uzak, en ücra bölgelerin-

hakkında farklı bir anlayışa sahipler ve onunla çok uyum içindeler. Bu yüce bir bilinçtir, fakat bu bilinç insanlığın ve gezegen üzerindeki her şeyi bilen balinaların ve yunusların bilincine benzemez. Bu bir anlamda, değişime uğramamış bir bilinçtir.

S: Burada, Avustralya'da Koca Ayak'ın eşdeğeri var mı?

P'taah: Hayır. Henüz Afrika denilen yerde de yok.

S: (K) Şu maymun tipi yaratıkların bilincinin geçmişte insan bilinci ile karışmış olduğu hakkında tartışmalı bir bilgi var. Bunu açıklayabilir misiniz?

P'taah: Siz insanın evrimindeki eksik halkadan mı söz ediyorsunuz?

S: Bilmiyorum. Sorduğum bu mudur?

P'taah: İnsanın primat yaratıklardan geldiği hakkında sizin bilim adamlarınızın ileri sürdükleri bir teori var.

S: Sözünü ettiğim şey bu bilimsel teori değil. Medyumlar kanalıyla bilgi veren bazı varlıklar, tarih içinde birtakım manipülasyonlar yapıldığını, insan olmayan bazı yaratıklar üzerinde genetik işlemler yapıldığını söylemişlerdir.

P'taah: Büyük genetik manipülasyonlar yapılmıştır.

S: İnsanlar üzerinde mi?

P'taah: Evet. Sizin tarih-öncesi dönemlerinizde.

S: Bizim bu müdahalelerin sonucu olduğumuzdan kaygılanan insanlar var. Kendilerini Tanrısal bilince ait olmaktan çok hayvansal bilince ait oldukları korkusuna kaptırmış kimseler var.

P'taah: Fakat sevgili dost, her şey Tanrısaldır.

S: Öyleyse kaygılanacak bir şey yok demektir, siz bunu teyit eder misiniz? Bunu sizin söylediğinizi duy-

mak istiyorum.

P'taah: Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, büyük korku yaratan pek çok palavra ortaya atılmıştır. Gerçekten insanlık üzerinde, sizin şimdi anladığınız gibi genetik manipülasyon yapılmıştır. Sizler hepiniz yıldız-tohumlusunuz. Tüm insanlık yıldız-tohumludur. Sadece sizin gezegeninizde değil, tüm gezegenlerde genetikle oynanıyor. Bu gezegende alınan sonuç sizlersiniz, ve bu sonuç harikulade, öyle değil mi? Öyleyse neden korkmalı? Bilin ki hiçbir şey size zarar veremez. Siz Tüm-Varolan'ın bir yansımasısınız ve mevcut olan her şey de öyledir. Öyleyse neden korkmalı?

S: (E) Tanrısal bilinçten söz ediyorsunuz. Ben hayvanlarla çalışıyorum ve bu belki bir yargı olabilir, fakat çoğu zaman düşünüyorum, acaba bizim dilsiz olarak tanımladığımız hayvanların saçmalıklarla daha az karışıklık içinde ve bizlerden biraz daha fazla Tanrısal oldukları bir düzey mevcut mudur diye?

P'taah: Bu onların gerçekte daha Tanrısal olduklarından değildir, fakat sizin de söylediğiniz gibi, onlar gerçekten de karışıklık içinde değildirler ve onlar elbet ki biliş içindedirler. Bakın, onlar an içinde kendi ruh-varlıklarının dürüstlüğü ve bütünlüğü içinde yaşamaktadırlar. Bu, gerçekte Tanrısaldır, elbette.

S: (K) Siz yıldız çocuklarından söz ediyordunuz. Hipnozla geçmişe döndürülen bazı insanlar kendilerini bir başka gezegen üzerinde bulmuşlardır. Bu mümkün müdür?

P'taah: Evet. Bu dünyadan başka gezegenlere yolculuk yapmış olan ve Ana-gemi denen uzay taşıtlarına alınmış birçok insan vardır. Onlar, ruh-düzeyinde, bir başka realiteyi, bir başka zaman-çerçevesini deneyimlemeyi ve yardımcı olacak belli deneyimleri gerçekleştirmeyi arzu ettikleri için bunu yapmışlardır; ancak biz, insanların teknolojik bakımdan

çok daha ileri durumda olan yıldız halklarına nasıl yardımcı olabileceklerini hayal edemediklerini de anlıyoruz. Bakın, *yıldız halkları sizin gerçekten kardeşlerinizdir.* Sizin gezegeninizin halkı ile başka gezegenlerin halkları arasında bir iletişim ve etkileşimin bulunmadığı bir zaman asla olmamıştır. Çoğunuz yıldız halkları ile bilinçli iletişimi deneyimlemeyi arzu etmenize rağmen, bu bir hayli korkuya da yol açar ve -bu ve daha birçok nedenden ötürü- bu iletişimlere dair anılar genellikle bilinçli bellekten silinir. Yakında bu anılar yeniden canlanacaktır ve bu gezegenin insanlığı diğer yıldız sistemlerinin insanları ile büyük bir federasyon içinde yerini alacaktır. Biliyor musunuz, sizler hepiniz sabırsızlıkla bekleniyorsunuz. Gerçekten.

(Bir erkek çocuk P'taah'a hitap eder.)

S: P'taah, siz nasıl değişirsiniz?

P'taah: Biz nasıl değişiriz? Çünkü değişmeyi isteriz ve siz de öyle yapabilirsiniz, sadece bunu düşünerek ve bunu isteyerek. Siz sadece bunu düşünmek suretiyle tüm dünyayı değiştirebileceğinizi biliyor musunuz? Bu gerçekten böyledir.

S: (E) İki soru: Birincisi, dinozorlara ne oldu? Ve ikincisi, bir çocuğun gücü nedir?

P'taah: O gerçekte sınırsızdır, sevgili dost. Şimdi, önce dinozorlara ne olduğunu ele alalım. Gezegeninizin soyları tükenmiş, ebediyen kaybolmuş saydığınız yaratıklarından daha önce söz etmiştik. Ama, hiçbir şey kaybolmuş değildir. Onlar sadece sizin algılamanızın, sizin farkındalığınızın dışına çıkmışlardır, o kadar. Dinozorlar ve bu çağa ait birçok hayvan, bir başka zaman-çerçevesinde ve ayrıca başka dünyalarda varlıklarını sürdürmekteler. Dünyanızda bulunmuş hiçbir yaratık yoktur ki ebediyen yok olmuş olsun. Sizin yok olmuş dediğiniz, yalnızca bu zaman-çerçevesi için yok olmuştur.

Gelelim çocukların gücüne. Çocuklar ve bebekler fizik-

sel bakımdan çok ufak olduklarından, insanlığın onları aciz ve çaresiz gibi görme eğilimi vardır. Ancak, anlamanız gerekir ki ruh enerjisi bakımından onlar sizinle aynı yaştadırlar. Küçük çocukların kendi varlıkları ile olan bağlantıları, sizlerinki kadar kopuk değildir. Onlar kendi varlıkları ile uyum halindedirler. Onlarda ayrılık anlayışı pek yoktur. Onlar henüz neyin mümkün olduğu, neyin mümkün olmadığı konusunda pek o kadar koşullandırma altında değildirler. Onlar, kendilerinden öyle olağanüstü şeyler yapabilmelerinin, normal erişkin insan gözünün görmediği şeyleri görebilmelerinin, normal erişkin insan kulağının duymadığı şeyleri duyabilmelerinin beklenmediğini anlamazlar. Çoğu zaman, bir çocuk sınırlılığın ne demek olduğunu bilmez. Onun güçlü oluşu böyledir. Bu zamanda dünyanızda enkarne olan çocuklar, birçok bakımdan, daha önce tezahür ettirilmemiş güçleri beraberlerinde getiriyorlar. Böylece onlar erişkin insanlara büyük bir öğrenim sağlayabilirler. Onlar, erişkin insanların yitirmiş oldukları sağlam bir bilişe sahiptirler. Ayrıca, normalde fiziksel yoğunluğu (boyutu) arzulamamış birçok yıldız halkı ve enerjileri vardır ki, onlar Yerküre'nin bu geçiş dönemi sırasında, enkarne olmak üzere bir ruh-enerjisi fragmanı göndermektedirler. Böylece, bilinmelidir ki, çocuklar her ne kadar çaresiz görünseler de, öyle değildirler.

S: Bu yörede biz çocuklar için bir başka eğitim biçimi yaratmalı mıyız? Ve dinozorların Yerküre'yi terk ediş mekanizmasından söz edebilir misiniz?

P'taah: Eğitim konusunda: Bu sizin seçiminize göre olabilir. Sizin şimdi anladığınız anlamı ile eğitim, gelecek yıllarda kesinlikle değişecektir. Çocuklarınızın farklı bir eğitim ve öğrenim görmelerini isterseniz, öyle olsun. İstediğiniz gibi yapın. Bu sizin seçiminizdir.

Dinozorların ve yok olduklarını sandığınız diğer türlerin gezegenden nasıl ayrıldıklarına gelince: Bazıları başka

yerlerde yaşamak üzere uzay gemileri ile gezegenden alındılar, diğerleri ise kendilerini, onların fiziksel yoğunlukları için daha uygun olan bir başka zaman-çerçevesine aktardılar.

S: (E) Öyle görünüyor ki, değişimler bakımından, önümüzde hayli önemli bir dönem bulunuyor. Kendimizi bu değişimlere hazırlamalı, örneğin yiyecek depolamalı mıyız?

P'taah: Bu gerekli değildir. Hayatta kalma konusunda çok fazla korku yaratılmış bulunuyor. Böylece herkes yiyecek depolamak ve tehlikeden uzak bir yerde yaşamak için koşuşturup duruyor. Ama bakın, sevgili dost, eğer gelecek olanlar hakkında korku içinde değilseniz ve tamamen güvenlikli bir evrende yaşadığınızı *bilirseniz*, işte bu sevinç içinde an'ı yaşamaktır sadece. Kuşkusuz güvenlikte olacağınızı, hayatta kalacağınızı bilmek. Bu *sizin* realitenizdir. Onu siz yaratırsınız.

S: Realitemi bilinçle mi, bilinç-dışı mı yaratırım? Bilinçaltı-zihnimi nasıl etkileyebilirim?

P'taah: Bilinç ve bilinçaltı olarak anladıklarınız arasında bir ayrılığın bulunmadığını kalben bilerek. Bu terimler arasında ayrılık olduğunu ne kadar çok düşünürseniz, bu o kadar daha çok böyle olacak. Bilinmelidir ki siz Tanrıça denilen enerjinin, sezginin akışına ne kadar izin verirseniz, o zaman gerçekten, yarattığınız şey ayrılıktan kurtuluş olur. Eğer siz, örneğin, çok ani Yerküre değişimine maruz kalabilecek bir yörede yaşıyorsanız ve siz sevinç içindeyseniz ve korku içinde değilseniz, o zaman, o günde, sevgili dost, siz uzaktaki annenizi ziyaret ediyor olacaksınız. Bakın, realiteyi eşzamanlamalar yoluyla yaratan sizsiniz.

S: (K) Bizim güneş sistemimizdeki başka gezegenlerde yaşam formları var mıdır?

P'taah: Evet.

S: Bize onları anlatabilir misiniz?

P'taah: Bu gerekli değildir.

S: Oh, neden değil?

P'taah: Kuşkusuz, bilim adamlarınız diğer gezegenlerde yaşamın varlığına dair işaretler buldular. Ancak, iç-Dünya' da yaşayan insanlar gibi, onlar da farklı bir zaman-çerçevesinde bulunmaktadırlar. Zamanı geldiğinde, insanlık yalnızca bu güneş sistemindeki değil, fakat başka güneş sistemlerindeki ve dahası, şu sırada sizin teknolojistlerin hayal bile edemedikleri başka galaksilerdeki varlıklarla da tam bir iletişim kurabilecek. Fakat oradaki canlı varlıkların sizler gibi, bilinçli ve duyarlı oldukları *pek çok* yıldız ve gezegen vardır. İnsanımsı varlıklar. Bazıları insanlarla aynı fiziksel form içinde değildirler ve bazıları gerçekten insanımsı form içinde ama fizyolojik bakımdan çok farklı yapıdadırlar. Her ne kadar onların iki kolları, iki bacakları ve bir başları olduğunu söyleyebilirsek de, iç yapıları çok farklıdır ve onlar, çoğunlukla, sizin anladığınız anlamda bir cinsiyete sahip değildirler.

S: Su bizim gezegenimizde çok önemli bir ana-unsurdur. O yıldız halkları için de önemli midir?

P'taah: Tabii. Yıldız halkları için tasalanmayın. Onlara karşı büyük ilgi duyduğunuzu biliyoruz. Ama, sizin su ile ilişkinizden söz edelim. Su da sizin gibi kristal yapıdadır. Suyun çok şifalı bir etkisi vardır, sadece bedeniniz için değil, fakat enerji alanınız için de. Su kutsal kabul edilir, her ana-unsurun ve sizlerin de kutsal olduğunuz gibi; ve siz suyu kendiniz için bir besleyici unsur olarak kullanabilirsiniz - özellikle okyanusunuzu. Okyanusta balina ve yunus enerjisi vardır, bu enerji, suyun, güçlü bir büyüteç olan kristal yapısı aracılığı ile iletilir. Siz su içinde beynin hücresel yapısını büyütmek üzere bir arzu gönderebilirsiniz. Bir zamanlar insanlık su altında soluk alabilmek üzere su içindeki oksijeni kul-

lanılabilir oksijen haline dönüştürebiliyordu. Bu yapı sizin bedenlerinizde şimdi de mevcuttur, fakat artık işinize yaramıyor. Çünkü onu kullanmayı unuttunuz. Aranızda yunus bilinci ile rezonans halinde bulunan birçokları deniz altında yaşamanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayacaklardır.

S: (E) P'taah, ayrılığın olmadığı konusunda, siz ayrı ayrı ruhlar diye bir şeyin olmadığını ve sadece tek bir kümelenme olduğunu mu kastediyorsunuz?

P'taah: Nihai olarak, kesinlikle öyledir.

S: Öyleyse, ayrılık olmadığını söylediğiniz her sefer, tek başına bir ruh yoktur demek istiyorsunuz, öyle mi? Yani bir ruh burada, bir ruh orada, bir ruh şurada değil?

P'taah: Evet, gerçekten öyle, fakat üst-benliğin, ve daha üst-benliğin ve daha daha üst-benliğin fragmanları diye tanımlayabileceğimiz şeyler vardır ve ruh enerjisinin rezonans ailelerine ayrışabileceğini söyleyebiliriz. Bununla birlikte, sevgili dost, biz böyle konuşurken, bu da sizin zihninizde bir ayrılık yaratıyor. Bunun içindir ki size hiçbir ayrılık yoktur diyoruz. Biz size bütünlükten söz ediyoruz, çünkü siz, fiziksel realitenizde, cildinizin sınırı ile sınırlı olduğunuzu, cildinizin bittiği yerde bittiğinizi sanıyorsunuz. Gerçekte ise böyle değildir, çünkü sizin enerji alanınız, enerji titreşimleriniz sizin cildinizden çok daha ötelere ulaşmaktadır. Keza, sizin kendi kişiliğiniz ile başka herkesin kişilikleri arasındaki ayrılık duygunuz var. Hepinizin hissettiğiniz yalnızlık, "tek başınalık" hali içinde ayrılık duygusu vardır. Anlıyor musunuz? Bütün bunlar daha ve daha çok ayrılık yaratır. Ve dolayısıyla biz şunu söylüyoruz: Siz gerçekten de Tüm-Varolan'ın parçası olduğunuzu anlamıyorsunuz; sizin "varlığınızı sürdürmenizi" sağlayanın; içinizde yaşam gücünü yaratan enerjinin Tanrısal enerji olduğunu ve bu Tanrısal enerjinin her şeye nüfuz ettiğini bilmiyorsunuz. Onun *her şeye,* her bir

atoma ve moleküle nüfuz ettiğini anlamıyorsunuz. Bu şekilde siz *her şeyle* bütünüyle bağlantıdasınız, fakat siz her bir insanla hayal edebileceğinizden çok daha yakın bir bağlantı içindesiniz, ve siz eğer *tüm* insanlıkla bu varoluş birliğini düşünebilirseniz ve bilirseniz ki sizin kendi dışınızdaki her şey ve herkes sizin bir yansımanızdır, o zaman bu şekilde kendinizi nasıl yargıladığınızı ve ayrı tuttuğunuzu anlayabilirsiniz.

S: Bu demektir mi ki bizler ayrı ayrı kişiler olduğumuz sürece bu prensibi anlayamayacağız, yoksa onu tümüyle anlayabilir ve bununla birlikte ayrılık halinde kalabilir miyiz?

P'taah: Bunun çok kafa karıştırıcı olduğunu anlıyoruz, fakat bunu kafa karıştırıcı bulan yalnızca siz değilsiniz. Bizim söylediklerimizi aklen anlayanlar bile, aslında yine de ayrılıkta-olmama halinin ne olduğunu bilmiyorlar. Ayrılıkta-olmayış hakkında, Tüm-Varolan ile BİR'LİK hakkında gerçekten muhteşem ve büyük bir bilişe ulaşmış olanlar vardır. Fakat bunlar da anlık deneyimler olmuştur sadece, ve o duyguyu hatırlayarak, kendi Tanrısallığını ve ayrı olmadığını bilerek -bunu hissederek- onlar ışığı yeniden yaratabilirler. Sözünü ettiğimiz şey aslında akli bir anlayış değildir. Size sözleri söylüyoruz, ama o sözler sizin aklınız için çok yavan gelmektedir, çünkü bu tümüyle çok basit ve sade bir şeydir. Siz sadeliğe izin vermek niyetinde değilsiniz, böylece biz sözler söylemek zorundayız, fakat *biz sizin yalnızca kulaklarınıza hitap ediyor değiliz*. Sevgili dostlar, şu imgeleme yetinizi kullanın ve sizi tüm diğer insanlara bağlayan altın ışıktan bir ipin var olduğunu imgeleyin, ve sonra o ışıktan ipin sizi her bir ağaca, her bir ot parçasına bağladığını hayal edebilirsiniz. Sonra, sizin başınızın tepesinden çıkan o ipin yıldızlara uzanarak sizi evrenlerin her bir gezegeninde yaşayan her bir varlığa bağladığını hayal edebilirsiniz. Ne söylediğimi anlıyor musunuz? İşte bu suretle siz ayrılıkta-olmama halini ya-

ratırsınız, ve siz hayal gücünüzü kullanarak zihninizde görüntüyü yaratırsınız ve o sizin kalbinizde yankılanır. Ve siz bir başkası ile sessizce birlikteyken ve onun gözlerine baktığınızda, o sizin bir düşman olarak yargıladığınız biri olsa bile, siz kendinize bakmakta olduğunuzu bileceksiniz.

S: (K) Ben on üç yaşındayken ve Tanrı'nın ne olduğunun bilincinde değilken, Tanrı'nın ne olduğunu anlamaya çalışırdım. Beden hücrelerimizi birtakım kişilermiş gibi hayal ederdim, durmadan çalışan ve içimizde ne yaptıkları konusunda tamamen bilinçli olan bir halk gibi. Eğer bu böyle ise, biz de daha büyük bir beden içinde o hücreler gibi harıl harıl çalışıyor olmayalım?

P'taah: Zaten öylesiniz, sevgili dost. Biliyorsunuz, size makro-mikrokozmos deniliyor. Çoğul-evrenlerin bir makromolekülü, ve bu böylece sonsuza dek gider.

S: (E) Sadece bir teknik soru: Mikrokozmos makrokozmos'a göredir, öyle değil mi? Mikrokozmos da yine bir makrokozmos mudur, ve bu böylece sonsuza dek gider mi?

P'taah: Evet, bu harikulade bir şey değil mi? Görüyorsunuz ya, hangi tarafından bakarsanız bakın, ayrılık yoktur, ve siz hepiniz gerçekten Tanrı'sınız.

S: Olabilir ki ben dış dünyada varım, ve olabilir ki iç dünyada ben on kat daha fazla varım.

P'taah: Doğru, fakat kendinizi salt bir kişi olarak görmemelisiniz. Kişiliğiniz sizin gerçek kimliğinizin *ancak bir fasetidir*, o kadar. Siz, kişiliğiniz değilsiniz. Siz, bedeniniz değilsiniz; siz, zihniniz değilsiniz. Siz bunların hepsinden daha fazlasınız. Onu adlandırmaya çalıştığınız zaman, sevgili dost, zaten sınırlandırmış oluyorsunuz. Sınır yoktur. Siz gerçekten sınır ötesisiniz. Siz bütün bunları akli anlayışınızın küçük kutuları içine yerleştirmeye çalışırken, onun üstü-

ne kalbiniz için de bir kutu koymuş oluyorsunuz. Gerçi kavramlarla oynamak, zihninizi genişletmek her zaman büyük bir keyiftir ve bu da pekâlâdır. Fakat bilinmelidir ki, dostlar, siz zihninizi önemsiz şeylerle karmakarışık ederken, işte buna kendi benliğinizden kaçış denir ve siz *hissetmekten, duygulardan kaçıp kurtulmak için her şeyi yaparsınız.* Siz kendi benliğinize şöyle gerçekten, yargısızca bakmak zorunda kalmamak için her şeyi yaparsınız. Siz incinebilir olmamak için her şeyi yaparsınız. Böylece, siz zihninizle yola çıktığınız zaman bu pekâlâdır, sevgili dostlar, fakat sadece şunu hatırlayın, aslında sizler çok-boyutlu, güçlü, harikulade varlıklarsınız. Realitenizi siz yaratıyorsunuz ve siz onu sevgiyle yaratabilirsiniz, ki bunun zihninizle hiçbir ilgisi yoktur, ya da onu korkuyla yaratabilirsiniz ki bunun zihninizle her türlü ilgisi vardır. Böylece, bu anbean yapılan bir seçimdir, sizin realitenizi nasıl algılayacağınız.

Pekâlâ, aziz dostlar, bu gece için vakit tamamdır. Bu gece çocukları getirdiğiniz için çok mutluyuz. Onlar gerçekten sihirli varlıklar.

S: *(Küçük bir çocuk)* ***Ben çok eğlendim.***

P'taah: Öyle mi? Pekâlâ, ben sana şunu söyleyeceğim, ben de çok keyiflendim, seni görmekten. Sen gerçekten çok harikasın. İyi geceler, sevgili varlık. Harika rüyalar göreceksin.

Sevgili dostlar, gerçekten yunus gibi olduğunuzu bilerek sevinçle ilerleyin. Bol kahkaha ve neşeyle. Sizin, gerçek kimliğini iyice anlamak için bu realiteyi deneyimini meydana koyan Tanrı/Tanrıça olduğunuzu bilin. Sizleri seviyorum. Gelecek harika buluşmaya kadar hoşçakalın.

Bölüm 2

İKİNCİ CELSE

11 Aralık 1991

P'taah: *(Her zamanki dinamik tarzıyla)* İyi akşamlar.

(P'taah onu selamlayan dinleyiciler arasında dolaşır, her bir dinleyicinin yüzüne uzun uzun bakar. Sonra güzelce süslenmiş ve renkli ışıklarla donatılmış küçük bir noel ağacına göz atar.)

P'taah: İşte, çok güzel gerçekten. Biliyor musunuz, bazen insanlar tıpkı buna benzerler. Güzel paketler ve pek çok ışık. Peki, sevgili dostlar, haydi başlayalım. Sorular.

S: (E) Şimdi bir kutlama zamanı olduğuna, ve Noel İsa'nın öğretileri, Mesih-bilinci üstüne dayandığına göre, bu konuyu genişletebilir misiniz?

P'taah: Aziz dost, siz benden önce davrandınız. Biliyorsunuz, Mesih'in doğum gününü kutlama zamanı olarak kabul edilen Aralık ayı, yılın, özellikle duyguların çok yoğun, dokunaklı ve acılı olduğu bir zamanı olarak kabul edilir, çünkü İsa'nın devrinden bu güne dek, bir tek adamın doğum günü kutlanagelmiştir.

Elbette ki o bundan daha öte bir şeydir; o, bu enerji ile ortaya konmuş olanın fikir yapısını temsil etmektedir. Fakat biliyorsunuz, iki bin yıldan bu yana insan bilinci gerçekten büyüdü ve genişledi, özellikle de şu son birkaç yıl içinde.

Şimdi bu Aralık ayında, bu Noel -Mesih ayini- aslında tüm gezegen ve insanlık için Mesih bilincinin ortaya çıkışını kutlamak içindir. Ve böylece siz bu genişlemeyi kutluyorsunuz. Sizlerin ve gezegenin başka yerlerindeki benzer düşüncede olan tüm kardeşlerinizin, hepinizin gerçekten kutlanacak bir şeyiniz var. Bu, genişlemekte olan Mesih-bilincidir. Mesih bilinci, yaklaşmakta olan ve sizin tanıklık etmeyi seçmiş olduğunuz en heyecan verici dönem, gerçekten de galaktik boyutta bir kutlama ile, bir "Tanrı'ya şükür" ayini ile çınlayacak. Tarihinizde öylesine etkili ve güzel bir biçimde resmedilmiş, kayda geçmiş olan, sizin kültürünüze ait bir olayın kutlanması, aslında sıradan bir şeydi. Çok mütevazı bir yerde bir bebek dünyaya getiren bir anne, ve sonra gerçekten şükürler de vardı. Bundan bir mitoloji üretildi ve şimdi sizin İsa hakkındaki fikriniz yalnızca bir fikir yapısıdır. Sizin kültürünüze mensup pek çok kimsenin İsa'dan anladığı şeyin Yusuf Oğlu İsa denen adamla pek bir ilişkisi yoktur. Fakat bunun bu zamanda artık bir önemi yoktur. Önemli olan, bu fikir ile yaratılmış olanın aslında kendine has bir varlığı olduğunu anlamanızdır; o fikir yapısı bir varlık haline gelmiştir. O gerçektir, tüm öyküyü akli olarak reddedip etmemenizin, onu kabul edip etmemenizin bir önemi yoktur. Ve gezegeniniz üzerinde bu öyküye duygusal bir bağlılık duymayan milyonlarca insan için bu fikir yapısı yine de bir realitedir. Düşüncenin gücü işte böyledir, sevgili varlıklar. İşte böylece, gerçekten, bu gelecek zamanda o büyük dansı sevinerek kutlamak gerekir, çünkü aslında kutlanacak pek çok harika şeyiniz var. *Siz yeni bir dünya yaratıyorsunuz.* Aslında sizin kutladığınız, her birinizde var olan Mesih'in ortaya çıkışıdır. Mesih'in ışığı hepinizin içinde tutuşmaktadır.

İşte bu şekilde siz kim olduğunuzun, yüceliğinizin idrakine varacak, insanlığın, realitenizin, evrenlerinizin çok-boyutluluğu hakkında anlayışa ulaşacaksınız. Siz Tanrıçanız

Yerküre ile eşzamanlılık (senkronizasyon) içine gireceksiniz. Bu gerçekten de bir kutlama nedenidir.

S: (E) Budizm de Buda'nın çevresinde, tıpkı Hristiyanlığın İsa'nın çevresinde oluşturduğu gibi bir fikir yapısı oluşturmuş mudur?

P'taah: Evet. Ve biliyorsunuz, bir şekilde, Buda fikir yapısı da, kendi tarzında, bir genişlemeye varmıştır. Nasıl ki sizin kültürünüze mensup insanlar Mesih fikrini alıp onu genişletmişlerse, aynı şekilde, kültürel olarak Buda'ya ayarlanmış olan insanlar da Mesih hakkındaki kendi kurgularını genişletmişlerdir. Hristiyanlar da Buda fikir yapısını alıp genişletmişlerdir. Böylece , her ne kadar her bir mezhep ve din bütünüyle kendi içinde kategorize edilmiş ve sınırlandırılmış gibi görünüyorsa da, bu zamanda olan aslında bütün dinlerin içinde yatan gerçeğin özünün tanınması ve kucaklanması oluyor. Öykünün dış hatları, mitoloji, peri masalı, hepsi kendi doğru yerine yerleştirilebilir.

S: (K) P'taah, ben her zaman rehberlerim olduğuna inandırılmışımdır. Bu konuyu genişletebilir misiniz?

P'taah: Sevgili dost, biz gerçekten rehberler hakkında konuşmuyoruz, bununla birlikte, şu sıralarda -özellikle kişiye özel celselerde- rehberler hakkında soru soran pekçokları var. Bakın, bir anlamda rehberler fikri sınırlıdır, çünkü bu konuda sizin hayal ettiğiniz şey insanımsı bir forma bürünmüş bir ruhtur, arkanızda duran ve hangi yola gideceğinizi bildirmek üzere sizi hafifçe dürtükleyen bir ruh -çünkü sizin rehberler hakkında düşünebildiğiniz nihai şey ancak budur, çünkü bildiğiniz ancak budur. Koruyucu melekler hakkında da böyle düşünürsünüz. Ve birçokları da var ki koruyucu meleklere aşıktırlar. Bu harika bir şey elbette. Fakat bakın, bizim bu zamanda yaptığımız iş, gerçekten bir genişleme yaratmaktır ki böylece siz hiçbir ayrılığın olmadığını ve

Tanrı/Tanrıça ile kendi içinizde temas halinde olabileceğinizi bilesiniz, kalbinizde ulaşamayacağınız hiçbir şeyin ve hiç kimsenin olmadığını bilesiniz. Şunu belirtmek isteriz ki, her birinizin, bir şekilde, hepinizin rehberleri vardır, ama sizin hayal ettiğiniz şekilde değil. Bunun nasıl olabileceği ile ilgili algınızı sınırlandırmak istemiyoruz. Anlıyor musunuz? Eğer sizlere rehberlerden söz edecek olsam, siz derhal ayrılık ve sınırlılık içine girersiniz. Bilinmesi gerekir ki evreniniz fiziksel nitelikleri olmayan varlıklar ve enerjilerle doludur, ve siz bu enerjilerin çoğunun kesinlikle fiziksel formları bulunmayan ışık şeklinde olduklarını kabul edebilirsiniz. O, çoğunlukla, sizin kendi ruh-enerjinizin bir parçasıdır. Aslında, o daima sizin ruh enerjinizin bir parçasıdır. Böylece biz sizin bilinçli düşünüşünüzü genişletmenizi, akli düşünüşünüzün daha çok farkında olmanızı arzulamaktayız, çünkü hepiniz her şeyi küçük kutular içine yerleştirmek istiyorsunuz. Bu pekâlâ geçerlidir ve biz, elbette, bunu düşünmemelisiniz demiyoruz. Biz sadece, sizin genişleme demek olduğunuzu size hatırlatmak için buradayız

S: (E) Rüyalarımızın yaşamımızdaki gerçekliği ya da etkisi nedir?

P'taah: Biliyorsunuz, siz rüya halindeyken bu yaşamınız bir rüyadır ve rüyanız realitedir, ve çok geniş bir açıdan konuşursak, bu yaşam belki de daha büyük bir illüzyondur. Şunu da anlamanız gerekiyor ki başka realite boyutları olarak adlandırılan, rüyalar denen çok faal yaşamınız içinde bilinçli rasyonel zihniniz size çeşit çeşit resimler yaratacaktır, çünkü çoğu zaman sizin uğraştığınız o şeyler bu hayatta kavranması mümkün olmayan realite boyutlarına ait kavramlar ve yaşamlardır. Böylece, sizin onun anlamını semboller aracılığı ile kavrayabilmeniz için rasyonel zihin birtakım resimler yaratır. Rüyaların sembolizmi üzerinde pek çok tartışma olagelmiştir. Ancak, hepinizin kendi sembolleriniz vardır.

Arşetipsel (temel modellere ait) semboller hakkında çok konuşulmuştur, bununla birlikte rüyalarınız hakkında size şunu söyleyeceğiz: onlardan keyif alın.

Şimdi, yirmi bir geceden daha az olmamak üzere, gördüğünüz rüyalarınızdan hatırınızda kalanları yazmanız sizin için çok yararlı olacaktır ve siz rüyalarınızı kaydederken, sizin için anlamı olan, size bir öykü anlatacak olan bir kalıp meydana çıkmaya başlayacaktır. Ve böylece siz çözümleyip halletmek üzere birçok korkuyu ortaya çıkaracaksınız. Rüyalarınızda yolculuğa çıkarsınız. Dostlarla karşılaşırsınız. Başka yaşamlardan, başka olası realitelerden dostlarla, kendi ruh enerjinizin başka parçaları ile buluşursunuz. Bazen bu yaşamınızda size yakın ve dost olanlarla yolculuk yaparsınız, bazen de öyle olmaz. Kimi zaman kozal katta (nedensellik, kader katında) oynarsınız; kimi zaman da bunun çok daha ötesindeki âlemlere gidersiniz. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, sevgili dostlar, hatırlanması gerekir ki "öte taraf"tan bakıldığında, gerçekten de rüya olan bu taraftır.

S: (K) Ben rüya âleminde bir hayli vakit geçirmekten gerçekten keyif alıyorum ve fiziksel realiteye geri döndüğümde zorluk çeker gibiyim. Her ne kadar bilincimin diğer parçalarında zaman geçirmekten hoşlanıyorsam da, bir şeyler yapıyor olmam gerekirdi diye düşünüyorum. Bizim için "yapmak" değil, "olmak" gerektiğini söylediğinizi biliyorum, fakat bir çatışma var. Bu zor bir iş.

P'taah: Bir de "olması gerekir" ve "olmaması gerekir" yolundaki icaplar var, ha?

S: Evet, zihne gelen eski programlama...

P'taah: Bu pekâlâdır, sevgili dost. Onun, olduğu haliyle tadını çıkarın ve kendinizi, "yapmalı" veya "yapmamalı" yolundaki yargılarınız içinde bulduğunuzda, sadece oluruna bırakın. Bu sizin için gitgide kolaylaşacak. Ve biliyor musu-

nuz, rüya görmek harikadır, bu ister uykudayken gördüğünüz rüya, isterse uyanıkken gördüğünüz rüya olsun. Bu pekâlâdır. Elbette, bu konuda dengeli olmayı seçebilirsiniz, ama "olması gerekir"ler ya da "olmaması gerekir"ler yoktur, doğru ve yanlış yoktur. Yalnızca OLAN vardır ve o her nasıl ise öylece pekâlâdır, eğer ona olması için izin verirseniz. Sizin hayalleriniz ve hayal gücünüz dediğiniz şey, sevgili varlıklar, tatlıdır ve güzeldir. Peşine düşün, gerçekten.

S: (E) Birkaç hafta önce bizim evimizden, benim için kutsal olan bir bölümden bir kristal kayboldu. Ne olduğunu hâlâ anlamış değilim. Bu konuda hâlâ huzursuzum.

P'taah: Fakat bunun tam olarak ne olduğunu biliyorsunuz, sevgili dost. Bu konuda medyumumuzla konuşmuştunuz.

S: Fakat bu beni pek huzura kavuşturmadı.

P'taah: Çünkü buna izin vermiyorsunuz. Hâlâ kızgınsınız ve bu pekâlâdır. Ama bakın, siz bilgelik incisini ya da *içinizdeki* kristali bulmak için bu durumu yarattınız. *İçinizdeki* kutsal yeri bulmak için... Sizin kendi ritüellerinizi yaratmanız ve kendi güç aletlerinize (kristallere) sahip olmanız harikulade bir şeydir. Ama, size şunu hatırlatacağız: güç aletleri içinde en güçlü olanı sizin içinizde olandır. Bu gezegen üzerinde biri bir diğerinden daha kutsal olan hiçbir yer yoktur ve en kutsal olan da sizin içinizdedir. O SİZSİNİZ. Öyleyse siz kendinize bunu öğretmek için harika bir yol seçmişsiniz. Kutsal olan SİZSİNİZ ve güç aleti de bizzat SİZSİNİZ. Üst tarafı gerçekten oyundan ibarettir. Kristalinize ne olduğunu da düşünmek gerek. O şimdi kimdedir, sevgili dost?

S: Siz biliyor musunuz?

P'taah: Ve aslında kimin öğreneceği bir başka dersi var? İşte bu öyle pek de önemli değildir, sizin buna bizzat izin ver-

meniz dışında. Kristalinizin kaybolduğu o yere gidebilir ve kendi kutsal varlığınızı onurlandırmak için küçük bir tören düzenleyebilirsiniz. Tamam mı? Pekâlâ, sevgili dost.

S: (K) Seth kitaplarından birini okudum ve Seth diyor ki, geçmişte onun ruh parçalarından biri, onun pek de dikkate almadığı bir köpekmiş. Diyelim ki o anda yavruları olan bir kedimiz olsa....

P'taah: Pek adil olmazdı, ha? Yani, küçük bir parçanızın olması ve sizin ona ilgisiz kalmanız?

S: Evet. Ve bir de, benim de parçası olduğum üst-benliğin zaman zaman bana önem vermemesi olasılığının verdiği dehşet duygusu var. Bu acı verici olur.

P'taah: Doğru. Şimdi, bakın, hepinizin unutma eğiliminde olduğunuz şey sizin yüceliğinizle, sizin üst-benliğinizle, arzuladığınız herhangi düzeydeki bilinç hallerini deneyimlemeyi seçebileceğinizdir, bu ister ikinci yoğunluk denilen -yani bitki ve hayvan- olsun, ister bir kristal parçası olmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlemek olsun. *(Bu anda Bonzo -evin köpeklerinden biri- ev sahibesini ziyaret niyetiyle, biraz zamansız olarak odaya dalar. P'taah şöyle deyiverir:)* Şimdi bunun kim olabileceğini merak ediyorum. *(Dinleyicilerden bol kahkahalar. Ev sahibi kaşlarını çatar ve Bonzo 'yu yanına çağırır ve P'taah devam eder:)* Sevgili dost, ona pek sert davranmayın, o belki de büyükanneniz olabilir. *(Çığlık çığlığa gülüşmeler.)*

S: *(Ev sahibi)* ***Eh, ona da pek düşkün değildim zaten.*** *(Dinleyiciler gülmekten yerlere yatarlar.)*

P'taah: *(takılır)* Şimdi anlıyoruz köpeği neden tekmelediğinizi. *(Peter'in köpeğe karşı hiçbir zaman parmağını bile kaldırmadığını bilen dinleyiciler kahkaha krizine girerler. Sonra P'taah soruyu soran hanımı yanıtlamaya devam eder.)* Böylece, siz bilincinizi her hali ile deneyimleyebilirsiniz. Bir ağaç olmanın, bir kristal olmanın, bir akarsuyun ya da sizin

zaman akışı olarak anladığınız şeyin bir parçası olmanın nasıl bir şey olduğunu anlamayı arzu edebilirsiniz. Size daha önce de söyledik, milyonlarca yıllık bir kristal olmanın naşıl bir şey olduğunu deneyimlemek gerçekte bir göz açıp kapayıncaya kadardır. O, bu açıdan hiçbir şey ifade etmez. Elbette, bu deneyim sizin ruh enerjisinin bir parçası (fragmanı) olarak tanımlayacağınız bir şeydir. Ve böylece o parça kendi hükümranlığına sahiptir. Şimdi, aziz dost, sizin üst-benliğiniz tarafından ihmal edileceğinizden korkmanız, "orada yukarıda" sizi koruyup gözeten birinin bulunmadığı düşüncesinden kaynaklanan dehşettir. Bunun nedeni, sadece, sizin gerçek kimliğinize güvenmemenizdir. Siz kendi varoluş bütünlüğünüzü anlamıyorsunuz. Çünkü, kendi realitenizi anbean bizzat yaratmakta olduğunuzu gerçekten anladığınız zaman, sizin harika bir bütünlüğe sahip olduğunuzu gerçekten anladığınız zaman, işte *o zaman o öyledir*. Siz ayrıca özgür ve egemensiniz, bunu kullanmayı seçseniz de seçmeseniz de. Her düzeyde belli bir anlayış ve biliş vardır, ve işte o harika varlık *(Seth)* konuşurken, sözlerinde biraz da şaka vardı. Bilirsiniz çoğu zaman bir şaka şeklinde gelen dersler vardır, sizi düşündürmek için. Anlıyor musunuz?

S: Tam değil.

P'taah: Zararı yok, sevgili dost, kaydedilen bu sözleri daha sonra okuyup anlayabilirsiniz.

S: Kedi yavrularından söz ettim. Onların iyi evlere gitmelerini istiyorum ve bizimle kalmalarını istemiyorum. Yavruların gideceği iyi evler bulmak istiyorum.

P'taah: Sevgili dost, bunu zaten yaptınız, ama şunu da anlamak gerekiyor ki o *sizin* arzunuzdur ve o yavrular da *kendi* realitelerini yaratmaktalar. Siz bu konuda kendi payınıza düşeni yapıyorsunuz, ve bu harikulade.

S: (E) İnsan çocuk yetiştirirken, ana-baba olarak, ondan çocuklarına belli anlayış ve davranışlar öğret-

mesi beklenir. Örneğin, kimi insanlar, komşularını dikkate almaksızın yüksek sesle müzik çalarlar. Bir çocuğun ya da arkadaşın düşüncesizce veya bencilce davrandığını gördüğümüzde, onlara öğretmekte ya da dikkatlerini konuya çekmekte ne noktaya kadar gitmeye hakkımız var? Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

P'taah: Önce şunu söyleyelim ki bencillik ve vurdumduymazlık denilen şey bir yargıdır. Ve sizin başkalarında yargıladığınız şey gerçekte sizin bir yansımanızdır. Elbet ki çocukları bu dünyada yaşamak üzere yetiştirmek gerek ve biz biliyoruz ki insanlar çocuklarını dünyada onurlu ve erdemli bir biçimde yaşayacakları şekilde yetiştirmeyi arzularlar. Öyleyse denilebilir ki bütün insanlara şefkatli olmak, insanları düşünmek, yani iyi kalpli olmak gerekir. İyi kalpli olmak, ama BENLİK bütünlüğü içinde. Şimdi, eğer bir arkadaşınız sizin saygın ve erdemli saymadığınız bir davranış gösteriyorsa, o zaman gerçekten sevgili dost, onu yaratmış olan aynı zamanda sizsiniz, sizin başka insanları nasıl yargıladığınız hakkında düşünmeniz için. Anlıyor musunuz? Arkadaşınızla konuşup ona şöyle diyebilirsiniz: "Durumu bir başka biçimde ele alsan, bu belki yaşamı daha kolay hale getirebilirdi." Ve bu, kalbinizin şefkat ve merhametinden gelen bir konuşma olurdu. Bilinmelidir ki arkadaşlarınız hakkında taşıdığınız her yargı gerçekte sizin kim olduğunuzu yansıtır.

S: (E) Fiziğin sınırları bize enerji üretemeyeceğimizi, sadece onu bir halden başka hale değiştirebileceğimizi bildiriyor. Biz gerçekten enerji yaratıyor muyuz?

P'taah: Sevgili dost, buna değişim denir.

S: Biz hiç enerji yaratmıyor muyuz?

P'taah: Öyle değil, aziz dost. Bir şekilde enerji zaten mevcuttur ve siz onu ne şekilde tezahür ettireceğinizi seçiyorsunuz. Yani, bu o anda yapılan bir seçim ve sizin aksiyo-

nu veya reaksiyonu nasıl algıladığınız meselesidir, böylece siz enerjiyi nötr halden istediğiniz herhangi bir hale değiştirirsiniz.

S: Fakat enerjiyi asıl yaratan Kaynağın kendisi midir?

P'taah: Kaynak ENERJİDİR. Ve SEVGİDİR. Anlıyor musunuz? Sizin yapmakta olduğunuz gerçekte akli fikirlerle oynamaktan ibarettir.

S: Acaba, "Işık olsun!" (Let there be light) bildirimi aslında evrendeki enerji yaratılışını mı işaret ediyordu?

P'taah: İnsanlık ışığı en yüksek enerji olarak kabul eder. Ama, öyle değildir. O bu yoğunluğun algılanabilen en yüksek enerjisidir. Bunun içindir ki insanlar ışığı bir ölçü olarak kullanırlar, fakat bu, fizikçilerinizin ışık hızından milyonlarca kez daha hızlı olanı keşfetmesinden önceydi, ki o da şimdiki halde varsayımsaldır. Çünkü insanlık, şu sırada, örneğin, dış-uzayda (hyperspace) yolculuk yapma olanağına sahip değildir. Bununla birlikte, kuşkusuz, *siz* yolculuk yapmaktasınız, çünkü saf (salt) düşünce uzay ve zaman ötesidir. Ve siz bu anlamda kesinlikle dış-uzayda yolculuk yaparsınız.

(P'taah'ın Jani'nin bir elinin parmaklarını tutuş biçimi bir hanımın merakını uyandırmıştı: P'taah, elin işaret ve serçe parmaklarını ileri uzanmış ve orta ve yüzük parmaklarını bükülmüş durumda tutmaktaydı.)

S: Elinizi niçin o şekilde tutuyorsunuz?

P'taah: Çünkü böyle rahat geliyor, sevgili dost. Bu gerçekten alışkanlığın dışında bir anlam taşımıyor. Bir zamanlar bir toplulukta, bunun kötü bir işaret, şeytanın işareti olduğuna inanan birileri vardı. *(Dinleyiciler gülüşürler.)* Sizi temin ederim ki öyle değildir.

S: Bunun frekanslarla bir ilgisi olduğunu düşün-

müştüm.

P'taah: Doğrudur, işte zaten bundan dolayı rahatlık vericidir. Bunun enerjinin yönü ile ilgisi vardır.

S: (K) Zamanın nasıl hızlandırıldığını basit bir şekilde açıklayabilir misiniz?

P'taah: Sizin zaman olarak anladığınız şey bir algılamadır. Sizin için günler kaçıp gitmekte, ha? Ve elbette, yapmak zorunda olduğunuz bir şeye karşı çok fazla direndiğinizde, o sonsuz denecek kadar uzun bir zaman alacaktır. Yani anlayacağınız, bir bakıma, o sizin kendi algılayışınızdır. Fakat onu değiştirebileceğinizi söylemiştik, öyle değil mi. Ve de değiştirebilirsiniz. İlk adım bunu yapabileceğinizi *bilmektir.*

S: Bütün bunları anladım. Bilmek istediğim sadece teknik olarak zamanın nasıl...

P'taah: Sıkıştığını mı?

S: Evet.

P'taah: Bakın, bunu gerçekten bu şekilde izah edemeyiz, çünkü bu sizce öyle algılanan bir durum. Buna enerjinin hızlanışı da denir ve sizin şu sırada kendinizi sıkışmış bir zaman içinde yaşar buluşunuzun nedenlerinden biri de budur. Fakat yapmakta olduğunuz şeyi değiştirdiğiniz zaman - ki değiştirmek istemediğinizi biliyoruz, her ne kadar şu sırada daha çok dünyada yaşamanız gerektiğini hissediyor olsanız da değiştirmek istemiyorsunuz- sizin için zamanın yeniden değiştiğini fark edeceksiniz. Fakat bu şekilde, bu gerçekten onu sizin *nasıl* algıladığınıza, şu anda sizin nerede bulunduğunuza bağlıdır. Şimdilik bu kadar yeter.

S: (K) Tekrar Mesih konusuna dönersek: Mesih ruhu ile buluştuğumuzda biz aslında ne ile buluşuruz?

P'taah: Sevgili dost, o aslında *sizsiniz,* o *sizin* içinizdeki Mesih-bilincidir. Buna genişlemiş farkındalık, genişlemiş bilinç denir. Buna ayrılıkta-olmayış denir. Hepsi bu. Bu ger-

çekten öylesine basittir. Sevgili varlıklar, bu bizim kullanmakta olduğumuz terminolojiden ibarettir sadece, siz bir anlayışa varasınız diye. Biz Mesih-bilinci dediğimizde bu sizin anlayışınıza göre Tanrısaldır. Fakat elbette o sizsiniz, gerçekten. *Gerçekte, Mesih-bilinci sizin kendi Tanrısallığınızı tanımanızdır, genişlemiş BENLİK bilincine varışınızdır.*

S: Yıldız halkları Yerküre'ye nasıl gelecekler? İnsanlar onları görecekler mi, yoksa onlar insanlar tarafından görülmeden etrafta dolaşacaklar mı?

P'taah: Sevgili dost, bu birçok senaryoyu gerektirir. Uzay taşıtlarıyla Dünya'ya gelmiş yıldız halkları vardır ve onlar birçok insan tarafından görülmüştür. Yıldız halkları gizlenme konusunda çok ustadırlar ve böylece gizlenmiş uzay taşıtları da vardır, ve çoğu zaman insanlar bakarlar ama onları göremezler. Yıldız insanlarına gelince, biliyorsunuz, onlar çeşitli şekillerde gelirler. Şu sıralarda kendi bedenleri ile gelenler ve bizim gibi medyum aracılığı ile gelenler var. Diğerleri ise doğum yoluyla gelmeyi seçerler. Çeşitli yollar vardır, sadece bir tek değil.

S: Biz bazen onlarla uykuda ve beden dışındayken buluşur muyuz?

P'taah: Elbette, gerçekten buluşursunuz. Onlar sizin kardeşlerinizdir, sevgili varlıklar, ve siz rüya halinizde yıldız halkları ile büyük birleşimler gerçekleştirmek üzere bilinçte yolculuklar yaparsınız. Bu harikadır.

Şimdi bir ara vermek istiyoruz. Az sonra geri döneceğiz.

(Otuz dakikalık bir aradan sonra, genç bir kız P'taah'a hitap eder.)

S: İyi akşamlar, P'taah. Düşüncesizlik, saygısızlık gibi algılanan şeyin kişinin kendi yansıması olduğu konusuna ilişkin olarak: Bunun kendi yansıması olduğunu bilmekle beraber, insan yine de bu konuda bir

şeyler yapmak istiyor, bu durumda ne yapmalı?

P'taah: Ne yapılabileceğini düşünüyorsunuz, sevgili dost?

S: Bilmiyorum.

P'taah: Yargıyı kucaklamaya ne dersiniz? Şimdi bakın, kendinize karşı bir saygısızlık söz konusu olduğunda, onu neden yaratmışsınızdır acaba? Çünkü, aziz dost, o kesinlikle bir aynadır. Öyleyse, o yargıya bakıp, sizin bir başkası hakkında olumsuz olarak yargıladığınız şeyin sizin kendinizin bir yansıması olduğunu bilmek gerek. Sonra işin çetin yanı gelir, ki bu benimsenip kucaklanamaz olarak görüleni kucaklayabilmektir. Söz konusu olan, bir başkası tarafından gösterilmiş bir saygısızlık ise, bu sizin üstünüze vazife değildir. Bu toplumsal bilinçtir ve biz toplumsal bilincin ne olduğunu biliriz, gerçekten. O saçmalıktır. Sizin olumsuz olarak yargıladığınız her ne varsa, o sadece size kim olduğunuzu göstermek için oradadır.

S: Öyleyse ben bu yargıya sahip olduğumu fark eder etmez, ama aynı zamanda hepimizin bir olduğumuzu kendi içimde görebildiğimde, bu durum değişecek, öyle mi?

P'taah: Elbette, sizin kim olduğunuz hakkında hiçbir yargınız kalmadığı zaman, o değişecek. Sevgili dost, siz kendi dışınıza bakıyor ve falan kişinin şöyle şöyle olduğunu söylüyorken, ne kadar sık sık başka insanlar hakkında gerçekten alaycı, yargılayıcı, yıkıcı şeyler söylediğinizi düşünün. Sizin kendi içinizde gerçekten bakmak istemediğiniz, gerçekten yargıladığınız yönlerinize bakmak gerek. Ama biliyorsunuz, bu pekâlâdır, bu geçerlidir, yargının da öylece geçerli olduğu gibi. Ve siz diyeceksiniz ki: "Bu nasıl hizaya getirilir?" Bu kalben şunu anlayarak hizaya getirilir: Bu her ne ise Tanrısal bir veçhedir, aksi halde mevcut olmazdı. Kendi içinizdeki veçheyi kucaklayabildiğiniz zaman, o sizin çevre-

nizdeki her şeye yönelik perspektifinizi değiştirecektir. Bu çok basittir. Anlıyor musunuz? Bu otomatiktir. *Kucaklama, izin verme hali değişimi yaratır.* Bakın, bir de şu var: insanlar bu anlayışta yasaya gerek olmadığını, toplumsal bilince riayet anlamında yasalara gerek olmadığını ilk kez okudukları ve işittikleri zaman büyük korku duymaktalar. İnsanlar şöyle diyecekler: "Fakat bu durumda anarşi, yasa-tanımazlık ve kaos olur", fakat biz de diyeceğiz ki, sevgili dostlar, şimdi içinde bulunduğunuz durum zaten bu değil de ya nedir?

S: Size bir başka şey daha sormak istiyorum: Korkunun tezahür ettirdiği olaylar niçin arzunun tezahür ettirdiklerinden daha çabuk gerçekleşiyor?

P'taah: Fakat, sevgili dost, bu böyle değildir, bu yalnızca sizin perspektifinizden böyledir. Bu sadece korkunun ne denli çok olduğunu gösteriyor size. Bu zamanda sizin bilinciniz genişlerken -Tanrıça yükselirken, Mesih yükselirken- sizin bu yükseliş hakkındaki bilginiz, bir bakıma, Anti-Mesih'in (Deccal) yükselişini yansıtır şekilde oluyor. Çünkü sizler hepiniz korkuyu temel almış durumdasınız. Sizler güzelliği ve sevinci, ışığı, sevgiyi ve kendi kimliğinizin harikasını görmeye pek alışkın değilsiniz, böylece, onları dış dünyanızda da görme alışkanlığına sahip değilsiniz. Medyanız, iletişim sistemleriniz felaket haberleri vermekten çok hoşlanıyorlar. Böylece, birkaç dakika içinde dünya çapında iletişim -küresel iletişim- gerçekleşiyor. Kişisel günlük yaşantınızda sizler felaketlere, sorunlara odaklanmaya alışıksınız ve bu hızlanış ve büyük değişim döneminde, korkuya-dayalı şeyleri daha ve daha süratle yaratmaktasınız. Böylece, siz bir sorunu çözümler çözümlemez, bir başkası kucaklanmak üzere karşınıza çıkıyor, çünkü bu zamanın hızlanışıdır. Bu devresel değişim zamanıdır, böylece her şeyi yoluna koyduğunuzu ve gününüzün ne kadar harika olduğunu düşünerek kendinizi kutladığınız anda, "Vay canına, şu işe bakın!", ku-

caklamanız gereken yeni bir sorun daha çıkageliyor. Anlamalısınız ki o her nasıl olursa olsun, bir Tanrısal veçhedir - *her nasıl olursa olsun.* Buna ikiye-bölünüş denir, bu karşıtlık her zaman olur.

Öyleyse sevgili dostlar, bu ikiye-bölünüşü, bu karşıtlığı hatırlamanızı istiyoruz. Ne kadar aydınlanmış olduğunuzdan ötürü kendinizi kutluyorken, birdenbire aslında hiçbir şey bilmediğinizin farkına varırsınız. Siz gerçekten BENLİĞİ ve her veçheyi harika ve serüven dolu bir keşif, kabullenme ve sevme yolculuğunda olduğunuzu anlayabildikçe, açılıp gelişmek, çiçek açmak üzere yer açmış oluyorsunuz. *(Bir hanımın bunun yorucu ve tüketici olduğunu söylemesi üzerine P'taah yanıt verir:)* Doğrusu, sevgili dost, işte o çok yorulduğunuz zaman, "Vazgeçiyorum, teslim oluyorum," dersiniz. İşte böylece siz kendi gerçek benliğinize teslim olursunuz, artık mücadele etmekten, *yapmaya* çalışmaktan vazgeçer ve kendi öz varlığınızın ışığında rahatlarsınız.

(Bir erkek dinleyici, Jani bedeninden ayrılıp da P'taah o bedene girerken gerekli görülen sessizlik hakkında soru sorar; bu akşam bağlantının kurulduğu her iki sefer de dinleyiciler çok sessiz kalmışlardı, ama bir kurbağa durmadan bağırarak tropikal gecenin sessizliğini yırtmıştı:)

S: Bu geceki her iki oturumda da bir kurbağa size eşlik etti. Siz medyumun bedenine girerken bize sessiz olmamız söylenmişti, ama bir kurbağa ısrarla bağırmayı sürdürdü. Bu konuda bir şey söylemek ister miydiniz?

P'taah: Biliyor musunuz, bu çok ilginçtir, çünkü doğanın sesi bizim kulaklarımıza daima harika gelir, hatta o "çirkin kurbağa" olarak anılanın sesi bile. Yaratıklar enerjiye karşı çok duyarlıdırlar ve onlar karşılık verirler. Kurbağalar size, hava durumundaki değişiklikleri gerçekten haber vereceklerdir. Doğanın işaretlerini bilenleriniz, gezegen üzerinde

olmakta olanları anlayabileceklerdir. Biyologlarınız buna "gözlemlenen fenomenler" diyorlar. Bitkiler de ne hissettiklerine göre davranırlar. Siz sevgili çiçeklerinize, bitkilere ve tüm yaratıklara bakarak gezegeniniz üzerinde neler olup bittiğini okuyabilirsiniz. Onlar bu gibi toplantıların enerji alanına karşılık verirler. Medyumumuz ile benim aramdaki bilinç geçişine gelince, bu öyle ki bazen medyum bu geçişi çok gürültülü bir yerde de gerçekleştirebilir. Bunun gibi, özde çok sessiz olan bir toplantıda ise gürültü ve ses çok büyür, fakat bu toplantı odası dışında gürültü olsa bile, bu onun için çok sert ve rahatsız edici olmayacaktır.

S: Bunu bir adım daha aşağı çekerek biyo-dinamik bilimi konusuna girecek olursak: Anladığıma göre toprak bakterileri topraktaki unsurları değiştirme yeteneğine sahipmişler -orada önceden bulunmayan unsurları oluşturmak gibi. Bu böyle midir?

P'taah: Böyledir. Siz her nerede gelişme ve büyümeye ve toprağın verimliliğine yardımcı olmak isterseniz, toprağa bir şarkı söyleyebilirsiniz. Toprağı ıslah etmek için kullanılmakta olan özenle geliştirilmiş gereçler vardır, ama gerçekte asıl güç gereçleri sizlersiniz. Siz toprağa şarkı söyleyerek değişimi yaratabilirsiniz. Siztoprağa seslenmek üzere bir grup halinde bir araya gelirseniz, o zaman o enerji büyütülmüş olur. Her birinizin kendi varlığınıza ait bir ses tonunuz vardır. Siz kendi içinizde çok sessiz kaldığınız zaman o ses tonunu işitebilirsiniz. Aranızda kimileriniz sessizliği yaratmak için bir ses kullanırlar, OM. İşte siz, zihninizde bir ses yaratarak bunu yapabilirsiniz ve bu bir notadır. Siz bu sesi yüksek sesle söylemek zorunda değilsiniz. Bunu sizin kendi kendinize oynamanız için söylüyoruz. Siz bu notayı zihninizde yarattığınız zaman, o nota genişler; o daha yüksek ve daha alçak perdelerde çınlar. Sonunda o sizin hayal edebildiğiniz tüm tayfı kaplar. Böylece, o bir senfoni orkestrasının bir tek

aletinden çıkan bir tek nota olarak başlar ve sonra orkestranın tüm aletlerinden çıkan notaların meydana getirdiği müzik ile devam eder. Bu örneklemede siz sadece sesi genişletmektesiniz; ses bir kişisel imzaya benzetilebilir. Siz onu dosdoğru evrene gönderebilirsiniz. O sizin kendi sesinizdir. İşte medyumumuzun kendi şarkısını evrene terennüm ederek kendisi için istediği şey de budur. Sesin aynı zamanda rengi vardır ve ses önce bir nota ile bir renk olarak başlar ve o genişledikçe ve daha yüksek ve daha alçak perdelere yayıldıkça, sonunda tüm renk tayfını kapsar. Yani, böylece o çoğul-evrenler içine uzanır ve işte sizin çoğul-evrenlere uzanan kendi Tanrısallığınızın ipliği ile, kendi çok-boyutlu BENLİĞİNİZ ile temasa geçmeniz de böyle gerçekleşir. Bu yöntemle siz toprağa da şarkı söyleyebilir ve onda unsursal değişim yaratabilirsiniz. İşte size oynamanız için yeni bir oyun.

S: (K) Daha önceleri bir hanım size Tanrı'yı deneyimlemekten söz etmişti. Bir insanın şarkı söylerken ya da bir müzik aleti çalarken veya resim yaparken, açıklanması çok zor bir şeyle karşılaşması, orada ondan başka hiçbir şeyin olmadığı bir noktaya gelmesi mümkün müdür? Bu Tanrı'yı deneyimlemek midir?

P'taah: Sevgili dost, biliyorsunuz, Tanrı'nın bir başka adı daha vardır ki ona Bir'lik (Bir-Olan) denir. Ona ayrılıkta-olmamak denir, ona varoluş bütünlüğü denir. İşte biz bu yüzden Tanrı sözcüğünü öyle pek sık kullanmayız, çünkü insanlığın sözcük dağarcığında Tanrı bir kişiye, kişisel bir varlığa benzetilmiştir. Bu pekâlâdır, çünkü bu öyledir de. Fakat bu aynı zamanda sınırlamadır da, ayrılık koymaktır da. Böylece siz Tanrı'yı düşündüğünüzde, duygusal bakımdan bu sizin çocukluğunuzda onu bulutlar arasında oturan yaşlı bir adam olarak hayal edişiniz gibidir. Böylece biz Tüm-Varolan 'ın Tanrı/Tanrıçası" dediğimiz zaman, sözünü ettiğimiz ayrılıksızlıktır, Bir'liktir, bir oluş, sevinç, vecit duygusudur. Fa-

kat elbette, insan ister bir resim yaparken, ister güzel bir şarkı söylerken, bir saz çalar veya bir çocuğu besler ya da okyanusta yüzerken olsun, tümüyle bulunduğu an'a gömüldüğünde, Bir'lik ve Varoluş halinde ve tümüyle an içinde bulunurken, o zaman Tanrı'dan, Bir'likten gayrı hiçbir şey mevcut değildir. Bu gerçekten böyledir.

S: Ben Tanrı sözcüğü ile yetiştirilmedim. Onun için bilmek isterdim, acaba insanların Tanrı olarak adlandırdıkları ile (Kutsal) Ruh aynı şey midir?

P'taah: İnsanların Tanrı olarak adlandırdıkları nedir?

S: Bir'lik sanırım.

P'taah: İşte bakın, siz "Ruh aynı şey midir?" derken bile zaten bölmelere ayırıyor ve böylece ayrılık yaratıyorsunuz.

S: Ben Tanrı'nın ne olduğunu bilmiyorum. Bütün bildiğim hissettiklerimdir.

P'taah: Doğru. Bu harikulade.

S: Şu halde Tanrı ve Ruh aynı şey mi?

P'taah: Bakın, herkes onun nasıl olduğu hakkında farklı bir fikre sahiptir ve her biri kendi etiketini kullanır. Daha önce de söyledik, kişilik, bilinç, bilinçaltı, üstün-bilinç, ruh, can gibi, sizi ifade eden bir sürü isim vardır. Sonra şunlar da vardır: Tanrı, Yüce Ruh, Kaynak, Tüm-Varolan, vb., ve bütün bunlar birer isimdir. Ve doğrusu bunlardan herhangi biri arasında bir ayrılık yoktur.

(Yeni gelen bir hanım :)

S: Benim anlamadığım taraf, ayrılığın aslında ne olduğudur. Bir özleyiş var, bu çok acı verici...

P'taah: Bu tam böyledir, sevgili dost. O özleyiştir, o acı ve elemdir, o korkudur. Ayrılık, ışıktan olmayan, sevgiden olmayan her ne varsa odur -ayrılık işte odur.

S: Öyleyse, Sevgili'ye geri dönmek, her şeyi bilinçlendirmek gerek?

P'taah: Buna bütünlenmek denir, buna yuvaya geri dönüş denir, buna üstün-bilinç (süperbilinç) denir, buna dördüncü yoğunluğa geçiş denir.

S: (E) P'taah, bizi nasıl görüyorsunuz? Bizim ruh ışınımızın (rengimizin) ne olduğunu derhal ayırt edebiliyor musunuz? Bu konuda biraz konuşabilir misiniz?

P'taah: Yanıt evettir. *(Dinleyiciler güler.)*

S: Öyleyse hangi ruh ışını üzerinde olduğumu bana söyleyebilir misiniz?

P'taah: Sevgili dost, bu sizin için ne fark eder ki?

S: Bu eskiden beri süregelen duygularımı gözden geçirmeme yardımcı olabilir...

P'taah: Hayır, sevgili dost, bu bir başka ayrılık biçimi yaratır, oysa hepiniz aynısınız -her biriniz. İnsanların şu ışından, bu yoğunluktan vb. söz ettiklerini işitiyoruz, fakat bakın, yapmakta olduğunuz sadece, bu nitelendirme arzunuzla daha ve daha çok ayrılık yaratmak oluyor.

S: Bu sadece, atletizme uygun bedenleri olan kimselerin bu yeteneklerinden yararlanmaları, ve entelektüel yetenekleri olanların da o yeteneklerinden yararlanmaları gibi bir şey. Eğer bu konularda bir anlayışa sahip olursak, yönümüzü biliriz.

P'taah: Aziz dost, siz kendinizi olduğunuz gibi kucaklama haline ulaştığınızda, hangi ışında olduğunuzu da bileceksiniz. Biz herkese bu hususta konuşmak için buraya gelmiş değiliz; aslında bunlar insanlık için hiçbir şey ifade etmez. Bu gerçekte sizin söylediğiniz gibi değildir, yani sizin neye uygun olduğunuzu anlamanız, çünkü bu yine Benliğinize bir sınırlama getirmek olur. Siz kim olduğunuz hakkında bu tarzda düşünmeye alışkınsınız. Bakın, hepiniz için gerekli olan, uğraş-vermeme haline ulaşmaktır. Siz kim olduğunu-

zu bilmek için aklınızı kullanmaktan kurtulmalısınız. Sizin gerçekten kim olduğunuzu *gönül yoluyla bilmeniz* gerekiyor. Bu gereklilik, yani etiketlendirmeyi bir yana bırakmak erkek cinsi için çok iyidir; kadınlarının ise çoğunlukla bunu yapmaya ihtiyaçları yoktur, çünkü onlar gönül yoluyla bilişe daha yatkındırlar. Bu ise erkeklerin hiç hoşlanmadığı bir şeydir. Erkekler kadınların pek o kadar akıllı olmadıklarını söylerler. Oysa erkekler etiketleri fırlatıp atmalıdırlar. Bunun, yani bir şeyin neredesi, nasılı ve şu şeyin bu şeye nasıl uyduğu, ve şu şeyin düzeyi ve bu şeyin düzeyi hakkında tasalanmamanın, sadece var olmanın erkekler için çok zor olduğunu anlıyoruz. Şimdi size küçük bir test uygulayalım mı, sevgili dost? Bir hafta boyunca, günlük düşünme faaliyetiniz sırasında ne kadar sıklıkla şematik tarifler ve nitelendirmeler yaptığınıza dikkat etmenizi istiyoruz. Kendinizi şematik tarifler, entelektüel yorumlar, nitelendirmeler yaparken bulduğunuzda, bir kâğıda not alın, ki gönül yoluyla biliş haline ulaşasınız. Böyle yapmakla siz kucaklanamaz olanı kucaklayabilen duruma gelebilirsiniz. Tamam mı? Ve gelecek buluşmamızda bunun üzerinde söyleşeceğiz, siz de bunu yapmayı arzu ederseniz, tabii. Bu öneri sadece bu konu için geçerli değildir. Teknologlar da bu oyunu oynayabilirler ve sonra sonucu görürsünüz. Ayrıca, yalnız erkekler değil, kadınları da bundan muaf görmeyelim. Kadınlar hep birbirlerinin sırtlarını sıvazlayarak, erkek değil de kadın olmalarının ne kadar harikulade olduğunu, Tanrıça olmanın ne kadar muhteşem bir şey olduğunu söyler dururlar; ve gerçekten öyledir de. Bununla birlikte, bu sizin çok uzun çağlar boyunca dişi cinsiyet içindeki erkek enerji olarak bildiğinizdir, çünkü o sizin hayatta kalmanızı sağlayagelmiştir. Böylece, siz gerçekten, yükselen-Tanrı denilen erkek enerjiyi biliyorsunuz, fakat şimdi Tanrıça'nın yükseliş çağı gelmektedir ki o yapmamahalidir. O *yapma* değil, *olma* halidir. Buna tümüyle denge

denir, öyleyse sevgili kadınlar, bu hafta, sezgilerinize ne kadar kulak verdiğinizi, onları gerçekten ne kadar izlediğinizi kaydedebilirsiniz. Bunun nasıl olduğunu bir kâğıda yazın, ve bir sonraki toplantımızda bunun nasıl geçtiğini ve kendi hakkınızda ne keşfettiğinizi anlatabilirsiniz.

S: (E) Geçen celsede size Avustralya'da Koca Ayak ya da Yeti'nin eşdeğeri yaratıklar var mı diye sormuştum. Siz durakladınız ve sonra, "Pek öylesi değil" dediniz. O sırada bir şey düşünmüş olmalısınız. O neydi?

P'taah: Pekâlâ, size şunu söyleyeceğiz: Bu kıtada bazı varlıklar mevcut, fakat bunlar Yeti denilenler ile aynı şey değiller. Bu varlıklar aslında bir başka zaman boyutunda bulunuyorlar. Biliyorsunuz, insanlık pek sık olarak başka zaman boyutlarına girip çıkabilir. Çoğu zaman biz, artık sizin anlayışınız dahilinde bulunmayan iç-Dünya'dan ve onun sakinlerinden söz ediyoruz. İnsanlığın bir zaman eğrisi içine girmesi mümkündür. Onlar, bu Dünya'nın bu zaman/uzay sürekliliği ile ilişkili olmayan başka varlıkları kısa bir an için görmüş olabilirler. Bu durum sizin kıtanızda da görülmüştür, yani insanlar Koca Ayak'a veya Yeti'ye benzeyen varlıklar görmüşlerdir. Fakat bunlar, gerçekten, Amerika Kıtası'nda ya da Himalayalar'da anlaşıldığı gibi değildir.

S: Bu zaman örtüşmesi (üst üste gelmesi) gibi bir şey mi?

P'taah: Doğrudur. Bu gerçekten böyledir. Birçok insan boyutsal kapıları sadece fiziksel bir yer olarak anlar, ama öyle değildir. Sevgili dost, bir başka sefer bu konuda daha kapsamlı konuşacağız ve Afrika Kıtası'ndan da söz edeceğiz.

Aziz dostlar, bu akşam için vakit tamamdır. Düşünmek için hayli malzemeniz var. Gelecek toplantıyı şimdiden gözlüyoruz. Sizleri candan seviyorum. İyi geceler.

Bölüm 3

ÜÇÜNCÜ CELSE

18 Aralık 1991

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar.

(Her zamanki gibi, P'taah dinleyicilerin arasında dolaşarak ve özellikle yeni gelenlerin yüzlerine bakarak onlarla aşinalık kurar.)

P'taah: Hepiniz nasılsınız bakalım? *(Dinleyenler uygun yanıtı verirler.)* Elbette. *(Sonra, geçen oturumdan sonraki bir tarihte el bileğini kırmış, kolu alçıdaki bir hanıma hitaben:)* Ve siz, sevgili kadın, şimdi kendinizi daha uyum halinde buluyor musunuz? Ağır bir travmayı atlatmış bulunuyorsunuz.

S: Öyle, kendimi çok daha iyi hissediyorum.

P'taah: Elbette. Ve böylece kendinize büyük bir ders vermiş oldunuz. Gelecek sefer bu o kadar dramatik olmayacak.

Sevgili dostlar, fazla gecikmeden hemen sorulara geçelim. Ve eğer hiç soru yoksa, biz kısaca "hoşçakalın" diyeceğiz ve kendi bilişinizde mükemmel olduğunuzu anlayarak sizi gönülden kutlayacağız.

S: (E) Selamlar, P'taah. Eğer arzu edilmeyen bir durum ortaya çıkarsa ve biz onu kesinlikle kucaklar ve kabul eder ve ona herhangi bir durum gibi değer verirsek...

P'taah: O zaman, o artık arzu edilmeyen değildir.

S: Peki ama, o durumun değişmesini isterim.

P'taah: Bu farklı bir şey. Eğer siz o durumu gerçekten kucaklarsanız, o zaman artık farklı bir sonucu arzulamazsınız, böylece o artık arzu edilmeyen bir durum olmaktan çıkar. Eğer siz duruma baktığınızda onu hâlâ arzu edilmez buluyorsanız, bu büsbütün farklıdır. Bu demektir ki siz değişim arzusu içindesiniz. *Yoksa arzu edilmeyeni kucaklamış değilsiniz.* Bu konuda çok açık ve seçik olalım. Siz eğer durumu değiştirmeyi istiyorsanız, buna niyet edin.

S: Bunu denedim ve hiçbir şey olmadı. Bunun nedeni acaba...

P'taah: Sevgili dost, bunu kendiniz yanıtladınız, buna denemek denir.

S: Peki, daha başka ne yapabilirim?

P'taah: Onu arzu edin ve bilin ki o şimdiden gerçekleşmiştir. *Herhangi bir şey yapmak zorunda değilsiniz.* Siz onu denemek suretiyle yapamazsınız, denemek herhangi bir sonuç vermez, çünkü siz o zaman bir şeyler yapıyorsunuz ve oluş'a izin vermiyorsunuz demektir. Şöyle demek gerekir: Bu durumu değiştirmek istiyorum ve şimdi değişimin gerçekleşmesine izin veriyorum.

S: Bunun sadece bir zaman alacağını ve sabırlı olmam gerektiğini mi söylüyorsunuz?

P'taah: Bu sizin realitenizde gerçekten de zaman alır, özellikle de siz kendi gücünüzü garanti olarak kabul edemediğinizden. Diyorsunuz ki: "Biliyorum, ben gerçekten harikulade ve güçlü bir tezahür-ettiriciyim, böyle olduğumu düşünüyorum, umut ediyorum. Bunun gerçekten yerine getirildiğini biliyorum -bunu umut ediyorum." Dolayısıyla siz kuşku yaratıyorsunuz, ve siz kuşkuda olduğunuzda, elbette, bu zaman alır. Hepiniz, düşündüğünüz ve arzuladığınız zaman,

o biliş içindeyken onun anında gerçekleşeceğini iyice anladığınız zaman, işte o zaman bu öyle olacaktır. Kutsal kişilerin durup dururken, hiç yoktan madde tezahür ettirebilmeleri nasıl oluyor sanıyorsunuz? Çünkü onlar bunu yapabileceklerini mutlak surette biliyorlar. Hiç kuşku taşımıyorlar. Bu aklileştirme değildir. Bu bir şey "hakkında düşünmek" değildir. Bu, *bunun böyle OLDUĞUNU kalben ve mutlak şekilde bilmektir.* İşte siz realitenizi bu şekilde değiştirebilirsiniz.

S: Bu kulağa çok muhteşem geliyor, fakat insanın bir şeyi hiç kuşku duymayacak kadar güçlü bir biçimde hissedebilmesi nasıl mümkün olabilir? Ben bütün doğru şeyleri düşünüp söylüyorum, ama yine de hiçbir şey olmuyor. Şu halde bilinçaltında hâlâ kuşku duyuyor olmalıyım.

P'taah: Doğrudur. Ve bu başka herkes için de böyledir. Kimileri tezahür-ettirme konusunda diğerlerinden biraz daha hızlı olabilirler, fakat sonuçta hepiniz kendi gücünüzden kuşku duymaktasınız. Siz istediğiniz bir şeyi tezahür ettirdiğiniz zaman kendi bilişinizi güçlendirebilirsiniz. Kendi gücünüzle donanmış olduğunuzda, BENLİĞİ kutlayabilirsiniz. Arzunuzu öylesine harikulade bir şekilde gerçekleştirdiği için BENLİĞE teşekkür edebilirsiniz. Bu sizin güç üssünüze destek vermektir.

S: (E) Denilmiştir ki: Bırakın -Tanrı'ya bırakın. Denilmiştir ki: Bırakın, Tanrı sizin hayatınız olsun. Bırakın Tanrı siz olarak ve sizin vasıtanızla iş görsün. Biz bu en güzel hali en iyi şekilde nasıl gerçekleştirebiliriz?

P'taah: Gerçekten bilmelisiniz ki sevgili varlık, Tanrı sizin dışınızda değildir. Eğer, "Bırak, BEN OLAN TANRI'ya izin ver," derseniz, bu sizin için gerçekten daha etkili olur. Çünkü bakın, "Tanrı'ya izin ver, Tanrı'ya bırak," dediğinizde, Tanrı'nın sizin dışınızda olduğunu düşünüyor ve böylece ay-

rılığı yaratıyorsunuz. Siz Tanrısallığın bir ifadesisiniz. O SİZ OLAN TANRI'dır. Daha doğrusu, o siz olan Tanrı/Tanrıça 'dır. Öyleyse *aklileştirmeyi* (entelektüel kavramlarla uğraşmayı) *bırakmak* gerek. Kalbinizin önündeki kalkanı bırakın gitsin ve kendi Varlığınızın Tanrı/Tanrıça'sı ışığını yaysın - ki böylece gönlünüzün arzusuna gerçekten yol versin. Bunu işte böyle yapabilirsiniz, fakat onu kendi dışınıza koymayın.

S: (E) On ila yirmi yıl içinde foton kuşağına gireceğimiz tahmin ediliyor. Bununla birlikte, foton kuşağı, bilincimizin, bizim bilişimizin derinliği ölçüsünde az ya da çok kendine çektiği devasa bir yalpa çemberi gibi midir?

P'taah: O bir bakıma böyledir, sevgili dost, fakat o bundan daha fazla bir şeydir de. Siz çok-boyutlu olan ve bu zaman ve bu yerin insan bilincinin ötesinde bulunan bir şey hakkında bir tek yanıt istiyorsunuz. O sizin Tanrıçanız, yani Yerküre ile olduğu gibidir. Yerküre sizin bir yansımanızdır, ama aynı zamanda o bir ortak-yaratımdır. Yani, biz size bir yanıt verebiliriz fakat aslında birçok yanıt vardır. O siyah ve beyaz değildir, o tek boyutlu değildir. *Galaksilerin tümü foton kuşağı ile ilintilidir.* Söz konusu olan yalnızca bu insanlığın bilinci değil, aynı zamanda Tanrıçanın, Yerküreniz'in bilincidir. O aynı zamanda iç-Dünya'daki insanları ve bu katın, bu gezegenin sizin farkında olmadığınız, görünmeyen enerjilerini ilgilendirir. Anlıyor musunuz? Yani o yalnızca insan bilincini ilgilendirmiyor, o daha fazla bir şeydir, O bir ortak-yaratımdır.

S: Uzun boylu dramlara gerek kalmaksızın kendi ruhsal yeteneklerimizle serbestçe yaratabilmemiz için, olasılıkla bilgisiz bulunduğumuz bir konuda bir adım daha ilerlememizi sağlayacak nasıl bir soru sormak gerekirdi?

P'taah: Sizin ruhsal yeteneğiniz nedir, sevgili dost?

S: Şifa enerjilerini ifadelendirmek.

P'taah: Kim için?

S: En başta kendim için.

P'taah: Fakat siz ona inanmıyorsunuz.

S: Şimdi gerçekten inanıyorum. Hiç kuşku yok ki çoğumuz başkalarına yardım ederken kendimizi ihmal etmişizdir.

P'taah: Aziz dost, niçin kendiniz için değil de hep başkaları için, biliyor musunuz?

S: Belki de altta, derinde yatan acının bakamayacağım kadar büyük oluşu yüzünden.

P'taah: Gerçekten, bu doğru. Ve bu yalnızca sizin için böyle değil. Keder ve çaresizlik, yeterli olmama korkusu, yalnız olmanın, geçersiz kılınmış olmanın, ihmal edilmişliğin azabı. Ve bu insanlık için katlanılması fazla zor bir durum. Böylece, şefkati başka varlıklara yöneltmek ve başkaları için şifa dilemek çok basit, çünkü kendi şifanızın gerçekleşeceği yere gitmek fazlasıyla ürkütücü. Daima bir yok edilme korkusu vardır. Bu zamanda bu erkek cinsi için daha da zordur. Gerçi burada genel olarak konuşuyoruz, fakat kim olduğunuz ve kim olmanız gerektiği -değerli olma gerekliliği- hakkındaki ıstırap ve korku, erkekler için kadınlar için olandan çok farklı bir frekansa sahiptir. Kadınların çektiği acı daha az değildir, fakat onların bu acıyı kucaklama tarzı ve yönü daha farklıdır. Böylece, bu değişim zamanında, sevgili varlıklar, bir kaçış yolu olmadığını fark edeceksiniz. Hayatınızda acı ve ıstırap yaratan şeyler arasında kucaklamadığınız, dönüşüme uğratmadığınız her ne varsa, değişik mizansenler içinde, onları tekrar tekrar yaratacaksınız, ta ki hepsini dönüşüme uğratıncaya kadar. Bilinmelidir ki eğer onun olmasına izin verirseniz, o zaman bunun o kadar büyük bir dram ya da büyük bir ıstırap olması gerekmeyecektir. *Siz,*

hayatınızda karşınıza çıkacak her ne olursa olsun onu kucaklamak, ona izin vermek, onunla ayrılığa son vermek, dönüşümün vecit haline ulaşmak için, gerçekten, onu hoş karşılama niyetini gösterdiğinizde -o zaman onu çok yumuşak biçimde gerçekleştirebilirsiniz. Ve şunu fark edeceksiniz: siz o konuda direnç göstererek -ki bu da pekâlâdır- onun üstünü örtebilirsiniz -ve siz bu konuda hayli beceriklisiniz- ama ne var ki tencere tekrar kaynayacak ve taşacaktır.

S: Diyelim ki onun üstüne kapak örtmeyecek kadar ve "Bu duruma ebediyen son verelim, bu durumdan bıktım usandım," diyecek kadar yeterli iradeye ve sevgiye sahibiz, o zaman değişim-dönüşümün sizin bize bildirmiş olduğunuzdan daha derin bir aşaması mevcut mudur, yoksa...

P'taah: Sevgili dost, size bildirmiş olduğumuz adımları hele bir atın -size saygılarımı sunmak üzere önünüzde diz çökeceğim. Bakın, sizin kafanızda yaptığınız şey yüzünden durum daha ve daha karmaşık hale geliyor. Bir bakıma, bizim size söylediklerimiz çok basittir. Siz onu o sadeliği içinde iyice kavrayamıyorsunuz. Şöyle denilmesi gerekiyor: "Anlıyorum, hayatımda yarattığım her şeyin sorumluluğunu üstleniyorum." *Bilinmeli ki kurban olan yoktur. Onu siz yarattınız.* Kendi hakkınızdaki, başkaları hakkındaki yargıyı hizaya getirmeli, ve yargı hakkındaki yargıyı da hizaya getirmeli ve duyguyu hissetmelisiniz. Şunu söylemeyi unuttuk: Ve kafanızı koltuğunuzun altına alın. Zihninizi yol üzerinden çekin, bunu yapmanın tek yolu ise, o çok faal zihnin -o çok çalışan bilgisayarın- izin vermesinin pekâlâ yerinde olduğunu ona söylemektir. Bunu yapabildiğiniz zaman iç âleminizde sükûnete ulaşabilirsiniz.

S: (E) Çok küçük yaşlarımızdan itibaren, bize, daha sonraki dönemlerde, düşündükçe bizim için yüzde doksan dokuzunun yararsız olmakla kalmayıp, yıkıcı

da olduğunu fark edebileceğimiz bir yığın bilgi (malumat) yükleniyor. Böylece sürekli olarak karmaşıklıkları, düğümleri açıp çözme hali içinde oluyoruz ve sonra büyümemiz için esas olan bir etkinin farkına varıyor, onu hissediyoruz, bu gece burada olduğu gibi. Bizde birikmiş o kadar tortu var ki...

P'taah: Aziz dost, sadece yıkıcı, yanlış ve yararsız olduğunu bildiğiniz bir yükü değil, aynı zamanda inandığınızı bilmediğiniz bir yığın şey de taşıyorsunuz. Ve bu pekâlâdır, biliyor musunuz? Çünkü bu tümüyle anbean yapılan bir seçimdir. Burada mesele düşünme değil, *hissetmedir*. Bu işin kafanızla hiçbir ilintisi yoktur. Kadınlar buna erkeklerden daha aşinadırlar. Eğer hayatınıza bakabilir ve sevinci yeni baştan deneyimleyebilirseniz, o zaman göreceksiniz ki bunun kafa ile hiçbir ilintisi yoktur. Bunun mantıklı, akli, zihinsel işlemlerle hiçbir ilgisi yoktur, bunun akli bilgi ile hiçbir ilgisi yoktur. Böylece, biz diyebiliriz ki akıl ve mantık harikadır, gerçekten, fakat o sizin hizmetkârınızdır. Siz aklınızın kölesi değilsiniz, siz böyle olmayı seçmedikçe. Mantığınız, aklınız, entelektüel bilginiz size hizmet etmek için vardır. Ego denilen, size hizmet etmek için vardır, hükmetmek için değil, fakat siz tutsaklığı inkâr ederek, kendinizden uzağa iterek değiştiremezsiniz. Siz onu ancak kucaklayarak değiştirebilirsiniz. Ego, yok edilmekten, mevcut olmamaktan, kendisine artık gerek olmayacak bir değişimden dehşet duyar. Ama, siz onu: "Çekil git, bizim sana ihtiyacımız yok," diyerek değiştiremezsiniz, çünkü gerçekten ona ihtiyacınız vardır. Siz onu: "Pekâlâ, biz bunu birlikte yapacağız," diyerek değiştirirsiniz.

Siz bir duygu ürünüsünüz; hayatınızdaki harikuladeliği yaratan gerçekten duygudur. Zihniniz değil. Siz zihniniz değilsiniz, ondan daha fazlasısınız... Siz bedeniniz değilsiniz, ondan daha fazlasısınız... Siz gerçekten Tanrısal ifadesiniz.

S:** (Genç bir kız) **Hristiyan dini niçin Tanrıça'dan

ya da dişi enerjiden söz etmemiştir?

P'taah: Çünkü sevgili dost, Hristiyanlık dönemi, herkesçe erkek enerji çağı olması istenilen bir döneme rastlamıştır. Erkekler, Tanrıça'nın gücünden büyük korku duymuşlardır -ve bu hâlâ da öyledir.

S: Dişi enerjinin yükselişinde kristallerin bir payı var mıdır?

P'taah: Onlar bir alettir, hepsi o kadar. Dişi enerjinin yükselişi ile ilgisi olan ise bilinçtir, buna devresel değişim de denir. Kristaller kullanılacak aletlerdir yalnızca, fakat güç aleti olan gerçekten *sizsiniz.*

S: (K) Son zamanlarda bir hayli değişimden geçtim ve merak ediyorum: eğer yaşadığım yeri, çiftliği bırakacak olsam, eninde sonunda nasıl olsa yapmak zorunda olacağım şeyin üstüne kapak örtmüş mü olurum?

P'taah: Sevgili dost, ne yaptığınız önemli değil. Kendiniz için bir senaryo, belki farklı bir öykü çizgisi olan ve kucaklayabileceğiniz bir senaryoyu mutlaka yaratacaksınız. Şimdi, şunu da bilmek gerek ki sizin bir kurban olmanız gerekmiyor, dilediğiniz gibi yapmak, olmak, ve yolculuk yapmak sizin seçiminizdir, yüreğinizin şakımasını sağlayacak olan o her ne ise. Buna kalbin arzusu denir. Eğer değişimi arzuluyorsanız, harekete geçin. Ders alma fırsatınızı kaçırıyor musunuz diye üzülmeyin. Anlıyor musunuz? Eğer kendi gücünüzü bir başkasına vermek istiyorsanız, o zaman öyle olsun. Birisi size sizin için neyin gerekli olduğunu ve nasıl olmanız gerektiğini veya aydınlanmanız için kim olduğunuzu, ne kadar aydınlanmamış olduğunuzu veya aydınlanmak için ne yapmak zorunda olduğunuzu söylemeye kalkarsa, o zaman sevgili dostlar, eğer gücünüzü başkasına teslim etmek sizin seçiminiz ise, o zaman öyle olsun. Sizin için gerekli olanı sizden gayrı hiç kimse size söyleyemez. Hiç kimse.

Hayatınızı nasıl yaşamanız gerektiğini size söylemekten çok mutlu olan bütün aydınlanmış yüce üstatlara gelince, bu da pekâlâ, gerçekten. Siz "elbette" der ve sonra nasıl hissediyorsanız tam da öyle davranabilirsiniz. Buna kendi gücüne sahip olmak denir. *(P'taah bir erkek dinleyiciye döner:)*

Evet, aziz dost, nasılsınız?

S: Çok iyiyim. Şu bol bol kullanılan "kucaklama" sözcüğünü tarif edebilir miydiniz?

P'taah: Tabii. Biliyorsunuz, insanlar için şöyle söylemek çok kolay: "Neden hiçbir değişimin olmadığını anlamıyorum, çünkü ben kucaklıyorum." İşin aslı izin vermektir. Çocukluğunuzda olan her ne ise, onun hayatınız boyunca hep tekrarlandığını fark edeceksiniz, ta ki siz onu kucaklayıncaya kadar. Şimdi, biz anlıyoruz ki bu sizin için çok zor, o nedenle bunun nasıl olabileceğini bir benzetme ile göstereceğiz. Özellikle sizin çocukluğunuza ait kederden söz ediyoruz. Biliyor musunuz, diğer her şey sizin için çocukluğunuzdaki o kederin, o yalnızlığın, çaresizliğin ve geçersiz kılınmanın bir tekrarından ibarettir. Siz "çok sessiz ve sakin" bir zamanınızda olabilirsiniz ve onun içinde çok güzel bir yer hayal edebilirsiniz. Kendinizi bu çok güzel, çok sakin, çok doğal yere sokabilir ve bu yerde kendinizi o çocukluk halinizde hayal edebilirsiniz. Tamamen keder ve korku içinde olan o çocuğa bakabilir, ve çocuğu kaldırarak onu yatıştırmak ve rahatlatmak için kollarınızda tutabilirsiniz, onun artık korkulacak bir şey bulunmadığını anlaması için. Siz olan bu çocuğu kucaklayarak böylece onun halini değiştirebilirsiniz. Biz kucaklamaktan söz ettiğimizde, işte bu gerçekten böyledir. Bakın, eğer hoşunuza gitmeyen bir durum söz konusu ise, eğer o durum sizin uyumsuzluk içinde olduğunuz birileriyle ilgili ise, kendisi ile anlaşmazlık içinde olduğunuz, nefret ettiğiniz bu kişinin *kim* olduğunu gerçekten anlamak gerekir. O yere gitmek ve o kişinin gerçekten nasıl olduğunu görmek gerekir, çünkü

o sizin bir yansımanızdır. Onun kalben nasıl olduğunu bilmek, duyduğu korkunun, yalnızlığın, ıstırabın gerçekten aynen sizinki gibi olduğunu bilmek gerekir. Bu şekilde ona gidebilir ve onu kucaklayabilirsiniz; bilir ve dersiniz ki: Nasıl olduğunu anlıyorum, çünkü ben de bu korku, bu acı ve ıstırap içindeyim. Anlıyor musunuz? İşte kucaklayışı bu suretle gerçekleştirerek değişimi sağlayabilirsiniz. İşte bunun için size, iterek, kendinizden uzaklaştırarak değişimi sağlayamayacağınızı söylüyoruz; siz nefret ederek, "başınızdan savarak" değişimi sağlayamayacaksınız; siz ancak herkesin ve her şeyin sizin bir yansımanız olduğu gerçeğini kucaklamak suretiyle değişimi sağlayabilirsiniz. Fark yoktur. Sizler Noel ağacınızın ışıkları gibisiniz. Bütün ampuller tek bir akımla birbirlerine bağlanmışlardır. Ve o böylece aydınlanır. Bir tek ampulü akımdan ayırırsanız, ağaç artık aydınlanamaz. Akım, Tanrısallığın ipliğidir ki her atomun, her molekülün, her görünmeyen enerjinin içinden, hayal edilmiş ve edilmemiş dünyaların içindeki her şeyden geçer. Sizin dışınızda olan, size ait olmayan hiçbir şey mevcut değildir. Hepsi *sizsiniz*, sevgili varlıklar, hepsi sizsiniz.

Aziz dostlar, şimdilik bu kadar. Bir ara verebilirsiniz. Gerçekten birazcık Noel ağacına benziyorsunuz*.

(Yaklaşık otuz dakikalık bir aradan sonra, grup yeniden bir araya gelir ve P'taah devam eder:)

P'taah: Haydi sevgili dostlar, devam edelim.

S: (E) İyi akşamlar. Kendileri henüz şifa bulmamışken şifa uygulamaları yapan, başkalarına şifa veren insanlar hakkında daha önce bir sorumuz olmuştu. Bu oldukça sık karşılaşılan bir olgu. Eğer ülkemizi yöneten politikacılara bakacak olursak, bunu birkaç hafta önce elime geçen ve toplumumuzu bir olarak ka-

*P'taah, toplantının yapıldığı odadaki Noel ağacının üzerindeki rengarenk ışıklara atıfta bulunuyor.

bul eden bir kitabın* önsözünde karşılaştığım bir ibare ile açıklayabilirim: "Kötürümlerin hastalara öncülük ettiği yerde..." Kendileri psikiyatrik yardım almaya gerçekten muhtaç psikiyatristlerimiz var, ama onlar hasta tedavi ediyorlar ve ayrıca kendileri tam sağlıklı olmayan doktorlar var...

P'taah: Sevgili dost, bu insanların öğrettikleri ve ilettikleri, asıl kendilerinin en çok muhtaç oldukları ve kucaklamaları gereken şeydir.

S: Peki ama, insanları çeşitli nedenlerle tedavi eden, ama bir yandan da kendi sorunları olan bu insanların bu uygulamalarının sonuçları ne olabilir?

P'taah: Pekâlâ, şifadan söz edelim, çünkü gerçekten, şifa işine karışmış olan birçok kişi üstün-bilinç arayışı konusuna da karışmıştır. Çok belirgin konuşalım. *Sizi şifalandırabilecek sadece bir tek kişi vardır ve o da sizsiniz.* Bununla birlikte, bir şifa gerçekleştirme konusunda samimi bir arzu duyan kimseler vardır ve onlar kendi-kendini-şifalandırma arzusunu ateşleyebilirler. Bir doktora gittiğinizde, çoğu zaman siz iyileşme yolunda sizin içinizde bir bilişi ateşleyebilecek bir arzuyu harekete geçirmişsinizdir. Biliyorsunuz, Yeni Çağ şifacılığı konusunda bir hayli anlamsız putlaştırma vardır. Bu da kesinlikle geçerlidir, sevgili dost, yoksa mevcut olmazdı. Bununla birlikte, bunun nasıl olabileceğini kalben, bir iç bilişle bilmelisiniz. Size birçok kez söyledik ki, *gerçeğin barometresi sizin kalbinizdir.* Eğer size söylediklerimiz kalbinize doğru gibi gelmiyorsa, o zaman uzaklaşın -eğer size açık ve temiz bir borazan çağrısı gibi ses vermiyorsa. Şimdi, kalp kalkanı denilen şey oldukça fazla, ve siz pek çok kimsenin elinde bir kalkan tuttuğunu hayal edebilirsiniz, çünkü onlar korkuyorlar. Ve biz aklın ve zekânın da çoğu zaman bir kalkan olarak kullanıldığını söyleyebiliriz. Şöyle diyen bir taraf

*Sözü edilen, Peter Erbe'nin "Ben Olan Tanrı" adlı kitabıdır.

var: "İşitmek istemiyorum. Eğer işitecek olursam, eğer bunun kalbime ulaşmasına izin verirsem, o zaman bu (işittiğim) hayatımda bildiğim her şeyi altüst edecektir." Biliyorsunuz, insanlık için, "Değişime hazırım," diyebilmek çok zordur. Benim gibi varlıklar çıkıp geldiklerinde -ve bu zamanda medyum kanalıyla gelen böyle birçok varlık var- o zaman: "Ben değişmek istiyorum, bir tür genişleme yönünde ilerlemeyi arzu ediyorum, yön değiştirmek istiyorum, kendi bilgi kaynağıma ulaşmak istiyorum, kendi güç-kaynağım olmanın yolunu anlamak istiyorum, evrenin nasıl işlediğini anlamak istiyorum. Şifa bulmak istiyorum, hatta bir şifacı olarak, bir öğretmen olarak, vb., nasıl daha etkin hale gelebileceğimi anlamak istiyorum," denilmesi gerekir.

Tüm bunlar geçerlidir, çünkü sizin burada (toplantıda) oluşunuz olgusu dahi, "Ben değişimi arzuluyorum," demektir. Bununla birlikte, sevgili dostlar, bu bazen bir çocuğun denize girmeyi, yüzmeyi çok fazla istemesi ve sonra suyun umduğundan daha derin olduğunu keşfederek kör bir paniğe kapılması gibidir. Hepiniz bunu iyi bilirsiniz; o zaman bunun ardından bir büyük ricat (geri çekiliş) gelir. "Ben bu noktaya kadar gideceğim, ama daha öteye gitmeyeceğim, çünkü boğulabilirim -ve bu da pekâlâdır. Bu olabilir ki yumuşak bir süreç izleyecektir. Kendini şifalandırma da yumuşak bir süreç içinde gerçekleşebilir. Bu, sizin deyiminizle, aheste bir süreç olabilir. Anlaşılmalıdır ki, sizin uzun bir zaman saydığınız süre, çoğunlukla, sadece bir göz açıp kapayıncaya kadar geçen süredir. Politikacılarınızın ülkenizi nasıl yönettikleri konusunda kaygılanmayın. Ülkeniz sizsiniz, sevgili dostlar, altta yatan gerçek budur. Siz öğretmenlerinizin ve politikacılarınızın zekâ kıtlığına odaklandığınızda, bunun bir sakıncası yoktur, ama bilin ki o sizin kendinize karşı tavrınızın bir yansımasıdır.

Siz, gerçekten üzerinde odaklandığınız şeye güç verirsi-

niz. Evreninizin merkezî güneşi sizsiniz. Evreniniz gerçekten sizinle başlar ve sizinle biter. Başkalarının nasıl olduğu onların kendi işleridir. Siz diyebilirsiniz ki: "Ama, bu doğru değil, çünkü biz bu gezegende, niyetleri bu gezegeni mahvetmek olan kişilerle birlikte yaşıyoruz." Pekâlâ, ben de size şunu söyleyeceğim: Siz bütün bunları değiştirebilirsiniz. *Siz sağlıksızlık üzerinde odaklandıkça, siz gezegeninizin yıkılıp mahvoluşu üzerinde odaklandıkça, siz ekonomik yapılanmalarınızın çöküşü üzerinde odaklandıkça, bütün bu şeylere güç vermiş olursunuz.* Sizler güç-kaynakları olduğunuzu, her şeyin *sizden* geldiğini gitgide daha iyi anladıkça, ve değişim yaratmak için kendi içinize odaklandıkça, gezegeninizin yıkımı üzerinde değil de onun harikuladeliği üzerinde odaklandıkça, işte öylece siz kendi içinizde kim ve ne olduğunuzu kendi varlığınızın odağından dışa yansıtıyorsunuzdur. İşte bu bir sarmala benzer: İçte nasılsanız, dışta da öylesiniz. Dışta olanları anladıkça, içte olanlar hakkında mutlaka öylece anlayış sahibi olacaksınız. Bunu anlıyor musunuz? Böylece, şifacı gerçekten umarsızcasına bir şifa ihtiyacı içinde bulunabilir. Size sunulanı alabilirsiniz, fakat şifacının bizzat *siz* olduğunuz gerçeğini asla gözden kaçırmamalısınız.

S: Doğru rehberlik almakta olduğumuzu nasıl bilebiliriz?

P'taah: Sevgili dost, kalbinizi dinleyin. Bileceksiniz -her zaman bilirsiniz. Erkek cinsiyette olanlar da şimdilerde iç seslerini, yani sezgilerini dinlemeye izin veriş noktasına geliyorlar. "Akli olana, zihnin ne dediğine aldırma, ama kalbim nasıl, o ne hissediyor?" demek gerek. *Sizi yuvanıza ulaştıracak olan aklınız değildir -sizi yuvaya getirecek olan kalbinizdir.* Duygunuzdur. Siz duygusunuz. Siz duygu, imgeleme denilensiniz. Siz realitenizi böyle yaratırsınız. Bir şeyin doğru ya da yanlış mı olduğunu bileceksiniz, çünkü kalbinizde bir kıvılcım tutuşacak.

S: Yani, diyorsunuz ki bize verilen bilginin bizim için doğru olup olmadığını kalbimiz bize söyleyecektir...

P'taah: Mutlaka.

S: Ve o zaman ne olur? Kişi onu reddeder mi?

P'taah: Elbette. Şöyle diyebilirsiniz: "Sevgili dost, sizin görüşünüze saygı duyuyorum, bu sizin hakkınızdır, çünkü siz kendi kendinin efendisi olan bir varlıksınız. Ben de kendi kendimin efendisiyim ve ben bir başka yol seçiyorum.

S: Çok güzel, sorumu yanıtladınız.

P'taah: Ve sizin "putlaştırmalar" olarak anladığınız şeyi de yargılamamak gerek. Sadece şöyle denilmeli: "Ben bir başka yol seçiyorum, ben kendime kulak vermek istiyorum, kalbimin şakımasını sağlayacak olanı yapacağım." Buna egemenlik denir, buna kendi kendinin efendisi olmak denir. Buna güç ve kudret denir.

S: (E) Siz güç hakkında konuşuyorsunuz ve bizim her şeyi yarattığımızı söylüyorsunuz, fakat çoğu zaman hayatımda bir şeyler nasılsa oluyor ve bu durumlar içinde kendimi çaresiz buluyorum. Bununla nasıl başedebilirim?

P'taah: Uyumsuzluk hallerinden mi söz ediyorsunuz?

S: Pek her zaman değil. Sanki hayat benden büyükmüş ve ben onu göğüslemeye yetkin değilmişim gibi hissediyorum.

P'taah: Evet. *(P'taah, dinleyenlere dönerek:)* Bunun farkında mısınız, sevgili dostlar? İşte harika bir şey oluyorken bile, dersiniz ki: "Hmm, benim bununla bir ilgim yok." Öyle değil mi? Çünkü insanlık kendi gücünü dışlayarak yaşamak üzere programlanmış. Hayatınızda harika bir şey olduğunda, bunun bir *kaza*, bir *rastlantı olmadığı* anlayışı ile, "Bakın, ben ne yaptım!" diyebilmelisiniz. Hayatınızda her ne

olursa, bu ister bir uyumsuzluk, ister sevinç veren harika bir şey olsun, onu yaratmış olan sizsiniz. Ama, diyebilirsiniz ki: "Benim bununla hiçbir ilgim yok, bunu bir başkası yaptı." Bu, "Ben bir kurbanım, bunu bana bir başkası yaptı," demekle aynıdır.

S: Demek ki olayların neden meydana geldiğinin farkında değilim.

P'taah: Aziz dost, neden sadece, sizin hayatınızda olup biten her şeyden yalnızca sizin sorumlu olduğunuzu unutuyor olmanızdır. *Her şeyden* -bu ister harika bir sevinç olsun, ister büyük bir felaket. İnsanlar bana şöyle sormuşlardır: "Hayatımdaki bu harikayı siz mi yarattınız?" Ben de demişimdir ki: "Her şeyden dolayı ben mi suçlanacağım?" Görüyorsunuz ya sevgili dostlar, sizler kendi gücünüzü teslim etmeye pek heveslisiniz. Eğer hayatınızda olağanüstü güzel bir şey olmuşsa, onu *siz* yaratmışsınızdır. Ve biliyor musunuz, bu hatta, kendinizi öylesine uzak hissettiğiniz, insanlığı duygulandıran o dünya olayları için de böyledir. Çünkü dersiniz ki: "Bu olayların meydana gelmesi ne kadar harikulade, öyle değil mi?" Fakat bakın, eğer o olayın sizinle bir ilgisi olmasaydı, siz onun bilincinde olmazdınız. *Bu gezegende sizin de katılımınızın bulunmadığı hiçbir olay gerçekleşmemektedir.* Siz güçsüz olduğunuzu düşünüyorsunuz. Siz vuku bulacak Yerküre değişimleri ve geçiş gibi şeyleri işittiğinizde kendinizi çaresiz hissediyorsunuz. Siz kendinizi küçük ve önemsiz hissediyorsunuz. Gerçekte ayrılık diye bir şeyin olmadığını anlamıyorsunuz. Var olan sizsiniz, sevgili dostlar, başka hiç kimse yoktur. Şimdi, bunun bir bakıma bir iman sıçrayışı olduğu söylenebilir. Çok uzun zamanlar boyunca, insanlık olarak size iman sahibi olmanız söylendi. Böylece insanlık, bir başkasının size söylemekte olduğu bir şeye inanarak, kendi kendisini bir iman akti içinde tutsak etti. Biz dinsel dogmadan ve benzeri şeylerden söz ediyoruz; eğer şunu şu şekilde

yapmayacak olursanız, acı çekeceğinizin, ceza göreceğinizin size söylendiğinden. Sevgili varlıklar, size bileceğiniz şeyi söylemekteyim. Kaynağın siz olduğunuzu, Gücün siz olduğunuzu, sizin Tanrısallığın yansıması olduğunuzu, evreninizdeki herkesin ve her şeyin sizin parçanız olduğunu anlamanız, gerçekten bir iman aktidir. Daha büyük ya da daha küçük olan yoktur, yalnızca VAR OLAN vardır. Bu VAROLUŞ 'a Tanrısallık denir, ve siz BENLİĞE saygı, övgü ve sevgiden yoksun olduğunuzdan, bunları aynen kendi dışınıza yansıtıyorsunuz. Fakat size şunu söyleyeceğiz: Benim söylediklerimi kör bir imanla kabul etmeyin. Bu sözler size *nasıl bir duygu veriyor?* Onlar *kalbinize nasıl geliyor?* Bizim öne sürdüğümüz prensipleri, kavramları alırken, o prensipleri her anınızdaki seçiminize tâbi tutun, onları nasıl algıladığınıza bakın. Eğer onlar işinize yaramıyorsa, sevgili varlıklar, yüz çevirin, uzaklaşın, bir başka yol bulun. Ben size bir genişleme dönemine girmekte olduğunuzu, sizlerin yüce, çok-boyutlu ve harika varlıklar olduğunuzu, bu güç, biliş çağına girmekte olduğunuzu söylediğim zaman, ve siz kalben bilişe, hissedişe ulaştıkça, duygu sizin kristal yapılı beyninizi -başınızın içindeki bilgisayarı- ateşlemektedir. Siz cildinizin bittiği sınırda bitmediğinizi, daha öte olduğunuzu, her şeyin parçası olduğunuzu anladığınız zaman, işte o zaman bilmecenin parçaları yerli yerine oturacaktır. *Siz şimdi hayal edemeyeceğiniz kavramlara ulaşacaksınız.* Öylesine yüce bir bilişe ulaşacaksınız. Sizin tarih-öncesi zamanlarınızda, yıldız halklarına neden Tanrılar dendiğini sanıyorsunuz?

Bakın, sevgili varlıklar, sizsiniz, Tanrılar/Tanrıçalar sizsiniz, fakat siz sorumluluk almalısınız, ve harika bir şey olduğunda siz aynada kendi gözlerinize bakıp deyin ki: "Bunu ben yaptım, ben, bu çok-boyutlu, yüce varlık bunu gerçekleştirdim. Buna kendini selamlama denir. Bilin ki siz gerçekten her iyi şeye layıksınız. Siz her harikayı ve mutluluğu

hak ediyorsunuz, siz her an sevinç içinde olmaya layıksınız. Siz bunlara değersiniz, aksi halde onlar olmazdı. Anlıyor musunuz, aziz varlıklar? *Siz layıksınız!* Siz bütün bunları hak ediyorsunuz, hayal edebildiğiniz her harikayı hak ediyorsunuz, yoksa burada olmazdınız. Sizin her bir parçanız Tanrısallığın bir ifadesidir, yoksa o olmazdı. O sizsiniz.

S: Teşekkür ederim.

S: (K) P'taah, hayvanlarımızın uyum içinde yaşamaları konusunda bana daha önce vermiş olduğunuz öğüdü tekrarlayabilir miydiniz?

P'taah: Elbette, sevgili dost. Bu "aslan ile kuzunun bir arada yatmaları" sözü ile anlatılır. Ama bakın, bu içinizdeki kuzunun içinizdeki aslan ile bir arada yattığı vakte kadar gerçekleşmeyecektir ve buna yuvaya dönüş denir. Buna erkek/dişi kutbiyetin dengesi denir. Siz kendiniz için uyumu diledikçe, ve siz erkek yönünüz ile dişi yönünüzü kucaklayıp bir ettikçe, böylece aslan ile kuzu kucaklaşacak ve bu herkese yansıyacak. Sizin günlük yaşamınızın perspektifi içinde her şey ona göre olacaktır.

S: (K) Öyle anlıyorum ki pek çoğumuz kalbimizi sevgiye açmaktan büyük korku duyuyoruz ve siz şöyle bir yanıt verdiniz: Bu yok olma korkusu yüzündendir. Sorum şu: Bu korku nereden geliyor?

P'taah: Uzun bir yanıt mı istersiniz, kısa bir yanıt mı?

S: *(Gülümseyerek)* ***Kısa bir yanıt.***

P'taah: Bu da çok-boyutludur. Biz herkesin anlayacağı şekilde, zaman içinde fazla gerilere gitmeden ve genetik olgulara vb. fazla dalmadan uygun olanı söyleyeceğiz. Şu sırada herkes için uygun olan şekilde konuşacağız; sadece bu hayattan söz edeceğiz. Çünkü gerçekten, siz bütün diğer hayatlarınızda kucaklamadığınız şeyleri elbette ortaya çıkaracaksınız. Geçmiş yaşamları araştırmaya ihtiyaç yoktur. Bilinme-

lidir ki öykü her ne idiyse, onlar her nasılsa yine gelecekler. Şimdi, siz doğduğunuz zaman tüm insanlığın ortak-bilinci ile ya da morfojenik rezonansı ile temasa geçiyorsunuz. Biz bu konuda birçok kez konuştuk, böylece bunları tekrar okuyabilirsiniz, fakat size özet bir açıklama sunacağız. Her bir hücrenin, her bir parçacığın kendi farkındalaşmış elektromanyetik enerjisi vardır, ki buna bilinç diyebilirsiniz. Hücresel düzeyde, hücreler benzer hücreler hakkında bir bilişe sahiptirler ve onlar organlar halinde örgütlenirler, ve her organ da her bir benzer organ hakkında bir bilişe sahiptir ve kendi bütünlüğü içinde kendi kendisini hücresel olarak yeniden üretebilir. Böylece, beden de benzer bedenlerle kendi morfojenik rezonansına sahiptir, örneğin insan, ve erkek ya da dişi. Sonra, bir ailenin ortak-bilinci vardır, ve aile bir kentte yaşamaktadır ve kent bir ülkededir. Ülkede farklı kültürler bulunabilir ve kültürlerin kendi rezonansları, kendi ortak-bilinçleri vardır. Böylece enerji kendine özgüdür, ama diğer rezonanslarla aynı mekân içinde bulunmaktadır. Bunu bir yuvaya benzetebilirsiniz, biri diğeri içinde yuvalanmış. Yerküre'nizin kendi rezonansı, kendi bilinci vardır. Böylece, siz bir aile içinde, bir ülkenin bir kentinde, o ülkenin kültürü içinde doğduğunuzda, her şey öylece belli bir rezonansa, bir ortak-bilince sahiptir. Doğduktan sonra siz sadece bü bilince girmezsiniz, fakat siz aynı zamanda kendi kişisel deneyiminizi de edinirsiniz. Daha önce kucaklamamış olduğunuz şeyler bu hayatta tekrar önünüze çıkarlar ve bunun için bir ana oyun-plânınız vardır. Yani, dersiniz ki: "Ben belli bir kültür içinde doğuyorum, vb." ve siz o kültürü doğmadan önce seçmişsinizdir. Doğumunuzdan kısa bir süre sonra, varlığınızın belli geçersiz kılınmaları deneyimini meydana koyarsınız. O geçersiz kılınma, hayatınız boyunca, sizin tarafınızdan dönüşüme uğratılıncaya kadar sürüp gidecektir. *Siz hayatınızda uyum ve sevinç içinde olmayan her şeyi dönüşü-*

me uğratarak değiştirebileceğinizi anlayıncaya kadar, daima bir yansımayı ortaya çıkaracaksınız. Bunu anlıyor musunuz?

Realiteniz sizin inanç yapılarınız üstüne kurulmuştur. Sizin bilinçle farkında olmadığınız inanç yapılarınız, insanlığın morfojenik rezonansı içinden çekip aldıklarınızdır. Ve bu, hem kişisel, hem daha geniş ölçekte böyle gerçekleşir, ama onu yalnızca bir tek nedenle ortaya çıkarmışsınızdır: Onu kucaklamak; acıyı, korkuyu dönüşüme uğratarak uyuma ulaşmak için. Size uyumlu gelen bütün her şey, sevgili varlıklar, evrensel enerji ile de aynı hizada, yani uyum halindedir. Öyleyse sevinç ve mutluluk içinde olduğunuz zaman, bilirsiniz; buna "hizada olmak" denir. Ne zaman ki uyumsuzluk hissi duyuyor ve acı hissediyorsanız, o zaman anlarsınız ki, neden her ne olursa olsun, o ister sizin kişisel deneyiminizle yarattığınız bir şey, ister ortak-bilinçte temasa geçmiş olduğunuz bir şey olsun, yalnızca hizaya getirilmek, uyum içine sokulmak için orada bulunmaktadır. O gerçekten, sizin realite hakkında, evreniniz hakkında neye inandığınızı, o inandıklarınızın ancak evrensel enerji ile bir hizada oldukları zaman uyum içinde olacağınızı anlamanız için oradadır. O öyle olmadığı zaman hayatınızda kaos yaratacaktır. Bu, bu kadar basittir.

S: (E) Bize verdikleriniz için size teşekkür etmek isterim. Bize öylesine çok sevinç veriyorsunuz ki. İçimin altüst olduğunu hissediyorum. Sanırım kalbim sevinçle şakıyor. Bizimle olduğunuz için teşekkürler. Sorum..

P'taah: Sevgili dost, biliyor musunuz, siz de benim kalbimi sevinçle terennüm ettiriyorsunuz.

S: Kafamda dönüp duran soru şu: Daha önce hücrelerden söz etmiştiniz. Hücrelerimiz saniyeler içinde kendilerini yeniliyorlar. Nasıl oluyor da beyin hücrelerimiz kendilerini yenileyemiyorlar?

P'taah: Fakat onlar, bir şekilde bunu yapıyorlar. Şimdi, herkes beyin hücrelerinin kaybı konusunda endişelidir; onlar öldüklerinde her şey biter, öyle değil mi? Şu var ki, sevgili dost, siz beyninizden daha fazlasısınız. Bir kez hipofiz ve epifiz salgıbezleri arasında bir kristal kıvılcım çaktığında, o zaman çok farklı bir öykü başlayacak. Ve bu, enerji kanallarını açarak, beynin hücresel yapısında bir değişim yaratacak. İşte, gerçekten, buna aydınlanma denir.

S: (K) İçime bakma ve içimdeki acıyı hissetme konusunda ben hayli deneyimliyim. Zaman zaman fark ettiğim bir şey var, tüm Yeryüzü'nün, veya insan gruplarının acılarını alıyorum. Bu sanki bir dalga gibi üstümden aşıp geçiyor.

P'taah: Fakat tabii.

S: Bir tarafım: "Bu senin üstüne vazife değil, başından at gitsin. Unut gitsin," diyor.

P'taah: Bakın aziz dost, yapmakta olduğunuz şey o acı ile temasa geçmektir, fakat size söylemek istediğimiz, öykü 'nün önemli olmadığıdır. Biliyorsunuz, birilerinin sizin hakınızda ne düşündüklerinin sizi ilgilendirmeyeceğini, bunun sizin üstünüze vazife olmadığını daha önce söylemiştik. Bu, bir anlamda demektir ki, Kendinizin ötesinde, öykünün bir önemi yoktur. Önemi olan onun nasıl bir duygu verdiğidir. Ve gerçekten, dünyanın acısını üstlenmek direnilmesi olanaksız bir şeydir. Hepiniz evreninizin azabı ile temasa geçersiniz. Şimdi, çoğunuzun çok iyi kalkanlarınız vardır, ve acı dayanılmayacak hale geldiğinde, bir başka harika oyalanma, bir başka avuntu bulursunuz. Acının içine girmeye, acıyı göze almaya istekli kişilerin sayısı pek fazla değildir. Ama bakın, sevgili dost, diğer her şey gibi, acı da dönüşüme uğratılabilir ve siz acıyı dönüşüme uğrattıkça, öylece evreninizde değişim yaratmış olursunuz.

S: (E) Bu soru, karma ve tekrardoğuş kavramı

hakkındadır.

P'taah: Sevgili dost, neyin "karma" olduğunu düşünüyorsunuz?

S: Geçmiş düşüncelerin, eylemlerin ve duyguların birçok enkarnasyon sonucunda birikimi.

P'taah: Fakat bakın, tüm enkarnasyonlar aynı zamanda yaşanmaktadır. Böylece, aslında bu sizin belki de diğer realitelerinizde cereyan etmekte olanlarla temasa geçiş durumudur. Şimdi, çoğu zaman insanlar karma'dan söz ederlerken, bunu başka hayatlarda olanların bir "cezası" gibi görme eğilimindedirler. Fakat aziz dost, bu realite katının ötesinde yargı yoktur. Yani, bu bir "ceza" ya da "ödül" meselesi değildir, çünkü gerçekte yargı diye bir şey yoktur, "iyi" ya da "kötü", "doğru" ya da "yanlış" diye bir şey yoktur, o sadece VAR 'dır. Sadece VAROLUŞ vardır. Öyleyse, diyeceğiz ki, "karma" sözcüğünü mutlak olarak şu anlayış içinde kullanın: yargı yoktur, doğru ya da yanlış yoktur, yalnızca TANRISALLIK VAROLUŞU içinde VAR OLAN vardır. O tümüyle geçerlidir, aksi halde mevcut olmazdı. Ve bununla beraber bilinmelidir ki bu realite odağında, bu enkarnasyonda, deneyimlemeyi arzulamış olduklarınızın şekillenmesi işi sizin eseriniz olacaktır, şu halde bu bir *seçimdir*. Siz buraya gelmek için zorlanmadınız, herhangi bir şeyi ceza olarak deneyimlemeye zorlanmanız da söz konusu değildir. Siz sadece deneyim için buradasınız. Bu ceza ve ödül değildir. Siz sadece deneyimlemeyi, hizaya getirmeyi ve hizaya girmemiş bir şey varsa onu öne çıkarmayı arzuladığınız için buradasınız; fakat bunu ceza ve ödül olarak düşünmeyin, çünkü gerçekte sizin o kadar "kötü", o denli "acı verici", öylesine "korkutucu", öylesine "azap verici", öylesine bir "perişanlık" olarak yargıladığınız durumu -içteki mücevheri bulmak için- aslında siz yaratmışsınızdır. O halde, aslında size semavi mücevherlerle süslenme fırsatı veren bir şeyin ceza olduğunu nasıl düşünebilirsiniz?

S: (K) İntihar hakkında konuşan insanları dinledim, ve konuşmalardan anladığıma göre, geride bırakılanlar, o kişileri kurtaramadıkları için büyük suçluluk duyuyorlardı. Acaba diyordum, sözünü ettiğiniz "oyun-plânı"nda, insanın kendi hayatına son vermesi kararlaştırılmış mıdır?

P'taah: Sevgili dost, bu daha çok oyunun plânını yitirmek gibi bir şeydir ve *bu da geçerlidir*. Yargı yoktur, gerçekten. İntihar aslında uyuma dahil değildir, ama o her zaman geçerli bir seçimdir, *her* seçim gibi. Anlıyor musunuz? Suçluluk duygusu öğrenilmemiş olan bir derstir. Suçlama, sorumluluk konusunda henüz öğrenilmemiş olan bir derstir; anlaşılması gerekir ki, hayatı, onun nasıl olmasını seçiyorsanız anbean öyle yaratmak herkesin kendi sorumluluğudur. O özgür iradeyle yapılan bir seçimdir. Kurbanlar yoktur. Eğer birileri yeterince bir şeyler yapmadıkları için üzülüyorlarsa, "intihara aldırmayın gitsin." Keza, kendisine yeterince sevgi göstermemiş olduğunuz birini kaybettiğinizde de bu böyledir. Şöyle düşünürsünüz: "Keşke bu durum farklı olsaydı. Ona duyduğum sevgiyi keşke gösterebilmiş olsaydım." "Ah keşke, keşke, keşke. Yapmalıydım, yapmalıydım, keşke yapsaydım..." Fakat bakın sevgili dostlar, o olayın olması sadece, onun içinde doğru ya da yanlış diye bir şeyin bulunmadığını anlamanız içindir. Yalnızca VAROLUŞ vardır, o sadece VAR'dır. Siz ölüm hakkındaki fikirlerinizle öylesine kıskıvrak bağlanmış olduğunuzdan, ölümün yalnızca büyük bir illüzyon olduğunu anlamıyorsunuz. O her şeyin sona erişi değildir. O sadece bir başka realite deneyimine geçiştir, ve sevgi tüm bariyerleri aşarak, her evrene, her realite katına ulaşır. Öyleyse intiharı kesinlikle yargılamamak gerekir ve suçluluk duygusunun aslında ne olduğunu anlamak gerekir. O sorumlu olmamak demektir. Suçlama, aziz dostlar, sorumluluk almamak demektir. Suçlama yargılamaktır ve kendini-

zi suçladığınızda kendinizi yargılamaktasınız. Anlayınız ki her ne yapmışsanız, o sizi içinizdeki bu yere, bu bilince getirmiştir, o sizin için her ne olursa olsun, *o yalnızca VAR'dır, ve o geçerlidir.* Ve siz diyebilirsiniz ki: "Bu şekilde davranmayı uyumlu bulmuyorum." Böylece, gerçekten, bir sonraki seçim anında o farklı olacaktır.

S: (E) İntiharın intihar eden kişi üzerindeki etkisi konusunda biraz daha açıklama getirebilir miydiniz? O kişi o zaman geri dönmeyi seçip aynı dersleri yeni baştan öğrenir mi?

P'taah: Evet, onlar geri dönmeyi ve plânı yitirecekleri yerde, uyuma ulaşabilmek için bir deneyimi yeniden yaratmayı seçebilirler. Fakat biliyor musunuz, bir bakıma her ölüm bir intihardır, çünkü onu daima siz seçersiniz. Kanserden ölmekte olan bir kimse için bunun nasıl olduğunu sanıyorsunuz? Bedendeki herhangi bir hastalık nasıl olur? Ona intihar denir, çünkü onu siz yaratmışsınızdır. Tek fark, beden bütünlüğüne ilişkin olandır. Yani, bedenin hücresel yapısı, ruh enerjisi ile hücresel enerjinin birbirinden ayrılması için kendini hazırlar. Unutulmamalıdır ki sevgili dostlar, bütün hepsini siz seçersiniz. Hepsini, o her ne ise, siz yaratırsınız.

S: (K) Demek herkes ölmeyi seçiyor? Bu başka yaşamları deneyimlemek için mi yapılıyor?

P'taah: Elbette. Ve çocuklar arasında pekçokları vardır ki çocukluğun ötesini deneyimlemek istemezler. Kimileri ise gebelik süresinin ötesini deneyimlemek istemezler, hatta doğumu bile. Böylece çocuk düşürmeden ve kürtajdan söz ediyoruz. Kürtaj hakkında ağır bir yargı vardır, fakat bilinmelidir ki bu TÜMÜYLE bir ortak-yaratımdır. Evreninizde birlikte-yaratmış olmadığınız hiçbir şey yoktur. Biliyorsunuz, onların hepsi size geri döner.

S: Kutsal Kitap, dokuz yüz yıl yaşayan insanlar-

dan söz ediyor. Onlar herhalde hayatın her anını dolu dolu, keyifle yaşamış olmalılar.

P'taah: Doğrudur, fakat o zamanlar genetik yapı da farklıydı. Şimdi insanların daha uzun bir fiziksel yaşamı seçebilecekleri bir zaman içine giriyorsunuz ve burada biz yüzlerce yıldan söz ediyoruz, yirmi-otuz yıllık bir uzamadan değil.

Evet, bu akşam için vakit tamamdır ve sevgili dostlar, sizinle olmak gerçekten harikulade. Biz kısa bir ara vereceğiz, bu doğru olmaz mı, sevgili dost? *(P'taah, Noel tatili süresince bir ara verme konusunda ev sahibi ile konuşarak anlaşmaya varır.)* Fakat sizi dolunayda görmekten sevinç duyacağız. *(P'taah, grubun gelecek hafta vermeyi plânladığı Noel partisine atıfta bulunmaktadır.)*

S: (E) Orada olacak mısınız, P'taah?

P'taah: Fakat elbette, sevgili dost. Beni uzak tutamazsınız, öyle değil mi? Biz bir hayli içeceğiz ve sizin dans edişinizi seyredeceğiz. Bol bol müzik eşliğinde, bedenlerinizin neşe içinde hareket edişini görmek istiyoruz. *(P'taah'ın sözleri elbette dinleyenlerin arasında hayli keyifle karşılanır.)* Noel partiniz için yaptığınız güzel ışıklandırmaları görmek istiyoruz.

İşte böyle, aziz dostlar. Sevinçle ilerleyin. Sizleri gerçekten seviyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 4

DÖRDÜNCÜ CELSE

8 Ocak 1992

P'taah: Selamlar, sevgili dostlar. Yeni Yılınızı da selamlıyoruz. 1992 yılı ileri atılmış büyük bir adımdır. Realite katınızda büyük değişimler, gezegeniniz üzerinde büyük değişimler, insanlığın kalbinde ve ruhunda büyük değişimler olmaktadır.

(P'taah, Almanya'dan tatil için gelmiş ve ertesi gün geri dönecek olan bir erkeğe hitap eder:) Büyük geziler dileriz, aziz dost. Avrupa'da da büyük değişimler meydana gelecektir. Bilinmeli ki, sevgili dost, kendinizin dışında gözlemlediğiniz her ne ise, o sizin içsel halinizin bir yansımasıdır. Keza, çevrenizde uyumsuz olaylar gözlemlediğinizde, bu insanlık bilincinin nasıl ileri adım atmakta olduğunun bir ölçüsü olarak görülmelidir. Ve siz bu yere yine geleceksiniz ve sizinle olmak büyük bir sevinç olacak.

(Ev sahibine:) Mutlu Yeni Yıllar, sevgili dost.

Ev Sahibi: Teşekkür ederim, ve size de, P'taah, bulunduğunuz yerde her ne kadar yıllar yoksa da.

P'taah: Eh, bir bakıma -ve tüm yıllar mutludur. Aziz dostlar, sözü daha fazla uzatmadan sorulara geçeceğiz, ve gerçekten, eğer hiçbir soru yoksa, o zaman insanlığın soracak sorusu kalmamış diye bayram edeceğiz.

S: (K) Biz şekerkamışı kurbağalarının* Kuzey Avustralya'da meydana getirdikleri dengesizlikten söz ediyorduk. Bu bizim içimizdeki ve ülkemizin bu en güzel bölgesindeki neyi yansıtmış oluyor?

P'taah: Şekerkamışı kurbağası neyi temsil ediyor? O sizin katınızda dengesizliği yaratacak ne yapıyor?

S: Öyle görünüyor ki onlar tahrip edici yaratıklar ve onları dengede tutacak bir doğal yırtıcı hayvan mevcut değil.

P'taah: Doğru. Sizin katınızda başka hangi yaratık bildiği gibi davranıp her şeyi dengesizce tahrip ediyor? *(Dinleyenler, hiç kuşkusuz, P'taah'ın İnsanı kastettiğinin farkındadırlar ve buna uygun karşılık verirler.)*

S: Bu özellikle Avustralya'yı mı yansıtıyor?

P'taah: Özellikle değil, şekerkamışı kurbağasının doğadaki dengeyi bozduğu ülkenizde bu bir ortak-yaratımdır. Başka ülkelerde de dengesizliğin nasıl bir şey olduğunu insanlığa yansıtmakta olan başka yırtıcı hayvanlar vardır. Öyle değil mi?

S: Yani, sevilemez görüneni de sevmek gerek. Öyle mi?

P'taah: Doğru, sevilemez olanı sevmek. Kurbağa aslında sevgili bir yaratıktır. O yalnızca doğasına uygun davranıyor. Şekerkamışı kurbağası neslinin ilk aşamalarında bir başka yerde, o henüz kurbağa haline gelmeden önce, denge işi su içinde hallediliyordu. Burada ise kurbağa yumurtasının çaresine bakacak bir şey yok. Başka ülkelerde farklı türler var, fakat sonuç aynıdır: Dengesizlik. Ve bu da insanlığın bir yan-

*Şekerkamışı kurbağalarının kökenleri Hawaii'ye dayanır. Onlar şekerkamışı böceklerinin çoğalmasını önlemek amacıyla, bir doğal mücadele vasıtası olarak Kuzey Avustralya'ya getirilmişlerdir. Ama ne var ki Avustralya'da şekerkamışı kurbağalarının çoğalmasını önleyecek bir doğal yırtıcı hayvan türü yok. Bu kurbağa çok zehirli olduğundan, kuşlar ve yılanlar gibi saldırganlar bunu hayatlarıyla ödüyorlar ve bu da dengesizliği daha da büyütüyor ve yerel fauna'da bir domino etkisi yapıyor.

sımasıdır. Hepiniz, her biriniz kendi içinizdeki dengesizliği kucakladıkça, dış dünyanızda da doğal dengeye kavuşabilirsiniz.

S: (E) Acaba kadınlar genelde erkeklerin ne kadar derinden sevebildiklerini, ve kadınlar onların kontrol edemedikleri şeye saldırdıklarında neler olduğunu ve bunun sebep olduğu ıstırabı kavrayabiliyorlar mı?

P'taah: Sevgili dost, deneyimlediğiniz her şey içsel halinizin bir yansımasıdır. Ve biliyorsunuz, kadın ile erkek arasında hiçbir fark yoktur. Siz her ikisi de oldunuz. Kendi içinizdeki erkek ve dişi enerjileri uyum içine sokup dengelediğinizde göreceksiniz ki bu çok uyumlu olacak. Bu bütün insanlar için böyledir. Daha önce söylemiştik: Sizin ilişki dediğiniz aslında "berbat" ilişkidir. Bu daima, daima dışa yansıtılır, çünkü her birinizin içindeki erkek/dişi hâlâ kutuplaşma ve kabullenmeme halindedir. Siz kadını yargıladığınızda -ki bu sadece kadın değildir, sizin dışınızdaki, sizin korku ve dehşet duyduğunuz insanlardır- bu gerisin geri size yansır. Sevgili dost, bilin ki size geri dönen gerçekten bir armağandır. Bakın, o acıyı ve ıstırabı çeken yalnızca siz değilsiniz, tüm insanlıktır.

S: Dördüncü yoğunluğa geçtikten sonra, normal durum eşitlik içindeki bir beraberliğin birlikte-yaratılışı olacak, öyle değil mi?

P'taah: Şimdi de öyledir. Size şunu söyleyelim: Dördüncü yoğunluk sizin zamanınızın yanlışları için bir tür her-derde-deva olarak gönderilmiş (ortaya çıkmış) değildir. Dördüncü yoğunluk, kimliğinizin her bir fasetini kucaklayabildiğiniz ve böylece yargının olmadığı, ve sadece şimdi'nin var olduğu bir duruma varışın bir *sonucudur*. Yalnızca şimdi vardır. Gelecek yoktur -yalnızca bu an vardır ve her bir an sizin nasıl tepki vereceğiniz, kendinizi nasıl yargılayacağınız hak-

kında bir seçim-noktası oluşturur. Ve böylece, her bir an içinde, kendinizi kucaklama, kabul etme ve sevme yönünde bir seçim olanağı vardır. Kendinizi sevdiğinizde, bundan gayrı bir şeyi nasıl tezahür ettirebilirsiniz ki? Buna kendi onur, sevgi ve bütünlüğünüz içinde yaşamak denir. Böylece siz her bir andan harikulade mücevherler yaratabilirsiniz.

S: (E) Siz dediniz ki, algılama bir kişinin iç âleminde olup bitenlerin bir yansımasıdır. Ölmekte olan bir kişiden haberdar olan kimi telepatik kimselerle bazı deneyimlerim oldu ve acaba diyorum, böyle bir DDA (duyular-dışı-algılama) deneyimi onların nasıl bir yansıması olabilir?

P'taah: Pekâlâ. Aslında, sizin duyular-dışı-algılama dediğiniz yeti her insanın içinde mevcuttur. Ne var ki, kimileri bunu daha çok geliştirmiştir, fakat siz dişi enerjinin, Tanrıça'nın yükselişine izin verirseniz, sezgiye ulaşır, insanların uzanamadıkları duyular-dışı-algıyı harekete geçirirsiniz. Bu, bizim sözünü ettiğimiz şeyden, yani kendi dışınızdaymış gibi algıladığınız her şeyin bir yansıma, bir ayna olduğunu söylediğimiz durumdan bir bakıma farklıdır. Bakın, insanlar varlıklarının derileri ile sınırlanmış olduğuna inanırlar ki bu doğru değildir. Gerçekte siz hiçbir şeyden ve hiç kimseden ayrı halde değilsiniz. Siz gerçekte yücesiniz, harikuladesiniz; sizler, üçüncü yoğunluk olarak bilinen bu realite boyutunu deneyimlemeyi seçmiş olan çok-boyutlu varlıklarsınız. Şimdi, biz işin "nasıl"ları ve "ne"leri hakkında her zamanki gibi inceden inceye açıklamalara girişmeyeceğiz ve eğer ilgileniyorsanız, okuyabilirsiniz, çünkü bu konuda daha önce konuşmuştuk, ama size söyleyeceğimiz şudur: *Sizin daha büyük parçanız olan ruhunuz sizin için sadece bir tek şey arzular ki o da sizin Tanrı olduğunuzu, bu yoğunluk içindeyken bilinçli zihninizle bilir olmanızdır;* sizin gerçekten de Tanrısallığın bir ifadesi olduğunuzu fark etmenizdir; her bir zerreniz, her

bir faset, her bir düşünce, her bir eylem, her bir sözcük Tanrısal bir ifadedir.

Fakat ne var ki siz kendinizi yargılayarak yaşıyorsunuz ve biz "siz" derken bütün insanlıktan söz ediyoruz. Siz kendinizi yargılarken, o yargıyı öylece size göre dışınızda olana yansıtıyorsunuz. Fakat size diyoruz ki kendi dışınızda gördüğünüz her ne varsa o sizi yansıtan bir aynadır. Biz yalnızca sizin kötü saydıklarınızdan söz ediyor değiliz, çünkü sevgili varlıklar, siz muhteşem bir günbatımını ya da bir ormanda bir yaprak üzerinde ışıldayan yağmur damlalarını, veya kumsalda dalgalar üzerinde parıldayan güneş ışığını seyrederken, böylesine bir güzellik karşısında huşu içinde soluksuz kaldığınız zaman, bilmenizi istiyoruz ki bakmakta olduğunuz o şey de sizin bir yansımanızdır. Gerçekten, siz *huşu verici* bir güzelliğe sahipsiniz, ama bunu bilmiyorsunuz.

Hepiniz duyular-dışı-algılamaya sahipsiniz. Çoğunuz için DDA biraz pratikle ulaşabileceğiniz bir şeydir. Çoğu zaman kadınlar bunu çok daha kolay bulurlar, çünkü dişi enerji, kadınlar, sezgiye daha açıktırlar ve bu fazlaca koşullanmış olmaktan ileri gelmektedir. Erkekler sezgiyi, rüyaları ve imgelemeyi pek erkekçe saymama yönünde -onları pek "esasa ilişkin" görmeme yönünde- programlanmışlardır. Böylece, bu kültürde, birçok kuşak boyunca, toplumsal bilinç bağlamında bu gerçekten kabul edilebilir sayılmamıştır. Fakat bunun sizler için değişmekte olduğunu gözlemlemekten dolayı sevinçliyiz.

S: (E) Ben bir varlık olarak ruhsal düzeyde başlıyorum. Bu benim ana-babamı seçtiğim anlamına mı gelir?

P'taah: Elbette, sevgili dost, ailenizi siz seçtiniz, sadece ana-babanızı değil, kardeşlerinizi ve çocuklarınızı da. Bütün bunlar önceden kararlaştırılmıştır ve çoğunuz için bu ilişki-

ler birçok enkarnasyondan beri devam etmektedir. Bununla birlikte, hatırlatmak isteriz ki sizin geçmiş ve gelecek enkarnasyonlar dediğiniz, aslında bu uzay/zaman sürekliliği dışında aynı zaman içinde vuku bulmaktadır. Ama, gerçekten, sizler birbirinizi önceden de çok farklı rollerde bilip tanımaktasınız. Bu hayatta anne, kız, baba ve oğul bir başka enkarnasyonda baba ve oğul, anne ve kız olmuş olabilirler, vb., çok karışık ilişkiler. Anlıyor musunuz? Ve böylece, zaman zaman bir insanla karşılaştığınız ve onu tanıdığınızı hissettiğinizde, bu zamanda onunla yakın bir aile ya da akrabalık bağı içinde olmasanız da, bir başka yaşamda o kimseyle aranızda bir aile bağı bulunması olasılığı vardır. Ve sevgili dostlar, öyle anlıyoruz ki ruh-eşleri konusunda hayli büyük bir saplantı var. Bakın, siz bir kişi ile karşılaştığınızda, sanki onu önceden tanıyormuşsunuz gibi hissettiğinizde, bilin ki o öyledir. Gerçekten, bunun bir başka yaşamdaki neden ve nasıl 'ını bilmek önemli değildir, o her ne idi ise. Sadece o sıcaklığı, sevgiyi ve bağlantıyı hissedin ve oradan onu alın. Çoğu zaman sevgililerin oluşturduğu gruplar aile bağları içinde bir araya gelirler, bundan keyif almak ve bir başka zamanda tamamlayamamış oldukları şeyi, o her ne ise, yerine getirmek için. Ve o sizin geçmiş ya da gelecek yaşamlar dediğiniz şey olabilir.

S: O ana-babayı seçerken, bunu ben kendim mi yaparım, yoksa başka varlıklar bana yardımcı olurlar mı?

P'taah: Sevgili dost, buna birlikte-yaratma denir, çünkü hiçbiriniz yalnız değilsiniz. Şimdi, öyle anlıyoruz ki tüm insanlık büyük bir yalıtılmışlık duygusu içinde; hayatınızın büyük bir bölümünde -ne kadar sevseniz ve sevilseniz bileyine de bu yalıtılmışlık ve yalnızlık duygusu vardır. Çoğu zaman bu ait (mensup) olmama duygusudur. Bununla birlikte, size hatırlatalım ki bunların hepsi bir ortak-yaratımdır.

Bu demek değildir ki siz böyle karar verdiniz ve bir başkası da kabul etmeye mecbur oldu. Bir birlikte-yaratım için, şu ya da bu biçimde, herkes karar verir. Ve hiçbiriniz yardım isteyemeyecek kadar yalıtılmış halde asla değilsiniz, ve biz şimdiki andan söz ediyoruz, sevgili dostlar.

S: (E) Bir şeyler yarattığımızda onun başlangıcı için nereye kadar geri gideceğiz? Ben hayatıma giriveren şeylerin hızına bir türlü ayak uyduramıyorum ve kendim için bütün bunları neden yarattığımı merak ediyorum. Yarattığım her ne ise onun sorumluluğunu alıyorum, fakat bu yaşamım içinde ne kadar gerilere gitmem gerektiğini nasıl bileceğim? Şu anda gerçekten istemediğim bir durumu ne zaman yaratmış olabilirim?

P'taah: Çok fazla gerilere gitmek zorunda değilsiniz, çünkü bir şeyi gerçekten beğenmediğinize, bir şeyden nefret ettiğinize, ona katlanmayacağınıza karar verdiğiniz zaman, ne olacağını sanıyorsunuz? Siz ona harikulade bir nimet gibi bakabilirsiniz, sevgili dost. O size bir armağandır. O kendinizi semavi mücevherlerle süslemeniz için bir fırsattır. Ve biz insanların semavi mücevherlerden ne kadar hoşlandıklarını biliyoruz... Ve böylece, aydınlanmaya doğru, topluca koşuşanlar, size şunu söylemek isteriz: bu telaşlı koşuşmayı yavaşlatın. Bakın, öyle görünüyor ki siz nahoş, sevilemez, kucaklanamaz, kabul edilemez denileni, sizin "ölesiye nefret ettiğinizi" kaldırıp kenara atmayı ister gibisiniz. Kendi kendinize "niçin" diye sorun. Ondan neden nefret ediyorsunuz? O niçin kabul edilemezdir? Sevilemez olan nedir ve benim aynam olan bu insanların içinde kendim için görmek istemediğim nedir? Bunların hepsi fırsattır, aziz dost. Onu niçin ve ne zaman yaratmış olduğunuzla kafa yormayın. Yaratmışsınız bir kere, öyle değil mi. Ve siz birisini başınızdan savdığınızı düşündüğünüz her seferinde, çok ısrarcı olan ruhunuz,

bir başka şeyi karşınıza çıkaracaktır. Böylece, bu anlamda kendinizi kutlayabilir ve bu konuda gülebilirsiniz. Ve bilin ki denenme ve sınanmalarınız arttıkça, aslında ruhunuz bu durumları kucaklamanız için önünüze çıkarmaktadır. Buna kitlesel halde koşuşturma denir ve onun kaotik olması gerekmez. Onun uyumsuzluk yaratması gerekmez.

S: Bir hayli kucaklamanın gerçekleştirilmesi gerekiyor.

P'taah: Doğru, siz çok sevgi dolu insanlar olacaksınız, çok kucaklayan. Fakat biliyor musunuz, sevgili varlıklar, kucaklanmaya ihtiyacı olan sizsiniz, çünkü sizin uyumsuz bulduğunuz, sizi mutsuz eden, size acı ve ıstırap getiren -"o kalp kırıklığını" getiren- sizin içinizdeki sevilmemiş, kucaklanmamış olan tarafınızdır. Size birçok kez söyledik, dönüşüme uğratılamaz hiçbir şey yoktur.

Şimdi bir ara vermek istiyoruz. Geçiş sırasında iki dakika kadar çok sessiz kalmanızı rica ediyoruz.

(Otuz dakikalık bir aradan sonra celse devam eder.)

P'taah: Evet, sevgili dostlar.

S: (E) P'taah, rüyalar hakkında: Siz rüyalarımızı, en az yirmi bir gece yazmamızı söylediniz. Ben bunu on geceden beri yapıyorum. Bunların içinde bir kalıp ya da bir anlam aramaya devam etmem mi gerekiyor?

P'taah: Bunu yapabilirsiniz, fakat daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, yirmi bir gecelik bir dönemden sonra bir kalıbın meydana çıkmaya başladığını göreceksiniz. Fakat siz her bir rüyanın içinde, hatırlayabildiğiniz kadarı ile, kişisel bir sembolizmi arayabilirsiniz.

S: Bu rüyalardan bana yönümü bulduracak bir işaret alabilecek miyim?

P'taah: Alabilirsiniz, fakat bu her rüyanızın büyük bir anlam ve önem taşıması anlamına gelmez, çünkü doğrusu

bazıları da sadece öylesine, adeta eğlencelik bir rüya olabilir. Ve bazıları da, gerçekten, sadece bir fragman olarak hatırladığınızdır, ve yine bazıları da bir bilmecenin, büyük bir bilmecenin bir kısmıdır, ve işte bunun için size rüyalarınızı belli bir dönemi kapsayacak şekilde yazmanızı söyledik, ki altta yatan kalıp hakkında bir anlayışa varabilesiniz.

S: Peki, o zaman bu kalıbı beğendim ya da bu kalıbı beğenmiyorum demek bana mı düşüyor?

P'taah: Beğenmek ya da beğenmemek bile gerekmiyor; gerekli olan: "Bu benim için neyi temsil ediyor? Bundan benim öğrenebileceğim nedir? Benim daha büyük bilincimin (üst-benliğe ait bilincin) bakmam için önüme koyduğu nedir?" demektir. O "kötü" ya da "iyi" değildir, fakat belki sadece ondan bir şeyler öğrenilmesi içindir, ve onun mutlaka nahoş bir şey olması da gerekmez. Aslında, rüyalarınızın "kutlamalar" olduklarını da fark edebilirsiniz, onların huzur ve uyum getirdiklerini, daha önceleri anlamadığınız şeyleri anlamaya başladığınızı ve bunun bir doyum getirdiğini fark edebilirsiniz. Bunun mutlaka derin karanlık bir gizem olması gerekmiyor, bu yürek hafifletici ve sevinç verici olabilir.

S: (E) Bizler anbean tezahür ettirmekteyiz. Eğer anbean tezahür ettirebiliyorsak, yemek yememiz neden gerekli oluyor?

P'taah: Sizin yemek yemeye ihtiyacınız yoktur, fakat siz yemek zorunda olduğunuza inanıyorsunuz. Biliyor musunuz, sizin gezegeninizde hiç yemek yemeyen kimseler var, ve onlar yaşıyorlar; onlar besinlerini eterden (esirden) alıyorlar - ki buna evrensel enerjiden çekmek denir.

S: O enerjiyi ruhen nasıl kullanıyoruz?

P'taah: Evrensel enerjiden çekmekten mi söz ediyorsunuz?

S: Hayır, gıda enerjisinden. O enerjiyi gerekli enerji formuna nasıl dönüştürüyoruz?

P'taah: Şimdi, biyolojik olarak bunun ne olduğunu anlıyor musunuz? Bedeninizi besleyen şeyleri yersiniz. Eğer evrensel enerjiden size gerekli olanı çekiyorsanız, o zaman aracı olarak besin maddelerini kullanmıyor, fakat ışık enerjisini doğrudan doğruya, besin olarak hücresel yapınız içine alıyorsunuz, ve aynı zamanda ateşliyorsunuz, yani bedeniniz içindeki ve dışındaki enerjileri dengeye getiriyorsunuz demektir. Besin dediğiniz, et ya da sebze dediğiniz, hep bir ortak-yaratımdır. Size daha önce de söyledik, sevgili dost, siz besinmaddesini, o besine teşekkürlerinizi ve saygılarınızı sunarak alırken, bedeninize almakta olduğunuz maddeyi değiştiriyorsunuz. Uyum yaratıyorsunuz. Sizin insanlarınızdan bu anlayışa sahip olan ırklardan daha önce söz etmiştik. Onlar ava çıktıkları zaman, avlayacakları hayvanın ruhunu çağırırlar ve bu büyük bir saygı, teşekkür, şarkı ve dansla yapılır. Bu gönülden sunulan bir saygı ve övgüdür. Bu suretle et bereketlendirilmiş, değer kazandırılmış olur. Bu sebzeler için de farklı değildir, çünkü kimileri var ki bedene hayvansal besin almanın doğru olmadığını söylerler, fakat aslında sebze ile et arasında bir fark olmadığını anlamazlar. Böylece, gerçekten, sizin bir şeyi bedeninize alırken ona teşekkürlerinizi ve saygılarınızı sunmanız gerekir.

S: (E) P'taah, sorunlar hakkında: Denilir ki bağışlayıcılık bizim en başta gözetmemiz gereken şey olmalıdır. İsa, bağışlama üzerinde çok ısrarla durmuştur, öyleyse bağışlayıcılık konusuna başta gelen konu olarak bakmamız mı gerekir?

P'taah: Sevgili dost, bağışlayıcılık nedir? Bakın, eğer siz hayatınızda yaratmış olduğunuz her şey için kesinlikle sorumlu olduğunuzu ve her şeyin bir ortak-yaratım olduğu anlayışına sahipseniz, o zaman bağışlayacak ne var ki? Siz bağışlamadan söz ederken, aslında suçlamanın karşı kutbundan söz ediyorsunuz. Anlayınız: eğer bir başkasını suçluyor-

sanız, sorumluluk almıyorsunuz demektir.

S: Bu, İsa'nın, "Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar," dediği ile aynı anlama mı geliyor?

P'taah: Aslında gelmiyor, ama size şunu söyleyeceğiz: Sizin zamanınızdan iki bin yıl önce yazılmış olan bir şey, aynı zamanda farklı bir bilince hitap ediyordu. Şimdi, size söyleyeceğimi gerçekten işitmenizi istiyorum. *Kendi realitenizi kesinlikle siz yaratırsınız. Rastlantı yoktur, tesadüf yoktur.* Sizin tüm realiteniz bir ortak-yaratımdır. ONU SİZ YARATIRSINIZ. Eğer birisi sizi arabası ile ezerse, onu yaratan sizsiniz, sevgili dost. Eğer birisi size çok kızar ve sizi döverse, onu yaratmış olan sizsiniz. Eğer onu yaratmış olan siz iseniz, kimi bağışlıyorsunuz? Ne söylediğimi anlıyor musunuz? *Siz bir kurban değilsiniz.* Eğer isterseniz olabilirsiniz, ama bizim sözünü ettiğimiz şey bilincin genişlemesidir, aydınlanma sürecine ilişkin kitlesel koşuşturmalarınızda kendinizi bir yükselişe hazırlamaktır, siz "bağışlama" dediğinizde, aslında bir başkasının size yaptığı bir şey yüzünden onu suçlamış olduğunuzu söylüyorsunuz. Fakat bakın, realiteyi yaratan siz olduğunuza göre, herhangi bir kimse nasıl olur da size bir şey yapabilir? Öyle değil mi? Böylece, diyebiliriz ki "bağışlama" sözcüğünün bir başka sözlük içinde yer alması daha uygun olurdu. Bu çağın sözlüğü içinde değil.

S: Sizi anlıyorum ve bu yanıt için teşekkür ediyorum, fakat hâlâ sorunları nasıl çözeceğimizi bulmak istiyorum?

P'taah: Sorumluluk alın, yargıyı hizaya getirin ve duyguyu hissedin. Değişim ve dönüşüm. Burada ıstıraptan söz ediyoruz. Şimdi, siz "sorun" dediğiniz zaman, her günün bir sorun olduğunu söylüyor olabilirsiniz. Sorun ne demektir?

S: Bir kişi ya da durum ile ilgili herhangi bir zorluk.

P'taah: Pekâlâ, sevgili dost, bilinmelidir ki realitenizi

mutlak olarak kendiniz yaratırken, bolluk ve bereketi, uyumu ya da uyumsuzluğu da kendi seçiminize göre bizzat yaratıyorsunuz. Bilinmelidir ki, her kimle temasa geçiyorsanız, o size sizin kim olduğunuz hakkında bir ayna tutmaktadır - kendi içinize bakmanız için. Bu bir sorun değildir, fakat sizin kim olduğunuz hakkında bir anlayışa ulaşmanız ve *kendinizi sevmeniz için* bir fırsattır. Biliyorsunuz, o daima size geri döner. Eğer dünyanın sorunlarını ne çözer diyecek olursak, herkese deriz ki: aynaya bakın ve gördüğünüzü sevin. *Eğer siz gerçekten sevgi ve saygı içindeyseniz, eğer kendiniz ile büyük bir sevgi ilişkisi yaşamakta iseniz, o zaman gerçekten, otomatik olarak, gezegeniniz üzerindeki herkesle büyük bir sevgi ilişki. i içinde olursunuz.*

S: (K) Realitemi mutlak surette benim yarattığıma gerçekten inanamam, çünkü kanıtı yok. Örneğin, sizin kendi bedeniniz içinde burada bulunmanızı isterdim, ama bu olmuyor.

P'taah: Hayır, olmuyor.

S: Eğer kendi realitemi ben yaratsaydım, onu bu şekilde yaratırdım.

P'taah: Doğru, sevgili dost. Eğer siz nasıl tezahür ettireceğinizi bilseydiniz, istediğinizi nasıl yaratacağınızı gerçekten bilseydiniz, o zaman kesinlikle bu realite katında bulunmazdınız. O zaman gelir ve bizimle birlikte yıldızlar arasında oynardınız ve o zaman kendiniz için istediğiniz herhangi bir bedeni alırdınız ve gördüğünüz herhangi bir kimsede beni görebilirdiniz

(E) Eğer bir kimse bize göre hoş olmayan bir durum içindeyse, bu demek midir ki o açlık çekmekten ya da herhangi bir ıstırapla karşılaşmaktan gerçekten hoşlanıyor?

P'taah: Sizin söylediğinizi tam olarak anlıyoruz. Gezegeniniz üzerinde açlıktan ölmekte olan bebekleri, cinayetleri,

savaşları ve uyumsuzlukları izlerken, ormanlarınızın yok edilişini vb. görürken, herkesin kendi realitesini kesinlikle kendisinin yarattığını anlamak çok zordur. Dersiniz ki: Eğer bu böyleyse, yani biz kendi realitemizi kendimiz yaratıyorsak, insan niçin böyle durumları seçsin? Söylediğiniz bu mu?

S: Sanırım seçiyorlar, herhalde onların içlerinde bir taraf şöyle söylemektedir: "Bu açlık deneyiminden hoşlanıyorum, benim istediğim budur, aksi halde çevrem besinlerle dolu olurdu."

P'taah: Şunu bilmek gerek, aziz dost: bir düzeyde bu kesinlikle doğrudur. Bakın, bu odadaki herkes ölesiye açlık çekmenin ne demek olduğunu yaşayarak bilmiştir. Siz algınızı bu zamanda olanlara odaklamış olduğunuzdan -bu yaşama öylesine ince-ayarlanmış halde olduğunuzdan- diğer yaşamlarınızda ve bu yaşamınızın diğer olası realitelerinde olup bitenleri algılayamıyorsunuz. İşte, aslında diyebilirsiniz ki binlerce ve binlerce enkarnasyonunuz içinde daha önce hiç deneyimlememiş, kucaklamamış olduğunuz her ne ise onu seçersiniz. Böylece, kıtlığın hüküm sürdüğü ülkelerde enkarne olan insanlar, bir şekilde, bunu deneyim için seçmişlerdir; bu zamanda bu realite katında enkarne olup, sonra çocukluk çağında ölenler de bunu kendileri seçmişlerdir. Sizin önceki kültürlerinizden birinde, erkek öldüğünde, karısı da bir odun yığını üzerinde kocasının cesediyle birlikte yakılırdı. Gerçekten çok barbarca, ve siz dersiniz ki, "İnsan bunu neden yapmak istesin?" Ama işte, bunu yaptınız. Yaparsınız.

S: Yani özet olarak, içinde bulunduğum durumu istemediğimi asla söyleyemem, çünkü eğer onu gerçekten istemeseydim, onunla karşılaşmazdım. Öyleyse, içinde bulunduğum durum ne denli berbat olsa da...

P'taah: Onu kendiniz deneyim için yarattınız.

S: Eğer ondan sıyrılmayı gerçekten istersem, ken-

dime karşı ciddi olmalıyım ve "bunu istemiyorum," demeliyim.

P'taah: Sevgili dost, aynı zamanda şöyle de söylemek gerek: "Her nasıl olursa olsun, o pekâlâdır." Çünkü, işte ikiye-bölünme, büyük paradoks budur, gerçekten. Şimdi, pekâlâ: "bunu istemiyorum," denilebilir. Ama siz, "Bu uyumsuzluk halinin, onun içinde yatan bilgelik incisini devşirmem için yaratılmış olduğunu anlıyorum," diyebildiğiniz ve o uyumsuz ya da acı verici durumu kucaklayabildiğiniz zaman değişimi yaratmış olursunuz. "Bu durumdan nefret ediyorum ve bunu kabul edemem ve buna müthiş öfkeleniyorum," demekle siz direnç yaratırsınız ve *direndiğiniz her ne ise o varlığını ısrarla sürdürecektir,* çünkü siz direnmekle ona enerji vermiş oluyorsunuz. Onu kucaklayıp kalbinize yakın tutabilirseniz, o zaman değişimi yaratacaksınız. Bu bir bakıma, bankanıza benzer: eğer bankada paranız varsa, size büyük miktarda borç vermelerinde bir zorluk çıkmayacaktır. Eğer bankada paranız yoksa, size hiç borç vermeyeceklerdir. İşte paradoks budur. Siz: "Bu iyi değildir ve bu iyidir," diyorsanız, yargılıyorsunuz. Yargıladığınız her ne ise ona enerji vererek de, onu yaratıyorsunuz demektir.

S: Ama, öyleyse insan ne zaman seçim yapacak? Öyle görünüyor ki bütün yapmanız gereken şey kabul etmek. Seçim ne zaman devreye girecek?

P'taah: Aziz dost, siz her an onu nasıl algılayacağınızı seçiyorsunuz. Diyebilirsiniz ki: "Şimdi işe girişip şunu, şunu yaratmak istiyorum," ve birdenbire "yukarıdaki Tanrı" elinde bir balyozla çıkagelir ve onu "güm" diye indirir. Siz dersiniz ki: "Vay canına, benim güzelim plânımın başına gelene bak." "Dayanıp güvendiğim onca paraya ne oldu? İstemediğim bu durumu yaratacak ne yaptım ben?" Ve sonra dersiniz ki: "Hangi inanç bu duruma yol açtı? Kucaklamam gereken şey nedir? Yargıladığım şey nedir?" Ve bunu kucaklamak is-

temediğinize karar verebilirsiniz -ki bir karar bir seçim demektir. Tanrı'ya dönüp, O'na şöyle haykırmaya karar verebilirsiniz: "Sen, bunu bana neden yaptın? Ben bunu hak etmedim. Ben olağanüstü bir kurbanım ve kendi adıma çok üzülüyorum -ama, durumu düzeltirsen seni bağışlayacağım." Gördüğünüz gibi, bu sizin seçiminizdir. Ya da siz sorumluluk almayı seçebilirsiniz, ve her şeyi kucaklayıp değişimi yarattıktan sonra, ortaya çıkabilir ve an (şimdi) içindeki yeni adımı atabilirsiniz. Biliyor musunuz, sevgili dost, siz gerçekten bilge bir kişi haline geliyorsunuz.

S: (E) Yine kucaklama konusuna dönersek -çoğu zaman bir şeyi ondan bir an evvel kurtulmak için kucakladığımı fark ediyorum ve hissediyorum ki işin esprisi bu değil.

P'taah: Kaçış yok, ha? Tamamen haklısınız, bu işe yaramaz. Bakın sevgili varlıklar, siz değişim-dönüşüm işlemini acıdan kaçıp kurtulmak için yapamazsınız. Siz bir şeyi başınızdan savmak maksadıyla kucaklayamazsınız. Bu böyle işlemez. Eğer siz gerçekten Benliğe bakıyorsanız, meydana getirdiklerinizi gerçekten kutsayınız, ki böylece kendi dışınızdaki bir şeyi kucaklamaya çalışıyor gibi olmayasınız. Kendinizi içinizdeki o sessiz yere götürün ve orada kim olduğunuza bakın, gerçekten kutsamak, gerçekten Tanrısal bir ifade olduğunuzu bilmek, bu realite boyutunu deneyimlemeyi seçmiş olan büyük üstatlar olduğunuzu anlamak için. Kim olduğunuza şükrediniz, böylece kendinizi kucaklayabilirsiniz, ve kendi dışınızda yaratmış olduğunuz şeyler bu genişlemeyle sizin bir parçanız haline gelebilirler. Böylece, siz dışta bir değişim için çabalayarak değil, fakat kendi içinizde kabul ve tasdik etme yoluyla değişimi gerçekleştirmiş olursunuz.

S: (E) 11 Ocak Cumartesi (1992) gününün anlamı ve önemi hakkında bir konuşma yapabilir misiniz?

P'taah: Pekâlâ. Biliyorsunuz, pek çokları var ki bu za-

manın önemini tam manasıyla anlamıyorlar. Bu günün en büyük önemi, tüm gezegen üzerindeki insanların sevgi yaymak ve uyum ve barışçıl bir değişim dileğinde bulunmak üzere bir araya gelecek olmalarıdır. Ve böylece, eğer başka hiçbir şey için olmasa bile, bu gün sizlerin kendi katınızda boydan boya sevgi ve ışık hatları yaratılmasına yardımcı olmanız açısından önemlidir. Bu, öykülerden sadece biridir ve her zaman olduğu gibi daha pek çok yanıt mevcuttur. Şimdi, bunu biraz genişleteceğiz. Size bu yılın anlam ve öneminden söz etmiştik. *Bir Yeni Çağ insanlığına ve aslında galaksilerarası bir Yeni Çağa yol açacak bazı değişimler vuku bulacak.* Zamanınızın bu yılı sizin devrelerinizin sonuncusunun başlangıcını oluşturmaktadır. Vuku bulmakta olan şey gezegensel çaptadır. Yerküre'niz, bu değişimlerde vuku bulanların yalnızca parçasıdır. Dolayısıyla, diyebilirsiniz ki, iletişime, sevgiye ilişkin bir kapı -daha birçok şeyi kapsayan bir kapı- yerinde ve zamanında açılmaktadır. Olmakta olanların çoğu insanlığın bilincinde henüz tam olarak yer almış değil. Bu zaman hakkında ve gelecek birçok olay hakkında bir sürü safsata söylenmekte; Yerküre'niz ayaklarınız altında infilak ettiği zaman, ışın gemilerinin oluşturduğu filoların sizi almaya gelecekleri de buna dahil olmak üzere. Bu aslında bu şekilde olacak değildir. Yerküre infilak edecek değildir. Bu Cumartesi günü gerçekleştirmek istediğimiz şey, hepimizin, sizin kardeşlerinizin ve bu yıldız sistemi ötesindeki benim kardeşlerimin, bu geçişin uyum ve sevinç içinde ve hepinizin içindeki Tanrı/Tanrıça hakkındaki bilgi ile gerçekleşmesi yolunda ateşli bir arzuyla bir araya gelmemizdir. Böylece, bu aynı zamanda bir keyif günü de olacaktır.

S: (E) Bu gece sorulan sorulardan biri sorunlarla ilgiliydi. Eğer birisi ölümcül bir açlık çekiyor ve bu durumun onun başına neden geldiğini merak ediyorsa, bu durumdan kurtuluşun en iyi yolunun şu olduğunu

söylersem bu doğru mudur: İnsan iyi şeyler düşüneceği yerde, enerjisini o sorunlar üzerinde yoğunlaştırdığı sürece o sorunlar hep devam edecektir dersem?

P'taah: Gerçekten bu böyledir. Siz "yok"lar üzerinde odaklandıkça, "var"lar üzerinde odaklanamıyorsunuz. Öyleyse, siz enerjinizi her neye yöneltirseniz, onu kendinize çekersiniz. Parasızlık yüzünden gece gündüz tasalanırken, kocanız ya da karınızla olan ilişkiniz yüzünden sürekli kalp ağrısı çekmekteyken, çocuklarınız ya da kayıplarınız yüzünden kaygılanırken bunu yapabilmenin çok zor olduğunu biliyoruz. Sizin için şöyle söyleyebilmek çok zordur: "Ben Tanrısal bir ifadeyim ve bu durumu onun içindeki inciyi bulmak için yarattım. Ve ben yargılıyorum, ben birini iyi, birini kötü, şunu doğru, şunu yanlış olarak yargılıyorum." Biliyor musunuz, siz yargısız olmak için didinedurun, o çok süptil bir niteliktedir. O size yavaşça ve gizlice, adeta sinsice sokulur. O sizin varlıklarından habersiz olduğunuz inanç yapılarınız gibidir. Öylesine uzun bir zamandan beri esir haldesiniz ki bakıp durduğunuz şeyin ne olduğunu ve nereden bakmakta olduğunuzu görmüyorsunuz. Onlardan herhangi birini yanlış saymak gerekmez, o sadece VAR'dır. Siz onu kendi Tanrısal gücünüzden yaratmaktasınız. Fakat o Tanrısallığı, ayrılıksızlığı, kendi gücünüzü kabul ve tasdik eder hale geldikçe -o zaman göreceksiniz ki sorun olarak nitelediğiniz şey de çehresini değiştirecek. Yıkım ve yokluk üzerinde odaklanmadığınız sürece, siz bu suretle, korktuğunuz şeyi kendinize çekmeksizin değişimi yaratabilirsiniz.

S: Evet. Bir sonraki soru da belki bununla ilintili. Beynin sağ ve sol iki yarıküresi hakkında bana ne söyleyebilirsiniz? Bana söylendiğine göre, sol taraf maddeci olan tarafmış, sağ taraf ise sezgisel olan.

P'taah: Bu bunu söylemenin bir yoludur. Kimileri de var ki onu erkek ve dişi olarak adlandırırlar. Aradaki köprü

ise hayli kırık döküktür. Sol beyin erkek enerji, organize edici, mantıksal, yönlendirici olandır -siz buna maddeci diyebilirsiniz. Dişi enerji olan sağ beyin ise izin veren, besleyen, kabul gösteren ve sezgisel olandır; o sanatsal yaratıcı olan ve kalpten engelsizce fışkırıp gelendir. Siz dişi enerjiyi ortaya çıkardıkça ve içinizdeki Tanrıça'nın yükselişine izin verdikçe, o -uyum ve denge içinde olmak için- beynin içindeki kristal yapıyı ateşler.

S: Bu dengeyi nasıl kazanacağız?

P'taah: Kendinizi sevin, sevgili dost. Bu sizin için yeterince basit mi? Bilin ki siz Tanrısal ifadesiniz.

S: Fakat bu benim sorumu yanıtlamıyor.

P'taah: Bakın, bizim bu celselerde sözünü ettiğimiz şey gerçekten hep denge hakkındadır, kendinize nasıl ulaşacağınız hakkındadır ve sizin erkek/dişi enerjilerin bir birleşimi olduğunuz hakkındadır. Haftalardır size bundan başka bir şey anlatmıyorum.

S: Benim "kalın kafalı" olduğumu mu söylüyorsunuz?

P'taah: Aziz dost, sizin burada bulunup kulakları ile işiten fakat gerçekten bilmeyen diğer herhangi birinden bir farkınız yoktur. İşte biz de zaten bu nedenle buradayız. Anlayışa varmak, gerçekten bilmek zaman alıyorsa bunda yargılanacak bir taraf yok; o uygun vakti saati olgunlaştığında, kalbi ateşlemek üzere gelecektir. Fakat bakın, sevgili varlık, ben çok sabırlıyım. Siz gerçekten anlayıncaya kadar, ben gelmeye devam edeceğim.

S: Evet, bunu anlıyorum. Çoğu insanın, yaratıcı olan sağ taraftan çok sol tarafa ağırlık verdiği doğru mudur?

P'taah: Doğru, biz de hep bunu söylüyorduk: insanlık çok ama çok uzun bir zamandan beri erkek enerjiyle çalış-

maktadır ve şimdi artık sağ beyin denilen Tanrıça'nın yükselişi zamanıdır. Beyin enerjiyle işleyen bir bilgisayardan ibarettir. O yalnızca bir bilgisayardır. O ancak operatörün kullandığı gibi işler. Fiziksel bedeninizi, gerçekten, siz kendi halinize göre bizzat yaratırsınız. Daha önce fiziksel rahatsızlıktan söz etmiş ve sizin *duygusal* rahatsızlıktan nasıl fiziksel rahatsızlık yarattığınızı anlatmıştık. İçinizdeki bilgisayara siz güç verip işletirsiniz. Siz beyninizden ibaret değilsiniz, siz bedenden ibaret değilsiniz. Siz Ego denilenden daha fazlasısınız, siz bilinçaltından daha fazlasısınız. Siz gerçekte Tanrısal ifadesiniz. Gerçeğin bu olduğunu bildiğiniz zaman, bilgisayarınız bir başka şekilde işlemeye başlayacak ve bedeninizin geri kalan tarafları da öyle.

S: Bu, kadınların yaratıcı, erkeklerin ise yıkıcı oldukları anlamına mı geliyor?

P'taah: Hayır. Çünkü kadın cinsi de erkek enerjiyle çalışagelmiştir. Bununla birlikte, kadının morfojenik rezonansı, onun dişi enerjiye uyumlanmasını kolaylaştırır. Hatta, o noktaya kadar ki onlar fiziksel bedenleriyle de alıp kabuledici ve yaratıcı olmaktadırlar. Onların bedenleriyle olan uyum hali ve bedenleri dışında cereyan edenler hakkında sezgileri daha fazladır. Bununla birlikte, bu konuda bir yanılgı olmasın: kadın da aslında erkek enerjiden gelmektedir. Sizin tüm çağınız, tüm Yerküre'niz bu zamanda ona ayarlanmıştır (ondan güç almaktadır), ve Yeni Çağda değişecek olanlardan biri de budur. Buna Tanrıça'nın yükselişi deniyor. O güç yalnızca kadının değil, erkeğin içinde de vardır.

Sevgili dostlar, vakit tamamdır. Sizi seviyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 5

BEŞİNCİ CELSE

15 Ocak 1992

P'taah: Hepiniz nasılsınız bu akşam?

(Dinleyicilerin uygun yanıtlarından sonra P'taah devam eder:)

P'taah: Doğrusu son derece güzel görünüyorsunuz. *(Her zaman olduğu gibi, P'taah odadaki herkesin yüzüne ayrı ayrı bakarak aşinalık kurar. Bir erkek dinleyici P'taah'ı kadim Sanskrit selamı ile selamlar:)*

S: Namaste*, P'taah.

P'taah: Namaste, sevgili dost. Gerçekten, biz de sizin varlığınızın Yüce Tanrısını selamlıyoruz.

İşte böyle. Şimdi, birikmiş harika sorularınız var mı?

S: (E) Benim ve benimle aynı durumda olan başkaları için, daha iyi ya da kusursuz görebilmek hakkında konuşabilir misiniz? Bir nedenle ben hep gözlüklerimi kaybediyor ya da kırıyorum. Sanırım bunda bana görme gücümü gözlük olmadan düzeltebileceğime dair bir mesaj var.

P'taah: Evet, bunlar birer kaza ya da rastlantı değildir ve siz bunu çok iyi biliyorsunuz. Görme gücü... Sizin kültürü-

*Sanskritçe "Namaste" sözcüğü, "İçimdeki Tanrı senin içindeki Tanrıyı saygıyla selamlar," anlamına gelir.

nüzün insanları, görme gücünüzün nasıl olması gerektiği konusunda ortak-bilincin etkisi altında kalırlar. Şimdi, bu durum kişiden kişiye değişir. Bununla birlikte, görme bozukluğu elbette ki içte başlar. Öyleyse, eğer arzunuz görmek ise, görebilirsiniz, fakat sevgili dost, görme bozukluğu denilen durumu da yargılamamak gerek. Eğer onu "bozuk", "kötü" hale getiriyorsanız, bunu görme bozukluğu üzerinde odaklanarak yapıyorsunuz. Görme gücünüzün zayıflaması da pekâlâdır. Fakat bunun pekâlâ olduğunu gerçekten kabul ve tasdik ederseniz ve sonra da değişimi arzularsanız, o zaman değişimi yaratabilirsiniz. Bununla birlikte, niyetinizi belli etmeniz de gerekir ve gözlüklerin kırılması bu niyeti gösteriyor ve şimdi siz göz idmanlarına başlayabilirsiniz ve sizin aslında göz mekanizması vasıtasıyla görmediğinizi de bilin. Daha yüce bir görüş vardır. Gözleri görmeyen kimseler nasıl görüyorlar dersiniz, ve onlar görürler. Ne söylediğimi anlıyor musunuz? Öyleyse gereken sadece arzunuzu harekete geçirmek ve niyetinizi göstermektir. Ola ki bu gözler için fiziksel egzersizler uygulamakla sağlanabilir. Fiziksel görüşü düzeltmek için girişebileceğiniz pek çok serüven vardır. Bununla birlikte, sevgili dost, düzelme aslında sizin göz dediğiniz organın fiziksel düzeyinden başlamaz. Görmek için açık olmak gerek. Görmek için kalbinizi açın. İçteki gözü (gönül gözünüzü) açın. Bu çok karmaşık bir iştir.

S: Öyle olması gerekmez gerçi, öyle değil mi?

P'taah: Gerekmez. Bunu sadece bütün bunların çok-boyutluluğunu size hatırlatmak için söylüyoruz. Tamam mı?

S: (E) Selamlar, P'taah. Acaba diyorum, buraya bize çekilen bütün bu insanlar, hepsi bir aile mi? Evet, gerçi hepimizin bir aile olduğumuzu biliyorum, fakat hepimizin Pleiadesliler ile ortak bir şeyimiz var mı?

P'taah: Fakat elbette, yoksa burada olmazdınız.

S: Dünya insanları farklı yerlerden mi geliyorlar?

P'taah: Öyle. Farklı yıldız sistemlerinden, fakat sonuçta elbette hepsi aynı Kaynaktan geliyor. Kuşkusuz farklı enerjilerin olduğunu söyleyebilirsiniz, şimdi, sizin zamanınızda, farklı yıldız sistemlerinden gelenler var. Buraya, bu topluluga ve Pleiades enerjisi taşıyan başka topluluklara çekilenler, onunla rezonans halinde oldukları enerjiye çekilmektedirler. Onlar Pleiades ailesine mensupturlar. Bu kesinlikle böyledir.

S: Bu aynı zamanda bizim balina ve yunus ailesinin bir parçasını oluşturduğumuz anlamına geliyor mu?

P'taah: Doğrudur, tüm insanlık deniz-memelilerinin bir kısmını oluşturur. Deniz-memelileri ayrıca farklı yıldız sistemleriyle rezonans halindedirler.

S: (E) O farklı yıldız sistemlerinden biri de Sirius B midir?

P'taah: Öyledir.

S: Onlar bize göre farklı gruplaşmalar mı oluşturuyorlar?

P'taah: Öyledir. Bu, arada uyumun bulunmadığı anlamına gelmez.

S: Onu anlıyorum. Sirius'tan olan yıldız varlıklarında da eşit ölçüde bir bilinç genişlemesi var mıdır? Dünya'da enkarne olmuş Sirius bilinçli varlıklar var mı?

P'taah: Tabii, fakat örneğin, eğer farklı yıldız sistemleriyle rezonans halinde olan kişilerle karşılaşırsanız, bu onlarla uyum içine giremeyeceğiniz anlamına gelmez. Söylemiş olduğumuz gibi, sonuçta hepsi birdir. Fakat biz özellikle bu yer ve bu zamandan söz ediyoruz. Örneğin, birçok kimse buradaki toplantılardan haberdar olmuştur ve onlar buraya çekildiklerini hissedebilirler, fakat herhangi bir nedenle buraya gelmezler. Bunun mutlaka onların bilinçli kararı olması

da gerekmez ve bu pekâlâdır, sevgili dostlar. Unutulmaması gerekir ki her şeyin kendine uygun zamanlaması, kendi geçerliliği vardır ve siz sözünü ettiğimiz şeyle rezonans haline geçtiğinizde, başkalarının, aynı şekilde düşünmeyen kimselerin aynı geçerliliğe sahip olmadıklarını düşünmemek gerekir, çünkü onlarınki de geçerlidir.

S: Bu son aşamada bir Anti-Mesih'in (Deccal) ortaya çıkacağını duydum ve okudum. O nedir?

P'taah: Aziz dost, o sadece sizin enerjiye verdiğiniz bir isimdir. Size Mesih-bilincinden söz etmiştik. Şimdi bu isimden söz ediyoruz, çünkü sizin kültürünüzde o size bir anlam ifade eder. Biz pozitif/negatif enerjiden de söz edebilirdik. Biz Mesih-bilincinden söz ettiğimizde, pozitif/negatif her iki kutbiyeti de kucaklayan bilinçten söz ediyoruz. Sizin dünyanız, sizin evreniniz pozitif/negatif kutbiyetten yapılmıştır, yargısız olarak. Biz pozitif/negatif derken iyi ve kötü, doğru ve yanlıştan söz etmiyoruz. Bu tıpkı elektrik enerjisindeki pozitif/negatif'in VAROLUŞU'dur. Fakat o her şeye uygulanabilir. Şimdi, Mesih-bilincinden söz ettiğimizde, biz o izin veren, negatif enerjiden, dişi enerjiden söz ediyoruz. Kutbiyetlerin birlikte kucaklanabilmesi için Tanrıça enerjisi yükselmektedir. Şimdi bugünlerde o hız kazanmaktadır, size o kadar sık sözünü ettiğimiz değişimlerin gerçekleşmesi için. Bu zamanda her iki kutbiyet de yükselmektedir: yani sizin pozitif olarak yargıladığınız ve sizin negatif olarak yargıladığınız kutbiyetler. Ve böylece, siz bilincin genişlemesini, insan grupları arasında oluşan harikulade uyumu, insanların insanlığın en büyük hayrı için öylesine yürek ısıtıcı bir biçimde bir araya geldikleri dünya olaylarını görürken bu pekâlâdır; sonra televizyonunuzu açar ve o insanın kanını donduran olayları seyredersiniz; savaş, uluslararası olaylar durumun hiç de iyi olmadığını, savaşçı hizipleşmelerin büyüdüğünü, yıkımların arttığını ve gerçekten o tarifsiz kaosun he-

men köşe başında olduğunu gösterir gibidirler. Şimdi, buna Anti-Mesih'in yükselişi denilebilir. İşte bunun için size dedik ki ona bakarken onun sadece Mesih'in karşı kutbunun yükselişinin bir göstergesi olduğunu *bilin.* Öyleyse onu olumsuz bir şey olarak yargılamanız gerekmiyor, onun yükselişi her iki kutbiyetin kucaklanması gerçekleşebilsin diyedir. Yargıladığınızı fark ettiğiniz her durum, aslında onu kucaklamanız için bir fırsattır -yargısız olduğunuz, sevilemez olanı sevebildiğiniz zaman, böylece gezegeninizde ve bu realite katında arzuladığınız değişimi, arzuladığınız gibi yaratmakta olduğunuzu bilerek. Öyleyse, aslında, siz başka insanların korkunç durum ve koşullar olarak gördükleri şeylere bakarken, onlara, o korkunç durumları dördüncü yoğunluğa doğru ne ölçüde yaklaşmakta olduğunuzun bir göstergesi olarak görmelerini söyleyebilirsiniz.

S: Bu geçen gece haberleri dinlerken başıma geldi. Sonunda televizyonu kapatmak zorunda kaldım, çünkü hemen her şey öylesine felaketli idi.

P'taah: Doğru. Ve felaket üstünde odaklanmak gerekmez. Bilinmelidir ki hava dalgalarınızla gelen felaket titreşimleri sizin solumakta olduğunuz hava ile rezonans halindedir. Sizin bunun üstünde odaklanmak istemediğinizi, buna enerji vermek, bunu güçlendirmek istemediğinizi bilinçli olarak bilmeniz gerekmektedir.

S: (E) Öyleyse, bundan hareketle: demek ki her birey, er ya da geç, kendi geçişinden kendi sorumlu oluyor.

P'taah: Kesinlikle öyle.

S: Çünkü maksat bireyi kendi içinde dengeyi bulmak üzere harekete geçirmektir.

P'taah: Bizim burada bulunuşumuzun nedeni budur, sevgili dost, sizin hatırlamanızı sağlamaya çalıştığımız da budur. Sadece siz yaparsınız ve siz kendi içinizde değişimi

yarattıkça, o zaman gezegensel değişimi de öylece yaratırsınız. Her biriniz, bireysel olarak, dünyayı değiştirecek güce sahipsiniz.

S: İnsanın dünyayı, kendi Benliği içinde olduğu gibi, değiştirmesi mi?

P'taah: Sevgili dost, sizin dışınızda sizin bir yansımanızdan gayrı bir şey yoktur.

S: (K) Bu günlerde ben çoğu zaman bisikletime bel bağlamış durumdayım ve son günlerde bisikletimi kilitlediğim için kendimi çok rahatsız hissettiğimi fark ettim. Nitekim, anahtarını da kaybettim. Rahatsızlık hissetmemin nedeni şu ki bisikletin etrafına zincir dolarken sanki çevremdeki insanlara: "Bakın, sizin bisikletimi alıp götüreceğinizden korkuyorum," diyor gibi oluyorum. Bu bana yanlış geliyor.

P'taah: Bu yanlış değil, sadece gereksiz.

S: Kalbim onu kilitlemememi söylüyor ve beynim ise gazetelerin yazdığı birçok hırsızlık haberini dinliyor. Şimdi, beynimi dinlersem budala mı oluyorum? Bu karmaşık bir durum, çünkü eğer güven duymazsam, o çalınacak.

P'taah: Fakat siz yanıtı biliyorsunuz, sevgili dost. Neden soruyorsunuz?

S: Çünkü sizden destek istiyorum.

P'taah: Pekâlâ. Bu o kadar karmaşık değil. Biliyor musunuz, beyin, evrene mutlak güven duymayı mutlak delilik olarak kabul eder. Siz kime güveniyorsunuz, kalbe mi, beyne mi?

S: Kalbe.

P'taah: Çok güzel.

S: (K) P'taah, geçen celse esnasında sizin çevrenizde pembe bir ışıltı gördüm. Daha önce insanların çev-

resinde hiç renkler görmemiştim. Bu gelişmekte olan bir yetenek mi, yani renkleri görebilmemiz?

P'taah: Elbette. Ve siz buna izin verdikçe daha ve daha çok göreceksiniz. Şimdi, yüksek derecede şarjlı bir durumda, kalben çok açık olduğunuz bir durumda, o enerji içsel gözünüzü (gönül gözünü) harekete geçirir ve böylece enerjiyi ve renkleri görebilirsiniz. Renkler değişir ve sizin farkındalığınız arttıkça, insanların çevrelerindeki renk değişimlerini görebilirsiniz ve sırf o renkleri okuyarak insanlar hakkında birçok öykü okuyabilirsiniz. Şimdi bu renkleri göremiyorsa nız zararı yoktur. Aura alanını görebilme konusunda yıllar boyunca o kadar çok şey konuşulmuştur ki, onu göremeyen insanlar bu yüzden kendilerini çok başarısız hissetmişlerdir. Bu dert değildir. Gördüğünüz zamanlar olur ve görmek için kıyasıya uğraştığınız başka zamanlarda ise hiçbir şey görmezsiniz. Bu bütünüyle bir izin veriş meselesidir.

S: Renkler farklı çakraları mı temsil etmektedirler? Pembe sevgi olabilir mi?

P'taah: Gerçekten pembenin sevgi yayını olduğunu söyleyebiliriz, fakat bu sevginin tek rengi değildir. O bir histir. Bu, bu rengin şuna ve bu rengin şuna delalet ettiğini söylemekten daha ince bir şeydir. Başka hisler ve duygu yoğunluğu değişir ve renkler de öylece değişir.

S: Şu halde bu bir renk tonu, bir nüans mı?

P'taah: Doğru, fakat siz harika bir yeşil de görebilirsiniz ki o da kalbin rengidir. Sonra bu yerin güzel sularının renkleri vardır, güzel maviler ve yeşillerin farklı derecelerdeki karışımlarından oluşan nüanslar. Bu demek değildir ki belirli bir renk, belirli tek bir şeye tekâbül eder.

(Bir başka kadın dinleyici renkler konusunu sürdürür:)

S: Renkler bedenin bir uzantısı mıdır?

P'taah: Öyledir. Bedenin değil, fakat ışık bedenin.

S: Isı da ışıkla aynı mıdır, yöksa ışığa kıyasla daha düşük bir form mudur?

P'taah: O farklı bir tayftır. Renk, ses ile aynı tayftandır. Diyebilirsiniz ki her rengin bir sesi, ve her sesin bir rengi vardır. Gezegeninizde öyle kimseler vardır ki çiçekleri görmeden, onlara dokunmak suretiyle çiçeklerin seslerini duyar ve renklerini bilebilirler.

S: Öyleyse sözcüklerin sesi vardır, şu halde onların rengi olması icap eder.

P'taah: Doğrudur.

S: Anlam ondan mı çıkarılır?

P'taah: Gerçekten öyledir, fakat insanlığın sözcüklerinden söz ettiğinizde, onlar aynı zamanda duygu tarafından renklendirilmektedir.

S: Öyleyse, bazen bir kimsenin ne söylediğini anlamadığımda, onun ses tonuna kulak vermem gerekir.

P'taah: Doğrudur, ses tonunu dinleyebilir, rengine kulak verebilir ve rengi hissedebilirsiniz. Rengi fiziksel gözlerinizle görmeniz gerekmez. O hissedilir. İşitme yeteneği olmayan bir kişi, duygunun titreşimini algılamak suretiyle - ses ile bir ilgisi olmayan- o duyguyu ölçebilir. Gördüğünüz gibi, sevgili dostlar, siz beş duyudan daha fazlasına sahipsiniz ve siz duyular-dışı-algılamadan söz ettiğinizde, çoğunlukla onu çok küçük kutularla sınırlandırıyorsunuz, fakat o bundan daha fazladır. Bilinciniz gitgide genişledikçe, duyularınız da öylece gitgide hassaslaşacak ve siz çevrenizde olup bitenleri hisseder olacaksınız. Bu sadece bir açık oluş meselesidir, kalbinizle işitmeye izin verme meselesi.

S: (E) Burada benim için küçük bir meydan okuma var. Seçim konusunda bir tür kararsızlığım olduğunu hissediyorum; ruhsal gelişmemi hedeflemek ya da yüreğimin arzuladığı şeyi yapmak, yani zengin ol-

mak arasında. Ancak karşımda, insanın önce Tanrı 'nın âlemini araması gerektiği, zenginliğin onun arkasından geleceği yolundaki o inanç sistemi var.

P'taah: Aziz dost, siz zaten Tanrı'nın âlemi içindesiniz. Siz Tanrı'sınız. Ruhsal gelişme denilen şey gününüzün her anında olmaktadır, *her ne* yapmakta olursanız olun. Sizin bir sonraki Mesih olmanız için yaşamayı bir kenara bırakmanıza gerek yoktur. Siz iş hayatınızı sürdürebilirsiniz ve iş hayatınızın her bir anı bilincinizi genişletmeniz için bir fırsat sunar. Bu şunu *ya da* bunu yapma meselesi değildir.

S: Bakın, "Ben Olan Tanrı" adlı çok iyi bir kitapta, hayatta tek ilgilendikleri şey, tek amaçları para kazanmak olan insanlar hakkında bir şey okumuştum; işte ben de eğer para kazanmak için yola çıkarsanız, sanki bu sizin gelişmenizi durdurur şeklinde bir hisse kapıldım.

P'taah: Sevgili dost, o kitapta, para kazanmakta yanlış bir taraf olduğunu bildiren hiçbir şey yoktur.

S: Bu doğru.

P'taah: Bu konuyu iyice açıklığa kavuşturalım. Şimdi, "spiritüel insanlar" arasında bir büyük düşünce ekolü de vardır ki buna göre para "iyi değildir", ve parası olan insanların spiritüel olmaları mümkün değildir. İşte görüyorsunuz, aziz dost, buna saçmalık denir. Buna "yoksulluk bilinci" denir. Öyleyse istediğiniz yola gidin. Eğer "para yapmak" denilen oyun sizin kalbinizin arzusu ise -onu yapın.

(Adam şaka yollu konuşur:)

S: Şu halde Porsche'me sahip olabilirim, öyle mi.

(P'taah da şakayı sürdürerek yanıtlar.)

P'taah: Fakat elbette olabilirsiniz. Ve sonra belki beni de bir ara gezdirebilirsiniz.

S: Pekâlâ, söz veriyorum.

P'taah: Ve medyumumuzu da, ha? Ama, şu var ki arabayı kendisi sürmek isteyecektir.

S: Oh, onu bilemem.

P'taah: Kendisi iyi bir sürücüdür, ben tanığım. Şimdi, biliyorsunuz, biz zaman zaman size şu aydınlanma telaşınız konusunda takılırız. Size hatırlatalım: aydınlanma denilen durum, uğraş vererek kazanılmaz. Ona izin vererek ulaşılır. Ve spiritualite konusunda entelektüel arayışlarla çokça meşgul olanlarınıza şunu söyleyelim: bunların hepsi çok iyidir, bunların hepsi geçerlidir, fakat aydınlanma bu değildir. Spiritualite demek, onu yaşamak demektir. *O oynamaktır.* O kahkahaların varlığınızı doldurmasına izin vermektir.

S: Bu kulağa harika geliyor.

P'taah: Öyledir. Ve biliyor musunuz, uğrunda o denli kıyasıya uğraş verdiğiniz şeyin ne olduğunu gerçekten bilmiyorsunuz. Çoğunuz öyle düşünüyorsunuz ki, bir kez aydınlanmış varlıklar olduğunuzda, buna mükemmellik denir, iş bitmiştir. Öyle değildir. Bitiş yoktur. Son yoktur. Siz şu anda zaten mükemmelsiniz. Siz kendi Tanrısallığınızın tam -oluşu içindesiniz, bir gelecek olmadan. Sadece şimdi .vardır. Şu halde, ne yapmanız gerektiği konusunda kendinizi bir kuşku ve tereddüt içinde bulduğunuz zaman, size diyeceğiz ki gerekli olan diye bir şey yoktur, yalnızca kalbinizin şakımasını sağlayan şeyi yapmak vardır, böylece her bir an dopdolu yaşansın, ve o dolgunluktan bir sonraki dopdolu an gelsin diye.

S: (K) P'taah, bir sorum var: Korkunun üstesinden nasıl geliriz?

P'taah: Onu sevin.

S: Söylemesi kolay, fakat benim için bunu anlamak çok zor.

P'taah: Doğru. Sevgili dost, eğer herkes bunu bizim söylediğimiz gibi anlayabilseydi, bu Avustralya ülkesinde ve

dünyanın her yerinde şimdi, şu anda binlerce insan aydınlanmış olurdu. Bakın, korku yalnızca bir kutbiyettir. Onun karşı kutbunun ne olduğunu sanıyorsunuz?

S: Huzur.

P'taah: Ona sevgi denir. Sizin tüm evreninizde yalnızca iki ifade vardır. Korku ve sevgi. Şimdi, herkesi korku yönetiyor. Her zaman değil, belki. Korku çok ince, anlaşılması zor bir şeydir. O, sevgiden gayrı her türlü isimle anılır. Fakat biliyorsunuz, o geçerlidir. O aynı zamanda sizin Tanrısal bir veçhenizdir, aksi halde mevcut olmazdı. Bunu anlıyor musunuz? Şimdi, korku sadece sizin ona izin vermeniz ve onu kucaklamanız, onun içine adım atmanız, onu bilmeniz, onu sevgiye, vecit haline dönüştürmeniz için bir fırsat olarak oradadır. Gerçekten, eğer siz bu biliş halinin varlığınıza nüfuz etmesine izin verirseniz, korkunun dışına adım atarak korkunun içine dalabilirsiniz. *O (korku) geçersiz kılındığında, siz ondan kaçıyorken, onu kovmaya, bastırmaya çalışıyorken, o asla "çekip gitmeyecektir."* Siz çaresizlik içinde onu değiştirmeye çalışırken, ona odaklanmış oluyorsunuz. Onu, bir şekilde besliyorsunuz. Anlıyor musunuz? Öyleyse, her ne zaman karnınızda bir çalkantı hissettiğiniz, yani korkuya kapıldığınız bir durum ortaya çıksa, korkunun aslında sizin içinizdeki bir çocuk olduğunu, sizin bebeklik haliniz olduğunu imgeleyebilirsiniz. Ve siz o çocuğu alıp kucaklayabilirsiniz. Çocuğa, ona bakmak, onu sevmek için orada olduğunuzu, ona zarar gelmesine asla izin vermeyeceğinizi söyleyebilirsiniz. Anlıyor musunuz? Bu suretle, içinizdeki o korkmuş çocuk artık korkmayacaktır.

S: Teşekkür ederim.

P'taah: Tamam mı, aziz dost? *(Çok yumuşak ve şefkatli bir ifadeyle.)* Bir şey değil.

Pekâlâ, şimdi bir ara verebilirsiniz. *(P'taah odada göz gezdirir.)* Çok iyi, dostlar, gerçekten çok iyi. Şimdi geçiş ta-

mamlanıncaya kadar sessiz olmanızı rica ediyoruz.

(Aradan sonra.:)

P'taah: Evet, sevgili dostlar, devam edelim.

S: (E) Hepimiz geçen hafta bize yaptırdığınız meditasyonların yararını hissettik. Bunu bizim için tekrar yapmanız mümkün müdür?

P'taah: Elbette. Bu yıl, bununla ilgilenenlerin genişletilmiş bir meditasyon için zaman zaman bir araya gelebilecekleri durumlar yaratacağımızı daha önce söylemiştik. Bununla birlikte, bu gecelerde *(Çarşamba günleri yapılan düzenli celselerde)* kalbinizdeki anımsamayı ve bilişi harekete geçirmek üzere bir akli anlayışa varmanız için bir fırsat yaratıyoruz; ve aynı zamanda, daha önce bizimle beraber olmamış kişilerin de sorularının yanıtlanması fırsatına sahip olmaları gerekiyor.

S: Hipofiz ve epifiz salgıbezleri arasında kıvılcım çaktığı anda, bizim için çekilmiş dişlerimizin tekrar çıkmaları ya da kesilmiş bir kolun ya da bacağın yeniden büyümesi mümkün olacak mı?

P'taah: Hipofiz ve epifiz salgıbezleri arasında kristal nitelikte bir kıvılcım çaktığında bu gerçekten olacak ve bu gerçekten kalbe ait bir olaydır. Keza, kalbin geçirdiği değişim sizin DNA yapınızda da bir değişim yaratır. Bununla birlikte, aslında sadece bir tek yanıt vardır, biliyorsunuz. Buna "*kendinizi olduğunuz halinizle sevin,*" denir. Bakın, sevgili dost, ben size her gün meditasyon yaptırabilirim ama korkuyu kucaklayacak ve kendinizi kabul ve tasdik edecek olan ancak kendinizsiniz. Ben size yardımcı olabilirim, ama realiteyi yaratacak olan bizzat sizsiniz.

(Genç bir kız devam eder:)

S: P'taah, Cumartesi günü yaptığımız şu imgeleme (gözünde canlandırma), bilincimizi öne çıkarmak için

bir yöntem midir?

P'taah: Öyledir.

S: Bunu şöyle özetledim, zihnimizde imgeler oluşturmak insanın kendi Benliğinden dışa yansımalar yapmasıdır.

P'taah: Bu kesinlikle öyledir, fakat dahası da var, çünkü siz Cumartesi günü yaptığınız gibi, kendinizden dışa yansımalar verirken, aynı zamanda kendi içinizde genişlemeye de izin vermiş oluyorsunuz. Şimdi, bu sizin kendi bedeniniz içinde denge hali yaratmaya benzetilebilir, ve sadece fiziksel bedenden söz etmiyoruz; içte ve dışta bir denge, ve böylece siz daha çok alabilmek üzere bir denge yaratıyorsunuz. Sizin algılamanızda içte olan ile dışta olan arasında bir fark kalmadığı zaman, bu realitede de böyle olur. Ve böylece, o zaman siz varoluş katınızı değiştirmiş olursunuz. Artık o çokboyutlu düzeylerde iş görür ve siz bu işi ben olmadan da yapabilirsiniz.

S: Bunu anlıyorum.

P'taah: Böylece siz ilerleyebilir ve çok farklı türde serüvenler geçirebilirsiniz. Araştırın, keşfedin. Kendi içinizdeki realiteyi olduğu kadar kendi dışınızdaymış gibi algıladığınız realiteyi araştırın. Kendi bedeninizi de araştırıp keşfedebilirsiniz ve bu daima çok iyidir.

S: Ta ki hücrelerime varıncaya kadar. Her bir hücre içinde bir evren var.

P'taah: Kesinlikle. Ve sonra evrenler hakkında çok-boyutlu biliş haline ulaşırsınız.

S: Teşekkürler, P'taah.

S: (K) Bana hayvanlar âlemi ile insanlık arasında ruhsal düzeydeki ilişkiyi anlatabilir misiniz ve hayvanlara ne olur -onlar ölümden sonra herhangi bir yere giderler mi?

P'taah: Sizin hayvan olarak gördüğünüz şeye ikinci yoğunluk farkındalığı diyebilirsiniz. Hayvanlar, kesinlikle, fiziksel beden dışında da var olurlar. Onların farkındalığı insanın ruh enerjisinden farklıdır, fakat yine de denilebilir ki insanın ruh enerjisi hayvanlar âleminde ya da bitki ve mineral âlemlerinde de kendi fragmanlarını deneyimleyebilir. Ve biz sizin daha büyük ruh enerjinizden, yani daha genişlemiş olan sizden söz ediyoruz. Ve bağlantıya gelince, sevgili bayan, sizin onunla bağlantı halinde bulunmadığınız hiçbir şey yoktur. Siz gördüğünüz her şeyin parçasısınız, gerçekten. Sizin farkında olmadığınız tek bir molekül bile yoktur ve sizin kendi dışınızda gibi gördüğünüz her şey de sizin gibi: Tanrısallığın bir yansımasıdır.

S: Ve onlar yeniden enkarne olurlar mı?

P'taah: Aynı tarzda değil, gerçekten, fakat biliyor musunuz, evcil hayvanlar dediğiniz, sizin çok sevdiğiniz o varlıklar, onlar gerçekten yüce bir yansımadır. O sizin parçanızdır. Sizler birbirinizi yaratmışsınızdır ve arada ayrılık yoktur. Siz her ne zaman ki bir insanı ya da bir hayvanı, hatta bir çiçeği çok fazla sevecek olursanız -bu asla kaybolmuş olmaz. O bağlantı sonsuza dek gider.

S: Teşekkür ederim.

S (K) P'taah, bana kaya kristallerinin kullanımı hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?

P'taah: Tabii. Onun bir güç aleti olduğunu söyleyebiliriz. O bir büyüteç (büyütücü) ve bir odak noktasıdır ve siz kristali programlayabilirsiniz -teknolojinizde, bilgiyi depolamak ve geri almak için kullandığınız makinelerinizin içindeki kristaller gibi. Kristalleri, enerjiyi büyütmek üzere, herhangi bir maksatla kullanabilirsiniz, fakat diyeceğimiz şu ki sözünü ettiğiniz şeyin kullanımına gerçekte pek de gerek yoktur, ancak o güçlü bir yardımcı olabilir. Ve sevgili dostlar, bunu size söylememizin tek nedeni, insanlığın kendi gü-

cünü başka bir şeye teslim etmesini istememizdir. Geleceğin teknolojisinde kristaller çok önemli bir rol oynayacaklar, aynen sizin bugünkü teknolojinizde, bilgisayarlarda vb. olduğu gibi. Bununla birlikte, kristallerin insanlar tarafından şifa ve benzeri maksatlarla kullanımına gelince, düşünce ve duygu ile güçlendirilmiş olan iki kulağınız arasındaki bilgisayarı kullanarak da aynı sonuç alınabilir, öyle değil mi? Biz kristal kullanımını asla reddediyor değiliz. Kristallerin kullanımına ilişkin gerçekten harikulade keşifler ortaya çıkacak. Yönetim Kurulundan (medyum kanalıyla gelen) varlıklardan pek çoğu, kristallerin kullanımında ve keza yeni teknolojilerin kullanımında büyüteç işlevi görebilecek belli makinelerin nasıl inşa edilebileceği konusunda çok spesifik bilgiler vermek üzere geliyorlar. Ama ne var ki, şu sırada üstünde yoğunlaştığımız konu sizin kendi gücünüzü nasıl kullanacağınızdır, çünkü insanlığın hali öyle ki sizler yüreğinizden gayri her şeyi kullanmak üzere programlanmış bulunuyorsunuz ve sizler iki kulağınız arasında duran bilgisayarın ne kadar güçlü olduğunu ve *ona neyin güç verdiğini* unutmuş bulunuyorsunuz. Ve insanlar bu bilgiyi (malumatı) elde etme saplantısı içindeler ki bu harikulade bir şey. Yola devam edin ve bulacaksınız, fakat şunu da bilin ki kim olduğunuzu anlamanızdan daha önemli hiçbir şey yoktur; *en büyük gücün KENDİNİZİ sevmek olduğunu* anlamaktan; bu ise sizin gerçekten Tanrısallığın bir ifadesi olduğunuzu bilmektir - sizin tüm dünyanızın yargı ile yaratılmış olduğunu ve sizin bambaşka bir şey yaratabileceğinizi bilmek. Siz kabul yoluyla, kendiniz oluşunuz ile, KENDİNİZİ sevme yoluyla bu harika farkı yarattığınız zaman, *bütün* bu diğer şeyler yerli yerini bulacak ve siz tümüyle yeni bir beden yaratmak için bir kristale gereksinim duymayacaksınız, eğer istediğiniz bu ise. Anlıyor musunuz?

S: Evet, şimdi anlıyorum, teşekkür ederim. Daha

önce emin değildim, çünkü onlar hakkında pek çok şey söylenmişti.

P'taah: Doğru. Okuduklarınızın pek çoğu mükemmelen geçerlidir. Keza, okuduklarınızın bir kısmının peri masalı olduğunu da bilin.

S: (E) P'taah, eğer bir kimse evrenle uyum halinde olan bir işadamı ise, bunun bir kazan-kazan durumu olması (onun hep kazanması) gerekir, öyle değil mi?

P'taah: Mutlak surette, sevgili dost. Bakın, siz iş hakkında düşünürken en çok üstünde durulan husus kâr ve zarardır, öyle değil mi? Eh, biliyorsunuz, bu harikulade ve bolluk içindeki evrende kayıpların olması gerekmiyor. Evreninizde *herkes* için bolluk vardır. Siz -arzuladığınız şey her ne ise- bolluğa sahip olabileceğinizi biliyorsanız, anlayacaksınız ki hiçbir şeye muhtaç değilsiniz. Bu anlayışta olduğunuz zaman, bolluğu yaratabilirsiniz ve böylece her an ve her işte, gerçek BENLİĞİNİZE saygı göstererek *-yoksunluk ve çaresizlik olmaksızın-* her istediğinizi yaratabileceğinizin bilinciyle sürekli kazanma durumuna geçebilirsiniz.

S: Bu kulağa harika geliyor, teşekkürler.

P'taah: Bu gerçekten harikadır, öyleyse işinizi kâr ve zarar açısından düşünmeyin. *Onu her zaman ve herkes için harika bir kazanç olarak düşünün.*

S: Teşekkür ederim. Bana, Işık Ailesi ile Beyaz Kardeşlik arasındaki farkı lütfen izah edebilir misiniz? Arada bir fark var mıdır, yoksa onlar aynı mıdır?

P'taah: Bakın bir fark gerçekten vardır, belki insanlığın bilinci bakımından. Işık Ailesi veya Beyaz Kardeşlik genişleme, barış, sevgi ve uyumdan yanadır. Bir başka deyişle, o sizin Illuminati* dediğinizin karşı kutbudur.

*İlk Illuminati Tarikatı Cizvitler'in ve Fransiskanlar'ın gizli bir tarikatıydı ve "Aydınlanmış" ya da "Illuminati" anlamında "Alumbrados" olarak adlandırılmaktaydı.

S: Illuminati kimlerden oluşmaktadır?

P'taah: Onlar gezegeninizin güç simsarlarıdır ve sadece sizin gezegeninizin değil. Onlar, köleleştirilebilecek herkesi köleleştirmeyi arzulayan kimselerdir, fakat bu tümüyle bir seçim meselesidir. Sizin köleleştirilmeniz gerekliliği yoktur. Siz bu işe ortak olmak, bunu kabullenmek zorunda değilsiniz. Siz gerçek BENLİĞİNİZE saygı duyuyorsanız, *her şeye* saygı duyuyorsanız, siz özgürlük ve gerçek BENLİĞİNİZİN egemenliğiniz içindeyseniz, işte o zaman siz herkesin özgürlüğüne, bütün insanların, bütün diğer yaratıkların özgürlüğüne izin veriyorsunuz demektir; siz yoksunluk ve çaresizlik içinde olmadığınızı, çünkü kim olduğunuzu ve Tanrısallığın

---

Bugünün "Illuminati Tarikatı" (Bavyera Illuminati) 1 Mayıs 1776'da bir Alman Freemason'u olan Dr. Adam Weishaupt tarafından kurulmuştur. Onun bir Yeni Dünya Düzeni oluşturmak üzere öne sürdüğü altı temel nokta: 1. Güdümlü veya milliyetçi hükümetlerin, 2. özel mülkiyetin, 3. veraset haklarının, 4. ulusal amaçlara yönelik yurtseverliğin, 5. aile içindeki sosyal düzenin, cinselliğe ilişkin yasaların ve ahlaki kuralların, ve 6. Tanrı'ya ima na dayalı tüm dinsel disiplinlerin lağvedilmesi idi.

Günümüzdeki Illuminati üyeleri esas olarak birbirine örülmüş yedi cemiyet içinde yer alırlar: 1. Dokuzların Yuvarlak Masası, 2. Dış İlişkiler Konseyi, 3.Birleşmiş Milletler, 4. Trilateral Komisyon (Amerika), 5. Bilder berg Grubu (İsviçre), 6. Roma Kulübü, 7.Kraliyet Dışişleri Enstitüsü (İngil tere). Bundan öte, bu cemiyetlerden türemiş yan dalları oluşturan topluluk lar var kuşkusuz; örneğin, Fabian Cemiyeti Avustralya Hükümeti'nde ve muhalefet partilerinde güçlü biçimde temsil edilmektedir. Ne ilginçtir ki bu belli cemiyetin amblemi kuzu-postu içindeki bir kurttur. Onların en büyük hedefi özel mülkiyetin kaldırılmasıdır.

Bir cemiyetin üyelerinin çoğunluğu, diğer cemiyetlerden bir veya bir kaçının da üyesidir.

Hatırlanması gerekir ki Illuminati'nin amacı *mutlak* gücü hedefleyen bir Dünya Devleti diktatörlüğüdür. İnisiye olmayan birisi için bu cemiyetle rin üyeler listesine bir göz atmak insanın "tüylerini diken diken etmeye" ye ter, çünkü onların birçoğu küresel sosyal yaşamın en saygın ve önde gelen ünlüleridir.

En sonunda ve gerçekten Yeni Dünya Düzeni'ni kurmak için bir Dünya Devleti fikrini haklı kılacak bir küresel felaket gibi bir nedene ihti yaç vardır; o zaman bu yeni düzen "iyilikseverlikle işi ele almak" üzere hare kete geçecektir. Böylesi bir felaket Yuvarlak Masa Dokuzları'nın iç halkası tarafından tasarlanmış bulunuyor: Dünya çapında bir mali çöküş; çünkü bu olay parasız bir toplum düzenini bitlelere karşı haklı çıkaracaktır ki bu - aslında mutlak bir kontrolu, dolayısıyla mutlak köleliği temsil eder.

bir ifadesi olduğunuzu bildiğiniz zaman, nasıl köleleştirilebilirsiniz ki? Ve bilinmelidir ki sevgili dostlar, insanlığı köleleştirmeyi arzu edenler köleleştirilme korkusu içinde yaşayanlardır. Bu da diğerleri gibi sadece bir korkudur.

S: Öyle anlıyorum ki Işık Ailesine mensup insanlar bu geçişe yardımcı olmak üzere buraya inmiş bulunuyorlar.

P'taah: Bir bakıma böyle söyleyebilirsiniz. Fakat bakın, insanlığa yardım eden varlıklar daima var olagelmiştir.

S: (E) Eğer bir kişi kendi amacı için bir yer tezahür ettirmek istese ve bir başkası da aynı yeri kendi farklı amacı için sahiplenmek istese, her ikisi de kendi Tanrısallıkları içindeyken ne olur?

P'taah: Onlar harikulade bir şey yaratırlar, sevgili dost. İki Tanrısal varlığın bir şey yaratmayı istedikleri zaman başka ne olabileceğini sanıyorsunuz, buna harika birlikte-yaratım denir.

S: Ben tam olarak bunu kastetmiyorum.

P'taah: Kastetmediğinizi biliyorum.

S: Her birinin amacı farklı ise, o zaman ne olur?

P'taah: Ama bakın, bu sizinki yalnızca şu *ya da* bu olabilir diyen düşünce biçimidir. Gerçek şu ki hem bu, hem o, hem de şu uyum içinde, sevgi içinde, Tanrısallık içinde birlikte olabilir.

S: Şu halde, eğer birisi başlangıçta yapmak istediği bir şeyi tamamlayamazsa, onların birlikte daha iyi bir şeyi tamamlamaları olasılığı vardır.

P'taah: Aziz dost, *her ne* oluyorsa, hayrınız için olmaktadır. Siz daha iyi, en iyi gibi bir yargılayışa göre konuşuyorsunuz. Anlıyor musunuz? Böyle olması gerekmez. Bilinmeli ki, hayatınızda *her ne* vuku bulursa bulsun, sizin en büyük hayrınıza olacak olanı gerçekleştirecek fırsatı yarata-

caksınız. Buna ruh bütünlüğü denir. Her nasıl olursa olsun, kayıpsız kâr edebilirsiniz, çünkü kayıp aslında bir yargıdır.

S: Veya bir şey bir türlü olmuyorsa?

P'taah: Sevgili dost, bu harika bir yarar olabilir. Bütün bunlar sizin yargının ne olduğunu öğrenebilmeniz içindir. Fakat eğer Tanrısallığınız içindeyseniz, eğer olmayı öylesine özlemle istediğiniz o aydınlanmış üstatsanız, o zaman hiç yargı olmayacaktır ve her şey mümkün olan en büyük uyum içinde yaratılacaktır. Bu bir kazan-kazan (kayıpsız kâr) durumudur. Gerçekten bu daima bir kazan-kazan durumudur, bunun böyle olduğunu keşke bir kez anlasanız.

S:** (Genç bir kız) **Rüya görmeyi ne zaman bırakacağımız veya Tanrı'dan ve kardeşlerimizden ayrı olduğumuzu düşünme ihtiyacından ne zaman kurtulacağımız hakkında bir şeyler söyleyebilir misiniz?

P'taah: Pekâlâ, rüya görmeyi asla bırakmayacaksınız aslında, çünkü rüya görmek sadece bir yaratma sürecidir. Fakat *hiçbir şeyin arasında ayrılığın olmadığının bilincine vardığınız zaman, gerçekten, siz evreni değiştireceksiniz. Bakın, birçoğunuz, zaman zaman, çok kısa anlar boyunca bu bilince sahip oluyorsunuz. Aydınlanışın yüce anları. Fark edeceksiniz ki bu anlar tekrar tekrar geldiğinde, devam süreleri gitgide daha da uzayacak ve nihayet, sizin gerçekten Tanrı olduğunuzu bilmediğiniz bir zaman kalmayacak. Ve o zaman geldiğinde, sevgili dost, gezegeniniz hayallerin ötesinde ışıklar yansıtacak. Gökkuşağı renkleri bir havai fişek gösterisi gibi dans ederek galaksileri aydınlatacak. Gezegen gerçekten de BEN OLAN TANRI'nın bir yansıması olacak.*

S: (E) Geçen hafta beynin iki yarıküresi hakkında bir soru sormuştum. Şunu sormak istiyorum: Belli bir yarıkürenin yaratıcı ya da dişi veçhe olduğu kesin bir olgu mudur?

P'taah: Öyledir. Beyninizin iki ayrı yarıküresi vardır.

S: Fakat sağ tarafın mutlaka yaratıcı taraf olması mı gerekiyor?

P'taah: Bu böyle oluyor.

S: Her hal ve koşulda mı?

P'taah: Öyle.

S: Belli bazı durumlarda neden farklı olmaz?

P'taah: Bu, bir kulağınızın neden başınızın tepesinde ve diğerinin ayak topuğunuzda olmadığını sormak gibi bir şey. Siz kendinizi tekrar yaratmak üzere böyle programlanmışsınız.

S: Bunu soruşumun nedeni, kimi kişilerin solak olmaları, kimilerinin ise sağ ellerini kullanmalarıdır.

P'taah: Evet.

S: Benim beyin yarıkürelerimin ters olduğuna inanmama yol açan bazı durumlar yaşamışımdır. Bu arada, ben aynı zamanda solağım. Böylece, beynimin yaratıcı tarafının sol taraf olması mümkün müdür?

P'taah: Bu gerçekte, kutbiyetlerin fiziksel olarak yer değiştirmesi meselesi değildir. Neden, sizin ifade tarzınızdır. Solak olan pek çok insan vardır; tüm üyeleri solak olan aileler vardır. Hatta, bedeninin sol yanı sağ yanından daha becerikli olan bireylerden oluşan toplumlar vardır. Bununla birlikte, sevgili dost, esas nokta, sizin kendi içinizdeki erkek ve dişi veçhe arasındaki ateşkesi nasıl yaratacağınızdır. Bakın, siz sadece fiziksel beden hakkında konuşuyorsunuz. Oysa beyninizi yöneten sizin ışık-enerjinizdir.

S: Bunu tekrarlayabilir misiniz?

P'taah: Beyni yöneten sizsiniz ve siz beyniniz değilsiniz. Siz beyninizden fazla bir şey olduğunuzu anlıyorsunuz. Bedeninizi, sizin fizikselliğinizi yöneten ruh enerjisi, ışık bedendir. Her insanın içinde erkek ve dişi enerjiler arasında bir savaş sürüp gitmektedir ve erkekler, genelde, izin verme-

yerek dişi ya da negatif enerjiyi daha çok bastırırlar. Dolayısıyla, bu durumda fiziksel olan gerçekten önemli değildir. Bu sanki bir insanın kalbinin fiziksel bedeninin sol değil sağ tarafında bulunması gibidir. Böyle doğmuş olan birçok kişi vardır. Onlar yine de fiziksel bedenleri içinde işlevlerini sürdürürler, öyle değil mi? Kalpleri bedenin ters tarafında bulunmasına rağmen, onların içlerinde, onların kendi VAROLUŞLARI içinde cereyan edenin başka herhangi birininkinden hiçbir farkı yoktur. Söylediğim şudur: fiziksel bedendeki durum her nasıl olursa olsun, bizim üzerinde durduğunuz şey enerjinizdir, sizin VAROLUŞUNUZDUR; siz ister kolsuz bacaksız doğmuş olun, ister organlarınız başka insanlarınkinden farklı şekilde yerleştirilmiş olsun, sizin bir beden içinde bulunmanız ve yaşayan, soluk alan bir insan olmanız demek sizin bir kalbiniz ve ruhunuz var demektir. Sizin enerjiniz iki kutupludur. Sizden bütün yapmanızı istediğimiz bu iki kutbun bir olmasına izin vermenizdir.

S: Bunu fark ediyorum, fakat yaratıcı dişi tarafın kötü muameleye erkek taraftan daha açık olduğuna inandırılmış gibiyim. Bir arkadaşın bana kötü davrandığı, beni istismar ettiği bir deneyim yaşadım. Hayatımda hiç böylesine sözel bir tecavüzle karşılaşmamıştım. O sağ kulağıma var gücüyle haykırıyordu ve sesi sanki tepemden çıkıyordu. Bundan, onu reddedenin beynin erkek tarafı olması gerektiği sonucunu çıkardım. Eğer bu dişi taraf olsaydı o sözleri alıp massedecekti.

P'taah: Bu öyle değil, sevgili dost. Eğer öyle olsaydı, gezegeninizde sağ kalan kadınların sayısı pek fazla olmazdı. Buna "kesip atmak" (devre dışı bırakmak) denir. Kısaca "kesip atmak". Gerçekten, kesip atan (akımı kesen) kadınlar vardır ki böyle yapmasalardı, ölürlerdi. Böylece, kişinin kadın ya da erkek olması gerçekten o kadar önemli değildir,

çünkü insanlık faaliyetini erkek enerjiyle sürdürmektedir. Bu sağ kalabilmek, hayatta kalabilmek içindir.

S: Siz dişi enerjiden negatif olarak söz etmiştiniz.

P'taah: Bu bilimsel olarak söylediğimizde böyledir. Ancak, negatif sözcüğünü kötü anlamında yargıladığınızda insanların kafaları karışır. Negatif sözcüğü sizin teknolojinizde alıcı (kabul eden) prensibi ifade eder.

S: Nasıl oluyor da negatif enerji yaratıcı olabiliyor?

P'taah: Fakat bakın, tüm yaratıcılık alıcılığın derin boşluğundan çıkıp gelir. Sizin yargınıza göre negatif hiçbirşeydir. Sizin yargınızca o pek iyi değildir. Ama, bu böyle değildir. O sadece farklıdır. Anlıyor musunuz?

S: Evet, sanırım biraz bir şeyler öğreniyorum.

P'taah: Öğreniyorsunuz.

S: (K) P'taah, ben çakıp sönen ışıklar görüyorum sık sık, ve bazen, fiziksel gözle görülecek bir ışık bulunmadığı halde, o görüntüler orada öylece kalıyorlar. Gerçekte ne olduğunu açıklayabilir misiniz?

P'taah: Siz, örneğin, yatakta gözleriniz kapalı halde yatarken olan bir şeyden mi söz ediyorsunuz?

S: Hayır, günlük yaşamım içinde zaman zaman onları görüyorum.

P'taah: Ve hiç ışık yokken, öyle mi?

S: Bir lambadan ya da başka bir kaynaktan gelen değil... sadece çakıp sönmeler. Bazen o orada öylece kalıyor, bir pencereden yansıyor gibi ve ben onu orada tutabiliyorum.

P'taah: Pekâlâ, görmekte olduğunuz şey çoğu zaman enerjinin, ışık enerjisinin bir yansımasıdır. Tüm enerji ışık verir. Ve böylece, çoğu zaman olan şey sizin bir enerji yoğunlaşması yakalıyor ve onun ışığını görüyor olmanızdır. Bu si-

zin insanlara baktığınızda onların ışık enerjilerini görmeniz ile aynıdır. İşte, sizin zaman zaman gördükleriniz, bu ışık varlıklardır.

S: Teşekkürler.

S: (E) Işıklardan söz etmişken, ben sık sık çok yoğun ışık noktaları görüyorum, çoğu zaman gruplar halinde, ve onlar kaybolmadan önce gözümün önünde bir süre süzülüyorlar.

P'taah: Bu da tamamen aynıdır.

S: Bunlar çoğunlukla beyaz ya da mavi ışıklar oluyor.

P'taah: Doğru. Siz sadece enerjiyi görüyorsunuz.

S: (E) Işıklar hakkında: İnsan onları fiziksel olarak mı görüyor, yoksa bu bir imgeleme, bir gözünde canlandırma gibi midir?

P'taah: Ona fiziksel bir görüntü diyebilirsiniz. Biliyorsunuz, enerji fizikseldir, ne var ki siz onu madde olarak ifade edilmiş halde görmüyorsunuz, o kadar, fakat o ışık olarak ifadeleniyor. Ve bizim ışık-varlıklar olarak adlandırdığımız, fiziksel bedenleri olmayan fakat yine de farkındalıklı bilinçler olan varlıklar, bilinçler vardır. İnsanlar tarafından onlar çoğu zaman algılanmazlar ve zaman zaman da algılanırlar.

S: Bu ışık, bizim gözümüzde canlandırdığımız zaman gördüğümüz ışıktan farklı mıdır?

P'taah: Evet, öyledir. Bu sizin gözünüzde canlandırdığınız zaman gördüğünüz ışığın gerçek (reel) olmadığı anlamına gelmez. O da gerçek bir ışıktır. O sadece farklı bir realite âlemidir. Bu, sizin bu sandalyenin fiziksel maddesine bakmanız gibidir, o VAR'dır. Eğer sandalyeyi alıp sizin göremeyeceğiniz bir yere koyarsak, ve size, "Gözlerinizi kapayın ve sandalyeyi görebileceksiniz," dersem, onu görürsünüz, o sizin realitenizde hâlâ orada durmaktadır. O daha az gerçek de-

ğildir, sadece farklı bir realitedir. Ve işte size aynı mekânda birçok Dünya bulunduğunu söylediğimizde de onların hepsi gerçektir. Kendi uzay/zaman'ları içinde onlar kendi maddi somutluklarına, katı maddelerine sahiptirler. Onlar sizin odağınızda değildir ve dolayısıyla sizin için gerçek değildirler. Bakın, Batı'nın düşünüş biçiminin hâkim olduğu bu kültürel aile içinde, madde içermeyen herhangi bir şey gerçek addedilmez. Çoğunuz bunun böyle olmadığını anlamaya başlıyorsunuz. Realite maddeden çok daha harikuladedir.

Sevgili dostlar, vakit tamam oldu. Bu gece ilginç bir söyleşi oldu sizin için, ve siz yeterince sindirdiniz, ha? Biz dinleyicilerimizin uykularını getirdiğimizi düşünmek istemeyiz. Gerçekten, şu anda hepinizin zihinleri çok aktif, fakat bu kadar yeter. Bir kısmını da gelecek sefere saklamalıyız, öyle değil mi?

Böylece, teşekkürler ve saygıyla sizden ayrılıyoruz, ve her zaman olduğu gibi, sizlerle olmanın sevincini ifade etmek istiyoruz. *(P'taah ev sahiplerine teşekkür eder.)*

Böylece bol bol kazanarak ilerleyin. *(Dinleyenlerden neşeli karşılıklar.)* Buna kazan-kazan deniliyor, ha? Hepinizi çok seviyorum. İyi geceler.

Bölüm 6

ALTINCI CELSE

22 Ocak 1992

P'taah: İyi akşamlar, aziz dostlar. Burada bizimle olmanız çok sevinç verici. Böylece, forumu açıyoruz.

S: (E) P'taah, bir şeyler tezahür ettirme konusuna dönelim. Altta yatan inançlarımız konusunda hâlâ biraz zorluklarım var. İnançlarımı düzelttim, fakat hâlâ, ne olduğunu bilemediğim, altta yatan bir şey var. Onu nasıl bulabilirim?

P'taah: Sevgili dost, bunu daha önce şu sözlerle adlandırmıştınız: "Denemediğim (yapmaya uğraşmadığım) zaman, hepsi gerçekleşiyor."

S: Denemediğim zaman hepsi gerçekleşiyor mu?

P'taah: Ama, bunu biliyorsunuz. Geçen hafta size kâr/zarar kavramından, ve bunun kâr/kâr şeklinde olabileceğinden söz etmiştik, öyle değil mi? Bir kazan/kazan durumu şeklinde. Şimdi, şu da var ki siz iş hayatından bahsederken, başarıya ulaşmak, şu para dediğiniz uçucu-kaçıcı şeyi elde etmek için ne kadar sıkı çalışmanız, ne kadar yoğun bir çaba göstermeniz ve -en azından beyninizde- ne kadar uğraşmanız gerektiğini düşünüyorsunuz. Öyle değil mi?

S: Buna mecbur olmadığımı fark ettim.

P'taah: Öyleyse neden devam ediyorsunuz?

S: Belli bazı şeylere sahip olmaktan hoşlanıyorum.

P'taah: Evet, ama bakın, uğraşmaktan vazgeçtim diyorsunuz fakat zihninizde hâlâ uğraş vermektesiniz. Bolluk düşüncesi yaratmış olduğunuzda bolluk olacağını bilmiyorsunuz. Siz hâlâ onun ortaya çıkmadığı *bilişi* içindesiniz. Sevgili dost, arzuladığınız her şeyde, sadece içinizden bunun böyle olduğunu *bilmek* suretiyle onu derhal tezahür ettirebileceğinizi anladığınızda, artık onun gelecekte olacağını düşünüyor olmayacaksınız. *Bir şeyin gelecekte olacağını düşündüğünüzde o daima gelecekte kalacaktır.* Bu siz, "Şimdi param yok, ama iş hayatında başarılı olduğumda param olacak"; "Şimdi mutlu değilim, ama gelecekte şöyle ve şöyle olduğu zaman mutlu olacağım," dediğinizde böyle olur.

S: Bu anlayışı ruhuma nasıl sindireceğimi bilemiyorum.

P'taah: Kuşkusuz, sözlerinize dikkat etmekle işe başlayabilirsiniz. Bu hepiniz için geçerlidir. Ne kadar parasız olduğunuzdan söz etmeyin. Daima, paranın size ulaşmak üzere çoktan yolda olduğu bilişi içinde konuşun. Bu gelecekte olacak bir şey değildir, o *şimdiden* vardır. O sadece henüz fiziksel görüntü olarak tezahür etmemiştir, o kadar. Siz düşünceyi nasıl yaratmışsanız, o öylece VARDIR. Kendinize hatırlatın ki sadece şimdi vardır, gelecek yoktur. Yalnızca şimdi vardır, çünkü siz geleceğinizi bu ŞİMDİ'den yaratırsınız.

S: Bu benim hiçbir şey için uğraşmama gerek olmadığı anlamına mı gelir? Sadece bırakmam ve bir şeylerin olmasını beklemem mi gerekir?

P'taah: Doğru, fakat siz onun zaten VAR olduğunu bildiğiniz hakkında niyet belli etmelisiniz -yaptığınızın gönlünüzün sevinci olduğunu göstererek ve istediğiniz paranın şimdiden VAR olduğunu bilerek. Niyeti ortaya koymak demek, uğraş vermek demek değildir -sizin uğraş sözcüğünden kastettiğiniz anlamda. Gerekli olan, onun zaten var olduğu

hakkındaki niyetinizi ortaya koymaktır. Öyleyse, eğer geliri bol olan bir işiniz varsa, o zaman günlük yönetim konusu ile meşgul olursunuz; para kazanmak değil, fakat sadece onun devamı ile meşgulsünüzdür. Aradaki düşünce farkını görüyor musunuz?

S: Eğer işimiz başarı ile yürümüyorsa ve daha çok paraya ihtiyaç varsa, o zaman ne yapmalı?

P'taah: Sözünü ettiğimiz biliş içinde devam edin. Sevgili dost, iş hayatındaki başarı sizin iç dünyanızın nasıl olduğuna bağlıdır. Dışınızdaki her şey gerçekte sizin bir yansımanızdır. Siz eğer başarısızlık olarak yargıladığınız bir durum içindeyseniz, bu sizin kendinizi başarısız olarak yargılamanızdan kaynaklanmaktadır. Şimdi, kendinizi başarısız olarak yargılamanızın birçok nedeni vardır ve bu aslında size daha önce bahsettiğimiz Kendine değer verme konusundan kaynaklanmaktadır. Paranız olmasını hak ediyor musunuz? Spiritüel kimseler eğer para sahibi olurlarsa spiritüellikten yoksun mu kalmış olurlar? Vesaire, vesaire. Böylece, bu konudaki inancınızın özüne, para konusundaki inancınızın temeline ulaşabilirsiniz. Eğer bolluğu çok hak ettiğiniz konusunda iyice berrak bir görüşe sahipseniz ve o size hâlâ gelmiyorsa, o zaman, yaptığınız iş konusunda kalbinizde yatanın ne olduğuna bakınız. Çünkü eğer yapmaktan hoşlanmadığınız bir işi, sırf para kazanmayı umarak yapıyorsanız, o zaman gerçekten kendinize çok iyi hizmet etmiyorsunuz demektir.

S: (E) Kuşkusuz, kendimizi Tanrısal bir Varlık olarak, BEN OLAN olarak daha çok anladıkça, elbet ki o yansımaya değer olmamız...

P'taah: Aziz dost, siz Tanrısallığın bir ifadesi olduğunuzu, her şeye layık olduğunuzu gerçekten anladığınızda, biz çok mutlu olacağız.

S: Bunun benim geçen hafta sorduğum, kesilmiş

uzuvları yeniden geliştirme yeteneğine vb. ilişkin olarak sorduğum soruya kadar uzanması gerekir.

P'taah: Elbet ki. Her şeye.

S: Açıkçası ben şimdi özgürüm, yoksa hiçbir zaman olamam. Şimdi Tanrısalım, yoksa hiçbir zaman olamam.

P'taah: Mutlaka. Bakın, bu sınırlı algılama içinde sizin Tanrısallığın ifadeleri olduğunuzu gerçekten anladığınız zamanlar vardır. O anlamda gönlünüzden *bilirsiniz* hiçbir ayrılık olmadığını ve bunlar sizin BEN OLAN TANRI olduğunuzu gerçekten idrak ettiğiniz aydınlanma anlarıdır. Derken, o an geçer ve siz bu anlayıştan yoksun kalırsınız. Ve size şunu hatırlatalım ki birbirinizi algılarken, aynı zamanda karşınızdaki kişiyi o idrak sınırları içinde algılıyorsunuzdur. Böylece siz karşınızdakinin sınırlılıklarını algılıyorken ve bunun gerçekten de sizin kendi sınırlılığınızın yansıması olduğunu biliyorken, bir başkasının Tanrı-ışığı da, sadece sizin tarafınızdan bu sınırlılıklar içinde görülmektedir -ve bu da pekâlâdır. Kendinizi yargılamaya gerek yoktur. Kendinizi bir başkası ile kıyaslamanıza gerek yoktur, daha aydınlanmış veya daha az aydınlanmış olarak kabul ettiğiniz hususlarda olsun, çünkü kim olduğunuz hakkındaki sınırlı idrakiniz içinde, gerçekten siz bunu bilemezsiniz. Herkesin kendi yolu vardır. Bilinç genişlemesine götüren yolun ille de sizin spiritüel bir yol olarak gördüğünüz yol olması gerekmez, çünkü çoğunuz, spiritüel insanlar ve öyle olmayanlar hakkında ağır yargılara sahipsiniz. Bu yüzden size bunu hatırlatmak istedik.

S: Öyleyse, insan bir başkasına bir şey yapıyorsa o önce kendine yapıyor öyle mi?

P'taah: Her şeyin herkes için öğrenilecek dersler içeren bir ortak-yaratım olduğunu niçin ısrarla söylediğimizi sanıyorsunuz?

S: (E) Genelde öğretilen evrim teorisi....

P'taah: Darwin'in evrim teorisinden mi söz ediyorsunuz?

S: Evet. İnsanların hayvanlardan geldiği teorisi. Buna karşıt olan bir teori var, maymunun geçmişte insan faaliyetinden türediği hakkında. Bu konuda bir şey söyleyebilir misiniz?

P'taah: Evet. *Darwin'ci evrim teorisi doğru değildir.* İnsan maymun soyundan gelmiyor. İnsan tohumu yıldızlardan gelmedir. Maymuna, sizin primat'a gelince: sizin hesap edemeyeceğiniz kadar çok uzun bir zaman önce, çok uzak bir geçmişte, benzer bir genetik yapılanma vaki olmuştur. Fakat insanın maymun soyundan geldiği doğru değildir.

S: Maymun formu bir zamanda insanlığın faaliyeti sonucu mu meydana gelmiştir?

P'taah: Bu elbet ki bir genetik mühendislik sonucudur ve bu aslında yıldız halklarının mühendisliğinin eseridir.

S: Konuyu tümüyle değiştirecek bir sorum var. Biz aslında kişilik hakkında konuşmuyoruz. Oysa biz hepimiz günlük yaşantımızda, uyanık halimizdeyken tüm miras aldığımız sınırlılıklarla, fikirlerle, zanlarla ve dış görünüşlerle kişilik düzeyinden hareket ediyoruz.

P'taah: Fakat, sevgili dost, bir bakıma, bir şekilde daima buna atıfta bulunuyoruz. Size söylemiş olduğumuz gibi, Ego'yu yok etmek gerekmez. Kişiliği sanki altedilmesi gereken bir şeymiş gibi düşünmeyin. Bu böyle değildir. Ego size hizmet için vardır. Beyin size hizmet için vardır. Kişiliğiniz sizin morfojenik rezonanstan, yani insanlığın ortak-bilincinden aldıklarınızla yapılanmıştır. O bir bakıma çok karmaşık bir şeydir, fakat onların hiçbirinin reddedilmesi gerekmez. *Karmaşıklığın karşıt kutbu hiçbir ayrılığın olmamasını içerir ve kalbinizin kalkanını indirmesine izin verdiğiniz, korkularınızı dönüşüme uğratabildiğiniz zaman -ki o kalkanı*

yerinde tutan şey aslında sizin korkularınızdır- işte o zaman artık faaliyetinizi farklı bir yerden yürüteceksiniz. Bununla birlikte, Benliğin kişilik veçhesi harikuladedir, sizi birey yapan da odur, her birinizi Tanrısallığın üçüncü yoğunluktaki ifadesi olan o insanlık denilen harikulade mücevherin bir faseti kılan odur. Kişiliğinizden vazgeçmeniz gerekmiyor, gerekli olan sadece tüm fasetleriniz arasında bütünlüğü kurmanızdır.

S: Tüm fasetlerimizi bütünleştirmek kapsamlı bir görüşü, bir genel-bakışı gerekli kılacaktır. Sözünü ettiğim husus ise kendini aşırı önemseme ve bencillik duygularının yönettiği bir kişiliktir.

P'taah: Siz gerçekte Ego'dan söz ediyorsunuz. Genel bir bakışa sahip olmak yardımcı olur, fakat biz diyeceğiz ki, Ego olarak görülen o bencillik ve çıkarcılık ifadeleri, yalnızca korku ifadeleridir ve bu söz konusu olduğunda durum çok basittir, çünkü bu durumda hayatınızın doyum vermeyen herhangi bir alanını, hayatınızın mutsuz, işlevsiz vb. herhangi bir alanını, hayatınızın sevgi karşıtı olan herhangi bir alanını ele alabilir ve orada korkunun yattığını bilirsiniz ve gerekli olan, korkuyu tanıyıp dönüşüme uğratmaktır.

S: (E) Bolluk için uğraşıp didinme konusuna tekrar dönecek olursak, eğer bolluğa kavuşmak için çok çalışmamız gerektiğine gönülden veya zihnimizle inanıyorsak, bu doğru...?

P'taah: Kesinlikle, aynen böyle olacaktır ve bu zihne ait değildir. Bilmek zihinden gelmez, çünkü bakın, sevgili dostumuz bunu aklen pekâlâ bilmektedir, fakat bu beklenen sonucu sağlamıyor. Öyleyse esas olan kalbin bilişidir, sizin koşullanmanızın bir parçası olagelmiş şu çalışma dediğiniz şey olmaksızın da bolluğa sahip olabileceğinizi, hücresel yapınız içinde mutlak surette bilmenizdir ve o bolluğun her insan için hak olduğunu bilmektir.

S: Evet, bu doğru, fakat biz hepimiz kendimiz için birazcık fazladan birşeyler isteriz, öyle değil mi?

P'taah: Sevgili dost, sınır yoktur, biliyorsunuz.

S: Bunu yeni fark ediyorum. Birkaç deney gerçekleştirdim ve bunun işe yaradığını gördüm.

P'taah: Doğru, size yalan söyleyeceğimizi düşünür müsünüz, aziz dost? Biz çok dürüst ve tarafsızız, biliyorsunuz. Biz hayrınıza olanı söyleriz, sizi yanlış yönlendirmeyiz.

S: (K) P'taah, sizi seviyorum. Sizinle temasa geçtiğim zaman kendime aşık oluyorum. Teşekkür ederim.

P'taah: Sevgili dost, sizi seviyorum. ve kendinizi sevmenin ne olduğunu anlamanız kalbime sevinç veriyor, çünkü gerçekte, biz bunun için buradayız, her varlığın kendi gerçek kimliğinin sevincini tatması ve bu kimliği kabul ve tasdik etmesi için.

S: (E) Benim bu sevgiyi kendim için ve belki başkaları için de geliştirme konusunda bir sorunum var. Onu büyütmek, bu sevgiyi kendim, başkaları ve herkes için anlamak üzere ne yapmalıyım?

P'taah: Sizinle başlayalım. *Biliyorsunuz, Kendini sevmek gerçekte Kendini yargılamamak demektir,* ve siz kendinizi bu yargı alanında gerçekten gözlemleyebilirsiniz. Kendinizi sizin için sınırlayıcı bir düşünce veya yargı içinde bulduğunuz zaman ve kendinizi ya da başkalarını yargılarken (çünkü ikisi aynı şeydir) kendinizi yakaladığınızda -biliyorsunuz, çoğu zaman tam vaktinde yakalamazsınız- kendinize yalnızca Kaynağın, Tanrı/Tanrıça'nın, Tüm-Varolan'ın her bir zerrede tezahür ettiğini hatırlatmanız yeter. Kendinizi bir kişilik olarak düşündüğünüzde, hemen, Tanrısallığın bir ifadesi olmayan hiçbir parçanızın, bir düşüncenizin, bir eyleminizin bulunmadığını hatırlayın. *Bir başka deyişle, ona izin vardır, aksi halde o mevcut olmazdı.* Siz düşüncelerinizi böy-

le gözlemlemeye alıştığınız zaman yavaş yavaş o düşünce realite haline gelir; içinizde, *sizin her bir parçanızla gerçekten Tanrı olduğunuz bilişi* yankılanmaya başlar. Dolayısıyla sizin onu kendiniz için büyük bir engelli yarış haline getirmeniz gerekmiyor, fakat tıpkı bir bebeğin yürümeyi öğrenişi gibi, siz kim olduğunuzu yargısızca kabul ve tasdik etmeyi öğrenebilirsiniz. Yolun her adımında, sevgili dost, desteklendiğinizi göreceksiniz. Her zaman yardım vardır, her zaman.

S: Demek ki kendimi ve diğer herkesi sadece kabul etmeli ve izin vermeliyim.

P'taah: Doğru, ve siz kendinize izin verir hale geldikçe, bu izin veriş kendinize saygı duymayı, kendinizden onur duymayı, Benliğin bütünlüğü hakkındaki idraki getirecektir ve sizin kendi Tanrı-ışığınızı biliş içinde gerçekten sevgi yer alacaktır. Gerçekten, sevgili dost, sevilmeye layık olduğunuzu bilin.

S: Kendimi bir bakıma sürekli yerip kötülüyorum.

P'taah: Biliyorum. Bu çok kolaydır. Sizler hepiniz, bir şekilde, böyle yapmak üzere programlanmışsınız, çünkü bu kültürde yetiştirilmiş olanlara insanın Kendi hakkında iyi düşünmesinin uygun olmadığı söylenmiştir. Buna kibirlilik derler. Buna kendini büyütme vs. derler. Bakın, ana-babalarınız ve daha önce onların ana-babaları amma da iyi iş yapmışlar, ama zararı yok. Bütün bunlar bir seçimdir, birlikte-yaratımdır. Siz ayrılığı, yargıyı, Kendinden nefreti bildikçe, öylece izin verişi ve sevgiyi de anlamaya başlayacaksınız. Ve bakın sevgili dostlar, başka insanlar hakkında fazla kaygılanmayın, çünkü siz Kendinize izin verdikçe ve sevdikçe bu öylece herkese yayınlanır ve size geri yansır. Gerçekten.

S: (K) Bize, sezgilerimiz olduğunda onları not etmemizi söylemiştiniz. Ben bunu devamlı yapıyorum. Son birkaç hafta içinde, olaylara, onlar vuku bulmadan hemen önce yanıt vermeye başladım.

P'taah: Ne kadar olağanüstü, sevgili dost.

S: Bu gitgide hızlanır görünüyor.

P'taah: Hızlanacak. Bu diğer bütün olanak ve kolaylıklar gibidir: siz o konuda geliştikçe ve onun sınırlarını zorladıkça, o da öylece gitgide genişler, büyür ve gelişir.

S: Bu çok hayret verici bir şey.

P'taah: Doğru, ve sizin normal-ötesi (paranormal) saydığınız, sizin duyular-dışı-algılama olarak adlandırdığınız yetenekler, gerçekte hepinizin doğuştan sahip olduğunuz hakkınızdır.

S: Bir gün birisine bir şey sormayı düşündüm, sonra, "Hayır, onun bunu düşünmesi için bırakacağım," dedim, o anda o kişi döndü ve onu söyledi.

P'taah: Doğru, fakat biliyor musunuz, hepiniz, bunun bilincinde olun ya da olmayın, telepatik ya da telempatik iletişim halindesinizdir; çünkü bu, gerek duyguların, gerekse maddi düşünce-formlarının yayınlanmasıdır.

S: Hisler.

P'taah: Doğru, her ikisi de. İşte bu nedenle "telepatik" demektense "telempatik" demeyi yeğliyoruz. Sizler hepiniz -şu ya da bu biçimde- böyle çalışırsınız. Sırf bunun bilincinde değilsiniz diye bu onun olmadığı anlamına gelmez. Elbette olmaktadır ve başka kişilere ilişkin kararlarınız ve eylemleriniz gerçekten o iletişimlerin bir sonucudur. Öyleyse, kutlarız sevgili bayan.

S: Harika. Teşekkürler, P'taah. Bu devam edecek, öyle değil mi?

P'taah: Elbette. Bütün bunlar artarak devam edecek ve siz hepiniz bu bilişe ulaşacaksınız. Hepiniz.

Pekâlâ sevgili dostlar, tazelenmeniz için ara verme zamanıdır. Bu geçiş süreci içinde sessiz kalmanızı rica ediyoruz

(Yarım saatlik bir aradan sonra grup yeniden toplanır.)

S: (E) Foton Kuşağı ile karşılaşıldıktan sonra, bunun hava üzerindeki etkisi ne olacak?

P'taah: Bu bir bakıma şimdi sizin bildiğiniz gibi olacak. Değişimler olacak. Gezegenin kimi bölgeleri diğerlerinden daha fazla etkilenecek. Üstün-bilinç (süperbilinç) hali sizin hava hakkındaki anlayışınızı tümüyle değiştirecek. Gezegeninizle olan ilişkiniz değişecek. Söylemiş olduğumuz gibi, bu bir geçiş dönemidir. Bununla birlikte, hiçbir şey taşa yazılmış gibi değişmez değildir, sevgili dost, hatta bunların hepsinin "zamanlaması" bile. Şu halde, işin doğrusu, hava koşullarınızın, keza Yerküreniz'in ve stratosferinizin değişim fenomenlerine fazla kafa yormamak gerek.

S: Peki, bu durumda, atomik yapı kendi ışığı ile ışıldayacak olsa da, toprak suyunu sağlayan yağmurlar yağmaya devam edecek.

P'taah: Öyle.

S: (K) 11 Ocakta dünya çapında bir odaklanma gerçekleştikten sonra, bu durum, size göre acaba yürürlükte bulunan dünya-çapında gerçekleşecek herhangi bir programı değiştirdi mi?

P'taah: Bu odak, aslında, kendilerini birleşmiş, bir-olmuş bir varlık olarak odaklayabilecekleri bilinci ile bir araya gelen insanların oluşturdukları odaktı. Anlıyor musunuz? Şimdi, bu zamanda bir araya gelişteki maksat, kuşkusuz, insanlığın uyum ve barış arzusu ile birleşmesi ve evrende - olasılıkla vuku bulacaklar için- bir niyeti ortaya koymaktı. Ve siz bunu yaptınız. Fakat biliyorsunuz, bu öyle sadece tekatışlık bir iş değildir. Sizler hepiniz ve her biriniz, *bilinçte bir değişim için, ve iletişim kapılarının foton kuşağına göre ayarlanması için bir iletişim niyeti ve azmi göstermek suretiyle yeni olasılıklar yaratmaktasınız.* Yani, siz bunu öyle bir seferde yaratmış ve bitirmiş olmazsınız. Gezegeninizin bu ey-

lemde yer almış olan sakinlerinden birçoğu ne yaratmakta olduklarını anlamıyorlar, çünkü onlar neyin nasıl olduğu ve olabileceği hakkındaki sınırlı bir idrak çerçevesi içine hapsolmuş bulunuyorlar. Bununla birlikte, kalbin arzusu ve niyetin ve azmin gösterilmesi söz konusu olasılığı hizaya koyuyor. Böylece, bir bakıma, yanıt evettir, fakat evrendeki diğer her şey gibi o katı, somut ve sınırlı değildir. Her şey akışkandır. Her şey. Ve siz onu şöyle, şöyle ve şöyle kabul etseniz de, o aslında öyle değildir; o akışkandır, akar, genişler -olanaklar ve olasılıklar yaratarak, ve sonsuza dek. İşte bunun için biz çoğu zaman size "evet/hayır" şeklinde bir yanıt vermiyoruz; öyle anlıyoruz ki siz bizim size verdiğimiz yanıtlarda çoğu zaman kaçamak ya da özellikle duygusuz davrandığımız hissine kapılıyorsunuz. Fakat gerçekte yanıtlar, sizin her şeyin akışkanlığı, hatta Yerküre'niz ve özellikle kendi varlığınız da dahil olmak üzere, katı olarak kabul ettiklerinizin akışkanlığı anlayışına ulaşmanızı sağlayacak biçimde tasarlanmıştır. Sizin varlığınız da akışkandır. O da muazzam şekilde genişlemekte ve değişmektedir. Siz çoğu zaman sandığınız gibi, öyle bedeninizin içine tıkılmış kalmış değilsiniz. Siz kendinizi, sizin deyiminizle, bir şekilde çamura saplanıp kalmış sınırlı varlıklar olarak kabul ediyorsunuz. Fakat doğrusu bu böyle değildir ve siz kendinizle ilgili bu yeni görüşü daha çok uyguladıkça, bu harekete izin verdikçe, kendinizi bundan çok daha yüce görmeye başladıkça, sizdeki sınırlı algı -bedeniniz içinde hapis olduğunuz algısı- sizi terk eder. Bu sizin fiziksel bedendeki yetersizlikler, hastalıklar olarak kabul ettiğiniz şeyleri değişime uğratmanıza da olanak verir. Hiçbir şey değişmez, katı değildir. Siz her şeyi değiştirebilirsiniz. Siz bütün hepsini değiştirecek güce sahipsiniz.

S: *(Genç bir kız)* ***Şey, ben hangi mesleğe gireceğim hakkında bir soru sormak istiyordum. Okulda, gelecek iki yıl için seçeceğim konularda bir hata yapmaktan***

korkuyordum, fakat sizin akışkanlık hakkındaki sözlerinizi dinledikten sonra, artık tasalanmıyorum.

P'taah: Evet, sevgili dost, ve şunu bilmek gerek: Gerçekte sizin yanlış bir karar vermeniz mümkün değildir, çünkü yanlış ya da doğru diye bir şey yoktur.

S: Ben bu akşam gelmeden önce kızkardeşime bu toplantıdan söz ediyordum. Bu konuyu bir hayli acayip buluyorduk. Her ikimiz de Hristiyanız, ve İncil'de büyücülükle uğraşmanın Tanrı nezdinde menfur bir iş olduğu ve başka dünyalardaki ruhlarla konuşmamamız gerektiği söylenmiştir. Bunları nasıl bağdaştırmalı?

P'taah: Pekâlâ. Bu çok iyi bir soru. Önce şunu söyleyebiliriz: Hristiyan demek, Yusuf Oğlu İsa'nın, Meshedilmiş Varlığın öğretilerini takip eden demektir. İsa Mesih, insanlara gerçekten sahte peygamberlerden sakınmalarını söylemiştir. O, aynı zamanda, bir sahte peygamberin ne olduğunun bilgisini de takipçilerine vermiştir. Onun söylediği neydi biliyor musunuz? O demişti ki: "*... siz onları meyvelerinden tanıyacaksınız.*" Şimdi, sevgili dostlar, biz bir peygamber değiliz. Biz bir kutsal varlık değiliz ve sizler gibi bir Ruh'uz, daha öte değil, çünkü bizler hepimiz Ruh'uz. Sizi insan yapan da budur. Fakat biliyorsunuz, tüm yaşamınız içinde uyumlu olan ile olmayanın ne olduğunu siz böyle bilirsiniz: meyveleri ile. Bu ne hissettiğinize göre belirlenecek bir şeydir. Eğer size bir şeyi yapmanızı ya da bir şey olmanızı söyleyen kimselerle bulunuyorsanız ve kendi sezginiz, kendi duygunuz size "bu yanlıştır", "bu bana göre değil," diyorsa, o zaman sizin dürüstlüğünüz, ruh bütünlüğünüz size, "uzak dur" diyecektir. Fakat eğer hissettikleriniz huzur, uyum ve sevgi ise, o zaman bu sezginize güvenebilirsiniz. Biz şunu da söylemek isteriz: Meshedilmiş Varlığın kaydedilmiş sözleri gerçekten harikulade ise de, kaydedilmiş ve iki bin yıllık bir dönem

içinde değişmiş olan pek çok şeyin Yusuf Oğlu İsa ile hiçbir ilişkisi yoktur. "Mesih'e ait", "Mesih-bilincine ait" pek çok şey vardır, fakat din denilen bir şey de vardır. *Dininiz insanları ve insanlığı esir almış ve zincirlere vurmuştur.* Doğrusu bu da ortaklaşa-yaratılmış bir şeydir, ama yine de onun temeli korkuya dayandırılmıştır. Eğer siz kilisenin size söylediğini yapmazsanız, cehennemde yanacaksınız. Fakat bakın, bir cehennem yoktur, bir yargı yoktur ve size, "Sen yanlış yaptın, dolayısıyla asla cennete gidemeyeceksin," diyecek bir Tanrı da yoktur. Çünkü siz gerçekte O'nun parçasısınız, ve cehennem denilen Kendi Kendini yargılayıştır. Bunun adı korkudur.

S: *(Altı yaşlarında bir erkek çocuk)* ***P'taah, sen her şeyi biliyorsun, öyle değil mi?***

P'taah: Eh, pek de her şeyi değil, ama birçok şeyi. Belki de, eğer kafamıza koyacak olursak, her şeyi bilebiliriz, tıpkı senin gibi. Tıpkı hepiniz gibi.

S: *(Küçük çocuğun babası)* ***Bu kendimizi tanıma, kendimizi sevmeyi öğrenme ve kendi Tanrı-Benliğimizi bilme süreci, yani demek istiyorum ki bunu çevremizdeki insanlardan bir sır olarak saklamalı mıyız? Okulun ve ana-babalarımızın verdikleri normal öğretiler bize itaat etmeyi, boyun eğmeyi öneriyor, fakat biz sınırsızlık haline ulaşır ve Tanrı olduğumuzu bilirsek, o zaman bunu bir sır olarak saklamalı mıyız?***

P'taah: Sevgili dost, bunu bir sır olarak saklamak olanaksızdır. Olanaksızdır, çünkü siz ışık saçan bir varlık haline gelirsiniz. Tüm insanlar size doğru çekilir ve siz insandaki Tanrı tecellisinin nasıl bir şey olduğunu yaşamınızla göstermiş, örneklemiş olursunuz.

S: Öyleyse insanlara söylemek zorunda değiliz - nasılsa bize inanmayacaklar.

P'taah: Aziz dost, şunu söyleyeceğiz: Eğer sokağın köşe-

sinde durup insanlara Tanrı olduğunuzu söylüyorsanız, kuşkusuz, onlar size bir deli gömleği giydirip götüreceklerdir. Biz hükümranlığı savunuyoruz, deliliği değil. Biz herhangi bir şey söylemenin gerekli olmadığını her zaman söylemişizdir, bununla birlikte, siz kendi bilginize ulaştıkça ve evreninizin ve realitenizin nasıl işlediği hakkındaki bilginizi dile getirdikçe, birçok insan bunun "niçin"ini ve "nasıl"ını bilmek isteyecektir. Korkanlar, bilmek istemeyenler, sizin anlattıklarınızla alay edenler de olacak. Sözlerinizin doğruluğunu kanıtlama yolu ise şudur: "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız" denmiştir; gerçek şu ki kendi bilinciniz genişledikçe siz bir peygamber gibi olacaksınız ve bunun sizin söyleyeceklerinizle hiçbir ilişkisi olmayacaktır. Aslında, kendilerinin bile güç bela algılayabildikleri şeyleri sözlerle öğretmeye çalışmakla öylesine meşgul olanların haline körlerin körlere yol göstermesi denir. Ancak, bu da pekâlâdır, biliyorsunuz, çünkü o bir sesin yansıtıcıdan geri sıçrayışı gibidir, siz dostlarınızla iletişim kurup birleşebilesiniz diye, birbirinizin zihnini aydınlatabilesiniz diye. Anlıyor musunuz? Size konuşmamanız gerekir demiyoruz. Size söylediğimiz, eğer içinizden konuşmak gelmiyorsa, konuşmanın gerekli olmadığıdır.

S: Bir başka deyişle, siz bir örnek olarak başka insanların farkına varmasını sağlayabilirsiniz, öyle mi?

P'taah: Bu sizin OLUŞUNUZLA (lisanı halinizle) sağlanır. Sadece OLUŞ HALİNİZLE. Bunun nasıl olduğunu bilirsiniz, sevgili dostlar. Siz insanların bulunduğu bir odaya girdiğinizde, içlerinden biri sanki diğerlerinden daha fazla parlıyormuş gibi görünür, bazen de böyle durumlarda harikulade bir huzur, uyum, mutluluk ve sevinç duygusu vardır ve siz hemen oraya doğru çekilirsiniz, öyle değil mi? Bu böyledir, ve birisi sevinçle rezonans halinde göründüğü zaman siz bunun nasılını ve nedenini bilmek istersiniz. Bunun sırrı nedir? İşte benim örnek olmak dediğim budur: her bir şimdi-

ki an içinde, her nasıl olursa, var olmak.

S: Bu, eğer biz kendi deneyimlerimizle öğrenmişsek o bilgiyi başkalarına aktarmamamız gerektiği anlamına gelmez, öyle değil mi?

P'taah: Fakat, sevgili dost, bu size söylemiş olduğum gibidir, sizin bir ses-yansıtıcısı haline gelmeniz, başkalarına yardım etmeniz harika bir şeydir. Bu harikuladedir. Biz yalnızca, kendi zıt kanınıza rağmen etrafta dolaşarak bu konuyu bağıra çağıra anlatmakla kendinizi yükümlü hissetmenizi istemiyoruz.

S: Peki, size inanmazlarsa ne olacak?

P'taah: Başkalarının nasıl düşüneceklerinden siz sorumlu değilsiniz. Bu herkesin kendi bileceği şeydir, bu seçim işidir. Eğer size inanmazlarsa, bu pekâlâ geçerlidir. Onların o sıradaki gerçeği bu değildir.

S: (E) Daha önce sezgiden söz ediyorduk. Size deja-vu (bir şeyi önceden yaşamış olma duygusu) hakkında bir soru sorabilir miyim? Bu ne zaman başıma gelse, beni bir karmaşa içinde bırakıyor, çünkü onun nasıl işlev yaptığını izah etmek olanaksız.

P'taah: Doğru, buna geleceği şimdiki an içinde kucaklamak diyebilirsiniz, hepsi bu.

S: Fakat bu deneyim, belli durumların ve eylemlerin daha önce vuku bulduğuna ve benim onları şimdi tekrar deneyimlediğime beni inandırıyor.

P'taah: Aslında sevgili dost, tüm bunların eşzamanlı olarak gerçekleşmekte olduklarını kendinize hatırlatabilirsiniz. Siz sadece bir sonraki şimdi anının olasılığına uzanmış oluyorsunuz, böylece geçmiş, şimdi ve geleceği aynı anda deneyimliyorsunuz.

S: Bu biraz ürkütücü bir şey.

P'taah: Fakat bu gerçekten harikuladedir. Korkmanıza

gerek yok. Bu sadece, sizin deyiminizle, bir tür "ileri doğru düşünme"dir. Siz bir şey yapıyor ve şöyle düşünüyorsunuz: "Şimdi, dur bir dakika, ben bunu daha önce yaptım", ve eğer arzu ederseniz, bunu daha fazla yapabilirsiniz. Bir bakıma, bunu geçmiş yaşamlara geri dönüş deneylerine (regresyon' lara) benzetebilirsiniz, geçmiş bir yaşamı deneyimlemek için kendinizi değişik bilinç hallerine geçirdiğiniz deneylere. Eh, işte bunu gelecekteki yaşamlarınız için de yapabilirsiniz. Anlıyor musunuz?

S: Pek değil.

P'taah: Pekâlâ, bakın siz zamanı doğrusal (lineer) biçimde algılıyorsunuz. Zaman aslında doğrusal değildir. Bir kutu içindeki bir film rulosunu düşünün. O ruloda birbirinden ayrı kareler (çerçeveler) içinde görüntüler vardır. Ona bu şekilde, bir rulo halinde baktığınızda, böyle ayrı ayrı çerçevelerin olduğunu görmek kolaydır. Bununla birlikte, eğer onlardaki sürekliliği anlamak isterseniz, ruloyu bir projektörden geçirmek zorundasınız. Böylece, zihninizin bir projektör olduğunu söyleyebilirsiniz ve o kareleri ister farklı yaşamlarınız olarak, ister bu yaşamınızın anları olarak görün, o karelerden birine her ne zaman baksanız, o çerçeve içindeki resmi görebilirsiniz. Ancak, sürekliliği görmek isterseniz, onu başından sonuna dek sıradan geçirmek zorundasınız. Fakat aslında hepsi orada zaten mevcuttur. Şimdi bunu sizin için daha akışkan hale getirmek için size olası realitelerin de mevcut olduğunu söylemeliyiz. Bu gerçekte öyle taşa kazınmışçasına kesin bir realite değildir. Birçok değişken vardır ve siz istediğiniz seçeneği anbean kendiniz seçersiniz. O seçimlerin birçoğu bilinçle yapılmış seçim değildir. O seçimlerin birçoğu, sizin en büyük hayrınıza olacak olanı meydana getirmek üzere, sizin ruh enerjinizin daha büyük olan bölümünden gelmektedir -onları ister iyi ister kötü olarak yargılayın. Bununla birlikte, geleceğinizi görmek olası bir reali-

teyi görmektir. Sizin üçüncü boyut realitenizin odağı içinde bu mutlaka öyle olacak demek değildir. Bu durum dejavu ile aynı şey değildir, ama o aynı şeyin parçasıdır diyoruz. Bunun taşa kazılmışcasına kesin, değişmez bir şey olduğunu bir an için bile düşünmeyin. Öyle değildir.

S: Eğer bütün geleceğimiz akışkan ise ve değiştirilebilir ise, geçmişimizin de aynen öyle olduğu ve taşa kazınmışcasına değişmez olmadığı doğru mudur?

P'taah: Kesinlikle.

S: Öyleyse hepsi akışkandır ve değiştirilebilir, bir kil parçası gibi.

P'taah: Kesinlikle. Siz geçmişiniz hakkındaki algınızı değiştirmek suretiyle geçmişinizi değiştirebilirsiniz. Aslında sizin şu anda realiteniz dediğiniz sadece bir algılamadır. Şimdi, örneğin, tarihi yazılardan söz edebiliriz. Eğer dünya çapında bir olay söz konusu ise, ve birçok insan bu olay hakkında kendi deneyimini yazacak olsa, o deneyimlerden her biri geçerlidir, onların realitesidir, ama öyleyken, birinin bir diğeri ile hiçbir ilişkisi bulunmayabilir ve birbirlerine tamamen zıt olabilirler, sadece fiziksel realite bakımından değil, fakat ideoloji bakımından, hata ve kusur vb. bakımlarından da -ve her biri kendi öyküsünün gerçeği yansıttığına inanır. Anlıyor musunuz? Sizin kendi hayatınızda da bu böyledir. Örneğin, çocukluklarının ne kadar güzel geçtiğinden, o günlerin ne kadar harikulade olduğundan söz eden insanlar olacaktır ve bu onlar için gerçekten öyledir, çünkü onlar hayatlarındaki travmayı, azap ve trajediyi değiştirmişlerdir, çünkü bu deneyimler onlar için taşınamayacak kadar acı vericidir. Ama, onların yaratmış olduğu o güzel çocukluk, sırf o şekilde vaki olmadığı için daha az gerçek değildir. Anlıyor musunuz? Böylece, idrak ve algılamalarınızın realitenizi mutlak biçimde değiştirdiğini söyleyebiliriz.

S: Siz idrak ve algılamadan söz ederken, bu, bi-

linç ile aynı mıdır?

P'taah: Öyledir.

S: Öyleyse bilincimi değiştirdiğim zaman...

P'taah: ...kesinlikle realitenizi de değiştirmiş olursunuz. Ve biliyor musunuz, her neyi algılarsanız, hatta ona direkt bir katılımınız olmasa bile, yine de o sizin parçanızdır, aksi halde sizin algı alanınız içinde olmazdı. Kimi insanların fiziksel olarak katılmış oldukları bir savaş düşündüğünüzde, başka ülkelerde o savaşa fiziksel katılımda bulunmamış insanlar olacaktır. Buna rağmen, bu yine de onların bilinci dahilindedir ve bu şekilde bu onların kendi deneyimlerinin bir parçasıdır. Bu deneyim farklıdır, ama yine de geçerlidir. Bu onların öyküsüdür.

S: Öyleyse bu şu demektir ki hayatımızda şu anda bile, olayları farklı açılardan görmek için mümkün olduğu kadar çaba sarf edersek, daha iyi bir görüş ve anlayış kazanabiliriz. Böylece realitemiz değişir.

P'taah: Elbette ki. Biliyor musunuz, bir bakıma, bunu iki çocuğa benzetebilirsiniz. Çocuklardan biri okula gider, okuma ve yazmayı öğrenir, diğeri bunu yapmaz. Okumayı öğrenen çocuk, farklı fikirlerin telkini ile, realite hakkında daha geniş bir algı ve idrake sahip olacaktır, halbuki okula gitmemiş olan çocuğun kendi dünyası hakkındaki görüşü daha sınırlı kalacaktır. Bu görüşün geçersiz olduğu söylenemez, çünkü aslında, gerçek algı ve idrak gönülde yatar ve beyinle bir ilişkisi yoktur. Gerçekte, gezegeninizde harika üstatlar yaşamıştır ki onlar çok sade kimselerdi. Kadınlar ve erkekler, özellikle kadınlar. Biliyor musunuz, öyle harika kadın peygamberler olmuştur, fakat onların etki alanları gerçekten çok farklıydı ve erkek-egemen bir toplumda kabul edilebilir değildi. Erkekler otoriter bir figüre, bir erkeğe alışagelmişlerdir, her toplumda değil fakat pek çoğunda; kuşkusuz sizin şimdiki kültürünüzü şekillendirmiş olan toplumlar-

da. Fakat bu kadınlardan çoğunun -ve biz özellikle isimsiz kahramanlardan söz ediyoruz- sosyal yaşamları hiç yoktu, onlar hiç tanınmazlardı. Onlar basit bir yaşam olarak adlandırılabilecek olan aile hayatı içinde, şifalı bitkiler ve otlar hakkında ve keza, daha büyük bir bilince ulaşabilme konusuna ilişkin bilgiyle hemhal olurlardı ve onlar Tanrıça enerjisinden olduklarını kesinlikle bilirlerdi. Bu kadınların birçoğu, diğer birçok yüce varlık gibi, korku yüzünden yok edilmişlerdir. Evet, onlar isimsiz kahramanlardı. Fakat bu insanlar sizin dünyanızda kabul edildiği anlamda büyük öğrenim görmüş kimseler değildiler. Bütün bunlar geçerlidir ve size daha önce de söyledik, başka kimselerin kendi yaşam oyunlarını nasıl oynadıklarını yargılamak gerekmiyor.

S: (E) Güneş hakkında biraz konuşur musunuz? Güneşin son zamanlarda çok sıcak olduğunu hissediyorum ve birçok insan bundan rahatsız oluyor. Bana öyle geliyor ki eğer kendimizi Güneşe uyumlayabilseydik ondan zarar görmezdik. Bu doğru mu?

P'taah: Doğrudur.

S: Bunu nasıl yapacağız? İnsan Güneşe nasıl uyumlanabilir?

P'taah: Siz herhangi bir şeye nasıl uyumlanırsınız, sevgili dost?

S: Bize söyleyebilir misiniz?

P'taah: Her şeyin yolunda olduğunu, bunun pekâlâ olduğunu bilmek gerek. *Bilin ki hiçbir şey size zarar veremez.* Güvenlikli bir evrende yaşadığınızı bilin. Bilin ki Güneş Tanrısal pozitif enerjidir. O olmasaydı, anlayacağınız bir dünyanız da olmazdı. Bilin ki siz Tanrısınız, aziz dost. Basit, öyle değil mi?

S: Biliyordum, fakat unuttum.

S: (E) Eğer biraz huzura kavuşmak için birisi ile

konuşmam gerekiyorsa ve geçmişte onunla aramızda birtakım olumsuzluklar olmuş ise, konuşma odasını nasıl hazırlamalıyım, yani onunla aramızda gerçek bir iletişim olabilmesi için...

P'taah: Pekâlâ, diyeceğiz ki siz bir iletişim değil fakat bir karşıtlık, bir yüzleşme beklentisi içindesiniz. Bu durumda, her ne zaman iletişimi arzularsanız, kendi içinizde çok sakin ve rahat olmalısınız, bu haldeyken siz kim olduğunuz hakkında anlayış içinde olursunuz ve karşınızdakinin kim olduğunu tanır ve sevgi gösterirsiniz. Gerekli olan işte bundan ibarettir. Karşınızdaki kişinin kim ise o olmasına izin vermek. Bir başka deyişle, eğer siz açık iseniz, karşınızdaki kişinin de açık olabilmesi mümkün olur.

S: Şu halde, geçmişte hissetmekte olduğum olumsuzluk başkalarından olduğu kadar benden de gelmekteydi. Bunu mu ima ediyorsunuz?

P'taah: Evet, fakat bu ille de böyle değildir. Eğer birisi size çok yakın ise ve siz ona karşı çok açık iseniz, onun da açık olmasına yardım edebilirsiniz. Bu konuda ne hissettiğinizi tam ve doğru olarak söyleyebilirsiniz. "Seni seviyorum ve seninle iletişim içinde olmak istiyorum. Bu iletişimi kurmak seni de mutlu eder mi?" diyebilirsiniz. Kalpten konuşabilirsiniz. Gerçekten, çok şaşıracaksınız. Ve şöyle diyebilirsiniz: "Eğer iletişim kuramazsak ne olur diye ben de korkuyorum." Korkunuzu anlatabilirsiniz, ve siz böyle davranacak kadar, incinmeyi göze alacak kadar yeterince açık olduğunuzda, büyük bir güce sahip durumdasınızdır.

S: Nasıl yani?

P'taah: Sevgili dost, incinmeye açık ve savunmasız olmak, kesinlikle, sizin evreninizdeki en güçlü durumdur, çünkü hiçbir şey size zarar veremez. Bu gerçekten yüce bir ikiyebölünüştür, yüce bir paradokstur.

S: Böylece, kendinizi apaçık sergileyerek...

P'taah: Dosdoğru. Kendinizi tamamen açığa vurarak... Buna bir iman eylemi denir, sevgili dost. İnsanlık için bunu yapmak çok zordur; şöyle söyleyebilmek: "Ben işte buyum", çünkü hepiniz kim olduğunuzu gösterecek olursanız, birisinin sizi sevmeyeceğinden ve bu yüzden duyacağınız acının sizi öldürecek kadar büyük olacağından müthiş korkuyorsunuz. Ama bakın, kim olduğunuzu gerçekten gösterdiğiniz zaman, karşı konulmaz olursunuz. Bu şekilde incinmeye açık ve savunmasız olmak demek, kendinizi olduğunuz gibi sevmek demektir.

S: Bütün bu farklı yönlerden gelen sevgiyle başedebilmek ve onun kişisel düzeyde çok özel bir şey haline gelmesine izin vermemek için yeterince olgun olup olmadığımı bilmiyorum. Bu bir anlam ifade ediyor mu?

P'taah: Gerçekten bir anlam ifade ediyor, fakat bakın, eğer kendinizle uyum içindeyseniz ve kendinizi seviyorsanız, bu bir sorun olmayacaktır. Ama ne var ki, siz, bırakın başkalarının sizi sevmesini, kendinizi sevmekle bile başa çıkamaz haldesiniz. İçiniz rahat olabilir, sevgili dost. Kimsenin aşırı sevgi yüzünden öldüğünü duymadık.

S: Şu halde bu işi gerçekten hemen yoluna koymalıyım, öyleyse bu görüşmeyi plânlayabilirim, öyle değil mi?

P'taah: Kesinlikle, kalben neyi arzuladığınıza karar verin. Hepsi bu. Başka bir şey gerekmez.

S: Ve eğer arzulanan sonuç bu zamanda gerçekleşmese bile, bunu da kabullenmeliyim...

P'taah: Kesinlikle. Sonuç hakkında bir beklenti taşımaksızın arzulamak. Sonuç her ne olursa olsun, bunun daha büyük genişleme, daha büyük farkındalık, daha büyük bilgelik kazanmanız için kendi ruhunuz tarafından ortaya çıkarılmış bir mücevher olduğunu bilmek. Bunu yaratmış olan

yargının gerçekten farkına varasınız diye. Çok iyi, sevgili dost. Bu çok iyi.

S: (K) Ben Yusuf Oğlu İsa hakkında bir teyp kaydı dinledim, belki onu yanlış anlamış olabilirim, fakat o çarmıha gerilenin İsa olmadığını söylüyordu. Beni bu konuda aydınlatabilir misiniz.

P'taah: Bu öyledir.

S: Yani, o çarmıha gerilmedi mi?

P'taah: Pekâlâ sevgili dost, bu önemli mi?

S: Hayır, bu sadece bir merak konusu.

P'taah: Bu çok büyük bir merak konusu, çünkü sizin Yusuf Oğlu İsa dediğiniz varlığın, yaklaşık iki bin yıldır milyonlarca taraftarı bulunan ve bu anın realitesinin fikir yapısı (inanç kalıbı) olan ile hiçbir ilişkisi yoktur. Size şunu söyleyeceğiz: Yusuf Oğlu İsa, gerçekten, zamanın uygar dünyasını boydan boya dolaştı. Onun yaşamı otuz üç yaşında son bulmadı. Fakat bakın, eğer çarmıha gerilme öyküsü olmasaydı, Mesih'in sizin günahlarınız için ölüşü öyküsü olmasaydı, tutsaklaştırılma da olamazdı, çünkü sizin *Hristiyan dininiz ölüm üzerine dayandırılmıştır. Yusuf Oğlu İsa'nın öğretisi ise yaşam hakkında idi.*

S: Peki, bu öykü nasıl bu kadar karıştırıldı? Bu, insanların insanları esir etme isteği miydi?

P'taah: Elbet ki, sevgili dost. Bu bir güç (iktidar) oyunu idi, ruhanilik ile değil, fakat çoğu zaman bir ülkenin maddi bakımdan ele geçirilmesi, büyük maddi zenginlik vb. ile ilgiliydi. Bu büyük bir tutsaklaştırma vasıtası olageldi, ama bilin ki bu bir ortak-yaratımdır, ortaklaşa yaratılmış bir durumdur. Kimseyi suçlamak gerekmez. Sizin zamanınızda kiliseler büyük güç simsarları haline gelmişlerdir ve sadece sizin Hristiyan Kiliseniz değil. Onlar iktidar simsarlarıdır. Sizler hepiniz kendi hükümranlığınıza kavuştuğunuzda, kendi

kendinizin efendisi olduğunuzda, bunu siz böyle seçmişsinizdir. O zaman tutsaklaştırma olmayacak. Yapılmış olanlar geçerlidir ve bundan insanlık için büyük bir bilgelik çıkar, anlıyor musunuz?

S: Yusuf Oğlu İsa hâlâ bu gezegenin çevresinde bulunup bize sevgi ve ışık vermeye devam ediyor mu?

P'taah: Sevgili dost, elbette. Fiziksel bedenlenme sadece bir fasettir. Ayrıca, *her birinizin içinde Yusuf Oğlu İsa vardır*. Size Mesih-bilincine varmakta olduğunuzu neden söylediğimi sanıyorsunuz? Siz şimdiden oradasınız aslında.

S: Bir soru daha: Güneş, Tanrısal ifadedir. Işık varlıklar Güneş'in üzerinde mi yaşarlar, yoksa Güneş'in içinde mi?

P'taah: Güneş'in bir parçası olarak. Bu böyledir. Fakat sizin anladığınız şekliyle Güneş'in içinde değil. İşte burada izah etmek benim için zorlaşıyor, çünkü biz bir fikri birçok farkındalık düzeyine göre anlatmaya çalışıyoruz. Bir sizin anladığınız fiziksel Güneş vardır. Bu iç-Dünya'nın varlıklarını izaha çalışmaya benziyor; sizin bilimsel anlayışınıza göre bu, yani Dünya'nın içinde yaşam mümkün değildir. Eğer bilim adamları Yerküre'nin içine sondaj yapacak olurlarsa, "Bu mümkün değil," diyeceklerdir. Bilim adamlarınız, Güneş üzerinde yaşamın bulunmasının da olanaksız olduğunu söyleyeceklerdir, ama ne var ki Güneş öylesine yüksek frekanslı Tanrısal varlıklarla rezonans (eştitreşim) halindedir -ki bu terimler bu durumu tam olarak tarif edemez- ama buna siz yine de rezonans diyebilirsiniz. Böylece, sizin anladığınız şekliyle Güneş'in içinde yaşayan varlıkların oldukları söylenemez, fakat denilebilir ki Güneş'le rezonans halinde olan, Güneş'i ve tüm galaksileri mekân tutmuş varlıklar vardır.

S: Işık huzmeleri (ışınları) gerçekte ışık varlıklar mıdır? Onlar, Tanrı zihninin parçası mıdır? Onların bilinci var mıdır?

P'taah: Her şeyin bilinci vardır, fakat ışık varlıklar dediklerinizin, bir bakıma, enerji yoğunlaşması (konsantrasyonu) olduğunu söyleyebiliriz, hem kendinin, hem başka her şeyin. Siz onu bir tek şey ile sınırlandıramazsınız. Sizin böyle bir alışkanlığınız var. Siz ışık varlığının, varoluşunun bir parçasısınız. O sadece daha yüksek bir frekanstır, ve daha ve daha yüksek. O sonsuzdur.

S: Bunun üzerinde düşünmem gerek sanırım.

P'taah: Bunun üzerinde düşünmeyin, sevgili dost. Bunu bir parça hissetmeye çalışın, ki sizin de bu ışık-varoluşunun bir parçası olduğunuzu anlayabilesiniz. Aslında, sizin parçası olmadığınız hiçbir şey yoktur, *Tanrı (tecellisi) olmayan hiçbir şey yoktur.* Onu ne kadar çok düşünürseniz, o kadar sınırlandırmış olursunuz, gerçekten, ve sizin *olmadığınız* ise aslında sınırlılıktır. Siz aslında, insanlar olarak, insanlık olarak ifade bulan Tanrı/Tanrıça'sınız *ve sizin aslınız huşu vericidir.*

Aziz dostlar, bu akşam için bu kadar yeter. Sevinçle ilerleyin. Beynin düğmesini kapatın, kalbin düğmesini açın ve gülerek, sevinçle ilerleyin ki bu rezonans sizin için uyumlayıcı olsun ve sizi gezegeninizle ve onun üzerindeki ve içindeki her şeyle uyumlayabilsin. Sevgi ile ilerleyin, ve gerçekten bilin ki sizler, kesinlikle, ifade edilmiş sevgisiniz. Her bir şimdiki an'ın dolgunluğu içinde *yapmak* değil, sadece *olmak*.... işte bu. O zaman gerçekten siz tarif ötesi zenginlikleri bileceksiniz.

Böylece, gönlümün sevgilileri, sizleri yakında tekrar görme beklentisi içindeyiz. İyi akşamlar.

Bölüm 7

YEDİNCİ CELSE

29 Ocak 1992

P'taah: İşte, her zaman olduğu gibi, sizlerden gelecek sorularla çok mutlu olacağız.

S: (E) Çeşitli besinlerin bizi nasıl farklı biçimde etkilediğini söyleyebilir misiniz? Örneğin: bitki çayları bize sükûnet verebilir, mantarlar bizde sanrılara neden olabilir, veya şeker bizde adrenalin salgılanması oluşturur.

P'taah: Şimdi, bunların çoğu, kuşkusuz, sizin inanç yapınıza bağlıdır. Böyle olduğu gibi, bedende duygusal baskılar ya da rahatsızlıklarla ilişkili belli bir duyarlılık da vardır, ve her zaman olduğu gibi, duygusal bir nedene bağlı herhangi bir rahatsızlık o bedene kaydolur. Farklı insanlar o rahatsızlığı farklı yollardan ifade ederler. Kimileri için bu bir alerjidir, diğerleri için bu hücrelerin mutasyonu şeklinde tezahür eder, vb. Besindeki nitelikler, örneğin mantarlardaki, veya marijuana'nın solunum yoluyla alınmasında ya da farklı bir bilinç hali yaratan diğer doğal maddelerdekiler, hepsi onları arzuladığınız şekilde kullanmanız için oradadır. Daha fazla bilgi istiyor musunuz?

S: Evet. Ben daha ziyade, belli bir böğürtlen yediğimiz ya da belli bir bitkiye sürtündüğümüz zaman

kendimizi hasta hissetmemiz ya da cildimizin kaşınıp kabarması bağlamında düşünüyordum. Eğer biz o böğürtlenleri yemeden önce bunun sonucundan haberdar değilsek, beden o reaksiyonu neden göstersin ki?

P'taah: Bakın, bitkinin niteliklerinin sizin onu kendinize çekmiş olmanız olgusuyla hiçbir ilişkisi yoktur. Siz bir şeyi ona bakmak için kendiniz çekiyorsunuz. Bununla birlikte, sevgili dostlar, size her zaman şunu söyleyeceğiz: bunun o kadar zor olması gerekmiyor.

S: (E) Dün mutlak bir eşzamanlama içinde uçan ve hareketler yapan bir papağan sürüsünü seyrediyordum ve bu pekâlâ anlaşılabilir bir şey, fakat olan şu ki (ve bu komik gelebilir), hepsi aynı anda alçalışa geçtiler. Bunun ne tür bir bilinç olduğunu ve bizim her şeyle uyumlu bir akış ve devinim içinde bulunan ve birbirini tam olarak anlayan o bilince nasıl ulaşabileceğimizi merak ettim.

P'taah: Siz kendinizi gözlemlediğiniz o durumla temasa geçirmiş bulunuyorsunuz. İnsan bilinci aynı şekilde çalışır fakat normalde bunun farkında olmazsınız. *Eğer duruma çok daha geniş bir açıdan bakabilseydiniz, kendi realiteniz hakkındaki çekirdek inancınızın, nasıl herkesin aynı şekilde tepki verdiği bir davranış tarzı yarattığını görürdünüz*, yani bu o aynı bilinç haline uzananlar için böyledir: Şimdi öyle bir üstün bakışla bakabilseniz, bilinç içinde bir gel-git (med ve cezir) olduğunu, ve insanlığın gerçekten de bir balık sınıfına veya bir kuş sürüsüne benzediğini fark edebilirdiniz. Sadece bu idrake varma arzusu bile sizin farkındalığınızı yükseltecektir.

S: Öyleyse ben sadece bana gelen enerjiye izin vermeliyim, ister iyi ister kötü olsun, öyle mi?

P'taah: Enerji enerjidir, sevgili dost. Onun iyi veya kötü olduğunu söyleyen sadece yargıdır. O yalnızca enerjidir.

S: (E) Hayvanların özgürleştirilmesi hareketinde yer alan dostlarım var ve onlar tutsak edilmiş hayvanların ve insanların da özgürleştirilmeleri yolunda şiddet kullanımını haklı bulduklarını söylüyorlar.

P'taah: Şiddet kullanımı geçerlidir, fakat o en iyi yol değildir. Her zaman bir başka yol vardır. Hayvanlara gösterilen acımasızlığın bir ortak-yaratım olduğu kesindir, insanlar insafa ve şefkate gelebilsinler diye. Bu şekilde, kötü muamele gören insanlar, aynı muameleye tâbi tutulan hayvanlara kıyasla insanların yüreğinde daha büyük bir merhamet uyandırmaktadır. Çok yaygın bir durumdur ki normalde şiddete düşkün olmayan insanlar, hayvanlar söz konusu olduğunda, yüreklerinde çok büyük acımasızlık duydukları öyle uç bir noktaya kadar tahrik olabilirler. Eğer herkes bunun bir ortak-yaratım olduğunu, ve neden'ini anlayabilseydi, o zaman şiddete hiç gerek olmadığının anlayışı ve bilgisi olurdu. Her an içinde, sevgili dost, duyguları algılama ve onlara tepki verme şekli konusunda seçim olanağı vardır. Elbette, bir düzeyde, siz bunun asla gerekli olmadığını, arzu edilmediğini söyleyebilirsiniz. Siz bir yandan insanların arzularının barış ve uyum olduğunu, herkese, her şeye sevgi vermek olduğunu söylerken, böyle bir amaca ulaşmanın yolu, her ne için olursa olsun, şiddet kullanmak değildir. Bununla birlikte, şiddet de geçerlidir, çünkü o VAR'dır. Eğer geçerli olmasaydı o var olmazdı.

S: (E) Geçen celsede İsa'nın çarmıha gerilmediğinden söz ettiniz. Bir başka seferde onun çarmıha gerildiğini söylediğiniz hakkında Jani'nin bir izlenimi var. İsa'nın fiziksel olarak çarmıha gerilip gerilmediği hakkında açık ve seçik bir yanıt alabilir miyiz, lütfen?

P'taah: Bir evet/hayır yanıtı, öyle mi? Pekâlâ, bakın, size şunu söyleyeceğim, ve sonra büyük bir tartışmaya gire-

ceğiz: Sevgili dost, buna "gerçek Yusuf Oğlu İsa, lütfen ayağa kalk," denir. Fikir yapısı -yani, sizin Hristiyan kültürü insanlığı olarak yaratmış olduğunuz, insanların günahları için çarmıha gerilmiş olan Yusuf Oğlu İsa gerçektir (reeldir). O gerçektir. Bu hususta bir yanlışlık olmasın; insanlığın ortakbilinci içinde yaratmış olduğunuz şey bir realitedir, ve bu yüzlerce yıl içinde olmuş olanlar -ona bu şekilde sürekli yüklenen enerji nedeniyle- onu başlangıçtaki haline göre daha büyütmüş ve daha çok tanımlamıştır. Şimdi, Yusuf Oğlu İsa, o adam, çarmıha gerilmiştir. Ama, o çarmıhta ölmemiştir. Biz insanlığın bundan sonra ne olduğu hakkındaki imgelemesinden söz ediyoruz: ölüm, diriliş ve Yükseliş. Ve keza, geri dönüş. Şimdi, Yusuf Oğlu İsa'nın yaşamı hakkında birçok efsane vardır. Size şunu söyleyelim ki o mutlu bir evliliği ve ailesi olan bir erkekti, yani, o zamanın ölçülerine göre tamamen normal bir hayat yaşamaktaydı, ve Yusuf Oğlu İsa'nın annesi kendi zamanının normal bir kadınıydı, çok yetenekli, kendi toplumu içinde çok ünlü bir kişiydi -ve nasıl olup da İsis haline geldiğine kim bilir ne kadar çok şaşardı... Ve o adam, Yusuf Oğlu İsa, insanlığa söylemiş olduğu her şeyin saptırılması yüzünden bütün bu yüzyıllar içinde olanlardan dolayı herhalde dehşete düşerdi. Bununla birlikte, sevgili dostlar, bu tümüyle bir ortak-yaratımdır. İşin özü ise, bunun önemli olmadığıdır. Birçok öykü vardır. Hepsi geçerlidir. Her birinin kendi realitesi vardır. Ama bakın, hepsindeki en büyük realite insanın yaratmış olduğu efsanedir. O somuttur. Olayın kendinden çok daha geniştir.

S: Teşekkür ederim. İyice farkındayım ki tarihsel olguları bilmek bizi içimizdeki Tanrı'ya bir nebze bile daha yaklaştırmaz, ama biz tüm yaşamımız boyunca belli bir doğruyla koşullanmış haldeyiz...

P'taah: Evet, ve biz, size anlattıklarımızın ne kadar geçerli olduğunu bilme arzunuzu anlıyoruz, ve bu da pekâlâdır.

Buna, sevgili dost, ayırt edebilme (tefrik) denir.

S: (E) Kutsal Kitapta (Kitabı Mukaddes) sözü edilen (İsa'nın doğumu sırasında ortaya çıkan) üç bilge adama rehberlik eden yıldızın doğası ne idi?

P'taah: O bir yıldız değildi. O bir gemiydi. Beytlehem adı o geminin adıydı.

(Soru sahibi Kutsal Kitapta anlatılan olaylar hakkında P'taah'ı sorgulamaya devam eder.)

P'taah: ... siz tarihin kendi kitabınızla (Tevrat ve İncil) başladığını varsayıyorsunuz. Ama, öyle değil. Kaydedilmiş tarihten önceki tarih-öncesi zaman sizin düşündüğünüzden daha fazla şeyi içermektedir. Kutsal Kitabın kapsadığı tarih sadece küçük bir uygarlığa aittir. Sizin diğer kıtalarınızda ondan çok daha yaşlı olan büyük uygarlıklar vardı. Zihniniz bu küçük tarih bölümüne yerleşip kalmış, çünkü o sizin kültürel mirasınızdır. Artık bu mirastan ötelere uzanmanızın zamanı gelmiştir.

S: Bana diller konuşmanın sürecini izah edebilir misiniz?

P'taah: Hiçbir fikrim yok. Bu bana daima çok olağanüstü gelmiştir.

S: Bana da.

P'taah: Sevgili dost, size bir anlamda takılıyordum (şaka yapıyordum). Her ne ki vardır, o geçerlidir. Eğer bu size iyi geliyorsa, onu yapın, eğer gelmiyorsa -onu yapmayın. Bu bu kadar basittir. Bu birisinin yere yatıp diller konuşması gerekir demek değildir, ama bu sizin bahçenizde oluşunuz kadar geçerlidir. Siz bahçenizdeyken gerçekten Tanrı'yı deneyimlersiniz. Eğer birisi çıkıp da bahçecilik hakkında bir dogma oluşturmak isterse, o zaman bu da birisinin diller konuşma hakkında bir dogma oluşturması kadar geçerlidir, veya cuma günü et yememesi ya da bütün günahlarını Tanrı

ile arasında bir aracı saydığı birisine itiraf etmesi kadar geçerlidir. Her şey, her nasıl olursa olsun, geçerlidir.

S: (K) P'taah, şu anda öfke içindeyim. Bunu temizlediğimi sanıyordum, ama görüyorum ki bu gece Hristiyanlar'dan söz edilmesi öfkemi tazeledi.

P'taah: Fakat kuşkusuz, sevgili dost. Bu geçmiş yaşamlardaki anıları canlandırıyor. Ve aynı zamanda bu yaşamdaki anıları da.

S: Bütün bunlar hepsi aynı zaman içinde (eşzamanlı) oluyormuş gibi geliyor. Bu öfkeyi aşıp, ardında yatan acı her ne ise ona ulaşamıyorum.

P'taah: Üzülmeyin. Haksızlığa karşı, esarete karşı duyulan ve "Şu alçakların bana yaptıklarına bakın," tarzındaki bu öfkeyi hisseden birçok kişi var. Peki ama bunu ilk başta kendiniz neden yarattınız?

S: Duyguyu hissetmek için.

P'taah: Doğru. Ayrılık ve birlik denen ikiye-bölünüşü bilmek için. Size bağışlamadan söz etmiştik. Suçlamadığınız zaman, başınıza gelenleri bilgelik kazanmak amacıyla kendiniz yarattığınızı bilerek sorumluluk aldığınız zaman, altta yatan öfke ve acıyı kucaklayabilir ve ona izin verebilirsiniz. Ve gerçekten, sizi buraya getirmiş olanın o olduğunu bilirsiniz. Bunu bir anda dönüşüme uğratamadığınız için de kendinizi yargılamayın.

S: Kim olduğumuzu yargılamak deyince, ben kendisini çok yargılayan kızım için bazı olumlu onaylamalarda (telkinlerde) bulundum. O benden kendisine yardımcı olabileceğini düşündüğü bu onaylamaları bir teyp bandına kaydetmemi istedi. Ben bu onaylamaların gerçekten onun işine yaramasını istiyorum. Hâlâ onunla ilgili büyük suçluluk ve acı duymaktayım. Olumlu onaylamalar konusunda, ve onların bizi kendi

hakkımızda taşıdığımız inançlardan (saplantılardan) nasıl çekip çıkaracağı hakkında konuşabilir misiniz?

P'taah: Sevgili dost, anlıyoruz. Pek çok kimse onaylamaları bir sihirli değnek olarak görür. Onlar elbette öyle olabilirler. Eğer onaylamaları kullanmayı arzu ediyorsanız, onları devamlı tekrarlamanın bilişe giden yolu kolaylaştırdığını, bir fikirle daha ve daha çok hemhal oldukça, onun inanç yapınızın bir parçası haline geldiğini görebilirsiniz. İşte bu suretle o destekleyici olabilir. Size destek sağlayan her ne ise o harikadır. Eğer sizi rahatlatıyorsa, onu yapın. Yani, bu pekâlâdır. Gerçekten.

S: (E, öksürerek) Sorum bu öksürükle ilgili ve bu belki de budalaca bir soru. Zihinsel halimizin dışa, fiziksel bedenimize yansıdığına kesinlikle inanıyorum. Ben bu inatçı öksürüğü birkaç haftadan beri çekiyorum ve onun beni sarsarak, "Hey, bir şeye bak" ya da "bir şey yap", veya "bir şey söyle" dediğini hissediyorum, fakat bunun ne olduğunu nasıl saptayacağımdan veya ne yapacağımdan emin olamıyorum.

P'taah: Bu sizi neyin rahatsız ettiğinin dile getirilişidir.

S: Beni rahatsız eden her şeyin mi?

P'taah: Neyi uygun görürseniz, sevgili dost.

S: O zaman, ben bu durumla başedinceye kadar bu öksürük devam edecek mi? Ya da ben onun devam edeceğini düşündükçe o devam eder, öyle mi?

P'taah: Büyük olasılıkla. Realitenizi yaratan kendinizsiniz,aziz dost, ben değil. Bu sizin için ancak bir öneriden ibarettir.

S: Eğer başetmem ya da çözüme ulaştırmam gereken bir şeyin bulunmadığını hissedersem, o zaman öksürme ihtiyacım ortadan kalkacak, öyle mi?

P'taah: Doğrudur. Onunla bir oyun oynayın. Kendinize

sorun, hayatınızda hangi alanı gerçekten öne çıkarmak isterdiniz diye.

S: Kendi başımayken beş-altı saati hiç öksürmeden geçirdiğim, fakat telefonum çalar çalmaz ya da birileri kapımı vurduğunda, birisi ile temas kurduğum anda öksürüğün başlaması olgusunun ardında yatan herhangi bir şey var mıdır?

P'taah: Bu durum size ne söylüyor?

S: İletişim kurmak istemediğimi mi?

P'taah: Tam öyle. İnsanlarla olmak, iletişim kurmak zorunda olduğunuzu hissediyorsunuz ve onlarla iken belki içinizden geldiği gibi konuşmuyorsunuz, hatta bu onlara "çek git" demek olsa bile.

S: Bu benim bir süre için yalnız kalmam gerektiği anlamına gelebilir mi?

P'taah: Çok mümkündür, sevgili dost.

S: (E) Gelecek hakkında çok ilginç şeyler söyleyen duru-görü sahibi bir dostum var. Bunun geçerli olduğunu biliyorum, çünkü o buna inanıyor. Eğer ben bu inanca güç verirsem, o benim için de geçerli olacak, fakat bu gibi şeylere ne ölçüde güç verebiliriz?

P'taah: İstediğiniz kadar. Bakın, bir duru-gören kişi olası bir geleceği görebilen kimsedir. Şimdi, onu (o olası geleceği) değiştirebilirsiniz. Çoğu zaman siz bir duru-gören ile beraberken ve o size çok güzel şeyler söylediğinde, onu değiştirmek istemezsiniz. Gerçekten, siz bu düşünceye güç vermekten çok mutlu olursunuz. Bu pekâlâdır, sevgili dost: eğer o güzel bir şeyse, ona gerçekten güç verebilirsiniz, fakat bu tam söylendiği gibi olmayabilir de. İşte bunun içindir ki olaya bilimsel yaklaşan birçok insan bunun geçerli olmadığını söyleyecektir. Onlar, önceden yapılan kehanete rağmen şunun ve şunun gerçekleşmediğini söyleyeceklerdir. Biz sadece

sizin onun *olası* bir realite olduğunun farkında olmanızı diliyoruz ki böylece, herhangi bir seçim-noktasında onu kendi kararınız doğrultusunda değiştirebilesiniz. Şimdi bakın, eğer siz o duru-göreni görmemiş olsaydınız ve gelecekte sizi neyin beklediği hakkında hiçbir fikriniz bulunmasaydı bile, her bir seçimi yapan yine de bizzat sizsiniz. "Bu yine de olası bir realite midir?" diye sorabilirsiniz. Anlıyor musunuz? Çocukluğunuzdan itibaren, tüm yaşamınız boyunca, duygusal bir arzuya, tepkiye, vb. dayalı seçimler yapmaya başladığınızdan bu yana, bir durumu bir başka duruma karşıt olarak seçersiniz. Siz (seçmediğiniz) o diğer seçenek üzerinde arzu ve düşüncelerinizi odaklamış bulunduğunuz sürece ona kendi realitesini kazandırmış bulunuyorsunuz, ki o da halen üzerinde odaklandığınız seçenek kadar gerçektir ve geçerlidir. *Böylece, siz erişkin yaşa geldiğinizde, her biri bunun kadar gerçek olan birçok olası realite olacaktır.*

İşte bu, bir kimsenin gelecekteki olası bir realiteye uzanıp bilgi almasından ibarettir, ve sonra, eğer o korkunç bir şey ise onu seçebilir veya seçmeyebilirsiniz, ve tamamen farklı bir şeyi arzu edebilirsiniz.

S: Bilmesine hiçbir olanak yokken bu duru-görenin geçmişi görebilmesi de hayret verici bir şey.

P'taah: Sevgili dost, bu hiç farklı değil. Bunlar hepsi aynı zamanda olmaktadır. Hepsi orada zaten mevcuttur.

S: (E) Eğer sizi doğru anlıyorsam, biz bu ya da başka yaşamlarda bu dünyaya farklı deneyimler kazanmak amacıyla gelmeyi kendimiz seçiyoruz.

P'taah: Bu doğrudur.

S: Şu halde bu hayatta bize olanları biz seçeriz.

P'taah: Siz seçersiniz.

S: Öyleyse ben bir sakat olarak doğmayı seçmişsem, sakat olarak doğarım.

P'taah: Tabii. Deneyimlemek için.

S: Öyleyse, bu deneyimden bıktığım ve onu değiştirmek istediğim zaman, onu değiştirebilirim, öyle değil mi?

P'taah: Elbet ki.

S: Nasıl? Onu arzu etmekle mi?

P'taah: Bunu yapabileceğinizi bilmekle.

S: Hastaysam, beynimi kullanarak belli şeyleri yaparak bunu değiştirebilirim, öyle mi?

P'taah: Her şeyden önce, hastalığa neyin neden olduğunu bilmek gerek.

S: Ki bu fiziksel ya da duygusal bir neden olabilir.

P'taah: Aziz dost, *bu yalnızca duygusaldır*. Biz burada doğumdan önce, işlevsel bozukluğu olan bir beden edinmeyi seçmekten söz etmiyoruz; biz yaşamınız sırasında bedeninizde yaratılmış olan rahatsızlık veya hastalıktan söz ediyoruz. Bunu yaratan daima duygudur, çünkü *her şey bir yansımadır*. Beden sadece kişinin enerjisinde mevcut olanı yansıtır.

S: Öyleyse duyguları değiştirmek suretiyle hastalığı değiştirebilirim.

P'taah: Istırabı yaratan nedeni kucaklamak gerekir.

S: Onu sevmek.

P'taah: Elbette. Ve aynı zamanda hastalığı da sevmek. Ve siz bunu ayrılıktan kurtulmak, kim olduğunuzu bilmek için bizzat yaratmış olduğunuzu anladığınız zaman yapabilirsiniz. Bilmek, sevmek, olmak, ki böylece yaşamınızda uyumlu olmayan her ne ise onu uyuma, ışığa, Tanrı-ışığı içinde yaşamaya dönüştürebilirsiniz.

S: Yani, her şeye rağmen kabul etmek ve sevmek.

P'taah: Dosdoğru. Fakat bu Kendinizi *tümüyle* sevmektir. Hastalığı yaratan sebep Kendinize olan sevgisizliktir,

çünkü eğer siz Kendinizi sevmiş olsaydınız, o zaman beden mükemmel huzur ve uyum içinde olurdu.

Sizden sorularınızı bekletmenizi ve bir ara vermenizi isteyeceğiz. Teşekkürlerimizle, aziz dostlar, ve kısa bir süre sonra geri döneceğiz.

(Verilen aradan sonra:)

S: (K) Hayatımdaki kısırdöngüden nasıl kurtulabilirim? Kendimi kapana kıstırılmış hissediyorum. Hiçbir motivasyonum yok, yalnızca düş kırıklığı içindeyim. Kendimi gerçekten nasıl bulabilirim?

P'taah: Şimdi, size ilk olarak bir alıştırma vereceğiz. Bu hepiniz içindir, kendinizi böyle hissettiğiniz zamanlar için... Sabahleyin uyandığınızda: "Bugün için ne istiyorum?" deyin. "Bana sevinç getirecek olan nedir." Ve istediğiniz şeyin gerçekleşmesi size tümüyle olanaksız görünse bile, onu kabul ve tasdik edin. Kendi kendinize şöyle söyleyebilirsiniz: "Bugün kalbimin şakımasına yol açacak, beni mutlu edecek bir şey yapmak istiyorum." Anlıyor musunuz? Buna, istediği her şeyi yaratma gücünde olanın siz olduğunuzu kabul ve tasdik etmek denir. Şimdi, şöyle diyebilirsiniz: "*Varlığımın Tanrı/Tanrıça'sından sevinci ve sevgiyi tezahür ettirmesini istiyorum, ve ben gerçekten evrenimin merkezî güneşi olduğumu anlıyorum. Arzuladığım her ne ise o benim olabilir.*" Ve sevgili dost, kendinizden başka hiç kimseyi dinlemek ihtiyacında değilsiniz, çünkü biliyorsunuz ki kendi içinizde tüm yanıtlara sahipsiniz ve başkalarına sorduğunuz zaman, bilinmelidir ki onlar da genellikle sizin kadar karmaşa içindedirler. Tüm yanıtlar sizin içinizdedir, ve korku da geçerlidir. Siz iki karşıt kutup olan korku ve sevgiyi nasıl kucaklayıp bir edeceğinizi bilebilmek, Benliğin BENLİKTEN ayrı olmadığını bilmek için bu zamanda enkarne oldunuz. Bu suretle, kendinizi sevmeyi ve onurlandırmayı bileceksiniz. Ayna önünde saçlarınızı tararken, gözlerinize bakın ve kendini

üçüncü yoğunluk içinde ifade eden Tanrı/Tanrıça'nın, Tüm-Varolan'ın gözlerine baktığınızı bilin. Aziz dost, kendinizi burada kendiniz yarattınız. Bunu yapan sizsiniz, deneyim edinmek için, ve bu deneyimin her nasıl olmasını istiyorsanız onu siz öylece seçebilirsiniz. Siz çok güçlüsünüz. İnsanlar kendi güçlerini bilmiyorlar. Bilinmelidir ki kendinizi güçsüz hissettiğiniz zaman sadece bir kutbiyeti deneyimlemektesiniz. Birinin mevcut olduğu yerde, diğeri de mevcuttur. *Onu yargılamamak gerekir. Onu kucaklamak gerekir.* Korktuğunuz zaman, o korkuyu içinizdeki siz olan çocukmuş gibi imgeleyebilirsiniz. Çocuğu kucağınıza alıp, onu yatıştırıp rahatlatabilir ve diyebilirsiniz ki: "Tamam, tamam, seni asla yalnız bırakmayacağım. Seni seviyorum." Böylece korku kucaklanmış olur ve o sevgiye dönüşür. Bu sevgi içinde siz gücü tanıyacaksınız.

S: (K) İşlemden geçmiş, insan eliyle yapılmış sentetik besin maddeleri yemek, doğal besin maddeleri yemek kadar geçerli midir?

P'taah: Sevgili dost, o kadar geçerlidir.

S: Bunun nasıl eşit olabileceğini anlamıyorum.

P'taah: Ben eşit demedim. Geçerli dedim. Aldığınız besinler konusunda, kuşkusuz ki akıllıca davranabilirsiniz. Sizin Dünya Ananız ile birlikte-yaratmış olduğunuz bir şey vardır; bu sizi destekleyip beslemeye hazır olan bereketli doğadır. Öyleyse yediğiniz her şey için sevginizi ve şükrünüzü sunmalısınız, gerçekten. Ve mümkün olan her yerde doğal olan, gözü ve duyuları hoşnut eden besinler alınmalıdır, ama gerçekten, bunun pek önemi yoktur. Şimdi bunu size daha geniş biçimde açıklayacağız. Doğrusu şu ki *sizin var olmak için aslında yiyeceğe ihtiyacınız yoktur,* fakat siz öyle olduğuna inanırsınız, ve böylece yemek yemeyecek olursanız, gerçekten ölürsünüz. Fakat daha önce de size söylemiş olduğumuz gibi, insanlar arasında, bedeni diri tutanın Tanrı-ışığı

olduğu bilgisine kendilerini uyumlamış olanlar vardır. Sizin ışık-varlığınızdır bu. Ve böylece, gerçekten, maddi besinlerle beslenmeye ihtiyacınız yoktur. Yemek yemek çoğu insan için çok zevkli bir şeydir. Besin, onun rengi, kokusu, lezzeti, bu bir sanat biçimidir. Öyle değil midir, sevgili dost? Öyleyse bu sanat biçiminin keyfini yaşayın. Yemeğinizin tadını çıkarın. O harikuladedir. Bedeninizi neyin ve ne şekilde etkileyeceği hakkında inanç yapılarınız vardır, kuşkusuz, ve siz nasıl inanıyorsanız, elbette o öyle olur.

S: Eğer insan uyum ve denge halinde ise, o marijuana ya da mantar gibi uyuşturucu, sanrı yaratıcı maddelerin bu etkisini hisseder mi?

P'taah: Gerçekten, onun üzerinde o maddelerin hiçbir ters etkisi olmaz. Şimdi, sizin pek çok kimyasal maddenizin, kuşkusuz, fiziksel sonuçları olur. Bunların çoğu onların niçin'ine dayanır. Birçok kimse için uyuşturucular bir kaçış biçimidir. Bazıları yaşamlarındaki acıdan kaçıp kurtulmak için her şeyi yapabilirler. Bazıları bu maddeleri verdiği keyif için kullanırlar. Bazıları da bu uyuşturucuların zihni genişleteceğine, "spiritüel yolda" olmalarını sağlayacağına inandıkları için onları kullanırlar. Pekâlâ, diyeceğimiz o ki kestirme yol yoktur. Bu (kestirme yol arayışı) da tamamen geçerlidir. Yargı yoktur, fakat ayırt-etmeyi bilmenin akıllıca olacağını söyleyebiliriz. *Sizin uyuşturucu aldığınız zaman aydınlanmış üstatlar haline gelmeniz diye bir şey yoktur.* Fiziksel beden için zarar verici olan bir şeyi yapmamak akıllıca olur.

S: (E) Son birkaç aydır kendimi gürültüye karşı çok duyarlı buluyorum. Bu normal bir şey midir?

P'taah: Buna ince-ayarlanmanın yan ürünü diyebilirsiniz. Algınız yükseldikçe gürültülü sesler size uyumsuz gelebilir. Bu da pekâlâdır. Onları pekâlâ olarak göremezseniz, o zaman kendinizi daha duyarlı hale gelmiş bulacaksınız ve bu

sizin için çok rahatsız edici olabilir. Sık sık bedeninizde duyarlılık alanları ve alerjiler vb. geliştirdiğinizi fark edeceksiniz. Bu şekilde siz kendi evreniniz içinde nasıl iş gördüğünüzü anlama yolundayken, kucaklanması gereken durumları gitgide daha sık olarak yaratmaya başlarsınız.

S: Kulağa harika geliyor.

P'taah: Şu sırada onu pek de o kadar harika bulmuyorsunuz, fakat sizi temin ederim, zamanla bu pekâlâ olacaktır.

S: P'taah, bu kıtada bir çok-boyutlu kapı (bir eterik enerji kapısı ya da geçidi) var mı?

P'taah: Gerçekten var.

S: Bu kapılar nerede?

P'taah: Yeni kapılar ya da geçitler var, bunlar aslında önceden mevcut olanların bir genişlemesi şeklindedir. Ama biliyor musunuz, enerjiler değişir, yön değiştirir ve o sizin anladığınız şekilde coğrafi bir yer (mevki) değildir. Gelecek yıllarda bu geçitler gitgide daha çok genişleyecektir ve bu genişleme gitgide hızlanacaktır. Bu da değişimin bir parçasıdır. Yerküre'nin elektromanyetik enerjisi değiştikçe, bu geçitler de değişmekte. Bir bakıma, bu bir elektromanyetik enerji vorteksidir.

S: (K) Çevreme baktığımda her şey sakin görünüyor, hatta kedim bile, ama içim huzursuz ve karışık. Ben karşımdaki insana bakarken böyle bir tepki duyduğumda, o kimse hakkında görünürde herhangi bir yargı taşıyor değilim.

P'taah: Bu konuda emin misiniz, sevgili dost? İçinizde nelerin geçtiğini pekâlâ biliyorken, bunun ille de dışa vurulması gerekmeyebilir. Dışa vurulan yargı aslında içte nelerin olduğunu size gösterecek bir yansımadır. Bildiğiniz zaman, yansımalara gereksiniminiz kalmaz. Ve sanırım, içinizin nasıl olduğunu pekâlâ bilmektesiniz.

S: Evet. Buna izin vererek ödün vermiş, uzlaşmış oldum.

P'taah: Sevgili dost, bu iş dışta uzlaşma ya da izin verme meselesi değildir. Bu içte izin vermektir. Bunun bir uzlaşma olması gerekmiyor, biliyor musunuz? Uzlaşma daima kendi gücünüzü teslim etmektir. Uzlaşmak zorunda değilsiniz. Bununla birlikte, eğer "huzuru korumak" arzusundaysanız, biliyorsunuz bu daima sizin seçiminize kalmıştır. Eğer ondan olduğu hali ile keyif alamıyorsanız, o zaman onu değiştirin.

S: Avustralya Aborjinalleri tohumları itibariyle yıldız kökenli midir?

P'taah: Elbette, sevgili dost. Aborjinaller'in yıldız halkları ile olan bağlantılarına ilişkin bir mitolojileri de vardır. Ancak, mitoloji haline gelmiş olan çoğu gerçek gibi, o öylesine kılık değiştirmiştir ki meselenin aslı böylece bir başka güzel öykü haline gelmiştir. İnsanlık yıldız-tohumludur ve sizin zamanınızdan çok uzun devirler önce bir hayli genetik mühendislik yapılmıştır. Değişimler ve bir hayli geliş-gidişler olmuştur ki bunların sonucunda sizin tanrı ve tanrıçalara dair o güzel öyküleriniz ortaya çıkmıştır. Sizin tarihinizden önceki uygarlıklara ait kalıntılar henüz kanıtlanmış değildir. Bununla birlikte, bu durum değişecek, çünkü gelecekte bu uygarlıklara ait aletlerin ve sanat eserlerinin bazıları gün ışığına çıkarılacaktır. O zaman bilim adamlarınız hemen geri adım atıp fikir değiştirecekler.

S: (E) Bize Aborjinal halka ait Gökkuşağı Yılan' dan söz edebilir misiniz?

P'taah: O, Aborjinal halkın eski anlayışlarına göre enerjinin somutlaşmış halini simgelemektedir. Bu ırk çok eskiden enerjiyi, insanlığın bugün unutmuş bulunduğu bir biçimde kullanabiliyorlardı -enerjiden madde tezahür ettirmek ve enerjiyi somut formlar haline getirebilmek gibi. O güzel

öykü buradan kaynaklanmıştır. Gökkuşağı Yılan'ın birçok düzeyi vardır. O aynı zamanda renk halinde yaratılan yoğunluk (boyut) düzeylerini de temsil eder. Denilebilir ki insanlık aynı zaman içinde birçok boyutta birden yaşamaktadır. Enerji hakkındaki bu anlayış içinde, enerji yaratmak, insanlığın çok-boyutluluğuna ulaşmak demektir.

S: (E) Aborjinaller'in enerjiden madde yaratma yetenekleri ne kadar zaman önce kayboldu?

P'taah: Aslında yaklaşık olarak gezegeninizdeki diğer bütün insanlarınki ile birlikte, sevgili dost. Fakat, elbette, bu doğal yeteneğe şimdi de sahip olan insanlar var. Üstatlar olarak adlandırılan kimseler. Bu gerçekten harika bir öğretidir. Bu, insanlara sizin kendi gücünüz dahilinde olan bir olanağı örnek vererek göstermek içindir. Gerçekten mümkün olan bütün bu şeylerin içinde, sırf düşüncenin gücüyle bir anda madde yaratmak, maddeyi hareket ettirmek de vardır. Sizin insanlarınız arasında pek çok kişi telekinezi yapmayı, nesnelere fiziksel olarak dokunmaksızın onları hareket ettirmeyi bilir. Böylece sizin hepinizin kolayca yapabileceğiniz pek çok şey vardır. Bu bizim son toplantımızda size sözünü ettiğimiz duyular-dışı-algılama ile ilgilidir ve buna normalötesi (paranormal) deniyor. Bunun tamamen normal olduğu anlayışına ulaşmalısınız. Bu yetenekler gitgide daha çok yaygınlaşacak. Siz kendi olanaklarınızın gitgide daha çok farkına vardıkça, o yeteneklerinizi de böylece geliştirmiş olacaksınız.

S: Bir TV belgeselinde, Kuzey Avustralya'da harap, terk edilmiş kentlere benzeyen şeyler gördüm. Bu kentlerin hangi zaman döneminde yerleşim yerleri olarak kullanıldığını söyleyebilir misiniz?

P'taah: Lemurya döneminde, sevgili dost.

S: (E) Yıllar önce ben Bali usulü bir savunma yöntemi konusunda inisiye edilmiştim. Eğer biri bana sal-

dırmaya çalışırsa, belli bazı sözcükler söylüyor ve belli el hareketleri yapıyordum ve üstüme atılmak üzere havaya sıçramış olan saldırgan sanki bir enerji duvarına çarpmışcasına, bana dokunmadan yere düşüyordu. Bunun nasıl yapıldığını bana söyleyebilir misiniz?

P'taah: Bu tıpkı insanların ateş üstünde yürüyüp de yanmamaları gibidir. Bu, bunun böyle olabileceğini bilmekten gelir.

S: Yani, içten mi gelir demek istiyorsunuz?

P'taah: Elbette, sevgili dost. *İşte bu biliştir.* Siz her şeyi böyle yaparsınız. Siz günbegün mevcudiyetinizi bu şekilde sürdürürsünüz. Bedeniniz, her bir hücresi, hücresel bütünlüğü içinde bilişe sahiptir, ve böylece o SİZİN içinizdedir.

S: Bu bize kısa bir zaman süresi içinde gerçekten inanılmaz bir potansiyel veriyor.

P'taah: Ah, sevgili adam, *sizin potansiyeliniz bu zamanın insanlığı tarafından hayal bile edilemez. Siz sınırsızsınız,* harikasınız, alabildiğine güçlüsünüz. Mantıksal olarak olanaksız olanı yapma yolundaki bu denemelerle siz sınırlı varlıklar olmadığınızı kendinize tekrar tekrar gösterirsiniz.

(Bir erkek dinleyici, Avustralya'da bulunmuş bazı hiyeroglif semboller hakkında P'taah'a soru sorar.)

P'taah: Gerçekten, onlar Mısır piramitlerinde bulacaklarınızla tamamen aynıdır. Biliyor musunuz, sizin tarih-öncesi zamanınızda, dünyanın bir bölgesinden bir diğer bölgesine kadar insanlar arasında büyük bir bilgi alışverişi vardı. Avustralya o anlamda Lemurya kıtasına çok yakındı ve gezegeninizin bütün kıtalarını birbirine bağlayan kara köprüleri mevcuttu. Keza, bir gezegenden bir diğerine uzay taşıtlarıyla yolculuk yapılıyordu, ki bu gelecekte yeniden gündeme gelecek bir ulaşım yöntemidir. Hiyerogrifler de yıldız halklarından gelmedir. Ülkenizin bu yöresi gerçekten büyük bir güç

ve büyük bir öğrenimin beşiğiydi. İnsanlar bu yere, tıpkı Mısır'a gittikleri gibi, büyük öğrenim okulları için gelirlerdi. Henüz meydana çıkarılmamış olan bazı kadim aletler ve sanat eserleri var ki, onlar meydana çıktığında, bu bilim adamlarınız için büyük bir bilmece olacak.

S: Aborjinaller'in enerjiden madde yaratmalarına geri dönersek, onlar bu gücü neden yitirdiler?

P'taah: Sadece Aborjinaller değil, fakat bütün insanlık bunu biliyordu. İnsanlık yalnızca unuttu. Bir bakıma bu aynı zamanda, farklı bir deneyim kazanmak üzere yapılmış bir seçimdi. *Birliği anlamak için ayrılığı deneyimlemek.* Avrupalılar'ın sizin kıtanıza gelmelerinden çok önce bu bilgi kaybolmuş bulunuyordu. O, Şaman sihri ile ve Kızılderililer'in sahip oldukları bilgi ile aynıdır. O bir zamanlar herkesçe bilinen bir şeydi. Artık öyle değil, bununla birlikte, bu bilgiyi yeniden kazanmak için çok çaba gösterilmekte. O, Druidler' inkiyle ve diğer birçok kadim öğrenim tarikatınınkiyle aynıdır. Bilgi artık orada yok. Bakın, bu daima böyledir, her ne zaman bilgi sır olarak saklanırsa ve bir güç vasıtası, bir köleleştirme vasıtası olarak alıkonulursa, o zaman o gerçekten kaybolacaktır. Bu halen gezegeninizde devletler, hükümetler düzeyinde olmaktadır. Gücün ya da bilginin uygun olmayan şekilde kullanıldığı yerde, o bilgi kaybolur, çünkü bu uyuma aykırıdır, evrensel yarara uymaz (Bütün'ün hayrına olmaz). Geçmiş zamanlarda, başkalarını köleleştirme maksadıyla, insanları esaret altında tutmak üzere, bilginin sır olarak saklandığı, bilginin gizli cemiyetlerin meselesi haline getirildiği yerlerde, bilgi kaybolmuştur. İzler, artıklar kalır, çok düş kırıklığı yaratıcı bilgi kırıntıları kalır ki insanlar onları bir araya getirip bir anlam çıkarmak için boşuna uğraşıp dururlar. Şu sırada sizin hükümetlerinizde ve bilim çevrelerinizde olanlar, teknolojik ilerlemeler bakımından gerçekten çok gizli tutulmaktadır. Ama, bunun da zararı yok, sevgili

dostlar, çünkü *eğer içsel olarak özgürseniz asla köle edilemezsiniz*. Onların ne yaptıklarının önemi yok. Bilgi artık gizli tutulamayacak. Siz o bilgiye ulaşacaksınız. O durdurulamaz bir kuvvet olacak, halkın gücü olacak. Barış ve uyum arzulayan, sevgi ile birleşmiş insanlığın gücü; savaş maksadı taşımayan, ve bir zümrenin güçlenmesine ya da köleleştirilmesine yöneltilmiş olmayan bir teknolojik bilgiyi arzulayan. Sizi kimse durduramaz.

S: (E) Gündüz kurulan hayaller ile gece görülen rüyalar arasındaki fark nedir?

P'taah: Fazla bir fark yoktur. Ancak fark şu ki, sizin gece rüyaları dediğiniz şey kesinlikle bir realitedir. Fakat bu realitelerin kapsayabileceği alan fantastik genişliğe varabilir. Böylece, siz birçok realite düzeyinde ve boyutunda birçok serüven geçirebilir, birçok yolculuk ve öğrenim yapabilirsiniz. Halbuki siz hayal kurarken, bu daha çok yumuşak bir imgeleme gezintisidir. Anlıyor musunuz?

S: Bazen rüyalar gülünç, saçma ve gerçek dışıdır.

P'taah: Bu aslında rüyada yaşananlardan sizin anımsayabildiğiniz kopuk kopuk parçalardır. Gerçekte bu asla gülünç değildir, biliyor musunuz. Siz rüya realiteniz içindeyken, rüya olan bu hayattır. Sizin gerçek olarak algıladığınız bu hayat çok daha fazlasıyla rüyadır. Siz daha büyük bir bilişe ulaştıkça, realite olan ile olmayan gitgide birbiri içinde eriyip birleşmeye ve aradaki ayırım kaybolmaya başlayacak. O zaman, siz aynı anda birçok boyutta bulunmanın ne demek olduğunu gerçekten anlayacaksınız. Bu yüce bir serüven olacak.

S: (E) P'taah, dün kendimi tamamen bir oyuna getirilmiş hissettiğim bir durum içinde buldum. Ani bir öfkeye kapıldım ve sonra birdenbire durumu kabul ettim. Orada ne oldu?

P'taah: Sorumluluğu kabul ettiniz, sevgili dost.

S: O korkunç durumu kucakladım ve "Bu bütünüyle benim yarattığım bir durum," dedim, öyle mi?

P'taah: Kesinlikle, ve siz bu kavramı ilk işittiğinizden bu yana neler olduğunu görüyor musunuz? "Siz realitenizi kesinlikle kendiniz yaratırsınız," şeklindeki kavramı ilk işittiğinizde, "Bu ne biçim bir saçmalık?" dersiniz. Ve o kavram varlığınızın bir parçası haline gelirken, siz o değişimin farkına bile varmazsınız, ta ki, sizin de söylemiş olduğunuz gibi, daha önce olsa kan gövdeyi götürecek böyle bir durum ortaya çıkıncaya kadar. Şimdi siz sorumluluğu kabul etme hakkındaki anlayışa sahipsiniz. Bunu siz yarattınız. Bu harikuladedir. Gerçekten kutlarız, sevgili dost. Böylece siz, çok kısa bir zamanda ne kadar büyük yol almış olduğunuzu kendinize göstermiş oldunuz; yeni bir anlayışa varmakta, idrakinizi genişletmekte, bilincinizi değiştirmekte olduğunuzu. İşte oluş böyledir ve bu yumuşak bir şekilde gerçekleşebilir. Sizin zor dersler yaratmanız gerekmez. Hepiniz deneyimlerinizin yumuşak bir biçimde ortaya çıkmasını arzuladığınızı söyleyebilirsiniz. Kan revan içinde kalmak gerekmez. Kendinizi bir mengeneye sokmak zorunda değilsiniz.

Pekâlâ, bu akşam için vakit tamam oldu. Bu alışveriş için gerçekten teşekkürler. İşte böyle sevgili dostlar, siz ufak ufak değişimleri yaratıyorsunuz. Bunun basit (kolay) olduğunu sizlere hatırlatmak isteriz. Bu gerçekten basittir. Siz şu ya da bu nedenle, o büyük entelektüel alıştırmaları yaratırken, bu pekâlâdır, fakat size yine de hatırlatmak isteriz ki bu gerçekten basittir.

Sizleri seviyorum. Aziz dostlar, iyi akşamlar.

Bölüm 8

SEKİZİNCİ CELSE

5 Şubat 1992

P'taah: Hoşgeldiniz. Bu akşam hepiniz nasılsınız? Şimdi sorularınızı istediğiniz gibi sorabilirsiniz.

S: (K) İki yıldan beri, zihnin ötesine geçmeyi, Ego'yu eritip yok etmeyi öğütleyen bir Hintli üstadın yolunu izliyorum. Bu süreçte, zihnimin ne kadar kontrol altına alıcı, kurnazca yönlendirici (manipülatif), ve tüm mutluluğu ne denli yıkıcı olduğunu gözlemledim. O kesinlikle sevgi-yıkıcı. Böylece, benim izlemekte olduğum yol, oluruna bırakmayı, izin vermeyi, aktif bir rol almamayı öngören bir yoldur. Zihnimin bir bölümü bu yolun tam sorumluluk almamak olduğunu söyleyerek onu yargılıyor. İnsanın kendi realitesini bilinçli olarak yaratması ile zihnin müdahalesine izin vermemesi arasındaki çizgi nedir? Ben başarılı tezahürler gerçekleştirebilir görünmüyorum. Örneğin, belli bir pizza istesem, garanti edebilirim ki ya dükkân kapalı olur ya da o belli pizza menüden çıkarılmıştır.

P'taah: Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

S: Öyle hissediyorum ki sebep yargıdır.

P'taah: Kesinlikle. Şimdi, kişiliğin (Değişmiş Ego'nun) ortadan kaldırılması gerekmez. Onun kucaklanması gerekir,

ve bu kucaklayışla ve yargısız kalmak suretiyle siz hizaya girersiniz. İşte o zaman gerçekten çatışma kalmaz. Zihniniz sizin hizmetkârınızdır. *Ego'nuz sizin hizmetkârınızdır.* Siz sadece pasif kalmak arzusundaysanız, o zaman varsın öyle olsun, fakat bakın, gerçekte siz yüce bir yaratıcı varlıksınız. Eğer yaratmaya çalıştığınız her şeyin yıkılıp döküldüğüne, yanıp kül olduğuna inanıyorsanız, o zaman gerçekten, sevgili kadın, o öyle olacaktır.

Bununla birlikte, şunu da söylemek gerekir ki bütün insanlığın alacağı ders OLMAK'tır, YAPMAK değil. Ama yine de siz bir şey arzuladığınız zaman bu yöndeki niyetinizi ortaya koyabilirsiniz. Ve bu pekâlâdır, ama bu yine de sonuca "asılıp durmak" değildir. Çünkü bakın, siz sonuca asılıp durursanız, sonucun tam istediğiniz şekilde gerçekleşmeyişinden dolayı büyük bir yargıya varırsınız. Anlıyor musunuz? Mutlaka re-aktif bir varlık olmanız gerekmez. Siz, hiçbir şey yapmadan oturduğunuz zaman bile gerçekte kişileşmiş eylemin ta kendisisiniz. Bedeniniz aktif, yaratıcı organizmaların en harikuladesidir. O tıpkı her mikro-saniye içinde (zamanın zerresinde) yaratma eylemi içindeki sayısız galaksiler gibidir. Beyin de öyledir, o hiçbir zaman kapanmaz. Zihnin bu çalışmasına *izin vermek* gerekir. Zihnin faaliyetini yargılayacak olursanız, ve onu durdurmaya çalışırsanız, hiçbir şeyin başarılamadığını göreceksiniz. Onu serbest bırakmak gerek. O çalışan bir beyindir. Ona onay verin. Bilinciniz her ne ise, o, zihnin faaliyeti ile bir arada mevcut olabilir. Siz uykudayken bile zihniniz çalışmaktadır. Olma hali ile yapma hali karşıt kutuplardır. Birine yanlış, diğerine doğru demek gerekmez. Her ikisini de kucaklamak gerekir. İnsanlıkta gözlemlediğimiz şu ki siz bir şey yapmadığınız zaman çok sıkılıyorsunuz. Öyleyse yapmakta olduğunuz şeylerden sevinç duymak gerek. Size, gönlünüzün şakımasına neden olan şeyi yapın dememiş miydik. Onu yargılamayın. Ve siz bir şey ya-

pıyorken, deyim yerindeyse, işte an'ın sevinci içinde OLMAK'tır bu. Bu durumdayken ne geçmiş, ne gelecek vardır, yalnızca *olmak*... Sizden sırtüstü yatıp, hiçbir şey yapmadan beklemeniz istenmiyor. Harekete geçin, dans edin, öyle değil mi? Bu sizin için daha açık oldu mu, sevgili dost?

S: Aslında herhangi bir şey YAPMAK istemiyorum, fakat durgunlaştığımı, atıl hale geldiğimi görüyorum. Hiçbir faaliyete bir ilgi duymuyorum.

P'taah: O zaman bu pekâlâdır, eğer bu sizin kalbinizin şakımasına yol açıyorsa.

S: Sorun şu ki hayatımı kazanmak zorundayım. Şu sırada bir miktar param var, ama üç-dört ay sonra bitmiş olacak.

P'taah: Katı ve zor bir durum, ha?

S: Bizim kontrol edici ve kurnazca yönlendirici yanımız hakkında konuşabilir miydiniz?

P'taah: Sevgili dost, kontrol edici ve yönlendirici (manipülatif) yanınızı yargıladığınız sürece onu daha ve daha çok ortaya getirmiş olursunuz. Kontrol edici ve yönlendirici olmak da geçerlidir, biliyor musunuz? O Tanrısal bir veçhedir, aksi halde mevcut olmazdı. Fakat onun hayatınızı yönetmesi gerekmez. Siz ondan korktuğunuz, onu reddettiğiniz, onu uzağa ittiğiniz sürece, ona öylece enerji veriyor, onu düpedüz öne çıkarıyorsunuz.

S: Dualite (ikilik) hakkında konuşabilir miydiniz? Anladığıma göre, zihin dualiteye dayanıyor, bu nedenle ışığı deneyimlemek istediğimi söylediğim zaman, otomatik olarak karanlığı kendime çekmiş oluyorum.

P'taah: Aziz dost, tüm çoğul-evrenleriniz, sizin anladığınızca kutupludur. O sizin evreninizdir. Her iki kutbiyeti birlikte kucaklamak gerekir ki böylece onlar ışığa kavuşturula-

bilsinler. Bunlardan biri doğru biri yanlış demek değildir, her ikisi de geçerlidir. Biri olmasaydı, diğeri de var olmazdı. Siz kutbiyetsiniz. Siz erkek/dişi'siniz, siz pozitif/negatif iyonlarsınız. Siz her şeysiniz. Siz sevgisiniz ve korkusunuz.

S: Hayatımın yüzde doksanında niçin mutsuzluk tezahür ettirdiğimi bilmek isterdim...

P'taah: Sanıyor musunuz ki sadece siz böylesiniz? Yüzde on lütfen ayağa kalksın... Görüyorsunuz ya, aziz dost, insanlığın her biri acı ve ıstırap tezahür ettiriyor. Size "insanlık kalp kırıklığından ölüyor," deyişimiz nedendir sanıyorsunuz? Böyle olması gerekmez. Bizim size aktarmakta olduklarımız yaşamınızda arzuladığınız değişimi yaratabilmek için kullanacağınız bir gereçtir. Bizler, diyebilirsiniz ki reçete ya da tarif verenleriz. Eğer bir yemek kitabı yazsaydık herhalde o en çok satan kitaplardan biri olurdu. Ve işte biz size reçeteyi veriyoruz, nasıl pişireceğiniz size kalıyor. Aslında yaratıcılığın en harika tarafı da işte bu zamanda sizin payınıza düşen kısımdır. İşte bu nedenle buradasınız. Kendinizi bu zamanda ve bu yerde bu nedenle yaratmış bulunuyorsunuz; dualite, kutupluluk, değişim denilene tanık olabilesiniz diye. Ve bu sizin kendi içinizde cereyan ederken, onu siz kendi dışınızda gözlemliyorsunuz, çünkü sizin dışınızda gözlemlediğiniz her şey sadece bir aynadır. Hepsi bir yansımadır. Sizin kendiniz olarak algıladığınızın dışında olup da size ayna olmayan hiçbir şey yoktur. HİÇBİR ŞEY. Ve böylece, aziz dost, onu nasıl algıladığınız konusunda kaygılanmayın. İki ifade vardır: Sevgi ve korku. Onu nasıl algıladığınız, onu nasıl yaşamayı seçeceğiniz sizin her an için yapabileceğiniz bir seçimdir. Korku içinde sinebilirsiniz, veya ışığın içine doğru dans edebilirsiniz. Ve size şunu söyleyeceğim: gün gelecek, korku içinde yaşamaktan, aslında "yaşam olmayan" bir felç hali içinde durup durmaktan bıkıp usanacaksınız. Bir gün, sevgili dost, gözlerinizi açacak ve diyeceksiniz ki:

"Bugün ben ışığa yürüyeceğim."

S: Öyle görünüyor ki ben bunu bir irade eylemi olarak yapamam. Öyle görünüyor ki o ancak vakti geldiğinde (kendiliğinden) olacak. Çelişki de burada. Bu bir yargıdır. O halde bunu nasıl yapmalı?

P'taah: Size daha önce söyledim. Yargıda bulunmak pekâlâdır, şu var ki bunun itilmesi değil fakat kucaklanması gereken bir yargı olduğu bilinmeli. Hizaya, uyum içine girmek de budur. Bunun hakkında size daha çok şey anlatacağız, eğer arzu ederseniz.

S: (E) Namaste, P'taah. St. Germain, İsis'in Geninden söz etmiş, ve epifiz ile hipofiz salgıbezlerinin uyarılması (aktive edilmesi) hakkında konuşmuştu. Bunu nasıl yapacağız? Onu ne ile uyaracağız? *(Gülüşmeler.)*

P'taah: Gönül ışığı ile, sevgili dost. Gerçekte üstün-bilinç (süperbilinç) haline geçebilmeniz için, kanalın, kristal yapının ateşlenmesi gerekir ki, bu uyarım ancak kucaklama yoluyla yapılabilir. Böylece, bu uyarımın olmasına izin verme ya da vermeme konusunda sizin her an için seçim olanağınız vardır. Bu, bu kadar basittir.

S: Yani, düşündüğüm herhangi bir düşünce uyarımdır, öyle mi?

P'taah: Aziz dost, hayatınızda siz her zaman seçim yapmaktasınız, ve acaba neyi seçiyorsunuz? Sevgiyi mi, yoksa korkuyu mu? Kucaklayışı mı, yoksa reddi mi? Anlıyor musunuz?

S: Oh, evet. Bu çok basit.

P'taah: Elbette. Size hep bunu söyleyip duruyoruz, biliyorsunuz.

S: (E) Daha önce konuşan genç bayan kısa bir süre sonra parasız kalacağından söz etti. Zihnimde bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum sadece: Bu bayan

paranın azaldığını düşündüğü sürece, o azalacak. Bu doğru mu?

P'taah: Doğrudur.

S: Çünkü o enerjilerini...

P'taah: ... "sahip olmama, yokluk" fikrine yöneltiyor. Kesinlikle.

S: Onun sorusunun diğer bölümü izin verme konusundaydı. Enerjilerimizi istediklerimizin olacağı fikrine yöneltmeyi yeğlememiz gerekmez mi?

P'taah: Evet. Buna "niyet belirtmek" denir. Siz bir şeyi arzuluyorsanız, onun şimdiden realiteniz içinde yer aldığı hususunda niyet belirtmeniz gerekir.

S: Bana öyle geldi ki, bu bayan kendisi hiçbir katılımda bulunmaksızın sanki her şeyin kendiliğinden oluşmasını bekliyordu. Öyle görünüyor ki bu izin verme işi biraz aşırıya kaçırılabilir.

P'taah: Bu, işin aşırıya kaçırılması değildir, çünkü eğer bu sevgili hanım yapılacak hiçbir şeyin bulunmadığını ve yine de *her şeyin* sağlanacağını biliyor olsaydı, o zaman o hiçbir şey yapmadan *sevinç* içinde otursaydı bile, bu gerçekten yaratıcı bir durum olurdu. Söylediğimiz şu ki siz felç halinde olduğunuzda, bu gerçekte korkunun eseridir. Öyleyse siz "değişimi istiyorum" diyorsanız, değişimin şimdiden gerçekleşmiş olduğunu göstermeniz gerekir, ve bu o anda gün ışığına çıkıp kuş seslerini dinlemek olabilir, yürümek ve ayaklarınızın altında çimenleri hissetmek olabilir. Anlıyor musunuz? Bu başlıbaşına değişim niyetinizi belli etmektir. Niyeti belli ettiğiniz anda, değişim çoktan yaratılmıştır. Bu gerçekten ikiye-bölünmüşlük, yani bütünün iki kısma ayrılmışlığıdır

S: Geçen hafta birisi evrene güven duyarak bisikletini kilitlememe konusunda bir soru sordu. Fakat bizim güvenmediğimiz aslında evren değildir. Güvensiz-

liğimiz bisikleti çalacak olan o dışardaki hırsızlaradır.

P'taah: Bakın, iş böyle değil. Siz her şeyin güvenlikte olduğu, her şeyin korunmakta olduğu bilgisine dayandığınız zaman bu bir ortak-yaratım haline gelir. Siz evreninizin geri kalan bölümünden hiçbir suretle yalıtılmış değilsiniz.

S: Fakat bu mesajı bisiklet hırsızına nasıl ulaştıracaksınız?

P'taah: Sevgili dost, sadece şu olacak, o bisiklet ya da taşıt, onu çalacak olanın bilinç alanı içinde bulunmayacak. Sadece bu kadar.

S: *(Dışa dönük herhangi bir faaliyete ilgi duymakta zorlanan hanım:)* ***Buna yanıt olarak bir şeyi paylaşmak isterim, çünkü ben büyük bir itimat duygusu geliştirmekteyim. Bir celseden sonra, gece, dönüş yolunda arabamla Kuranda Dağı'ndan aşağı doğru gidiyordum, o sırada her şeye güvenebileceğimi, her şeyin sevgiden meydana geldiğini hissettim; araba, yol, ağaçlar, her şey sevgiden yapılmıştı, gerçekten benim yapacağım hiçbir şey yoktu. O anda, bunun üzerinde düşünmeden, ellerimi direksiyondan kaldırdım. Ön camdan dışarı baktım, dağdan aşağı iniyordum, bir viraja yaklaşıyordum. O anda, korku hali içinde yaşamaktan ya da evrenin beni gözetmediği duygusu içinde olmaktansa ölmeye hazırdım. Bir bakıma bu bir sınavdı, fakat bu bilinçle yapılan bir şey değildi. O öylesine oluvermişti. Yaklaşık beş saniye kadar tamamen aldırmazlık hali içindeydim. Camdan dışarı baktım ve arabanın kendi kendine kontrollü bir şekilde virajı alacağına güvendim. Ve aynen böyle oldu. Beş saniyelik bir süre içinde araba virajı aldı, ve ben ileri baktım. O anda zihnim yerine geldi ve direksiyonu yakaladım. Bir yerde, gerçekten öyle hissediyorum ki ne kadar az yaparsak (az**

müdahale edersek) o kadar iyi oluyor, yani bu mümkün.

P'taah: Elbette mümkün, ve diyeceğiz ki siz ölsem daha iyi dediğiniz zaman, en büyük illüzyon buydu. Gerçekte, ölüm diye bir şey yoktur. Bu deneyimi paylaştığınız için teşekkür ederiz. Her zaman bu öyledir ki siz güvenlikli bir evrende yaşadığınızı kesin olarak bildiğinizde -o öyledir, daima.

S: (E) Aydınlanmış olma konusunu gerçekten umursadığımı sanmıyorum. Sadece kendi hakkımda her zaman güven duymak istiyorum, veya hiç olmazsa zamanın bir kısmında.

P'taah: Her zaman deneyin, aziz dost. Pratik olun -bir mucize plânlayın. Aydınlanmayı istememek mi? Gerçek kimliğinizi bilmenin ışığı içinde olmanın ne olduğunu sanıyorsunuz? Bu gerçekten sizin en yüce BENLİK güveni, en yüce BEN'den emin olmak diyebileceğiniz şeydir.

S: Çok güzel. Bu aynı şey öyleyse.

P'taah: Hepinizi şu ya da bu şekilde, öylesine meşgul eden aydınlanma konusuna gelince, *siz zaten aydınlanmış durumdasınız.* Siz zaten aydınlanmayı kapsıyorsunuz. Siz zaten tüm sevgiyi kapsıyorsunuz. Yani, sizin kutbiyeti içerebilişiniz, tüm diğer şeyleri içerebilişiniz harikulade bir şeydir.

S: Yani, bu her şeyi kucaklamak oluyor.

P'taah: Elbette.

S: Öyleyse -iyi ya da kötü- olanlar hakkında tasalanmamalıyım. Onların hepsi aynıdır, gerçekten.

P'taah: Elbette, onların hepsi aynıdır, gerçekten. Onu iyi ya da kötü, doğru veya yanlış yapan sadece sizin algılayışınız, sizin yargınızdır.

S: Öyleyse gerçekten, daha iyi bir yargı yeteneği

geliştirmeliyim, öyle değil mi?

P'taah: Neden yargıyı doğruca fırlatıp atarak onun yerine ayırt etme yeteneğinizi kullanmayasınız?

S: Ayırt etme demek, neyin ne olduğunu görebilmem demektir.

P'taah: Doğru. Yargılamadan.

S: (E) Konuyu biraz değiştirmek üzere: Fenomenal evrenin kökeni hakkında bugün geçerli olan teori onun Büyük Patlama (Big Bang) ile başladığını bildiriyor. Bir başka deyişle, öyle bir enerji patlayışı ki görünüşe göre sonu olmayan bir genişleme süreci içinde. Karşı teori ise onun daha sonra geri çekilip toplandığı şeklinde. Bu teori hakkında bir yorumunuz var mı?

P'taah: Buna Kaynağın soluk alıp verişi diyebilirsiniz.

S: Felsefi olarak, evet. Yine de, bu solunumun sonuçta bir benzetme olduğu söyleniyor. Bir içeri doğru çekilme ve dışarı doğru genişleme. Mikro anlamda, biz insan varlıklarda solunum makro ölçekte bir içe alış ve dışa verişi simgeler. Matematiksel olarak, bu skalayı nasıl değerlendireceğiniz ayrı bir şeydir, onu sadece duygu olarak değerlendirmeniz ise ayrı bir şey.

P'taah: Bakın, siz her bir matematiksel denklemi alabilir ve evrenlerin nasıl başlayıp son buldukları hakkında en ince, en mükemmel tasarımları yaratabilirsiniz, ama görün ki, sevgili dost, önemli olan tek şey sadece sizsiniz. *Evreninizin merkezî güneşi sizsiniz, ve sizi anbean yaratan şey duygudur.*

S: O bizi anbean yaratanın altında yatan ise sadece evrensel değil, değişmez ve sürekli olandır da. O, kavranabilir her bir bağlamdaki tüm tezahürü devam ettirmekte (ayakta tutmakta) olandır.

P'taah: Elbette. Fakat bakın siz başka hiçbir şey bilmi-

yorsunuz. Siz kendi hakkınızda bile hiçbir şey bilmiyorsunuz. Ve biz sadece sizin değil, tüm insanlık hakkında konuşuyoruz. *Kim olduğunuzu bildiğinizde, hissedebildiğiniz ve sevebildiğinizde, her şeyi bileceksiniz.* O zaman makro-evreni bileceksiniz, çünkü mikro-evreni biliyor olacaksınız. Birisini bilmek, diğerini de bilmektir, gerçekten.

S: Çok sık olarak atıfta bulunduğunuz gibi, biz GERÇEKTEN biliyoruz, göreceli anlamda değil.

P'taah: Bu bilişi anlatacak sözcükler yok, aziz dost, ve eğer kim olduğunuzu gerçekten bilseydiniz, burada oturuyor olmazdınız. Bilinecek olan sizin aydınlanmış üstatlar olduğunuzdur, bütün bu şeyleri biliyorsunuz, fakat gerçek kimliğiniz tümüyle kucaklamadıkça bu bilgiyi kullanamayacaksınız. Gerçekten.

S: (K) P'taah, bir ömür boyu kendimi aldattıktan sonra, şimdi en çok istediğim şeyin, o harika peri masallarındaki gibi bir sevgi ilişkisi olduğunu kabul etmek zorundayım, fakat galiba onu nasıl yaratacağımı bilemiyorum. Belki siz bana biraz destek verebilirsiniz.

P'taah: Evet, size destek vermekten zevk duyarız. Şimdi, siz tüm peri masallarının temelini oluşturan en olağanüstü aşk ilişkisini yaşayabilirsiniz, fakat bakın sevgili dost, onu ilk önce *kendinizle* yaşamalısınız.

S: Onu kendi kendime nasıl kazanabilirim?

P'taah: Kendinizi nasıl sevebilirsiniz?

S: Galiba kendimi sevmeye başladım.

P'taah: Gerçekten başladınız.

S: Fakat sanırım beni seven tek kişi benim.

(Dinleyenler hem eğlenmiş hem duygulanmışlardır.)

P'taah: Ah, sevgili dost, bu böyle değildir. Biliyorsunuz, ben sizi seviyorum, bunun size fazla bir yararı olmuyorsa da. *(Bol kahkahalar.)* Bu sizin yatağınızı ısıtmıyor kuşkusuz.

Sevgili kadın, siz çok güzelsiniz, en çok sevgiye layıksınız, fakat bunu henüz gerçekten anlamış değilsiniz.

S: Öyle düşünmüştüm.

P'taah: Siz her şeye değersiniz. Sevgiye değersiniz. Sevilmeye değersiniz, fakat kendinizi ne kadar çok sevdiğinizi, kendinize gerçekten ne kadar çok saygı duyduğunuzu günbegün kendinize göstermeniz gerek; kendinize karşı yaptığınız muamelenin bu şekilde bütünlük göstermesi gerekir, ve o zaman harikulade bir aşk serüveni yaşarsınız.

S: Sadece aşk serüveni değil, ben hepsini istiyorum.

P'taah: Ve siz o istediğinize sahip olabilirsiniz. Gerçekten olabilirsiniz. Biz size her şeye değil de ancak birazına sahip olabileceğinizi söyledik mi hiç? Size hep, "Her şeye sahip olabilirsiniz," dedik. Gerçekten, ısrar ediyorum.

S: (K) Hipnoz altında geçmişe dönüş çalışmaları yaparken, ben başlangıçta ne olduğumu görmek üzere ruhsal yolculuğumun başlangıcına gittim ve sizinle aynı fikirdeyim. Ben bir tanrıçaydım ve hâlâ öyleyim. Fakat benim o durumdan uzaklaşıp gerçek BENLİĞİMDEN ayrı düştüğüm böylesi sefil bir duruma gelişime ne sebep oldu? Bu bir Ego çelmesi miydi? Beni Aslımdan ayrı düşüren nedir?

P'taah: Hepinizi ayrı düşüren nedir? Çünkü hepiniz Tanrılar ve Tanrıçalar idiniz, ve hâlâ öylesiniz. *Şimdi, diyebilirsiniz ki Kaynak, Kendini deneyimleme arzusu içinde, ayrılığı yarattı.* Ve bu hepiniz için böyledir. Bu gerçekten harikulade bir oyundur. Sadece, siz kuralları unuttunuz. Bunun, daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, bir film rulosundan ibaret olduğunu unutmuşsunuz. *Sizin* sinema filminiz, sevgili dost. Bunun tümüyle "berbat" bir şey olduğunu söyleyen sizsiniz. Buna onun nasıl olduğu hakkındaki yargı derler. Buna Tanrıça'yı bilmenin semavi mücevherleriyle bezenebil-

menin en harikulade yolu da diyebilirsiniz. Bu tümüyle sizin onu nasıl görmeyi seçeceğinize bağlıdır.

S: Bu konuda son bir şey söylemek istiyorum. Başlangıçta ne olduğumu gördükten sonra, bir buçuk saat boyunca ağladım. Bu bir ağıt, bir yas süreciydi. Kaybım için ağlıyordum, sonra içimin derinliklerinden, önce ne idiysem yine öyle olacağım bilgisi geldi. Yine geri döneceğim. Şimdiki halimin tadını çıkaracağım, ama neyi kaybetmiş olduğumu görmek dehşet vericiydi.

P'taah: O gerçekten bir ağıt, bir yastır, fakat bakın o insanlığın tümü içindi. İşte biz tüm insanlığın kalp kırıklığından ölmekte olduğunu söylerken bunu kastediyoruz.

S: (E) P'taah, siz korkudan söz ediyordunuz, fakat ben öyle büyük bir vecit hali yaşadım ki hani neredeyse onun sona ermesi için yalvaracaktım. Yoksa biz hükümranlığımıza dolu dolu sahip olmaktan da mı korkuyoruz?

P'taah: Elbette. İşte bu şekilde o küçük parçalar halinde gelir. Biliyor musunuz, çok iyi bildiğiniz bir şeyden vazgeçmek bir bakıma çok zordur. Öyle ki adeta sinir hücreleri o şarjı kaldıramazlar.

S: Evet, bu hemen hemen çözülüp dağılma noktasına gelip dayanmak gibi bir şeydi, ama aynı zamanda öylesine vecit doluydu.

P'taah: Doğru, ama eğer ona ayak uydurmuş olsaydınız siz bir yükselmiş üstat olurdunuz.

Şimdi, aziz dostlar, bir ara vereceğiz. Geçiş süresince sessiz olmanızı rica ediyoruz ve kısa bir süre sonra geri döneceğiz.

(Verilen aradan sonra:)

P'taah: Sevgili dostlar, sorularınızı sorabilirsiniz.

S: (E) Gelecek on yıl içinde vuku bulacak Yerküre değişiklikleri konusunda bir şeyler söyleyebilir miydiniz, ve gelecek on yıl içinde bedenleri içinde kalmak isteyenlerin bu değişimler sırasında burada Atherton Yaylası'nda bulunmaları yararlı olabilir mi?

P'taah: Biz son aylarda Yerküre değişiklikleri konusunda birçok bilgi verdik, eğer ayrıntıları merak ediyorsanız bu bilgileri okuyabilirsiniz. Şimdi şunu söyleyeceğiz: Gelmekte olan Yerküre değişiklikleri kesinlikle felaketler olarak görülmemelidir, bununla birlikte, bu birçok kimse için öyle görünebilir. Olacak olanları nasıl algılayabileceğiniz hakkında, daima bir seçim anı vardır. *Eğer olacak olanlar hakkında korku içindeyseniz, nerede yaşadığınızın bir önemi yoktur. Eğer korku içinde değilseniz, o zaman da nerede yaşadığınız önemli değildir.* Fakat bu yerin, kıtanızın bu yöresinin gerçekten olağanüstü olduğunu söyleyeceğiz, buradaki enerji yumuşak, şifa verici, besleyici özelliktedir. Ve biz bu yörede, sadece Atherton Yaylası'nda değil fakat ülkenizin bu Kuzey bölgesinde oturmayı gönülden isteyen kişileri de daha önce kutlamıştık.

S: (E) Buna paralel olarak: Ben bu bölgede yirmi yılı aşkın bir süredir oturuyorum. Öyle bir şey hissediyorum ki gerçekten tarif edemeyeceğim, fakat genellikle insanlara "işte o burada" ya da "işte burada olacak" diyorum, ama onun ne olduğunu gerçekten bilmiyorum, fakat bu böyle. Şimdi benim ne hakkında konuştuğumu siz biliyor musunuz? *(Bol kahkahalar.)*

P'taah: Siz aynı zamanda medyumumuzun sözlerini söylediniz, ve öyledir. Siz "işte o tam burada," diyebilirsiniz.

Bunun sebebi, daha çok, bu yörenin yıldız-halkları tarafından sürekli olarak ziyaret edilmesidir, ve böylece birçoğunuz -ve biz sadece bu odada bulunanları kastetmiyoruz- neden olduğunu anlamaksızın bu yöreye çekilmiştir, ve bu yıl-

dız-halkları ile yakınlık içinde olma arzusundan kaynaklanmaktadır. Ve burada bırakılmış enerji (ley) hatları, diyebilirsiniz ki kendi enerji vortekslerini yaratırlar. Böylece, buraya yerleşme niyeti taşımaksızın gelen insanlar buradan ayrılmayı gerçekten istemediklerini fark edecekler ve bunun nedenini bilmeyecekler. Bu sihirli bir şey, sevgili dost. Bu yöre gerçekten sihirli bir duygu uyandırıyor. Yağmur ormanlarınızdaki enerji, ki siz ona doğa ruhları diyorsunuz, gerçekten çok faaldir. Büyük bolluk, gelişme ve verimliliğin olduğu bu yörede insanlar topraklarına gerçekten büyük sevgi duyarlar. Büyük kentlerde yaşayan insanlar kendilerine Tanrıça ile birleşme fırsatını vermiyorlar. Böylece, benzer benzeri çekiyor. Anlıyor musunuz?

S: (E) Bir şeyi paylaşmak istiyorum. Ben Sydney'de yaşarken, belli bir süre yaşamış olduğum Sunshine Sahili'ne oldukça kuvvetli bir çekiliş duyuyordum. Sonra bir gün Kuzeye, buraya ziyarette bulundum, ve şu ya da bu şekilde burada yaşamam gerektiğini hissettim. Geçen yıl Tully'ye geldim ve orada bile kendimi evimde hissetmedim. Cairns ötesinde bir yerlere gitmem gerektiğini biliyordum. Şimdi gerçekten Cairns'in kuzeyindeyim, ve Sunshine Sahili'ndeki dostlarım oraya geri dönmemi istiyorlarsa da ben yerimin burası olduğunu hissediyorum.

P'taah: Doğru. Şu kesin ki kentinizin kuzeyindeki enerji yoğunlaşmaktadır. Bununla birlikte, onun kentinizin güneyinden, Tully denilen bölgeden başlayıp bu yerin kuzeyine doğru yoğunlaştığını söyleyebiliriz.

S: (K) Böyle bir toplantıya ilk kez katılıyorum. Son birkaç yıldır kendime bazı sorular sormaya ve yanıtlar aramaya başladım. Bunlar benim için biraz zihin karıştırıcı olmaya başladı. Ölümden sonra bir şeyin ya da bir ruh yaşamının var olduğunu teyit etmek üzere

birisinden bir işaret istemek makul bir şey midir?

P'taah: Bu makuldür, sevgili dost. Ama, biliyor musunuz, kendinizden gayrı kimseye bir şey sormanız gerekmez. Aslınız, daha büyük benliğiniz iletişim kurmaktan çok mutlu olur. Bu şekilde siz yanıtlardan emin olabilirsiniz.

S: Bunu nasıl yapabiliriz?

P'taah: Sessizlik ve sükûnet haline girer ve sadece sorarsınız. Hepsi bu. Kesinlikle yanıt alacağınızı bilin.

S: Peki, ya size sorarsam?

P'taah: Tabii, bana arzu ettiğiniz her şeyi sorabilirsiniz.

S: Pekâlâ. Örneğin, eğer ölmüş kocamın göbek adını bana söyleyebilirseniz, bu bana bir başka varlık boyutunun mevcut olduğunu teyit edecek bir işaret olabilir. Eğer herhangi bir kimse bana bunu söyleyebilseydi, inanırdım.

P'taah: Sevgili dost, eğer bunun nasıl olması gerektiği hakkında bir tarif öneriyorsanız, hiçbir sonuç alamazsınız, çünkü onun size göre nasıl olması gerektiği hakkında bir beklenti içindeyken, siz bir milyon olasılığa kapıyı kapatmış oluyorsunuz. Siz bu üç-boyutlu realitenin ötesinde gerçekten bir şey olduğunu bilme ihtiyacı duyuyorsunuz. Ama bakın, aslında siz bunu biliyorsunuz. Siz üç-boyutlu realitenizin ne olduğu hakkında ne düşünüyorsunuz -ona itimat edemiyor musunuz?

S: Bilmiyorum.

P'taah: Kesinlikle *biliyorsunuz.* Hepiniz biliyorsunuz. Çünkü eğer ona itimat etseydiniz, burada olmayacaktınız. Arayış halinde olmayacaktınız. Şöyle diyecektiniz: "Benim dokunabildiğim, koklayabildiğim, işitebildiğim ve kendi gözlerimle görebildiğimin dışında hiçbir şey yoktur."

S: İşte, yakın zamana kadar benim yaptığım tam da buydu.

P'taah: Bu işe yaramaz, çünkü sizin daha büyük tarafınız bunun ötesinde olanı bilir. Siz bunu inkâr edebilirsiniz, fakat eğer o doğru olmasaydı, onu niçin arayacaktınız ki?

S: Bilmiyorum.

P'taah: Pekâlâ, ben size söyleyeyim. İnsanlığın aradığı şey doyumdur, ve siz olanın (aslınızın) dışında hiçbir şey içinizdeki o korkunç boşluğu dolduramayacaktır. İlişkilerinizin ne denli doyurucu olduğu önemli değildir, onlar asla yeterince doyum verici değildirler. Büyük servet de işe yaramaz. Hayatınızı çocuklarınıza ya da ilginç bir işe adamanız da işe yaramayacaktır. İçinizde hâlâ o boşluğun sancısı olacak. O boşluk, o sancı ayrılıktandır ve bu ayrılık Benliğin daha büyük BENLİK'ten, Kaynak'tan ayrılığıdır. Bu ayrılık *sizin kendini bu realite boyutunda ifade eden Kaynak OLDUĞUNUZU* anlamamanızdan kaynaklanmaktadır. Siz gücünüzle teması yitirmişsiniz. O ayrılık boşluğu içinde yoğun acı, ıstırap ve özlem vardır, çünkü bütün insanlık daha, daima daha fazlasının var olduğunu anlar. Daha fazlasının var olduğu hakkındaki bu anlayışa sezgi denir. Derinlerde yatan biliş size yalan söylemez. O aslında sizin güvenebileceğiniz tek şeydir, çünkü siz dış duyularınıza kesinlikle güvenemezsiniz.

S: O bilmek midir, yoksa umut etmek mi?

P'taah: Ruhsal arayış denilen şeyin saçma olduğunu söyleyen, sizi onun yalnızca bir umut, bir koltuk değneği olduğuna inandırmaya çalışan birçok kimse vardır. Siz bunu ne sıklıkla işittiniz?

S: Hayli sıkça.

P'taah: Doğru. Fakat bakın, sevgili dost, "pastanın kanıtı, onu yemektir." Siz bizim ne söylemekte olduğumuz hakkında anlayış kazandıkça -ve bunu söyleyen yalnızca biz değiliz, bu zamanda bu öğretiyi veren daha pek çokları var- siz değişimi ve bilmeyi arzuladıkça, siz ayrılıkta olmamayı arzuladıkça, biz de size reçeteyi veririz. Bizim verdiklerimizi uy-

gulamaya başladıkça, öylece hayatınızdaki büyük değişimleri fark etmeniz mümkün olur. *(P'taah, dinleyiciler arasında, anlayışında gerçekleşen büyük bir değişimden ötürü hayatında büyük değişimler yaşamakta olan bir beye hitap eder:)* Öyle değil mi, aziz dost?

S: Kuşkusuz.

P'taah: Ve böylece siz değişimi yaşadıkça ve bu değişimin daha çok sevinç, kahkaha ve özgürlük yarattığını fark ettikçe, ve siz yavaş yavaş BENLİĞİ sevdikçe, kendi dışınızdaki her şeyin bir yansıma olduğu anlayışına vardıkça -siz gerçekten de çoğul-evrenlerin bir mikrokozmosu olduğunuz hakkında anlayışa vardıkça- öylece bileceksiniz ki sizin parçası olmadığınız hiçbir şey yoktur, bileceksiniz ki gerçekten Tüm-Varolan'ın nefesisiniz, siz çok-boyutlu, güçlü bir kadınsınız. Siz ve insanlığın tüm kadınları, gerçekten, adına içteki Tanrıça'yı bilmek, kendi gücünüzü, hükümranlığınızı idrak etmek denen yüce bir serüvene adım atmaktasınız. İşte gerçekten, sevgili dost, kanıt, ispat buna denir.

S: Ne söylediğinizi işitiyorum, fakat tamamen kavradığımdan emin değilim.

P'taah: Bu pekâlâdır, sevgili kadın. İçine adım atmakta olduğunuz ve ilerledikçe kendi içinizde *bileceğiniz* birçok yeni kavram var. İnsanlık için bir anlamı olabilecek tek kanıt, insanlığın kendi kendisine kanıtladığıdır. Bakın, biz normalötesi (paranormal) mucizeler yaratabilirdik ve o zaman siz, "Bize gösterin, daha çoğunu gösterin -bize gücünüzü gösterin," diyecektiniz. Ama, *ben size gücümü göstermek için gelmiş değilim. Ben size sizin gücünüzü göstermek için geldim. Size SİZİN kim olduğunuzu göstermek için geldim. Ben insanlığa saygı ve sevgimden dolayı geldim ve sizi gerçekten seviyoruz. Size sizin Tanrı-ışığınızı nasıl bileceğinizi göstermeye geldik. Ve gerçekten siz galaksileri aydınlatacaksınız.*

S: Bir sorum daha var: Birkaç aydan beri gırtla-

ğımda bir sorun var. Bu tahrişin sebebi nedir ve siz bana yardım edebilir misiniz?

P'taah: Gırtlak iletişimle ilgilidir. Sizin iletmeyi gerçekten arzuladığınız şeye izin vermeniz gerekir. Biliyor musunuz, iletişim kendi dışınıza açılmak olduğu kadar, aynı zamanda ileti almaya da açık olmak demektir. İçinizdeki sesi dinleyin, sevgili dost ve gırtlağınızda bir kasılma olmasına gerek yok. Gevşeyebilir ve ne kendi ilettiklerinizde -her ne iletmek arzusundaysanız- ne de dışarıdan işittiklerinizde -size gelenler her ne olursa olsun- korkulacak hiçbir şey bulunmadığını anlayabilirsiniz.

S: (E) Bu yörenin Aborjinal halkı şu sırada kamuoyunun hayli ilgisini çekiyor. Öyle görünüyor ki bu da ayırımcılığı bir hayli körüklüyor. Beyaz ırkın bu kıtayı ilk keşfettiği iki yüz yıldan bu yana olanlar sürekli konuşulmakta. Ben beyaz uygarlıktan ayrı yaşamış yüz yaşındaki Aborjinaller ile konuştum. Bu yaşlı safkan kişiler biz beyaz insanlarla bütünleşme yeteneğine sahipler. Onlar hiçbir düşmanlık göstermiyorlar. Onlarda, beyaz topluma maruz kalmış olanlardaki husumet ve nefret yok. Seksen beş yıl önce onlar pekâlâ idiler. O zamandan bu yana yavaş yavaş sorunlarını geliştirdiler. Onların sorunlarının temeli her birimizinki ile aynı: İnsan kendini sevmedikçe bir başkasını sevemez. Benim görüşüme göre bu safkanlarda değil, ırk olarak karışmış Aborjinaller'de en kuvvetli şekilde mevcut.

P'taah: Onunla hiçbir ilgisi yok. Bu bir ortak-yaratımdır ve bunun adı sorumluluk almamaktır. Buna değersiz olma duygusu denir.

S: Yaşlı insanların yeterince öz-saygısına sahip olmaları nedendir öyleyse?

P'taah: Onlar hâlâ kendi kabile miraslarına, geleneklerine gömülü haldedirler. Yakın zaman Aborjinaller'i ise kabi-

le mirasına hiç sahip değiller. Onlar herhangi bir yere ait değiller. Onlar doğdukları andan itibaren değerli olmadıkları, yeterince iyi olmadıkları fikri ile geçersiz kılınmış durumdadırlar. Onların gidecekleri, gizlenecekleri hiçbir yerleri yok. Böylece elbet ki, onlar kim olduklarını biliş demek olan Özsaygısına sahip değiller. Keza, onlar şu anda kendi realitelerinin birlikte-yaratanı olduklarını anlamıyorlar. Onlar sorumluluğu kabul ettikleri zaman, arzuladıkları değişimi yaratabilirler. Çünkü sorumluluk almadıkları, ve bütün kötü durumlarının nedeni olarak Avrupalı göçmenleri yargıladıkları sürece, onlar için durum değişmeyecek. Durum daha, daha ve daha da ağırlaşacak. Sorumluluk alabildikleri, ve gerçekten, bu durumu birlikte-yarattıklarını bildikleri zaman, o zaman biliş haline ulaşıp değişimi yaratabilirler.

S: (E) Amerikan nükleer silah deposunun gayretli ve hızlı bir biçimde sökülmesini umut edebilir miyiz, yoksa bizim uzaylı-kardeşlerimizin Amerikan askeri kuvvetlerini bu yönde zorlamaları gerekecek mi?

P'taah: Daha çok, hükümetler silahlanmanın hiçbir yarar sağlamayacağı anlayışına varacaklar.

S: (K) Korkunun bir tehditten kaçma arzusu oluşu konusundaki görüşünüzü işitmek isterdim. Ben korkuyu böyle anlıyorum. O fazla enerji tüketiyor ve beden bu yüzden yorgun düşüyor.

P'taah: Doğrudur. Diyebilirsiniz ki her ne ki sevgi değildir, o korkudur. Birçok ifade biçimi vardır. Ancak, korku duygusu bedenin çeşitli türlerde adrenalin salgılamasına neden olur. Korkudan kaçışın fiziksel bir boşalımı olmazsa, o zaman hastalık yaratılır, sizin klasik kanser sendromunuzda olduğu gibi, fakat o aynı zamanda başka birçok şekilde de tezahür eder. Her ne şekilde tezahür ederse etsin, o daima korkunun sonucudur.

S: Burada sonuç, gördüğüm kadarıyla, bir kısır-

döngüdür. Benim kaçış tarzım, geleceği düşünmek ve onu güvenliği sağlayacak biçimde plânlamak şeklinde oluyor. Bu da beni içinde bulunduğum an'ı deneyimlemekten alıkoyuyor. O düşünceler faaliyette değilken anın güzelliğini algılayabiliyorum, fakat aynı zamanda bedenimin ve kaçış girişimlerimin fiziksel tezahürlerinin de farkına varıyorum, böylece bu bir kısırdöngü gibi görünüyor.

P'taah: Kesinlikle, sevgili dost. Sizin zamanınızla yüzlerce yıldan beri bunu ilgiyle izlemekteyim.

S: Peki o döngüyü nasıl kırabiliriz?

P'taah: Bu daima, içinde bulunulan anda yapılacak bir seçimdir. İlk olmazsa onun nasıl meydana geldiğini anlıyorsunuz ve bunun çok olumlu bir adım olduğunu söyleyebiliriz. Kaçış arzunuzu yargılamayın, sevgili kadın. Korku kucaklanmalıdır, ondan kaçmak gerekmez, onu uzağa itmek, onu geçersiz kılmak gerekmez. Denilmelidir ki: "Korku duymak tamamen pekâlâdır." Siz onu "pekâlâ" bulduğunuzda, seçiminizi zaten yapmışsınızdır.

S: Fakat korku hâlâ kaçış arzusudur.

P'taah: Korkuyu kucakladığınızda artık kaçma arzunuz kalmaz.

S: (K) Yani, korkuyu kucaklamak onu yenmeye çalışmamak demektir.

P'taah: Bakın, siz bir şeyi yenmeye çalışıyorsanız, bunu yenik düşme korkunuzdan dolayı yapıyorsunuzdur. Öyleyse korkuyu yenmeye çalışacak olursanız, bu, korkuya yenik düşme, onun tarafından felç edilme korkusu yüzündendir. Bu tüm manipülasyonlar için, yani kontrol etme, hükmetme arzusu için de böyledir. Anlıyor musunuz?

S: Evet, çünkü kendimi saatler boyunca korkuyu hissetmeye bırakmışımdır.

P'taah: Bu da pekâlâdır. Ama, siz ne yapmakta olduğunuzu anladığınızda, bir başka sefer farklı bir şey seçebilirsiniz. Sevgili dostlar, bir başka şansa sahip olamayacağınızdan asla korkmayın. *(Kahkahalar.)*

S: (K) Ben sakin ve sessiz köşemdeyken enerjimin hareket halinde olduğunu hissedebiliyorum. Onu nasıl tanımlayabilirim?

P'taah: *(yumuşak bir sesle)* Size küçük bir tavsiyede bulunacağım: Onu tanımlamayın. Bunun nedenini söyleyebilir misiniz?

S: Çünkü ona sadece izin verilmesi gerekir.

P'taah: Doğru. Peki, tanımladığınız ve ona bir etiket koyduğunuz zaman ne olur?

S: Yargı.

P'taah: Sınırlandırma olur. Sevgili dostlar, biz haftalardır aranıza geliyor ve konuşup duruyoruz ve böylece, bir şekilde sizi sınırlandırmış oluyoruz. Bu sözler gerçekten sizin zekânız için sade suya tirit gibidir. Bizim söylediklerimizi derin bir boşluğun kenarında dans eden ışık zerreleri olarak imgeleyebilirsiniz -o bir hiçlik boşluğudur ki içinde her şey mevcuttur. Ben size öyle kavramlar getirmeye kalkışıyorum ki onlar aslında öğretilemezler. Biz sizin gönlünüzdeki bir hissi ateşlemeye çalışıyoruz. Biz sizi birazcık çekip uzatmaya, esnetmeye çalışıyoruz, ta ki sınırsız olduğunuz hakkındaki anlayışa ulaşabilesiniz. Yaşadığınız her deneyimden söz etmeniz gerekli değildir. Hissettiğiniz her duyguyu tanımlamanız gerekmez. Bunu zaten yapamazsınız. Onlar sözlerin ötesindedirler. Sizin bir an çakıp sönen Bir'lik idraklerinizi, Bir'lik anlarınızı anlatabilmeniz mümkün değildir. Sözcükler ayrılıkta-olmayış duygusunu aktaramazlar. Tanrı/Tanrıça'yı, Kaynağı tarif edecek sözcükler yoktur. Hatta, biz size sizin enerjinizden söz ederken bile, bu gerçekten "başarılmış" bir anlatım olmuyor. Öyleyse size kısaca şunu hatırla-

tacağız: sizler gerçekten sınırsızsınız. Duygular duygulardır. Onların nasıl olduklarını yargılamak gerekli değildir. Biliyorum ki eğer bir ölçü çubuğunuz olsaydı, hepiniz her bir düşüncenizi ve duygunuzu ölçmek için koşuşup dururdunuz. *(P'taah, çok eğlenen dinleyicilerine döner.)*

Pekâlâ, bütün bunlar da çok iyi, fakat bu sizi Tanrı/Tanrıça'ya bir nebze dahi yakınlaştırmaz. Ve ne de olsa, sevgili dostlar, bunu gözden kaybetmeyelim. Sizin haftalardır burada oturup, size laf yetiştirmemizi dinlemenizin tek nedeni budur. Tek nedeni bu, çünkü siz, Kaynağınıza daha yakın olmak istiyorsunuz, çünkü siz kendi Tanrı-ışığınız içinde yaşamak istiyorsunuz. Siz kendi gücünüzü ve egemenliğinizi anlamayı tutkuyla istiyorsunuz, ve her şeyin üstünde de, sevgi istiyorsunuz. Ve hiç kimse bunu sizin adınıza yapamaz. Bir kimsenin sizi ne kadar çok sevdiği fark etmez; bu yetmez. Bunu ancak siz yaparsınız. Kendinizi öylesine yalnız hissettiğinizde, hiç kimse bu durumu gerçekten değiştiremez, o güce sahip olan bizzat sizsiniz. Biliyor musunuz, ben aslında harika bir sihirbazım, ama sizden daha güçlü değilim.

Vakit tamam oldu, aziz dostlar. Biz size düşüncenizden daha uzakta değiliz. Ben sizin aslınıza gerçekten aşığım. Sizin de kendi aslınıza aşık olmanızı dilerim. Ve böylece sevgili varlıklar, sevinç içinde olun, Tanrı-ışığınıza izin verin. Sizin dans etmenizi bekliyoruz. *(Takılarak)* Dans etmeyen olursa, o sınıfın en dibine gidecek.

Sizi çok seviyorum. İyi geceler.

Bölüm 9

DOKUZUNCU CELSE

4 Mart 1992

(P'taah her zamanki dinamik tavrıyla dinleyicileri selamlar ve onların arasında yürüyerek her bir çehre ile aşinalık kurar. Sonra başlar.)

P'taah: Sizin evreninizin doğası kutbiyettir. Her şey kutupsaldır. Sizler, her biriniz, tüm insanlık kutbiyetleri yargılıyorsunuz; yani, olumsuz diye yargıladıklarınız var. Ve size hatırlatmak isteriz ki *aydınlanma dediğiniz şey, ışığı yaratmak üzere, her iki kutbiyeti kucaklamaktan, ikisini bir etmekten ibarettir.* Bu bu kadar basittir. Şimdi, bu konuda sormanın zamanıdır diyoruz. Eğer hiçbir sorunuz yoksa, o zaman büyük sevinç duyacağım ve biz birlikte birer fincan çay içeceğiz, ve sizden ayrılacağım.

S: (E) Son birkaç gün içinde iki kez ani tezahür deneyimi yaşadım. Onlardan birini paylaşmak isterim. Kısa bir zaman önce A.B.D.'ye yaptığım bir yolculukta belli bir şarap, bir Zinfandel* beni özel olarak etkiledi. Avustralya'ya döndüğümde bu şaraptan edinmek istedim, ama mağazadaki görevli bu adı hiç işitmediğini söyledi. İki tarafı yüzlerce çeşit şarapla dolu bir koridorda dururken, adam bana onun yerine bir başka cins şarap satmaya çalışıyordu. Adamın omzu

*A.B.D.'de üzümün ilk ezilişinden elde edilen şaraba Zinfandel adı verilir.

üzerinden şaraplara bir göz attığım anda, üzerinde "Zinfandel" yazan etiketi gördüm. Ve ne göreyim, şarap yolculukta tadına bakmış olduğum aynı markayı taşıyordu. Şimdi, huzur ve nispeten uyum içinde olduğumuz zaman bu gibi şeylerin olduğunu biliyorum, fakat onların nasıl olduğunu, o sürecin mekanizmasını kavrayamıyorum.

P'taah: Fakat, pekâlâ biliyorsunuz. Kaza ya da rastlantının mevcut olmadığını biliyorsunuz. *Siz bir şeyi arzuladığınızda, tüm evren o arzunuzu yerine getirmek için kendini yeniden düzenler.*

S: Kuşkusuz, daha büyük Benliğimiz her şeyi bilen 'dir, yine de teknik bakımdan, onun bizi o şarabın konulmuş olduğu yere götürecek kadar ince fiziksel ayrıntıların bilgisine de sahip bulunması gerek.

P'taah: Bunun küçük mü yoksa büyük bir ayrıntı mı olduğu hakkında yargıya varan sadece sizsiniz. Biliyor musunuz, enerji bakımından, evren bakımından bu fark etmez - bunların hepsi aynıdır. Sizin daha büyük Benliğiniz hepsini bilir; *o her şeyi bilir.* Böylece, aslında hayatınızdaki en önemli etken olarak gördüğünüz, ve yaratmak için çok fazla enerji harcadığınız şey, aslında önemsiz saydığınız ve hatta düşünmeden yarattığınız şeyden daha fazla enerji gerektirmez. Orada sizin için küçük bir ders yok mu?

S: (E) Denilir ki: "Önce içinizdeki Tanrı'nın âlemini arayın ve her şey size ilâveten verilecektir." Bhagavad Gita* bunu söyler; İsa, Dağdaki Vaaz'ında aynı şeyi söyler. Öte yandan, şu da var: "İsteyin, alacaksınız," ve: "Her neyi arzularsanız ve ona sahip olacağınıza inanırsanız, ona sahip olursunuz." Şimdi burada bir yerde bir çelişki yok mu? Arzular taşımak pekâlâ mıdır?

*Bhagavad Gita: Bir Hint spiritüel destanı (yaklaşık M.Ö. 500)

P'taah: Fakat elbette, sevgili dost. Hayatınızın her gününde arzu taşımadınız mı? Bunun yanlış olduğunu mu sanıyorsunuz?

S: Hayır, kesinlikle değil.

P'taah: Arada bir çelişki yoktur. *Kendini bil, Tanrı'yı bileceksin.* Şöyle ki, kim olduğunuzu bildiğinizde, hayatınızda bilmediğiniz ve kabul etmediğiniz taraflar kalmadığında, her şeyi yargılamaksızın kabul ve tasdik ettiğinizde -hizaya getirdiğinizde- işte bu aslında daha büyük BENLİĞİ bilmektir. Bu şekilde her şey tezahür ettirilir. Bu arada siz anbean sürekli yaratmakta, yaratmakta ve yaratmaktasınız. Siz mevcudiyetinizi her bir mikro-saniye içinde yaratmaktasınız. Bedeninizi siz bir arada tutuyor, her bir hücreyi yeniden enerjiyle dolduruyorsunuz. Siz realitenizi yaratmaktasınız. Böylece, realitenizi yaratırken bunu nasıl yapacağınızı seçme olanağına sahipsiniz. Bir şeyi arzuladığınızda, arzunuzu ortaya koymak yeter ve aslında o anında gerçekleşir, ama fiziksel düzeyde tezahür etmesi için belli bir zamanın geçmesi gerekebilir. Siz yaratıcılık fikri ile daha kolay hemhal oldukça, aradan geçen zamanın giderek azaldığını fark edeceksiniz. Yani, aslında bir çelişki yoktur.

S: (E) P'taah, diyorsunuz ki bir insan bir karar aldığında, bu karar ister sezgi ister akıldan kaynaklanmış olsun, o kişi eğer buna yeterli arzu ve özlem yüklerse, evren ona yardım edecektir. O zaman sezginin yeri nedir? Ben insanın kararlarını sezgiye dayandırmasının daha iyi olduğunu düşünüyordum.

P'taah: Doğru. Ancak, biri diğerini dışlamaz ya da engellemez. Siz anbean sezginize göre hareket edebilirsiniz. Herkes böyle yapsaydı çok iyi olurdu. Ama yine de, sizin: "Şunu arzu ederdim," dediğiniz zamanlar vardır. İstediğiniz şeyi, sezgilerinize kulak vermeden, irade gücünüzü kullanarak tezahür ettirmeye çalışacağınız yerde, sezginizin onu

daha çabuk gerçekleştirmesi iyi olurdu. Size bir örnek vereceğiz: Diyelim ki siz bir yolculuğa çıkmayı çok arzu ediyorsunuz, ama bu yolculuk size şu anda sahip olmadığınız kadar çok paraya mal olacak. Ancak yine de bunu yapmayı samimiyetle arzularsınız ve dersiniz ki: "Bu benim arzumdur. Bunun gerçekleşmesini istiyorum." Ve sonra: "Şimdi parayı sağlamak için çok çalışmak zorundayım," dersiniz. Sezginiz diyecektir ki: "Çalışma, rahatına bak." Siz diyeceksiniz ki: "Rahatıma bakamam, çünkü sonra para kazanamam." Ve durmadan çalışır, çalışır, çalışırsınız, ve bu arada size çok düşkün olan teyzeniz: "Tatlım, senin yolculuğa çıkmayı arzuladığını işittim. Sana bu parayı vereceğim, iyi vakit geçir," diyecektir. Böylece siz parayı tezahür ettirmiş oldunuz, ve sezginiz size: "Aşırı çalışma. Parayı tezahür ettireceksin," demişti.

S: Eğer sezginiz: "Hayır, gelecek ay tatile çıkmanın zamanı değil," diyor, ama seyahat broşürleri çok elverişli görünüyor ise...

P'taah: Eğer sezginiz "Gitme" diyorsa, o zaman gitmeyin.

S: Fakat sezginiz "Gitme" demiş olsa bile, evren o geziyi başarılı kılmak üzere kendini yeniden düzenleyecek mi?

P'taah: Sevgili dost, ne düşünüyorsunuz? Eğer sezginiz bunun yolculuk için uygun bir zaman olmadığını söylüyor ve siz yine de gidiyorsanız, göreceksiniz ki vakit uygun değilmiş gerçekten, ve evden ayrılmamış olmayı tercih edecektiniz.

S: Fakat bu işe yeterli enerji yüklersem, o zaman...

P'taah: Bakın, siz dinlemiyorsunuz. Söylediğinize "irade gücü" denir. Arzu duymak pek iyi, pek güzeldir, fakat kesinlikle bilinmelidir ki o sizin için mümkün olan en yararlı biçimde gerçekleşecektir. Eğer bir arzu duyuyorsanız, eğer zihninizde bir düşünce çakıp sönmüşse, ve sezginiz size: "Hayır, hayır, şimdi değil," diyorsa, bunu size söyleyenin kim oldu-

ğunu sanıyorsunuz? Ona daha büyük BENLİK denir. O en büyük hayrın ne olduğunu bilen Benliktir. Aslında, yanlış karar diye bir şey yoktur, ama ne var ki siz o kararınızı kolay yoldan gerçekleştirebilir ya da daha uzun bir rota izleyebilirsiniz.

S: Öyleyse bir şey size iyi bir duygu vermiyorsa, bu onun yürümeyeceği anlamına mı gelir?

P'taah: Size her zaman dedik ki: "Hislerinize kulak verin." *Sezgi asla yanlış olmaz*. Bir şeyi arzu ettiğiniz zaman, bir kuşku duyduğunuz anda, o işe ket vurmuş olursunuz. Bir şeyin nasıl ve ne zaman gerçekleşeceği konusunda bir beklenti taşıdığınız anda milyonlarca olasılığa sınır çekmiş olursunuz. Bir başka deyişle, o zaman yaratıcılığınızı boğuyorsunuz.

S: (E) Bir zaman önce demiştiniz ki gelecekte çocukların öğrenim yolu şimdikinden çok daha farklı olacak. Bunun nasıl olacağını ana hatlarıyla anlatabilir misiniz?

P'taah: Tabii. İnsanlar daha ortak ve toplumsal bir yaşam sürecekler. Biz sizin anladığınız anlamda bir komün yaşamından söz etmiyoruz. Daha "yaratıcı varlıklar" olmak üzere eğitim görecek çocuk toplulukları olacak. Keza, anababaların bilinçleri de farklı olacak. Böylece, bu demektir ki ev ortamında, bütün evlerde, daha fazla uyum duygusu olacak. Ana-babalar, çocuklarının -toplumsal bilincin kısıtlamaları olmaksızın, "yapma"lar olmaksızın- günbegün daha yaratıcı olmalarına nasıl izin verebilecekleri konusunda anlayış kazanacaklar. İletişim merkezleri, yani bilgisayarlar -her ne kadar sizin şimdi bildiğiniz şekilde olmayacaksa da- ilk yıllarda, şekillendirici-değişim yıllarında, çocukların öğrenmelerini sağlayacak bilgileri verecekler; bu onların karatahtalı sınıflarda, öğretmenlerden "papağan gibi" öğrenmelerinden farklı bir tarzda olacak. Böylece, bir başka deyişle, öğre-

nimin daha geniş bir tayfi olacak. Çocuklar kim olduklarını ve evrenleriyle olan ilişkilerini yaratıcı bir biçimde öğrenecekler. Bu eğitimi sizin şu anda anlayamayacağınız kadar uygulanabilir kılacak bir teknolojik gelişme olacak, ki böylece öğrenim süreci sizin anladığınız gibi bir okul eğitiminden çok, oyun oynar gibi (oynarken) öğrenme şeklinde olacak. Maddeyi istedikleri gibi yönlendirmeyi, bunun yöntemini anlayan çocuklar olacak, ve bu, yani, ses ve renk ile oyunlar oynamak çok yaratıcı bir etkinlik olacak. Çocuklar bu suretle uyumu ve insanlığın aynılığını, gezegeninizin ve diğer gezegenlerin bitki ve hayvan örtüsünü öğrenecekler. Böylece, gerçekten, öğrenim yatay olmak yerine dikey olacak.

S: P'taah, kendimizi hücreler için zararlı olan mikro-dalgalardan, radyasyondan, elektrikten ve diğer elektromanyetik enerjilerden nasıl koruyacağız?

P'taah: Aziz dost, siz çevrenizdeki tüm bu enerjilerin kötü olduklarına inandığınız sürece onlar öyle olacaklar. Elbette, mevcut varoluş biçiminizde bedeninizi onlarla aşırı yüklememeniz daha uyumlu bir seçim olur. Ancak biz bu konuda pek fazla konuşmak istemiyoruz, çünkü insanlar telaşla ortalığa dökülerek tamamen paranoid bir hale gelebilirler, ve bu gerekli değildir. Gerekli olan sadece sizin mikrodalgalar, elektrik dalgaları, radyo dalgaları, televizyon dalgaları ve şimdiki halde bilmediğiniz daha başka sayısız dalga ile dahi uyum içinde olabileceğinizi bilmenizdir. Evreniniz dalgalardan oluşmuştur, dolayısıyla size diyeceğiz ki, enerjinizi "kullanmanın", enerjinizi "saklamanın", "korumanın", enerjinizi kamçılamanın bütün o harikulade yöntem-bilimini (metodolojisini) uygulayabilirsiniz, ve bu çok iyidir. Gerçekten bu çok yararlıdır, fakat biliyor musunuz, bütün bunlar nihai amaç değildir. Nihai olan, hayatınızdaki acıyı dönüşüme uğratmaktır. *Nihai olan, KENDİNİZİ kabul ve tasdik etmeniz ve sevmenizdir.* Ve sevgili dostlar, eğer bunları işitmekten

usanç getirmişseniz, size şunu hatırlatayım ki aydınlanma koşuşturmalarınızı telaş içinde sürdürebilirsiniz. Kitaptaki, hatta, binlerce kitaptaki her bir numarayı deneyebilirsiniz, ve bu harika bir serüven ve eğlence olabilir, fakat en dipte yatan esas, hayatınızda yarattığınız *her şeyin* sorumluluğunu üstlenmek, yargıyı hizaya getirmek, ve duyguyu hissetmek, kendinizle gerçekten harikulade bir aşk ilişkisi yaşamaktır.

S: Ve sevginin varlığını daha derinden duymak, onun mevcudiyetini derinleştirmek...

P'taah: Sevgili dost, o otomatiktir. Siz zaten sevgisiniz. Siz ışıksınız. Siz Tanrı/Tanrıça'sınız. Başka hiçbir şey yoktur.

S: Evet, biliyorum.

P'taah: Eh, hepinizin bunu gerçekten bilebilmenizi arzu ederdik. Öyle anlıyoruz ki hepinizin bu konuda çakıp sönen harikulade anlık izlenimleriniz var, değil mi? Ve bu harikuladedir. Ve sizin o olduğunuz hakkındaki açık-kalpli biliş hallerinin gitgide daha uzun süreleri kapsadığını fark edeceksiniz. Ve bu farkına varışlardan sonra, o duygu geçip gitmiş göründüğü zamanlarda içine düştüğünüz kara delikler gitgide azalacak.

S: Mevcut yaşamımızda evliliğimiz, yasalarımız ve sistemlerimiz var. Değişim geldiğinde o yasalara ne olacak? Bu konuyu ana hatlarıyla açıklayabilir misiniz?

P'taah: Pekâlâ. Evlilik gerçekten "kâğıt üzerinde bir imza" olarak adlandırılır ve bu sizin devletinize ve dininize aittir. *Gerçek evliliğin bir kâğıt parçası ile hiçbir ilgisi yoktur.* Onun sadece bir başka kişiyle o anda ne durumda olduğunuz ile ilgisi vardır. Eğer o anlar yıllarca devam ederse, bu gerçekten harikuladedir. Eğer devam etmezse, bu da harikuladedir. İnsan uyum içinde ve hizadayken, evliliğin parça-

lanması, bu insanın sevgisizlik ya da şiddetli kavgalar yüzünden ayrılıyor olması demek değildir. İlişki BENLİĞE olan sevgiye dayandığından, *gerçek BENLİK sevgisinin olduğu yerde kıskançlık, sahiplenme, mal mülk veya çocuklara sahip çıkma yüzünden kavgalar olmayacaktır.* Öyle ki insanlık evrendeki her bir çocuğun herkese ait olduğunu anlayacak, çünkü sahiplenme duygusu sahiplenmeksizin sevmeye dönüşecektir. Ve bu da hiçbir çocuğun ihmale uğramaması, ve her kişinin her bir çocuğu gözetmesi demektir, ve her çocuk bedence daha ufak da olsa aslında yalnızca bir başka kişi, bir başka ruhtur. Ve insanlık geriye, insanların bu zamanda, bu kültür içinde sahip oldukları barbarca duruma bakacak, hepiniz için çok üzüntü duyacak. Biliyor musunuz, *siz kendiniz ile, gerçek Benliğiniz ile hakiki bir aşk ilişkisi yaşadığınız zaman, tüm dünya ile bir aşk ilişkisi yaşıyor olacaksınız.* Ve siz daha önce birlikte yaşamış olduğunuz bir kimse ile artık birlikte yaşamıyorsanız, bu belki de hayatın farklı yollarını keşfetme arzunuzdan dolayıdır, ama ayrılış uyum içinde olacaktır, uyumsuzluk içinde değil.

S: Ben çocukların ana/babalarının kim olduklarını tanımalarına daha fazla önem veriyordum, ve ana/babaların ve çocukların yeni sistemi tanımalarına.

P'taah: Siz çocuğun kaybolacağından ve ana veya babasını tanımayacağından mı endişelisiniz?

S: Hayır. Yeni sistem çok fazla değişiklik getirecek de...

P'taah: Sevgili dost, şimdi daha farklı değil ki. Evlenen, çocuk sahibi olan, sonra büyük bir geçimsizlik içinde evlilikleri yıkılan insanlarınızın yüzdesini biliyor musunuz? Çocuklar babalarını görmüyorlar, birçoğu annesini görmüyor, çoğu zaman onlar ana/babalarıyla birlikte yaşamıyorlar, ya akraba yanında yaşıyor ya da bir çocuk ruhuna hiç önem vermeyen kurumlarda kalıyorlar. Bu sistemin daha iyi olduğu-

nu mu düşünüyorsunuz? Çocukların sırf birer harika varlık oldukları için mutlak şekilde sevildikleri bir toplumda yaşamanın korkunç bir değişim olacağını mı düşünüyorsunuz? Analar ve babalar arasında uyuşmazlık ve kavganın asla olmadığı bir toplumda? Sorunuzu gerçekten anlamış değiliz, sevgili dost.

S: Şimdiki sistemimize ilişkin sorunları anlıyorum, fakat yeni sistemle her şey çok fazla değişecek.

P'taah: Çocuklar yine de ana/babaya sahip olacaklar, sevgili dost.

S: Yine şimdikine benzer şekilde, çocuklarımız olacak mı?

P'taah: Çocuklar değişmeyecek; onlar hâlâ küçük varlıklar olacaklar, tamamen gelişmiş, egemen ruhlar, aynen şimdi oldukları gibi.

S: (K) Biraz basit ve her şeyi küçük kutulara yerleştirme isteği gibi görünse de, "yukarı," dördüncü boyuta yükselme konusundaki tüm bu odaklanma ile, öyle görünüyor ki HERKES "yukarı" çıkacak, ve ben örneğin, sizi bedeninizle görmek isterdim.

P'taah: Size bizi çok eğlendirmiş bir şeyi anlatacağız: Sevgili dostlarım üçüncü yoğunluk realitenizden dördüncü yoğunluğa geçişte ne olacağı konusunda tartışıyorlardı. Dostlarımızdan biri sordu: "Sizce herkes, P'taah da dahil olmak üzere, bir basamak yükselecek mi?" Medyumumuz dedi ki: "Bu çok şaşırtıcı ve sinirlendirici bir şey olurdu. Siz oraya ulaşacağınızı düşünüyorsunuz ve sonra, 'Vay canına, onlar da bir basamak daha yukarı çıkmışlar ve biz hâlâ bir basamak gerideyiz." *(Dinleyenlerden kahkahalar.)* Bakın sevgili dost, değişim gerçekleştiği zaman siz boyutlar arasında dolaşabileceksiniz, öyleyse şimdilik dert etmeyin.

S: (E) İnsanlar sanki bu değişim, bu geçiş hemen

köşe başındaymış gibi konuşuyorlar. Bu geçişi şimdiden gerçekleştirmiş olanlar var mı?

P'taah: Gerçekten var.

S: Ve öyleyken, onlar hâlâ sokakta karşılaşabileceğim kimseler gibi bu üç boyutlu form içinde görünüyorlar mı?

P'taah: Bazıları var.

S: Ben büyük bir yargç değilim -ileriyi önceden ne kadar görebilirim ki- fakat dünya bizim bu fiziksel hali hemen aşmamızı sağlayacak kadar çabuk genişleyecek gibi görünmüyor bana. Dördüncü boyutun anlamı bu mudur?

P'taah: Değildir.

S: Belki terimleri anlamıyorum.

P'taah: Zararı yok, başka hiç kimse de anlamıyor zaten. Gelecekteki değişiklikleri anlama söz konusu olduğunda, daha öte realite boyutları demek fizikselliğin yokluğu demek değildir. Bu gerçekte sizin fiziksel titreşiminizin yükselmesi anlamına gelir.

S: Üçüncü boyutla sınırlı olmadığımız anlamına mı gelir?

P'taah: Doğru. Siz maddeyi nasıl yönlendirip şekillendirebileceğinizi anlayacaksınız. Galaksiler-arası yolculukta daha büyük bir teknolojik anlayış kazanacaksınız. Siz fiziksel bedene bağımlı, onunla sınırlı olmayacaksınız. Yani, bedeninizle büyük taşıtlar içinde olduğu kadar, bedensiz olarak da yolculuk edebileceksiniz. *(P'taah, ev sahibine bakar ve onun büyük hayalini bildiğinden, gözlerinde bir pırıltıyla ilave eder:)* Kimileri şimdiden kendi taşıtlarının plânını yapıyorlar. Böylece, dört tekerlekli taşıtların yerini küçük ışın-gemileri alacaktır.

Yani, sevgili dost, siz her şeyi geride bırakarak, üfürü-

len bir duman gibi dördüncü boyuta geçiverecek değilsiniz. Ne var ki sizin realiteyi algılayışınız değişecek, *çünkü titreşim frekansınız değişecek.* Farklı bir zaman ve uzay anlayışına sahip olacaksınız.

S: Bu, toplumda büyük bölünmelere neden olacak gibi görünüyor.

P'taah: Bu gerçekten bir hayli bölünme yaratacak, çünkü değişim (geçiş) denilen şeyi gerçekleştirmeniz, üçüncü yoğunluğun artık mevcut olmayacağı anlamına gelmez. *Bu sadece onun sizin için mevcut olmayacağı anlamına gelir, bununla birlikte, siz onu algılayabileceksiniz.* Biliyor musunuz, bunun hakkında konuşmak, bir bakıma, dölyatağındaki bir cenine doğumdan sonraki hayatın nasıl olacağını tarif etmeye benziyor. Dolayısıyla bir bakıma ben de burada durup, bir tür boş gevezelikten gayrı bir anlam taşımaz görünen konuşmalar yapıyor olabilirim, çünkü siz onu deneyimlemiş değilsiniz. Bilgelik ancak deneyimle biriktirilebilir.

Şimdi, sevgili dostlar, bir ara vereceğiz. Sizden geçiş esnasında iki dakika kadar sessiz kalmanızı istiyoruz.

(Verilen aradan sonra:)

S: (K) P'taah, siz bizim acil bir yardıma ihtiyaç duyduğumuzu hissederek, kendi isteğinizle, kendi kararınızla mı geldiniz?

P'taah: Biliyor musunuz, bir bakıma denilebilir ki insanlığın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Ayrıca, bizim söylediğimiz her söz daha önce birçok kez söylenmiştir. Elbette, iletişimimizde bir sınırlama vardır, sizlerle, zorunlu olarak, kendi bilinç sınırlarınız içinde konuşuyoruz. Bununla birlikte, sizinle oluşumuzun iki nedeni vardır: Birincisi, sizlerle olmak gönlümün sevincidir. Aynı zamanda bu benim aldığım kişisel bir karar değildir. Bunun, yani sizlere yardıma gelmemin bir "Yönetim Kurulu" kararı olduğunu söyleyebiliriz. Şimdi, verilen yardımın kullanılması, elbette insanlığın kal-

ben yapacağı kendi seçimine kalmış bir şeydir. Herhangi bir zorlama hiçbir suretle söz konusu değildir. Biz zorlamayız. Böyle yapmak sizin hükümranlığınızı yadsımak olur. Eğer sizin hükümranlığınızı yadsırsak, kendi hükümranlığımızı da yadsımış oluruz. Anlıyor musunuz? Diyebilirsiniz ki, bir bakıma, bu iletişim benim kalbimin şakımasına neden olan bir sevinç, bir keyiftir. Sizler bana bir armağansınız. Gerçekten, sizi tanımakla kendi kimliğimin zenginliklerini de tanıyorum. Bu sizin sorunuzu yanıtlamış oluyor mu, aziz dost?

S: Oluyor, ve size bir iltifatta bulunmak zorundayım. Siz, gözlerime birkaç saniye baktığınızda, içimde hiçbir soruya yer bırakmayan, ve aynı zamanda bir sıcaklık, fiziksel bir sıcaklık hissettiğim tek varlıksınız.

P'taah: Sevgili dost, sizin bunu herkese hissedeceğiniz zaman yaklaşıyor. Özellikle de aynada kendi gözlerinize baktığınız zaman bunu hissedeceksiniz, çünkü aynada yansıyan alabildiğine bir güzellik olacak. Bakın, dostlarım, sizin gerçek kimliğiniz mutlak güzelliktir. Kimliğiniz Tanrısallıktır. Aslınız kıyas kabul etmez harikuladeliktir. Sadece, henüz bunun farkında değilsiniz, fakat olacaksınız.

S: (K) Geçenlerde, Fatima olayının holografik bir imge (bir ileti) olduğunu ve Kilisenin bu mesajı insanlıktan sakladığını okudum. Bu mesajın ne olduğunu bize söyleyebilir misiniz?

P'taah: Mesajı zaten işitmiş bulunuyorsunuz, sevgili dost, hem de birçok kez. Bakın, hiçbir şey gizli saklı kalacak değildir. Bu tüm sırların açıklanacağı zamandır. Hükümetlerinizin ne yapmaya kalkıştıklarının ve dini liderlerinizin sizden neyi saklamaya çalıştıklarının bir önemi yok, bunlar gizli kalmayacak. Bu zaman-çerçevesinde olacak olan değişimleri siz zaten biliyorsunuz. Bunları sizlerle uzun boylu tartıştık. Sadece biz değil, birçok başka varlık da. Gerçekte bu bilgi bin yılı aşkın bir süredir size tekrar tekrar verildi. Ne var

ki çeşitli tebdili kıyafetler içinde yıldız halkları tarafından verilen bu bilginin sizin için, yani hiyerarşilere mensup bulunmayan "zavallı, sıradan insanlık" için pek sağlıklı olmadığı düşünülerek, bu bilginin size ulaşması engellenmeye çalışıldı. Onlarda sizin bilmediğiniz bir şey yok.

S: Bir soru da şu: Yerküre'yi kuşatan mor-ötesi ışınların maksadı ne?

P'taah: Mor (menekşe rengi) ışından mı söz ediyorsunuz?

S: Mor-ötesi ışın.

P'taah: Mor-ötesi farklıdır. Keza, gelecek değişimlerin habercisi olan foton kuşağı ve başka harikulade fenomenler de var. Fakat bakın, Yerküre değişiklikleri ve bilincin değişimleri -ki biri olmadan diğeri de olmaz- biz göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir zaman içinde oluverecek bir şey değil, o süreç zaten başlamış durumda ve devam etmekte. Bunun son aşaması birkaç yıl önce başlamış bulunuyor. Ve böylece, şimdi olmakta olanları Dünya'nın ve insanlığın yıldan yıla, adım adım bir "hızlanışa" geçişi olarak tanımlayabilirsiniz. Anlıyor musunuz? Bir bakıma bu size çok yavaş oluyormuş gibi görünüyor, fakat bir başka bakımdan, sizin tüm bu değişimlere ayak uydurabilmeniz çok zor, sahip olduğunuz tele-komünikasyon sistemlerine rağmen. Zaman'ın gerçekte ne olduğu hakkında zihin karışıklığı gitgide daha çok artacak. Ve böylece, yüzyılın dönüm noktasına yaklaştıkça ve onu izleyen yıllarda da, siz kendinizi sanki hareketsiz duruyormuş ve yine de çok hızlı koşuyormuş gibi hissedeceksiniz. Hiçbir şey olmuyor, ve her şey o kadar süratle oluyor ki siz aslında onu gerçekten kavrayamıyorsunuz. Böylece bu büyük çarpılma (distorsyon) vuku bulacak, ve bu bilincinizin diğer birçok alanında da görülecek; büyük sevinç ve coşku duygusu, keza çöküntü (depresyon) duygusu; kendi hayatınızdaki değişimlerin, keza, kurumlarınızda olanların, sosyo-

ekonomik durumun kontrolden çıktığı duygusu yaşanacak. İşte bu nedenle diyoruz ki bu durum pek çok insan için sıkıntı ve ıstırap verici olacaktır, eğer onlar olanların "ne", "neden" ve "nasıl"ını anlamış değilseler. Olacak olanların kaos yaratması gerekmiyor, ve siz kim olduğunuzun bilincindeyseniz, ve her biriniz bilincinizin genişlikleri içine doğru ilerliyorsanız, o zaman siz gerçek kimliğinize demir atmışsınız demektir. O zaman rüzgârın önündeki bir yaprak gibi savrulmayacaksınız, kendi realitenizi bizzat yaratmakta olduğunuzun bilincinde olacaksınız. Sevgili dostlar, gezegeniniz üzerinde birçok olay cereyan edecek ki, o olaylar olup bitinceye kadar farkına bile varmayacaksınız. Onlar düpedüz sizin bilinç alanınız dışında bulunacak. Gerçekten, birçok olay cereyan ederken siz o sırada ve daha sonrasında onların farkına varmayacaksınız. Dolayısıyla bu sizin için çok merak verici olacak, ve gerçekte, bu şimdiden olmakta. Biliyoruz ki birçoğunuz başkalarına korkunç bir felaket olarak görünen şeylerin size pek de o kadar önemli görünmediğini fark edip şaşırıyorsunuz. *Sizin anlayışınıza sahip olmayan insanlara karşı şefkatinizi asla kaybetmemelisiniz.* Bu tamamen geçerlidir. İnsanların ileri adım *atmamayı* seçmeleri tamamen geçerlidir. Aziz dostlar, *sizin* için de ileri adım atmamayı seçmek tamamen geçerlidir. Yargı yok. Fırsatlarınız size anbean sunulur. Onlarla ne yaptığınız size kalmış bir seçimdir. Seçiminiz her ne olursa olsun, onda yanlış yoktur.

S: (K) Ben bu ileri adımı atmayı seçiyorum ve çocuklarımın bazılarının bunu seçmeyecekleri olasılığı yüzünden içim sızlıyor, gerçi şimdi bunun onları yargılamak olduğunu biliyorum, ama onların seçmeme olasılığı...

P'taah: Hepinizde, bir şekilde, sevdiklerinizin geride kalacakları hakkında belli bir korku var. Fakat size şunu söyleyeceğiz, sevdikleriniz asla geride bırakılmayacaklar. Sevgi-

li dost, çocuklarınızdan bazılarına belli bazı bilgiler geliyor, bunları öğrenmek bilişi getirecek, çünkü biliş onların içinde şimdiden mevcut. Biliyor musunuz, insanlar çok inatçı varlıklar. Bilinen ile yetinmek daha kolaydır; hatta, o bilinen, alışılmış olan ve alışkanlık haline gelmiş olan şey acı, azap ve uyumsuzluk yaratmakta olsa bile. Bunların hepsini çok iyi bilirsiniz, ama yine de, bazen uzun bir geçmişin alışkanlıkları içine düşersiniz, ve bu da pekâlâdır. Sırf bunu bir kez yaptınız diye, bu onu her zaman yapacağınız anlamına gelmez. Bunu çoğu zaman yaptığınız ve bu yolun dışına düştüğünüz zaman da zararı yok. Bu sadece bir başka fırsat demektir. Fırsatlar devam eder, hep edecektir. Dolayısıyla eski kalıplarınız içine düştüğünüz zaman kendinizi yargılamanız gerekmez. Bu pekâlâdır. Siz bu şekilde öğrenirsiniz. *Eski bir kalıp içine düşmeye başladığınızı fark ettiğiniz zaman kendinizi yargılamazsanız, o kalıbı şimdiden değiştirmiş olursunuz.*

S: (E) Daha önce siz sezgilerimizin daima doğru olduğunu söylediniz. Peki, ben sezgilerimle hareket ettiğimi düşünüyorum, fakat zaman zaman bu işe yaramıyor. Yanlış olan nedir?

P'taah: O sezgi değildir. Şimdi, bu basmakalıp bir beyan gibi görünüyor, ama gerçekte değildir. Çoğu zaman sezginiz size bir şey yapmanızı söyler ve sonra onu yerine getirirken siz iradenizi kullanırsınız. Bir şey için bir sezgi alırsınız ve "o yönde yola çıkarsınız" ve o "girişim süreci içinde" onu değiştirirsiniz. Sezgiler aldığınız sırada aklın işe el koymasına izin vermek çok kolaydır.

S: Yani, aklın beni o işten vazgeçirmesine izin verdiğimi mi söylüyorsunuz?

P'taah: Bazen aklın sizi ondan vazgeçirmesine izin verirsiniz. Bazen de aklın ilk dürtüye, ilk hamleye el koymasına izin verirsiniz. Çoğu zaman akıl, yani mantıksal zihin o

hareketi bir başka mecraya yöneltecektir; ya da akışa izin vereceğiniz yerde, onu bir başka yöne veya dar bir kanala itmek üzere aklı kullanırsınız. Anlıyor musunuz? İş hayatınızla ilgili o zamanları düşünün, zira işinizde bir hayli sezgiliydiniz. Şimdi, size şunu önereyim: Gelecek günlerde bir şeyler yapmak için bir anlık "parıltı" algıladığınız zaman geriye bakın ve aklın işi devraldığı ve tüm olayı, deyim yerindeyse, sıkıştırıp kilitlediği noktayı saptayıp saptayamadığınıza bakın. Hayret edeceksiniz. Bunun nasıl olduğunu bir kâğıda yazın, ve bu size nasıl iş gördüğünüz ve onu kendi yararınıza nasıl değiştirebileceğiniz konusunda büyük içgörü kazandıracak.

S: Sanırım biliyorum, çünkü sezgisel kararımla meydana getirdiğim ve etkin bir şekilde gerçekleşmekte olan ve bolluk getiren bir durum, aklın müdahalesi sonucu yoksunlukla son buluyor.

P'taah: Doğru, ve size şunu da söyleyelim ki, sevgili dost, *yoksunluk da bir alışkanlık haline gelebilir.*

S: Onun iyi tarafları da vardır gerçi.

P'taah: Bu her şey için geçerlidir. Sizin yoksulluk dediğiniz şey, özellikle de hiçbirinizin onu gerçekten istemediğiniz ve birçoğunuzun maddi zenginliğe sahip olmanın spiritüel olmadığı yolundaki fikirle oynayıp durmanızdan dolayı, insanlık için büyük bir derstir. Bu konunun, sizlerle daha önce görüştüğümüz birçok çeşitlemesi vardır. Size tekrar söyleyeceğiz, yoksulluk her türlü bolluktan yoksun olmak bir alışkanlık haline gelir ve siz kendinizi günbegün ona ikna edersiniz. Yoksul olduğunuzu günbegün yeniden onaylarsınız, böylece elbet ki bu durum bir süreklilik haline gelir. Biz "büyük serveti hak etme" fikrine bile girmeyeceğiz, çünkü çoğunuz onu hak ettiğinize inanmıyorsunuz.

S: (K) P'taah, durgunluk ve ataletten kurtulmak için ne yapabilirim? Daha anlamlı bir yaşam sürmek

istiyorum, fakat bir yerlerde tıkanıklıktan kurtulamadığımı fark ediyorum.

P'taah: Evet, buna "yapamama" ve "layık olmama" denir. Şimdi, sizin yapmak istediğiniz her ne ise onu sizin için mümkün kılacağımı söyleseydim, benden neyi isterdiniz?

S: Bu tıkanıklığı kaldırmanızı. Daha çok öz-güven kazanmayı.

P'taah: Hayır, sevgili dost. Eğer size: "Bu hayatta her neyi istiyorsanız ona sahip olabilirsiniz. Her istediğiniz yere gidebilirsiniz. Bunu sizin için mümkün kılacağım. Hiçbir şey yapmak zorunda değilsiniz. Ben olanak sağlayacağım," dersem. Eğer o güvene sahip olsaydınız, ne yapmak isterdiniz. Biz kuşkusuz, size onu verirdik.

(Kadın durur ve P'taah'ın sorusu üzerinde düşünür.)

P'taah: Günlük yaşamınızda sizin için nasıl bir değişiklik yaratabilirim? Her ne istiyorsanız sahip olabilirsiniz. Ne istersiniz?

S: Daha fazla cesaret. Bunu pek tarif edemiyorum.

P'taah: Pekâlâ. Fakat eğer daha çok cesaretiniz olsaydı, o zaman onunla ne yapmak isterdiniz? Nereye gitmek isterdiniz? Şimdi sahip olmadığınız neyi hayatınıza getirmek isterdiniz? Söyleyin bana.

(P'taah'ın bu hanım üzerinde böyle ısrarla duruşundan tüm dinleyiciler etkilenmiş, sanki herkesin dili tutulmuştur.)

S: Daha çok bilgi.

P'taah: Peki, daha başka ne sizin kalbinizin şakımasına neden olurdu?

S: Bilgimi insanlık için kullanmak.

P'taah: *Kendiniz* için ne isterdiniz? Tüm yaşamınızı değiştirmek, gönlünüzün arzusu olan şeyi size vermek için ne yapabilirdim?

S: Belki kendimi kabul etmek.

P'taah: Peki. "Dıştaki" şeylere gelelim. Bir yerlere gitmek ister misiniz? Yaşam tarzınızı değiştirmek ister misiniz? Bir sevgili ister misiniz? Daha çok dostlar? İstediğiniz nedir? Her ne ise size onu vereceğim. Hepsini.

S: Peki. Daha mütevazı olacağım. Belki biraz daha çok para. Ve onu paylaşmak için doğru insan.

P'taah: Harika bir aşık, öyle mi?

S: Evet, onunla uyum içinde yaşayabileceğim biri. Beni anlayan biri.

P'taah: Ve bol bol sevinç ve kahkaha?

S: Evet.

P'taah: *(yumuşak bir sesle)* Eğer arzunuz buysa, hepsine sahip olabilirsiniz. *Bu bilişinizle siz onu yaratacaksınız ve siz bir şey yapmak zorunda değilsiniz.*

S: Teşekkürler. Bu benim kalbimin şakımasına yol açıyor -hiçbir şey yapmak zorunda olmamak. Sabırsızlıkla bekliyorum. Teşekkürler.

P'taah: Bana dilekleri yerine getiren iyilik-perisi derler. *(Dinleyenler arasında gülüşmeler.)* Bu doğrudur. Fakat siz, sevgili kadın, siz bir tanrıçasınız. Hangisi daha güçlüdür? Daha güçlü olan sizsiniz. Öyleyse sevinçle ilerleyin. Onların hepsi sizindir, gerçekten.

S: (E) Siz yoksulluğun bir alışkanlık haline gelmesinden söz ettiniz. Onun tadını çıkarmakta yanlış olan bir taraf var mıdır?

P'taah: Sevgili dost, sizin keyif aldığınız her ne ise, o harikadır. Yani, eğer insanlar hayatlarından zevk alıyorlarsa, ister paralı ister parasız, bu harikuladedir. Bu aynı zamanda nadiren rastlanılan bir şeydir.

S: Bir zaman önce olsaydı, ben parasızlıkla başedemezdim.

P'taah: Parasızlık sizin için büyük bir ders olmuştur. Bu size sorumsuz olma hali de sağlamıştır. Bu her nasıl olmuş ise pekâlâdır, aziz dost, siz ondan keyif aldığınız sürece. Ve fikrinizi değiştirdiğiniz ve artık ondan keyif almadığınız zaman, onu değiştirebilirsiniz.

S: Aslında o, içinde bulunmak için oldukça iyi bir konumdur, çünkü insanlar sizi "sıkıştıramazlar". İnsanlar sizden herhangi bir şey alamazlar, çünkü hiçbir şeyiniz yoktur, ve benim için şu anda bu durumda olmak çok keyif verici.

P'taah: Sevgili dost, soyulup soğana çevrilme ya da "sıkıştırılma" korkusu pek uyumlu bir hal değil. Şu anda para için sıkıştırılamazsınız, fakat başka bakımlardan sıkıştırılabilirsiniz, öyle değil mi?

S: Nasıl?

P'taah: Siz bana söyleyin. Bu sizin hayatınız. Size hatırlatalım ki geçenlerde kendinizi aynen böyle hissetmiştiniz, ve bunun parayla hiçbir ilgisi yoktu.

S: Evet, anlıyorum.

P'taah: Para, bilinç için, ancak bir etikettir. O, enerji için bir etikettir yalnızca. O bir şeyin adıdır. O, hayatınızda onu nasıl *hissediyorsanız* öyledir. Eğer "soyulmaktan" korkuyorsanız, soyulacaksınız, ve eğer bu para değilse, elbette bir başka şey olacaktır. Bu hırsızlar ve bisiklet hakkındaki soruyla aynıdır. Eğer bir konuda korku duyuyorsanız, o, hiç kuşku yok ki, vuku bulacaktır. Eğer onun güvenlikte olduğunu, hiç kimsenin sizden hiçbir şey alamayacağını kesinlikle biliyorsanız, böyle bir şey olmayacaktır. Anlıyor musunuz? Aynı prensip, farklı etiket. İşte böyle.

S: Bu bazı şeyleri fazla ulaşılabilir hale getirmemiz gerektiği anlamına gelmez, öyle değil mi?

P'taah: Aziz dost, bu konuda gülünç olmayalım. Siz

uyum içinde olmanızı sağlayacak olan her ne ise onu yapın, ve eğer bir kimseye bir şeyler sunmak isterseniz, hatta, yüreğinizi bile, o zaman soyulmuş olmayacaksınız, eğer bundan korku duymuyorsanız. Eğer korku içindeyseniz, kalbiniz soyulmuş olacak, sevgili dost. Bu daima bir seçim işidir.

Sevgili varlıklar, vakit tamamdır. Yakında görüşmek dileğiyle, iyi geceler.

Bölüm 10

ONUNCU CELSE

11 Mart 1992

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar. İşte bu akşam bu kadar az sayıda kişi ile hiç kaçış olmayacak. *(O akşam on sekiz kişi toplanmıştır. P'taah, odada dolaşarak insanları birer birer selamlar.)* Ve böylece siz sorularınızı sorabilirsiniz, ve biz, her zaman olduğu gibi, zaten bildiğiniz yanıtları size geri yansıtmaktan memnun olacağız. Eğer hiç soru olmazsa, burada otururum ve siz kendi aranızda bilgece konuşabilirsiniz.

S: (E) P'taah, bir ruh ilk kez enkarne olduğunda, o gelişmiş bir uygarlığa hemen katılabilir mi, yoksa ilkel bir varlık olarak başlamak zorunda mıdır?

P'taah: İlk kez dediğiniz nedir, sevgili dost?

S: İşte, onun bir yerden başlaması gerek.

P'taah: Doğru, fakat aslında yeni ruh diye bir şey yoktur. Bir enerji madde âlemine deneyim yapmak için gelir, kendi Tanrısallığı hakkında tam bir biliş ile. Tek bir deneyim arzulayan enerjiler vardır. Ama, bu varlıkların sayıca fazla olmadıklarını söyleyebiliriz. Ancak, fiziksel katta asla enkarne olmayan birçok varlık vardır. Size şunu da hatırlatalım, siz aynı anda birçok realite boyutunda birden yaşamaktasınız; yani bir bakıma, siz kendi tanrısallığınızın bilgi-

sine tümüyle sahipsiniz. Ruh, sadece bir tek boyutta ya da tek bir zaman-çerçevesi içinde kendini ifade edebilen sınırlı bir varlık değildir. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, sizin doğrusal (lineer) zaman olarak kabul ettiğiniz ve sizin enkarnasyon olarak kabul ettiğiniz şeyler eşzamanlı olarak vuku bulmaktadır. Sadece bu bile sizin kimliğinizin yüceliği hakkında size bir fikir verebilir.

Kendi içinizde tüm bilişe sahipsiniz, ve gerçek kimliğinizin, tam bir kabul ve tasdik haliyle, bilincine vardıkça, gerçek kimliğinize aşık olabilirsiniz ve tüm bilgi böylece size tezahür ettirilir. Bu suretle siz kendinizi bir daha asla yalnız ve ayrılıkta hissetmezsiniz. Sizin yalnızlığınız, ayrılık acınız, siz kendi yüceliğinizden ayrı düştüğünüzde, yalnızca bir tek realite boyutunda deneyimlenir.

S: (E) Bir başka boyuttaki deneyimin bu boyuttaki deneyimi etkilemesi mümkün müdür?

P'taah: Elbette, çünkü siz gerçekten ayrılık içinde değilsiniz. Sadece öyle olduğuna inanıyorsunuz.

S: Öyleyse, hissedebileceğim belli bazı dürtüler bir başka realiteden kaynaklanıyor olabilir.

P'taah: Bir bakıma bu böyledir. Bu ayrıca henüz gelişmemiş, gizli yatan bir yaratıcılık olabilir, ki siz onu bir enkarnasyondan diğerine uzanan bir iplik gibi deneyimlersiniz.

S: Eğer önceki bir enkarnasyondan kaynaklanan bir korkum ya da sorunum varsa, onu çıkış noktasına kadar izlemeye çalışmamın bir yararı olur mu?

P'taah: Bu bir serüven olur, ha? Doğrusu bu mutlaka gerekli değildir, çünkü her neyi çözümlememiş, her neyi kucaklamamışsanız, her ne hâlâ sevginin değil korkunun içinde yer almaktaysa, siz onu tekrar tekrar yaratacaksınız demektir, ta ki sonunda ona bakmak zorunda kalıncaya kadar. Bu pekâlâdır. Biliyorsunuz, insanlık çok inatçıdır, ve genelde

aydınlık olmayan alanlara bakmaktan hoşlanmaz. Böyle yapmamak için harika mazeretler bulursunuz. "Bakmam gereksiz, çünkü orada hiçbir şey yok," dersiniz. Dersiniz ki: "Olumsuzluklar üzerinde odaklanmayacağız, sadece olumlu olanlar üzerinde odaklanacağız." Dersiniz ki: "Pekâlâ, ben bütün o pisliği çözümleyip temizledim," "Ben bütünüyle hizadayım ve ışıkta olmayan alanları tümüyle kabul ve tasdik ediyorum," Açıkçası, acı verici olan şeylere bakmaktan, gerçekten ışığa çıkarmak istemediğiniz şeylere bakmaktan kaçınmak için hepinizin çok çeşitli yollarınız vardır. Böylece, siz ileri doğru taşımakta olduğunuz iplik ile bilinçli olarak temasa geçmek üzere çocukluğunuzu ve geçmiş hayatlarınızı araştırmaya başladığınızda, bu bir serüven, bir keşif yolculuğu haline gelir. Biliyorsunuz, hayatınızda her ne zaman bir savunma varsa, her ne zaman yaptığınız ya da yapacağınız bir şeyi savunmak üzere "ama", "fakat" diyorsanız, biliniz ki orada araştırılıp keşfedilmesi gereken bir şey vardır. Gerçekten bundan kaçış yoktur. Eğer gerçek Benliğinize ulaşmakta kararlıysanız, biliniz ki kendinizden gizlediğiniz her ne ise, o sizi kendi Tanrısallığınızdan, kendi Tanrı-ışığınızdan uzak tutmaktadır. Biliyor musunuz, siz herkesi aldatabilirsiniz, fakat kendinizi aldatamazsınız. Ruhun ikiye-bölünmüşlüğünü seyretmişizdir, varlığın "bilmek" için duyduğu çaresizliği; ve çaresizlik ne denli büyük ise, savunma da o denli büyük olur. Öyleyse diyoruz ki: "Teslim olun." Bu teslimiyet bir başkasına teslim olmak değildir. *Bu sizin gerçek Benliğinize teslimiyettir.* Sizin doğuşunuzda, sizin fiziksel kata girişinizde, kendinizi bu üçüncü boyut realitesi içinde yaratışınızda, olabileceğinizin tüm potansiyeline sahip bulunuyorsunuz. Hepsi sizin içinizde mevcut. Sizin dışınızda hiçbir şey yok. Sizin fiziksel realitenizi inşa eden sizin inanç yapılarınızdır, ve siz onların yalnızca realite *hakkındaki* inançlardan ibaret olduklarını, ve sizin dışınızdaki her şeyin size bir ayna oldu-

ğunu, sizin kim olduğunuzu bilmeniz için size bir armağan olduğunu anladıkça, o zaman inanç yapılarının değişeceğini ve açılıp gelişeceğinizi, çiçek açacağınızı göreceksiniz.

S: (E) İnanç yapıları ve realite hakkında benim bir sorum var. İnsanların tekrardoğuşun varlığına inanmadıkları, ve bir kez öldükten sonra ölümün kesin bir son olduğuna inandıkları bir yerde...

P'taah: Elbette büyük bir sürprizle karşılaşırlar.

S: Realiteden böylesine uzak bir inanca nasıl sahip olabilirler?

P'taah: Siz, sevgili dost, tekrardoğuş diye bir şeyin var olduğuna ne zamandan beri inanıyorsunuz?

S: İki-üç yıldan beri.

P'taah: Demek öyle. Şimdi, inancınızı değiştirdiğinizde, gerçek kimliğinizin daha önceleri varsaydığınızdan çok daha yüce olduğunu bilme, kim olduğunuzu keşfetme yolunda sınırsız olanaklar açmış oldunuz. İnanç değişimi sizin realitenizi işte bu şekilde değiştirir. Tekrardoğuş diye bir şeyin olduğuna inanmayanların, eğer ölümden sonra hiçbir şey olmadığına gerçekten inanıyorlarsa, bulacakları şey, kısa bir süre için aynen bu olacaktır, çünkü geçişten (ölümden) sonra, siz bedenden soyunduktan sonra, bilinç sizinle birlikte taşınır ve devam eder. Böylece, bu insanlar kısa bir süre için kendilerini "hiçbir yerde", bir "hiçlik" içinde bulacaklardır. O zaman onlar bir başka şey deneyimlemeyi arzu edeceklerdir. Bu arzunun bilinçle ifade edildiği anda ise onlar değişimi artık gerçekleştirmişler demektir. Cennete inananlar da aynını bulacaklardır: Onlar meleklere ait bir semavi âlem ya da dünyevi bir cennet bulacaklardır. Daha sonra ise, bundan çok daha ötesinin var olduğu anlayışına ulaşacaklardır.

S: (E) İsa'nın gerçekleştirdiği mucizelerde olduğu gibi, ölüleri diriltmek için artık hazır olduğumuzu na-

sıl bilebileceğiz?

P'taah: Sevgili dost, o olanağa sahip olduğunuz zaman bunu bileceksiniz.

S: Ölmeden önce tüm hayatını bütünlüğe ulaştırabilecek bir kanser hastasına bu süreçte bir katkıda bulunmam bana çok belirgin bir biçimde belli edilmişti. Gerçekten, o kişi bedenini benim ellerime teslim etti. O noktada, "Bunu başardık," demek yeterli midir?

P'taah: Bir başka yol olsaydı, aziz dost, öyle olurdu. Siz kim olduğunuzu bildiğiniz zaman, sizinle aynı şeyi arzulayan birisi ile birlikte çalışabilirsiniz. Şu sırada, ölüleri diriltme konusuyla kafanızı pek fazla yormamanızı öneririz. Size daha önce söylemiş olduğumuz gibi, kendi var oluşunuza izin vermeniz daha büyük önem taşıyor.

S: Onu anlıyorum, fakat öyle bir durumda, insan gerekeni yeterince yapıp yapmadığını merak ediyor.

P'taah: Neden bunun sizin sorumluluğunuz olduğunu düşünüyorsunuz? Siz *önünüze gelen herkesi şifalandıramazsınız.* Bakın, bu onların kararıdır. Bunun sizinle bir ilgisi yoktur, gerçekten. Eğer bir kimse kendi içsel bilişi ile bedensel durumunu değiştirmeyi gerçekten arzu ediyorsa, fiziksel âlemden göçmek istemiyorsa, aslında başka herhangi bir kimseye ihtiyacı yoktur. Şimdi, eğer birisi sizi yardım için çağırırsa, bu harika bir şeydir, ama bu sizin sorumluluğunuz değildir. Siz ancak kendi bilişinize göre "yapabilirsiniz", aziz dost. Ve kendi bilişiniz, kim olduğunuzu bilmemenizdir. Onun nasıl olabileceği hakkında ancak bir kavrama sahipsiniz, öyle değil mi? Öyleyse suçluluk duymak ya da başarısız olduğunuz hissine kapılmak size düşmüyor. Bir başkasının yaşaması ya da ölmesiyle ilgili herhangi bir sorumluluk üstlenmek size düşmez. Anlıyor musunuz? Beden yalnızca bir yansımadır. Hastalık, rahatsızlık sadece kişinin içinde olanı yansıtır. Hastalık sadece sizin içinizde durumun nasıl oldu-

ğuna bakmanız için bir fırsattır. Hepsi bu. Beden size her şeyin yolunda olmadığını yumuşak bir biçimde anlatmaya başlayacaktır. Eğer bakmayı reddederseniz, beden size giderek daha büyük dersler gösterecektir, ve bu derslerin nihai olanı ölümdür.

Biliyor musunuz, ölüm öyle büyük bir şey değildir. O bir illüzyondur.

S: Ölüm benim kavramlarım içinde asla yer almaz.

P'taah: Eğer o sizin kavramlarınız içinde yer almıyorsa, ölüleri diriltmekten niçin söz ediyorsunuz?

S: Çünkü başkaları o kavramlarla konuşuyorlar. Peki, bir kanser hastası, bedenin, öğrenilmesi gereken dersleri yazdığını anladığı zaman, o dersleri öğrenebilmesi için onun ağrılarını nasıl yatıştırabilirim?

P'taah: Sevgili dost, biz size her hafta acıyı dönüşüme uğratmanın yöntemini veriyoruz, gerek duygusal, gerek fiziksel acıyı.

S: Hasta sürekli acıdan kendi kendisini kurtaramıyorsa, bizim bu konuda hiçbir şey yapmamamız gerektiğini mi söylüyorsunuz?

P'taah: Bakın, biz sizinle haftalardır "dönüşüme uğratma" konusunda konuşuyoruz.

S: Benim için tamam, fakat dönüşüme uğratma konusunda hiçbir şey bilmeyenler ne olacak?

P'taah: Hayır, bu sizin için de tamam DEĞİLDİR, çünkü eğer öyle olsaydı, dönüşümün kendi hayatınızda gerçekleşmesine izin verirdiniz. O zaman siz, Tanrı-ışığınızın, çevrenizdeki herkesi etkilediği parlak bir örnek haline gelirdiniz. Daha önce söylemiştik, *bir "şifacı" kendini şifalandırmak için uğraş veren biridir*. Şimdi şu da var, siz hastalığı olumsuz bir şeymiş gibi görüyorsunuz. Siz hastalığı olumsuz

-kötü- bir şey gibi kabul ettiğiniz sürece asla şifa bulmayacaksınız.

S: Öyleyse benim yapmakta eksik bıraktığım şey nedir?

P'taah: *(yumuşak bir sesle)* Biliyor musunuz, gerçekten anlamış olsaydınız, belki de bir "şifacı" olmazdınız. Biz *size* hitap ediyoruz. Şifada yanlış bir taraf bulunduğunu söylemiyoruz. Bunu *size* söylüyoruz, sevgili dost, *sizin* en büyük hayrınız için.

S: (E)** (Yeni katılmış bir dinleyici) **Bu akşam siz kendini-biliş haline gelmekten söz ettiniz. Ben kendimi daha iyi bilmek isterdim. Bunu nasıl yapabileceğim hakkında bazı öğütler verebilir misiniz?

P'taah: Pekâlâ, savunma hakkında konuşurken bu akşam size bir işaret direği (kılavuz) verdik.

S: Öyleyse, sanırım onun özünü gözden kaçırdım.

P'taah: Pekâlâ, onu tekrar edeceğiz. Eminim ki onu tekrar işitmekten yarar görmeyecek kimse yok. İnsanlık iyi/kötü, doğru/yanlış, erkek/dişi, siyah/beyaz vb. olarak yargılanan bir dualite, kutupluluk, pozitif/negatif evreninde yaşıyor. Şimdi, *tüm acıların ve ıstırapların nedeni yargıdır, kendinizi nasıl yargıladığınızdır.* Çok ama çok uzun bir zamandan beri siz madde katında enkarne olmaktasınız ve her seferinde hayatınızdan -sadece bu hayatınızdan değil- sonraki hayatlara aktardığınız alanlar vardır, ve siz Benliğinizin bazı fasetlerini "iyi olmayan" olarak yargılarsınız. Siz keşfedilme, yakalanma korkusu içinde yaşarsınız. Peki ama niçin korkarsınız, sevgili varlıklar? Korkarsınız, çünkü eğer birileri sizin gerçekten kim olduğunuzu bilirlerse, sizi sevmeyeceklerdir. *Temel korku sizin yeterince iyi olmadığınız, sevmeye ve sevilmeye layık olmadığınızdır.* Ve böylece, başlangıçtan itibaren, siz "o kadar iyi değil" şeklinde yargıladığınız şeyleri dikkatle halının altına süpürürsünüz. Böylece hayatı-

nızı sürdürürken ve geçersiz kılınmaları, reddedilmeleri, ihanetleri, aşağılanmaları, terk edilmeleri deneyimlerken, ardına saklanmak için inşa ettiğiniz duvarlar gitgide kalınlaşır ve yükselir. Böylece siz gitgide daha fazla savunmada kalırsınız

Şimdi, çok kitap okuyup seminerlere katılma vb. sonucunda savunmalardan vazgeçmenin yararını anlama durumuna gelmiş olanlar vardır ki onlar: "Ben buyum" derler. Bu şekilde onlar "sevilemez" ya da "korkak" olarak yargıladıkları yanlarını kucaklanmak, kabul edilmek, Tanrı-ışığının bir parçası olmak üzere ışığa çıkarmaktadırlar; reddedilmek, itilip uzaklaştırılmak, bastırılmak, halı altına süpürülüp saklanmak için değil. Birçokları için, böylesine gizlenmiş bu alanlara adım atmak çok zordur. Bu saklanma işi uzun yıllar boyunca sürdürülegelmiş bir uygulamadır. Böylece size küçük bir işaret direği gösteriyoruz. Birisi size saldırdığı ve siz savunmaya geçtiğiniz zaman korktuğunuz nedir, neyi savunuyorsunuz? Neyi gizliyorsunuz, ha? Anlıyor musunuz? Bu şekilde siz hangi şeyden gizlenip saklanmakta olduğunuzu ortaya çıkarabilirsiniz. Onu bilincinizin ardına tıkıştırmışsınız, fakat o ışığa çıkarılmak için yalvarıyor. Size hepsini hatırlatacağız: *Siz realitenizi kendiniz yaratırsınız. MUTLAK SURETTE. Tüm evreninizi bizzat yaratırsınız -sizin algıladığınız sizin tarafınızdan yaratılmamış hiçbir şey yoktur. Sorumlu sizsiniz.* Eğer durum sizin bilinçli olarak seçmeyeceğiniz gibi bir durumsa, eğer o sizin reddetmek, yadsımak istediğiniz bir şeyse, o zaman işte size bir başka işaret direği daha. *Rastlantı yoktur.* Siz sizin için acı verici bir durum yaratmışsanız, onu kendi öğreniminiz için *siz* yaratmışsınızdır, kendi *hayrınıza,* başkası için değil; bununla birlikte, aslında bu herkesin hayrınadır, çünkü bu bir ortak-yaratımdır. Bu aslında, eğer görebilmiş olsaydınız, bütün insanlar için bir kazan/kazan (zararsız kâr) durumudur, eğer bunun böyle ol-

masına izin verecek olursanız. Altta yatan gerçek şudur, sevgili dostlar: onların HEPSİNİ SİZ YAPTINIZ.

S: (E) Siz daha önce savunma sistemlerinden ve teslimiyet sözcüğünden söz etmiştiniz. Bu demek midir ki eğer birisi bir durumdan hoşlanmıyorsa ve "teslim" oluyorsa, bu bir anlamda "havlu atmak" olur?

P'taah: Aziz dost, size demiştik ki: Bu bir başkasına teslim olmak değil, kendi gerçek Benliğinize teslim olmak demektir.

S: Bu, insanın o durumu olduğu gibi kabul etmek zorunda olmadığı anlamına mı gelir?

P'taah: Sizin tatsız bulduğunuz bir durum varsa, bu sadece uyumlanmanız, hizaya sokmanız gereken bir şey var demektir. Vuku bulan şey her ne ise o ya evrensel yasa, evrensel gerçek dahilindedir ya da değildir. O evrensel gerçek dahilinde ise, o durumda siz evreninizle rezonans halindesinizdir, o zaman sizin algıladığınız ışıktır, sevinçtir ve kahkahadır. Siz uyumsuzluk, acı ve keder algılıyorsanız, bu sizin direnç gösterişiniz, sizin izin vermeyişiniz ve sizin yargıda oluşunuzdandır. Öyleyse biz teslimiyet dediğimiz zaman, aslında izin vermekten söz ediyoruz, böylece kendi evrensel gerçeğinize ulaşmak için yargıyı hizaya getirebilesiniz diye. *Bu bir başkasına teslim olmak değildir. Bu kendi Benliğinize teslim olmanızdır.* Bakın, eğer gerçekten hizada olsaydınız, şu bir başkasına teslimiyet sorunu diye bir şey olmazdı. Bu olmazdı. Zaten verilmiş olanı nasıl teslim edebilirsiniz ki?

S: Neyin verilmiş olduğuna bağlı. Eğer bir kimseye zor bir zaman verilmişse...

P'taah: Sevgili dost, o sizin algılayışınızdır. O neden zor bir zamandır? Çünkü siz korku içindesiniz, çünkü hizada değilsiniz. Onu "kötü" olarak yargılayan sizsiniz. *Yargı dirençtir, izin vermemektir.*

S: Fakat o kötü olabilir. Olamaz mı?

P'taah: Bakın, beni *yüreğinizle dinleyin.* Siz eğer "kötü" bir durum içindeyseniz, bu sizin onu korku yüzünden öyle yargılıyor olmanızdandır. Eğer korku yoksa, "iyi" ve "kötü" de yoktur, o sadece VAR'dır ve VAROLUŞ içinde siz ondaki sevinci algılayabilirsiniz.

Pekâlâ aziz varlıklar, şimdi bedenlerinizin tazelenmesi için bir ara vereceğiz.

(Aradan sonra:)

P'taah: Ve şimdi, sevgili dostlar, devam ediyoruz.

S: (E) P'taah, bir sorum var. Pleiades'deki yaşam hakkında bize genel bir görüş verebilir misiniz?

P'taah: Bu çok kısa olacak, dostum. Hmm... Uyum içinde.

S: O kadar kısa konuşacağınızı tahmin etmiştim.

S: (E) Zihinsel bir azap içinde olan birine yardım etmenin en şefkatli yolu nedir?

P'taah: Onu sevdiğinizi kendisine gösterin.

S: Bana öyle geliyor ki onlar adeta, birinin onları sevdiğini göstermesi için kendi çektikleri azaba katılmasını istiyorlar. Bunu yapmamız gerekiyor mu? Yoksa, onları gerçekten gönülden severek, durum hakkındaki görüşümüzü onlara kısaca açıklayarak ayrılmak daha iyi mi olur?

P'taah: Sevgili dost, siz ancak kalbinizin bilişi ile konuşabilirsiniz. Yani, siz kendi bilişiniz içinde sevgi ve şefkatle konuşabilirsiniz. Elbette bilinmesi gerekir ki herkes kendi realitesini kendi yaratır, mutlak surette, ve bunu nasıl biliyorsanız öyle anlatabilirsiniz. Fakat bunun nasıl değişebileceğini de söylemek gerek. Bu sizin bir başkasının öyküsüne "takılmak" için bir "çengelinizin" olması gerekir demek değildir; sadece sevmek, şefkat göstermek, destekleyici olmak ye-

ter. Eğer bir kimse karmaşa içindeyse, o zaman onunla konuşarak şöyle diyebilirsiniz: "Sevgili dost, sen bu durumu ondan yararlanabilmek için bizzat yarattın, ve onun nasıl olduğunu biliyorsun." Size söylemiş olduğumuz gibi, acıyı ve azabı yaratan yargıdır.

S: Destekleyici olmak derken, orada hazır bulunmayı mı kastediyorsunuz?

P'taah: Eğer bunu arzu ediyorsanız. Söylediğimiz şey şu ki, bir başkasının öyküsüne çengellenmenin ne size ne de başka birine yararı olur.

S: Şimdi fark ediyorum ki bir Ego bakış açısından görmek değil, fakat nasıl görüneceği konusunda tasalanmadan, ne hissettiğimi söylemem gerekir -yani, eğer belli bir görüntü vermezsem, benim sevgisiz ya da umursamaz olduğum yargısına varırlar diye hesap etmeden. Burada yine, kaybetme korkusuna geri dönen ben ortaya çıkıyorum.

P'taah: Kutlarım, sevgili dost. Bu idrake varmış olmanız harikulade, çünkü insanlık çoğu zaman toplumsal bilinçle hareket ediyor. Eğer iyi bir ışık altında görünmezlerse, kendilerine onay verilmezse, o zaman gerçekten sevilmeyeceklerinden korkuyorlar. Siz kendinizi sevdiğiniz zaman bütün bu kâle alma boş ve geçersiz olur. Öyleyse, kalbin sesini izlemek gerek, ve eğer yardımcı olmak gerçekten kalbinizin dileği ise, gerçekten önem verdiğinizi, sevdiğinizi ve şefkat duyduğunuzu göstererek bunu yapabilirsiniz.

S: Her durum farklı olabilir.

P'taah: Öykünün ne olduğu fark etmez. İnsanlık Benliğin asıl BENLİKTEN ve birbirinden ayrılıkta olduğu bir durumda, dolayısıyla bir stres, acı ve ıstırap anı geldiğinde insanlar kendilerini gerçekten daha fazla yalıtılmış ve yalnız hissediyorlar. Böylece, o zaman sizin ileri çıkıp: "Gerçekten sen yalnız değilsin. Gerçekten seni önemsiyorum ve seviyo-

rum," demeniz harikulade bir şeydir. Bu sizin onun acısına ortak olmanız demek değildir. Ortak olduğunuzda sorumsuzluğa ortak oluyorsunuz demektir. Halbuki insanlık ancak sorumlu olduğunda evrenin nasıl işlediği ve evrende nasıl rahatça iş görebileceği hakkında bir anlayışa varabilir. Eğer siz birilerini ya da bir şeyleri suçlamak için, kurbanlığı onaylamak için insanlara katılıyorsanız, bir hizmet yapmış olmuyorsunuz. Ve eğer yalnızca bir başkasının Ego'sunu doyurmak için davranıyor ya da kendi Ego'nuz veya toplumsal bilinç yönünde hareket ediyorsanız, o zaman buna hizmet etmek değil, zarar vermek denir. Söylediğiniz sözcüklerin önemi yok, *kalbin bilişi zihinden daha büyüktür.* Bir kimse sırf görev olarak ya da kendi Ego'sunu tatmin etmek için bir şey yapıyorsa, o zaman alıcı olan elbet ki daha derin bir biliş düzeyinde bunun farkına varır.

S: (E)** (Yeni bir kişi) **Birkaç sorum var. Birincisi, sizin kendi gezegeninizde bir fiziksel formunuz var mı?

P'taah: Elbette.

S: Nasıl göründüğünüzü tarif edebilir misiniz?

P'taah: Hmm... Biz çok güzeliz. Fiziksel form olarak insanımsı (humanoid) olduğumuzu söyleyebiliriz, ne var ki farklı bir frekansta. Dolayısıyla beden, bu gezegendeki insan bedenleri kadar yoğun ve katı görünmez. Fakat... çok güzel... sizin gibi. Bir sonraki soru.

S: Pekâlâ. İmgeleme hakkında bir sorum var. Acaba imgeleme ne ölçüde geçerlidir? Size bir örnek verebilir miyim? Örneğin, George'a: "Mars'ta olduğunu imgele, belli bir yöne bak ve ne gördüğünü bana söyle," desem ve ben de aynı zamanda aynı alıştırmayı yapsam, her ikimiz de zihnimizde aynı manzarayı görür müydük?

P'taah: Bu çok mümkün. İmgeleme geçerlidir, sahihtir. Tüm evreniniz imgeleme ile yaratılmıştır. Sizin fiziksel reali-

tenizde önce bir düşünce olarak mevcut olmadan hiçbir şey yaratılamaz. Yani, maddesiz bir düşünce gerçekte imgelemedir. Savaş dahi fiziksel realitede tezahür etmeden önce bir düşünce-formudur. Öyleyse o elbette gerçektir (reeldir). Hayalde mevcut olup da var olmayan hiçbir şey yoktur.

S: Eğer ben bir şey hayal edersem, anladığıma göre, o düşünce-formu olarak mevcuttur, fakat bu onun bir yerlerde fiziksel bir gerçekliğe sahip olduğu anlamına gelmez, öyle değil mi?

P'taah: Olabilir, fakat onun fiziksel madde olarak mevcut olmaması onun gerçek, reel olmadığı anlamına gelmez. Şimdi, iki insan bu fiziksel realite içinde bir manzaraya bakıyorlarsa, siz onların aynı şeyi gördüklerini mi sanırsınız?

S: Fiziksel olarak evet, fakat yorumları farklı olacaktır.

P'taah: Fark nedir? *Onlar farklı görmektedirler.* Keza, imgeleme faaliyeti içindeyseniz, ve hayalinizde -imgelemeye katılan her bir kişinin farklı şekilde gördüğü- bir sahne kurmuşsanız, olabilir ki biri farklı bir zaman-çerçevesine ya da farklı bir realite boyutuna bakmaktadır ki farkı yaratan da bu olur. Çoğu zaman insanlar, her maksat ve niyetle, "aynı şeyi" hayal edeceklerdir. Çoğu zaman bu durum, insanlığın ortak-bilince uzanmasıdır. Biliyorsunuz, *"orada dışarıda" keşfedilecek hiçbir şey yoktur, zaten mevcut bulunmayan.* O zaten VAR'dır, sadece onu siz henüz görmemişsinizdir. Öyle değil mi? Böylece, bunu düşünmekle bile siz kavramlarınızı şimdiden normal sınırların ötesine doğru genişletip büyütmektesiniz. Düşünce denilen şey kafanızın içinde sınırlanmış değildir. O bir kez düşünce-formu haline geldiğinde, evrene yayınlanır. İşte bu yüzden gerçekte sır diye bir şey yoktur, hatta, sizin "derin karanlık sırlarınız" bile. Sizi temin ederim ki onlar o kadar da sır değildirler.

S: Teşekkürler. Bir sorum daha var. Karma ile il-

gili. Onun nasıl işlediğini gerçekten bilmiyorum.

P'taah: Karma'nın ne olduğunu düşünüyorsunuz?

S: Bir eşitleyici, dengeleyici, eğitici kuvvet. Eğer kötü bir şey üretirsem, karşılığında kötü bir şey alırım, eğer onun kötü olduğu yargısına varmayı seçersem.

P'taah: Doğru, bu böyledir. Evrende iyi ve kötü yargısı bulunmadığını anlıyorsunuz. Öyleyse diyeceğiz ki: sizin bir enkarnasyon seçmeniz, daha önce geçirmiş olduklarınızdan farklı bir deneyim yaşamak içindir. Bu hiçbir suretle bir ceza olarak düşünülmemelidir, bu sadece sizin kutbiyetleri kucaklayıp bir edebilmeniz için onları deneyimlemenizdir. Öyle ise, eğer önceki hayatınızda bir katil olmuşsanız -ve olmuşsunuzdur- o zaman bu hayatınızda öldürülmenin de nasıl bir şey olduğunu deneyim yoluyla öğreneceksinizdir, çünkü kutbiyet gereği bu böyledir. *Her ikisini de kucaklamak gerekir.* Ders budur fakat bu ceza bağlamında bir ders değildir; ve sizin böylece bir hayattan bir diğerine taşıdığınız iplikler vardır. Hepsi bu.

S: (K) Ben aklımla, beynimle pek mutlu olageldim, fakat bir zamandan beri ona artık pek güvenemeyeceğimi fark ettim. Yeni bir kariyere başladığım gün boynumda müthiş bir ağrı başladı. Beynim bu ağrı için her çeşit neden gösterdi ki hiçbiri işe yaramadı. Omurga masajıyla yapılan tedavilerden sonra, yattım ve "ağrının içinden" solunum yapmaya başladım ve onun en dipte yatan nedenine kadar indim. Ve o geçti. Benim için orada öyle bir bağlantısızlık var gibi.

P'taah: Daima vardır. Eğer bağlantıda kopukluk olmasaydı, hiçbir acı, ağrı olmayacaktı. Acı direnç demektir, öyle ki siz uzanır solunum yapabilirsiniz, bir başkası doğa içinde bir yürüyüşe çıkabilir veya suya girebilir ve bunlar sadece sükûnete olanak vermek, direnci kutsamak içindir. Onu kutsadığınızda (kucakladığınızda) o hizaya girer.

S: Benim durumumda, bu asla beyinde çözümlenemez.

P'taah: Hiç kimsenin durumunda da çözümlenemez. Sözünü ettiğimiz şey acıyı dönüşüme uğratmaktır ve onun duygusal ya da fiziksel bir acı oluşu fark etmez. Size demiştik ki: Acının yaratılışındaki sorumluluğu üstlenin, yargıyı hizaya getirin, başınızı çıkarıp koltuğunuzun altına alın ve *duyguyu hissedin.* Unutmayın ki aklınız sizin hizmetkârınızdır. O size hizmet için oradadır, size hükmetmek için değil. *Ego da sizin hizmetkârınızdır; onun hırpalanması, fırlatılıp atılması ya da dışlanması değil, kucaklanması gerekir ki size hizmet edebilsin.*

S: Size sorabilir miyim: Daha önce demiştiniz ki benim aradığım ama bir türlü yakalayamadığım bir şey varmış. O ele geçmez olan şey nedir?

P'taah: Hayatınızda gerçekleştirmeyi arzuladığınız şey nedir, sevgili dost?

S: Ben hayatımın birçok alanında tamamıyla doyuma ulaşmış bir haldeyim, fakat bir sevgilinin özlemi içindeyim.

P'taah: Doğru. Ve biz size ne demiştik? Siz uğraşıp didinerek aradıkça, ihtiyaç ve çaresizlik duydukça, sevgili de öylece sizden kaçacaktır. Sabırlı, izin verici, beklentisiz oldukça, ve ihtiyaç duygusu içinde olmadıkça, arzuladığınız her ne ise öylece o sizin olacaktır. Bu sadece sevgili konusunda değil, her konuda böyledir.

S: Sevgililer hakkında son bir soru: Bizi belli bir kişiye aşık eden nedir? Her boyda, her şekilde, her türlü karakterde binlerce erkek varsa, o belli kimyayı oluşturan nedir? Nabzımızın doludizgin atmasına, dizlerimizin titremesine, bayılacak gibi olmamıza sebep olan nedir? Bu iradi bir durum değil. Öyle zamanlarda her şey kontrolden çıkmış gibi görünüyor.

P'taah: Demek bu öylesine hoş bir eğlence, ha? *(Tüm dinleyicilerden bir kahkaha tufanı yükselir.)*

S: Bunun için uğraşmamanın ne kadar zor olduğunu anlayabiliyor musunuz, öyleyse? O deneyimi tekrar yaşamak mı? Elbette aynı duyguyu tekrar tatmak isterim.

P'taah: İlahi çılgınlık...

S: Sizin uğraşmak dediğiniz o şey, ben ondan zevk alıyorum. Onun üzerinde düşünmek -onu hayal etmek, evet. Ama, ben ona fiziksel olarak da sahip olmak istiyorum.

P'taah: Aziz dost, hayal etmeyin demedik. Hissetmeyin demedik. *(Hanıma yaklaşarak çok yumuşak bir sesle ekler:)* Dedik mi?

S: Bana fazla yaklaşmayın. Öylesine güçlü bir enerji santralisiniz ki. *(Dinleyenler gülüşürler.)* ***Yanıma yaklaştığınız ve gözlerimin içine baktığınız zaman, öyle büyük bir güç yayıyorsunuz ki neredeyse beni yere devireceksiniz.***

P'taah: Size karşı nazik olacağız. *(Bu kez kahkaha tufanı odayı doldurur.)* Hepiniz bu "İlahi çılgınlığı" bilirsiniz, öyle değil mi? Bu, kalbin öne çıkmak ve eşleşmek arzusudur - bu harikuladedir. Buna aynı zamanda, kendi içinizde bulamadığınız birliği, coşku ve heyecanı arayış da denir. Kendinize böylesi bir heyecanla bakabildiğiniz zaman, sevgili dost, sizin önünüzde eğileceğiz. Bunu yargılamayın. Bu harikuladedir -sevinçle ilerleyin, fakat bırakın bu sözler zihnininizin gerisini zaman zaman gıdıklasın, ve siz bir şeyin "nasıl, "ne zaman" gerçekleşeceği hakkında beklenti taşımaksızın ona sadece izin verebilirsiniz. O zaman gerçekten, arzu ettiğiniz şeyi tezahür ettireceksiniz.

S: (K) Denilmiştir ki sevgi değişim yaratabilen bir

enerjidir. Eğer birisi acı çekiyorsa, ona sevgi gönderirsiniz. Bunun onlara gerçekten nasıl yardımcı olduğunu açıklayabilir misiniz?

P'taah: Size düşünce-formlarınızın kafanızın içinde sınırlı kalmadığını söylemiştik. Evrendeki en büyük güç, her şeyi "tıkırında" götüren şey sevgidir. İnsanlar, sizin cansız saydığınız nesneler, bitkiler ve hayvanlar, hepsi sevgiye karşılık verir. Hepsi sevgiyi yankılandırır. Onsuz büyüyüp gelişme olmaz. Onsuz şifa olmaz. Böylece siz sevgiyi, bu düşünce-formunu gönderdiğiniz zaman, o bir top güllesi gibidir. *Hiç kimse ona karşı duramaz.* Ve böylece o sindirilip özümsenir. Sevgiye karşı hiçbir siper, bariyer oluşturulamaz. Böylece, bu şekilde sevgi başkalarının içindeki Tanrı-ışığını kuvvetlendirir, ve şifa bulmalarını sağlamak üzere, onların sevgi demek olan iç-bilişleriyle bütünleşmelerine yardımcı olur.

S: (E) Kuşkusuz, insanlar sevgiyi reddedebilirler.

P'taah: Siz bilinç hakkında konuşuyorsunuz. İnsanlığın ve her şeyin içindeki Tanrı-ışığı bilincin ötesindedir. O her şeyin ötesindedir. O geri çevrilemez.

S: Öyleyse o onların auraları içine girer ve farkına varmalarını bekler, öyle mi?

P'taah: Bunun mutlaka bilinçli bir süreç olması gerekmez. Birisi dünyanın ta öbür ucunda olsa, ve hasta olsa, *o kişiyi gözünüzün önünde canlandırdığınız ve ona sevgi gönderdiğiniz zaman, bu hemen anında etkisini gösterir. Bir zaman geçmesi gerekmez.* Sevgi düşünce-formu olarak tasavvur edildiği anda karşı taraf onu almıştır. BENLİK onu alır, bu bilinçli olarak bilinsin ya da bilinmesin.

S: (E) Eğer bilinç sevgiyi almamışsa, onun o kişiye ne yararı olur?

P'taah: Şimdi, ilk başta hastalığın mutlaka bilinç tarafından yaratılmış olması gerekmez. Ne var ki bilinç, bilinçal-

tında ya da bilinçdışında cereyan etmekte olanları dikkate almamıştır. Bedende rahatsızlık yaratan herhangi bir şey sakladığınızda, bilinçli zihniniz, "Kendimi neden bu kadar hasta hissettiğimi anlayamıyorum, havalardan olmalı," diyebilir. Bununla birlikte, bilinç dışında asıl BENLİK vardır, o demektedir ki: "Uyan ve dinle." İşte o daha büyük BENLİK gerçekten sevgiyi bilendir. Anlıyor musunuz?

S: Eğer daha büyük BENLİK tümüyle sevgi ise...

P'taah: Biz düzeylerden söz ediyoruz. Daha büyük BENLİK hepsini bilir, tüm evrenlerdeki her şeyi de. Ve işte bu tabakalar halindeki enerji odaklanmaları vardır ki siz onları bilinç, bilinçaltı, bilinçdışı diye ayırmışsınızdır. Fakat aslında ayrılık yoktur, ve bizim size yansıtmakta olduğumuz şey, hiçbir ayrılığın olmadığıdır, eğer buna bir kez izin vermiş olsaydınız... Bilinçaltı ise kesinlikle sizin bilinçli olarak izin verdiğinizden çok daha ötesinin farkındadır. Sevgili dost, bir odaya girip de bir kimseyle ilk defa karşılaştığınızda hemen bir bilgi edinirsiniz. Bazen: "Bu insana çok çekildiğimi hissediyorum ve nedenini bilmiyorum," dersiniz. Veya o kişiden hoşlanmadığınızı hissedersiniz. Bir başka deyişle, bilinçaltı çoktan yargıya varmış ve onun iyi ya da kötü olduğu hakkında kararını vermiştir. Eğer birisi gönlünde size karşı duyduğu sevgi ile size bakarsa, burada bir biliş vardır. O bazen bilince sızar. Bazen de bilince kadar ulaşamaz, ama yine de nedenini tam bilemediğiniz büyük bir sıcaklık hissedersiniz.

S: (K) Acı çeken birine sevgi göndermek -itiraf edeyim ki ben hâlâ onların acılarını durdurma fikrine çengellenmiş haldeyim. Sevgi göndermek onların farkındalıklarını ve şifalanma kapasitelerini ne ölçüde artırır?

P'taah: Bu bir destekleme, güçlendirme gibidir. Şimdi, bu eğer ihmale uğrayan, sevgi görmeyen bir çocuksa, bu çocuk, ona günde üç öğün verilen yemeğe, kışın sıkıca giydiri-

lip kuşatılmasına vb. rağmen gelişip serpilemez; bu çocuk -tüm fiziksel konfora sahip olmakla birlikte eğer ona gönülden sevgi verilmiyorsa- kuruyup kalır, çiçek açamaz. Böylece diyebilirsiniz ki bu elle tutabileceğiniz bir şey değildir, ama etkisini kesinlikle görebilirsiniz. Her nerede insanların içinde sevgi varsa, o sevgi kuvvet yaratır, ve bu bir başkasının esenliği ile ilgili sorumluluğu sizin yüklenmeniz değildir, fakat sadece -fiziksel ya da duygusal- sağlık ve esenliğe ilişkin fikir-yapısını yeniden güçlendiriyorsunuz demektir. Sizin orada çengele takılmış olmanızın sevgiyle hiçbir ilgisi yoktur. Gücü veren, işi yapan sevgidir. Takıldığınız çengel *sizin* kendi sorumluluğunuzdur. Biliyorsunuz ki aslınız Tanrı-ışığıdır. Siz sevgi gönderdiğiniz sırada, bu, Tanrı-ışığının Tanrı -ışığı ile iletişimde olması demektir. Gerçekte bu realite içinde, arzuladığınız her şeyi böyle tezahür ettirebilirsiniz.

Size demiştik ki, düşüncenin arzu ile kucaklanması ve arzunuzun şimdiden gerçekleşmiş olduğunu bilmek suretiyle, siz fiziksel realite içinde arzu ettiğiniz şeyi tezahür ettirebilirsiniz. Şu halde, sizin gerçekten iletişim halinde bulunduğunuz Tanrı-ışığıdır. Bir şeyin çıkıp size gelmesini arzuladığınız zaman, kendinize çektiğiniz Tanrı-ışığıdır. Öyleyse, eğer bir arzunuz varsa, bu ister maddi bir şey olsun, ister olmasın, onu sadece gözünüzün önünde canlandırın, o görüntü içine arzunuzu ve ondaki Tanrı-ışığını *bilmenin* duygusunu gönderin, sonra fiziksel görüntü kaybolur ve siz Tanrı-ışığı ile kalırsınız. İşte kendinize çektiğiniz odur. Reçete budur, sevgili dostlar.

S: (K) Hiç kimsenin bir başkasını şifalandıramayacağını söylemiştiniz, fakat bir kişinin bir başka kişiyi ıstırap çekerken gördüğünde, o kişiye şefkatle yardım etme arzusu için ne diyeceğiz?

P'taah: Doğru, ve siz sevgi yayınlıyorsunuz, öyle değil mi? Buna, Tanrı-ışığı Tanrı-ışığı ile konuşuyor denir.

S: Öyleyse, şu elleri hastanın bedenine koyarak şifa verme işi, onun herhangi bir etkisi yok mu?

P'taah: Sevgili dost, olabilir. Buna sadece yöntem-bilim (metodoloji) denir. Bu şart değildir. Hatta, gerçekte hastayla aynı yerde bulunmak bile şart değildir.

Pekâlâ, sevgili dostlar. Şimdilik bu kadar yeter. Teşekkürler, sizlerle paylaşmak sevinç vericiydi. Tanrı-ışığınız içinde ilerleyin. Bırakın, o parlasın. Aslınız olan parlaklığa varın. Aslınız olan sevince varın. Aslınız olan kahkahaya varın, çünkü gerçekten bütün bunların hepsi sizsiniz. İyi akşamlar.

Bölüm 11

ONBİRİNCİ CELSE

18 Mart 1992

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar. Hoşgeldiniz. Geçen hafta size tezahür ettirmekten, Tanrı-ışığını Tanrı-ışığına çağırmaktan söz ettik. Ve size bir reçete verdik. O gerçekten çok basit bir reçetedir. Şimdi bu akşam bir değişiklik yapacağız. Bu akşam siz bana büyük bilişinizi yansıtacaksınız ve böylece ben size soru soracağım ve siz benimle çok eşitçe, sanki kendinizle konuşuyormuş gibi konuşacaksınız. Sizin bilişinizi paylaşmanızdan çok memnun olacağım birkaç alan var. Geçen hafta tezahür ettirmekten söz ettiğimize göre belki *(P'taah, bir erkek dinleyiciye dönerek)* sevgili dost, onun nasıl işlediğini bana siz söylersiniz.

S: (E) O benim BEN OLAN TANRI olduğum hakkındaki mutlak farkındalığımdan, durum her ne ise, onun sorumluluğunu tümüyle kabulümden, ruhun bütünselliğini ifade etme arzumdan harekete geçer. BEN OLAN'ın farkındalığını kullanarak, şunu ve şunu arzu eder ve onun VAR OLDUĞUNU bilirim.

P'taah: Çok iyi, şimdi hayatınızdaki belli bir şey için gerekli reçeteyi soracağız. Eğer hayatınızda paranız olsun istiyorsanız ve paranız yoksa, ona neden sahip olmadığınızı düşünüyorsunuz?

S: Belki arzum yeterince güçlü değildi, veya belki

onun için çalışmıyorum.

P'taah: Ah, onun için çalışmak mı? Onun için "çalışmak" zorunda olduğunuzu mu düşünüyorsunuz?

S: Buna hâlâ belli bir inanç var.

P'taah: Doğru. Bu pekâlâdır. Peki, sebebin sizin taşıdığınız bir inanç olduğunu anladığınız zaman, o inancı nasıl değiştireceksiniz?

S: Paranın bol bol ve hazırda olduğuna inanmam gerekir.

P'taah: "Gerekir" değil, aziz dost. Onu nasıl değiştirirdiniz? Sizinle bilinçli zihnin arzusu arasında duran bir inanç yapısını nasıl değiştirirdiniz?

S: Değiştirmem gerekir.

P'taah: Ama, nasıl?

S: Sadece onun orada mevcut olduğunu kabul ederim.

P'taah: Doğru. Fakat değiştirmek "zorunda olduğunuzu", değiştirmeniz "gerektiğini" söylediğiniz zaman, bu size neyi ima etmiş oluyor? Para kazanmak için çalışmak zorunda olduğunuz inancına sahip oluşunuz olgusu hakkında ne hissediyorsunuz? Sizinle para arasında duran engelin inanç olduğunu ve bunun "çalışmam gerekir" inancı olduğunu söylediniz. Şimdi o inanca baktığınıza göre, onun hakkında ne hissediyorsunuz? Bu inanca sahip olmamanız gerektiğini mi hissediyorsunuz?

S: Hayır.

P'taah: Eğer ona sahip olmamanız gerektiğini düşünüyorsanız, bu ne anlama gelir? Bu sizin onu yargıladığınız anlamına mı gelir? Bunun nereye götürdüğünü görüyor musunuz? Bakın, eğer bir inancı tutuyorsanız, ve o inancın sizin bilinçli zihninizdeki arzuyu gerçekleştirmenize yardımcı olmayacağını biliyorsanız, dersiniz ki: "Bu inanç artık bana

hizmet etmiyor." *İnancı yargıladığınız zaman onu hizaya getirmiş olmuyorsunuz.* Onu yargıladığınız, ve "onu yargılamak pekâlâdır" dediğinizde, ve onu bir çocuğu kucaklar gibi kucakladığınızda, o zaman hizayı bulursunuz. Anlıyor musunuz? Ve böylece, size artık hizmet etmeyen tüm inançlara bu şekilde bakabilirsiniz.

(P'taah, bu celselerde her zaman çok sessiz olan bir adama hitap eder:) Şimdi, sevgili dostum, konuşmalısınız.

S:** (Adam gülerek) **İyi akşamlar, P'taah, bu kadar yeter mi?

P'taah: Bu sefer sizi yakaladık. Kaçış yok. Hayatınız nasıl gidiyor.

S: Şu anda harika.

P'taah: Hayatınızın harika olduğunu neden düşünüyorsunuz, aziz dost?

S: Çünkü onu öyle istiyorum ve onu kabule isteklisiyim.

P'taah: Çünkü siz her ne gelirse kabule isteklisiniz, sahi mi?

S: Onun nasıl olması gerekiyorsa öyle olduğunu ve her nasıl ise o haliyle çok güzel olduğunu bilmek.

P'taah: Gerçekten bilge birisiniz. İçinizdeki Tanrı-ışığını işte bu suretle genişletebilirsiniz. *(P'taah, durur ve sonra şefkatle devam eder:)* Bizim için çok değerlisiniz.

(Bir bayana:) Kendinizi okuldaymış gibi mi hissediyorsunuz? Herkes yanıtı bilmemekten mi korkuyor?

S:** (Gülerek) **Evet.

P'taah: Zararı yok. Biliyor musunuz, aslında doğru yanıt yoktur. Sizin için en zor olan nedir, sevgili dost?

S: Hayatımın fiziksel düzeyinde ne yapmam gerektiğini bilmek. Ruhsal yaşamım yolundadır.

P'taah: Biz fark görmüyoruz. Siz ruhsal yaşamınızsınız. Daha başka ne var?

S: Şimdi sürmekte olduğum yaşam. Onu ben seçtim. Seçimler yapmak...

P'taah: Ah. Bir seçim yapmak ne kadar korkutucu. Söyleyin bana, nasıl bir seçim yanlış seçim olurdu?

S: Evet, biliyorum; yanlış seçimler yoktur.

P'taah: Öyleyse?

S: Bazen, bazı seçimlerdeki hayrın ne olduğunu bulamıyorum.

P'taah: Nasıl yani: Hangisi mi daha eğlenceli olurdu?

S: Kalbimin arzusunu izlemek mi? Kalbimin şakımasını sağlayacak olanı yapmak mı?

P'taah: *(Şakadan karşı çıkarak)* HAYIR. İşte bugünden itibaren, seçim yapmak durumunda olduğunuz her sefer, paranın canı cehenneme diyeceğiz. Hangi seçim daha eğlenceli olacak diye düşüneceğiz? O denli cesur olabilir misiniz, sevgili dost?

S: Elbette olmayı deneyeceğim.

P'taah: Denemeyin.

S: Denemeyin, çalışmayın; izin verin, öyle mi?

P'taah: Eğlenmenize izin vermek mi? Çok güzel. Bunu bütünüyle tavsiye ederiz. Gerçekten.

Biliyorsunuz, size söylediğimiz şeyler gerçekten çok basittir. Bir soru sorduğumuzda sizin akli, entelektüel bir yanıt vermeniz çok kolaydır. Siz bütün kitapları okumuş, bütün seminerlere katılmışsınızdır, ama yine de beni işitmiyorsunuz. Ziyanı yok. Bazen sizinle yeterince açık ve seçik konuşmadığımızı düşünüyoruz. Fakat eğer siz savunma sisteminizin, o çok değerli ve sevgili Ego'nuzun katılığı içindeyseniz, biz ne kadar açık ve seçik konuşursak konuşalım, fark etmez. Ego-

nuzun bir kusuru yoktur. O sizin harikulade, geçerli, Tanrısal bir veçhenizdir. Onun yok edilmesi gerekmez, fakat farkına varmalısınız ki Ego denilen bu harika hizmetkâr hayatınızı kontrol altına alabilir ve sizin efendiniz haline gelebilir. O çok kurnazdır.

Şimdi, çoğu zaman savunma mekanizmasının farkında değilsinizdir. *Sizi Tanrı-ışığınızdan uzak tutan işte bu savunma mekanizmasıdır.* Aydınlanmış üstatlar olmak için, sevgili dostlar, yapılacak hiçbir şey yoktur. Siz zaten öylesiniz, ve mesele sizin siz olan ışığı bir an görebilmenize izin vermek üzere, perdeyi biraz aralamanızdan ibarettir. Bu bir anlık görüşten sonra, perde biraz daha açılır; görüş genişler, biliş artar ve perde daha da geniş aralanır. Bu zor değildir. *YAPILMASI gereken bir şey yoktur.* Arkanıza yaslanıp sessizce oturabilir ve Ego'nun oynadığı küçük oyunları seyredebilirsiniz, ve: "Bu pekâlâdır, o sadece terk edilmekten korkuyor. Hepsi bu kadar," diyebilirsiniz.

(P'taah, dinleyiciler arasındaki bir adama hitap eder.) Peki, korkan bir çocuğa ne yaparsınız, aziz dost?

S: Eğer kendi çocuklarıma bakıyorsam, onları kollarıma alır, rahatlatırım.

P'taah: Kesinlikle. İşte Ego'nuza da aynen böyle davranmalısınız. Onu kollarınıza alıp rahatlatın ve ona deyin ki: "Sevgili dost, bir yere gitmiyoruz. Sen ve ben birbirimizden ayrılmıyoruz. Ama eğer izin verirsen, birlikte harikulade bir serüven yaşayabiliriz, ve hiç kimse ve hiçbir şey sana zarar vermeyecek. Birlikte, sen ve ben, ışığa ilerleyeceğiz." Oldukça basit, değil mi?

(P'taah, mikrofonu tutan adama doğru yürür.) Hazır mikrofon elinizdeyken, sevgili dost: Ego yolunuza çıktığı zaman bunu nasıl fark edersiniz? Bu pek sık olmuyorsa da.

S:** (Gülerek)* ***Bende fazlasıyla sık olur.

P'taah: Kendinizi yargılamayın. Biz çok ciddiyiz, biliyor musunuz.

S: İçinde bulunduğum herhangi bir durumdan kurtulmayı ölesiye istediğim zamanlarda yolumun üstünde Ego'nun durduğunu fark ediyorum.

P'taah: Doğru. *(Bir hanıma doğru yürür.)* Ve siz, sevgili kadın, siz Ego'nuz tarafından alıkonulduğunuz zaman bunu nasıl fark edersiniz? Onu fark etmek için bir yönteminiz var mı?

S: Evet, kendimi sevemediğim zaman.

P'taah: Ah, fakat bu hayli sık oluyor. Sadece sizin için değil, fakat tüm insanlar için, fakat biz gündelik durumlarda tepki halinde olduğunuz zamanlardan söz ediyoruz. Birisi size hoş olmayan bir şey söylediği zaman, ve Ego devreye girdiğinde, onu nasıl fark edersiniz?

S: Ya öfkelenirim ya da kabuğuma çekilmek isterim.

P'taah: Doğru. Yanıtı olan bir başkası var mı?

S: (E) İçime bakarım ve bir hoşnutsuzluk, bir mutsuzluk duygusu algılarım.

P'taah: Bunun mutlaka Ego olması gerekmez, sevgili dost. Eğer öyle olsaydı, insanlığın ıstırabını tedavi etmek en kolay iş olurdu. Söyleyecek sözü olan bir başkası var mı?

S: (K) Gerginlik hissederdim. Bunu korku ile ilişkili görüyorum.

S: (K) Eğer bir durum uyumsuzlukla sonuçlanırsa, Ego konuşuyor demektir.

P'taah: Ego ne yapmış oluyor?

S: Korkmuş ve savunmada demektir.

P'taah: Savunma. İşte bunu arıyoruz. Savunma. Diğer bütün söylenenler de doğrudur, fakat siz savunmadayken,

gerçekten orada bakılması gereken bir şey var demektir, ve "Ama, ben..." denildiğinde. Bakın, bazen bunun Ego'nun bir başka adı olduğunu düşünürüz: "Ama, ben..." Bunu yeterince sık işitiyoruz, gerçekten.

S: (E) On beş yıl kadar önce korkuyla dolu bir dönem geçirdim, ve eğer korkacak bir şeyim olmasaydı bile ben bir şey yaratırdım. Bu deneyimler için şükran duyuşum ve onlara teslim oluşum bundan kurtuluşumun tek yolu oldu. Görünüşe göre, sorunları çözen bu oldu.

P'taah: Ah, peki buradaki sihirli sözcüğün ne olduğunu düşünüyorsunuz?

S: Teslimiyet. Teslim olmamız, rıza göstermemiz gerek. Başka bir yolu yok.

P'taah: Doğru. Teslimiyet. Buna Mesih duruşu (tavrı) deniyor: Nihai dişi, negatif enerji. Basit, değil mi? Teslimiyet. *Yapılacak bir şey yok.* YAPILACAK hiçbir şey. İşte böylece, hepiniz buradasınız, sevgili dostlarım, aydınlanma uğruna kendi çaresiz didinmelerinizin işkence çarkında. *Sizin evreninizde bir sonuç almak için herhangi bir şey YAPMAK zorunda olmadığınız tek reçete, değişim-dönüşüm reçetesidir.* Dönüşüm reçetesi. Biliyor musunuz, siz haftadan haftaya dönüşümü unutuyorsunuz. Onu unutuyorsunuz. Biz onu sizin kalbinize nakşetmeye çalıştık, fakat onu görünmez mürekkeple yazmakta olduğumuzu keşfettik. *(Herkes bu gerçek karşısında güler.)* Dönüşüm: Ruhun nihai simyası. Herhangi bir şey yapmak zorunda değilsiniz. Çok uzun bir zaman önce kimi büyücüler kurşunu altına dönüştürmek için çok uğraşmışlardır, ve siz hiçbir şey yapmadan kurşunu altına dönüştürebilirsiniz. Basit bir reçete:

1. SORUMLULUK ALIN. Durum her ne olursa olsun, onu SİZ yarattınız. Başka hiç kimse değil.

2. YARGIYI HİZAYA GETİRİN. Bu kısaca demektir ki

her şeyi, hepsini kutsayın; ilgili kişileri kutsayın. Durumu kutsayın; içindeki bilgelik incisini bulmak üzere o durumu yaratmış olduğunuz için kendinizi kutsayın.

3. DUYGUYU HİSSEDİN. TESLİM OLUN. Teslim olun ve teslim olduğunuz zaman, ıstırabın direnci ile maskelenmiş duygu birdenbire nötr bir enerji olarak kendini açığa vurur ve o zaman, onun güneş-sinirağı çakrasından kalbe doğru ilerleyiş yolu açılır.

Sorumluluk alın - yargıyı hizaya getirin - teslim olun. Duyguyu hissedin. *(Ve çok yavaşça:)* Bundan daha basit ne var?

S: (K) Şu teslimiyet. Onunla bir sorunum var. Akli yönden bir sorun yok, o billur gibi berrak. Bu beye sormak isterdim: Onu nasıl gerçekleştirdiniz? Bunda bir zorluk olmadığını söylüyorsunuz, fakat dehşete düşmüş bir kişiye, her yerde hayalet gören birine, bir paranoid'e, her dakika ölmekten korkan birine ne söylersiniz? Ona, teslim olmasını ve duyguyu hissetmesini nasıl söyleyebilirim? O bunu anlayacak mı?

P'taah: Ona, kendi realitesini bizzat yarattığını söyleyebilirsiniz, sevgili dost. Fakat biliyor musunuz, siz izah edebilirsiniz, insanlar işitebilirler, fakat onlar sorumluluk alıncaya kadar, bu durum "rüzgâra karşı işemek" gibidir. Bu gemici deyimini seviyorum.

Anlıyor musunuz? Biliyor musunuz, hepiniz kendi acılarınızın ve korkularınızın öylesine tiryakisi olmuşsunuz, onlara öyle alışmışsınız ki sizin için bir kurban olmak çok kolaydır. Böylece sorumluluk üstlenmek zorunda kalmazsınız. Kendine acıma duygusu içinde olmak çok kolaydır. Bu da sorumluluk almamaktır: "Vah, yazık bana... Bakın *onlar* bana ne yaptılar." Bu da geçerlidir. Bu da Tanrısal bir veçhedir. Tek dert, onun sevinç getirmemesidir. *Bir başkasını suçladığınız her sefer, sorumluluk almıyorsunuz demektir. Hayatın*

size insafsız davrandığını düşünerek kendinize üzüldüğünüz her sefer, sorumluluk almıyorsunuz demektir.

S:** (P'taah'ı ilk kez ziyaret eden bir Aborjinal hanım)* ***İyi akşamlar, P'taah. Sizinle bu teslimiyet ve sorumluluk alma konusunda Aborjinal halka ilişkin olarak konuşmak istiyorum. Geçen hafta, "Rüyamız"ın geleceği hakkındaki bir konferansa gittim. Geleneksel yaşamda erkekler toprağa şarkı söyler ve öykülerimizi yaratırlardı, ve bu da kabilenin gücüydü. Şimdi yaşlılar ve erkekler aynı şarkıları eskisi gibi terennüm etmiyorlar. Sadece kısmen Aborjinal olan, ve toplumda yanlış konumlandırılmış bulunan insanlar adına korkuyorum. Ben bir okulda çalışıyorum ve çocukların tıpkı benim annem gibi ve büyükannem gibi acı çektiklerini görebiliyorum. Aborjinal halka böylesine bir haksızlık var.** *(Kadın başını eğer ve ağlar.)* ***Bu konferansta Aborjinal Geçici Hükümeti diye adlandırılan yeni bir hareket vardı. Bilmek istediğim, P'taah, Aborjinal halkın, ölmekte olan bir ırk olmamak için, Aborjinalliklerini yeniden tanımlayabilmelerinin ve yeniden yaratabilmelerinin yolu bu mudur? Merak ettiğim budur, çünkü benim enerjim bu alanda yatıyor. Öyle hissediyorum ki bu harekete yardımcı olmak, bu hareketin bir parçası olmak, gençlere kendi Aborjinallikleri ve kültürleri ile özdeşleşmeleri, onu canlı tutmaları için yardımcı olmak üzere bu hayata geldim.

P'taah: Doğru. Şimdi, bunu en iyi biçimde nasıl yapabileceğinizi biliyor musunuz?

S: İşte, inanıyorum ki bu Geçici Hükümet belli bir çare olabilirdi, çünkü bu, Aborjinal halkın kendi yaşam tarzı için beyaz halkın Federal Hükümetine bağımlı olması gerekmediği anlamına gelir.

P'taah: Doğru, ve bu harikulade, sevgili dost. Bununla

birlikte, size şunu söyleyeceğiz. Bu rüyanızda, halkınıza öncülük eden bir yıldız olmanız, ülkesini yaratmakta olan bir Tanrıça olduğunuzu anladığınız zaman gerçekleşir. Ve siz içinizdeki Tanrıça'nın ışığına ulaştığınızda, anlayınız ki bu bütün rüyaların en yücesidir. Halkınız, hepsi egemen Tanrı-ışığı olduklarını anladıkları zaman; o rüya sizin halkınızın görmekte olduğu rüya olmaz artık, çünkü onlar o güne dek hiç görülmemiş olan bir rüyayı gerçekleştirecekler. Onlar ileri çıkacak ve geçmiş zamanlarda oldukları gibi olacaklar, uygarlık doğmadan önce olduğu gibi; ayrılığın ne olduğunu bilmedikleri zamandaki gibi. Varlıklarının her bir atomu ile gezegenlerinin -o harikulade Tanrıçalarının- her bir atomunun bir olduğu zamanlardaki gibi. Biliyor musunuz, o Rüyanın öyküleri ve şarkıları gerçekte sadece bütün bunları bilişin kutsanışıydı. Bu bir kültür konusu değildi. O bir yüce bilişten doğmuştu. Farkı anlıyor musunuz? Kültür elden ele aktarılan fikirler ve geleneklerdir. Biliş ise içteki Tanrı-ışığını, hükümranlığı, birliği, Benliğin her şey ile olan Bir'liğini biliştir. Tanrı/Tanrıça'nın, Tüm-Varolan'ın gerçekten içinizde yaşadığını ve dışınızda mevcut her şeyin bir parçası olduğunu bilmek. Ve halkınız yıldız-halklarını biliyorlardı. Öyleyse, denilebilir ki, bir bakıma kültüre "boşverin". Yeni rüya çok daha yücedir.

S: Enerjimi bu yeni Rüya yolunda seferber etmemi mi öneriyorsunuz?

P'taah: Sevgili dost, her ne istiyorsanız onu yapın, ama *bilin* ki SİZ kendi Tanrı-ışığınızın halkınızı size çeken bir fener gibi parlamasına izin vermedikçe, değişimler gerçekleşmeyecektir. Ve bu sadece sizin için değil, değişimi arzulayan bütün herkes için böyledir. Değişimler ancak içten doğru gerçekleşir. Halkınızın bir başka hükümete, kendi hükümetine ihtiyacı olduğunu söylemesi pekâlâdır, fakat bu hükümetin şimdi mevcut hükümetten daha iyi olacağını size düşündü-

ren nedir? Bu dünyada, bu gezegene yardım için, halka yardım için, açlığı azaltmak için, cinayetleri azaltmak için bir hükümetin esaslı bir şeyler yapmakta olduğunu görmekten çok mutlu olurduk. Onlar ne yapıyorlar? Hiçbir şey, çünkü bilmiyorlar. *Hükümetiniz RUH'tan habersiz!*

S: İşte Aborjinal hükümetten umduğum da buydu, onun tamamen Ruhu öne alacağını umut ediyordum.

P'taah: Evet, insanlar gerçek kimlikleri hakkındaki anlayışa ulaşmak üzere kendilerine izin verdiklerinde bu elbette gerçekleşebilir. Ve Aborjinallik onların gerçek kimlikleri *değildir*. Onların gerçek kimlikleri kendini üçüncü yoğunlukta ifade eden Tanrı/Tanrıça'dır. İnsanlık işte odur. Öyleyse gidin ve büyük kavganızın tadını çıkarın. Ama bilin ki, değişimi içinizde yarattığınız zaman, değişimi gerçekten yaratmış olacaksınız. Tamam mı, aziz dost?

S: Tamam. Ben hazırım. O gerçekleşiyor.

P'taah: Çok iyi.

S: (E) Savunma ve başkalarını suçlamak isteme konusunda bir sorum var: Bağışlamayı özgürlüğün anahtarı olarak gösteren bir öğretiyi inceliyorum. Kendi içimde, kökeni çocukluğuma ve fiziksel tacize dayanan derin bir öfke kuyusu ile karşılaştım. Bu konuda bir hayli deneyimi bulunan bir kadının bir kitabını okudum, orada diyordu ki, içteki enerji birikiminin boşalmasına yardımcı olmak üzere, bağışlamamak pekâlâ uygun olabilir.

P'taah: Şimdi, buna aradaki-dönem denir, yani öfkeyi ifade etmek, ve o geçerlidir. Biliyor musunuz, bunun ifade edilmesi yalnızca onun bastırılmasının karşı kutbudur.

S: Ben öfkeye tutunmak istemiyorum. Bağışlamaz olmak istemiyorum, ama yine de kendimi koruyorum.

P'taah: Sevgili dost, elbette. Şimdi, siz öfkeyi ifade et-

mekte kendinizi özgür hissedebilirsiniz. Onu yanlış olarak yargıladığınızda ona güç vermiş oluyorsunuz.

S: Kendi öfkemin yanlış olduğunu düşündüğüm zaman mı?

P'taah: Öyle. Anlıyor musunuz?

S: Gerçekten. Öfkeme izin vermek çok önemli. İşte o nedenle o an için bağışlamamayı seçiyorum.

P'taah: Şimdi, "bağışlamamak" dediğiniz zaman, o bağışlamanın karşı kutbu oluyor.

S: Şey, Mucizeler Kursu'nda "bağışlama"dan anlaşılan, tutunmakta olduğum şeylerin çözülüp erimesidir, fakat bu pek o kadar kolay görünmüyor.

P'taah: Fakat bu, sizin içinizde olanı imha etmeye çalışmanızdan ötürü değil mi?

S: Ama işte, fark ediyorum ki alçak gönüllü olarak ve çocukken olanları olduğu gibi kabul etmek, yapılacak çok spiritüel bir şeydi, fakat ben bunun için çok yüksek bir bedel ödedim.

P'taah: Bunun spiritüel olduğunu kim söylüyor?

S: O alçak gönüllülük, ve o sıradaki duruma bir teslimiyet içerdiği için spiritüeldi.

P'taah: Bir başkasına teslimiyet.

S: Bir başkasının mantıksızlığına teslimiyet.

P'taah: Pekâlâ, sevgili dost, size şunu söyleyeceğiz: O sizi buraya getirmiş oldu.

S: Biliyorum. Bunun için şükrediyorum.

P'taah: Ve onların hepsini siz yarattınız. Her şeyi siz yaratırsınız. Realitenizde hiçbir şey yoktur ki sorumluluğu size ait olmasın.

S: Özgür olabilmemin tek yolu o sorumluluğu tümüyle kabul etmek midir?

P'taah: Evet, fakat biliyor musunuz, kendinize verdiğiniz şey emsalsiz bir hazinedir.

S: Evet. Bir bilgelik incisi.

P'taah: Bu celselerde verilenleri çok yakın bir zamanda okumanızı salık verebiliriz, ve onlar sizi daha geniş bir anlayışa ulaştırabilir. Şimdi, hayatlarının erken yıllarında inanılmaz dehşet öyküleri yaşamış birçok kimse vardır. Ama size bir şey söyleyeceğim, aziz dost, öykünün ne olduğu önemli değil. Acı herkes için aynıdır.

S: Buna uzun bir zamandan beri inanıyorum. Herkesin "taşıyacağı bir haçı" (bir sınanma süreci) vardır, ve ben özel biri değilim.

P'taah: Acı acıdır. Siz çok özelsiniz. Tanrısal hayat tacında siz benzersiz bir fasetsiniz. Evrende bir benzeriniz yoktur ve evren sizsiz aynı evren olmazdı. Siz çok özelsiniz. Sizin, hepinizde öylesine özel olan şeylerden biri -ve ben daha birçoklarını sayabilirim- *hepinizin çok iyi bildiğiniz acıdan sağ çıkabilecek (acıya dayanabilecek) bir başka canlı türünün mevcut bulunmadığı olgusudur*. Fakat daha da harikulade olan, sizin sevgi ve sevinç konusunda sahip olduğunuz sınırsız kapasitenizdir. Gerçekten.

Şimdi bir ara vereceğiz.

(Verilen aradan sonra:)

S: (K) P'taah, çok çarpıcı bir biçimde değişiyorum, fakat bende hâlâ şu korkuya tutunma tortusu mevcut. Bunun yapılacak en gülünç, en saçma şey olduğunu görebiliyorum. Geçen defa bana korkuyu sevmemi ve kucaklamamı söylemiştiniz. Bunun benim için hâlâ bir sorun olduğunu görüyorum. Sanırım bizler kendimizi sevilmez olarak düşünmeye tümüyle koşullandırılmışız. Bunun temelsiz, yanlış bir düşünce olduğunu biliyorum, fakat o kavramla, yani bizim Ben Olan

Tanrı olduğumuz, sevgi olduğumuz, ve sevilebilir olduğumuz kavramıyla uzlaşmaya varabilmek o kadar zor ki. Beni değişim yönünde biraz itekleyebilir misiniz?

P'taah: *(Şefkatle)* Sizi seviyorum. Bakın, bütün sözleri işitiyorsunuz. Her ne yana dönerseniz, neyin nasıl olması "gerektiği" hakkında laf bombardımanı ile karşı karşıyasınız. Kafacığınız bir an durmaksızın çalışıyor: "Biliyorum, kendimi sevmem gerek. Biliyorum, ben, Ben Olan Tanrı'yım," vb. Pekâlâ, bunların hepsi doğru. Siz Tanrıçasınız, fakat bir diğer yanınız da korkmuş olan bir küçük kızdır. Bu pekâlâdır. Bu oda korkmuş olan kız ve oğlan bebeklerle dolu. Onlar da bunun pekâlâ olduğunu tam olarak bilmiyorlar. Peki, aklınızdan kalbinize nasıl ulaşırsınız? Korkuyu nasıl kucaklarsınız?

S: Bu biraz çetrefil, korkuyu mu, korkuya neden olan tehditleri mi, yoksa sadece fiziksel tezahürleri mi kucaklamak gerekiyor?

P'taah: Hepsini. Şimdi, hepsini sizin yarattığınızın farkında olduğunuzu söyleyin.

S: Evet. Hepsini yaratmış olmanın tüm sorumluluğunu üstleniyorum.

P'taah: Çok şükretmek gerek. Hastalık demek, bedeniniz size bir öykü anlatıyor demektir. Böylece, bedeniniz size bir öykü anlattığı zaman bu sizin yararınızadır. Öyleyse onu kutsamak gerek, ama küçük kız ve erkek çocukların hastalıktan ve ölümden korkmaları pekâlâdır. Hiç kusur değildir. Siz onu değiştirmeye çalıştığınız zaman, "kader"e isyan etmemeniz *gerektiğini,* bir "kurban" olmamanız *gerektiğini,* korkmamanız *gerektiğini,* bunu *YAPABILMENIZ gerektiğini* düşündüğünüz zaman... onu tümüyle yanlış hale getirirsiniz. Oysa, o yanlış değildir. Kucaklamayı aynı zamanda izin vermek olarak da adlandırabilirsiniz. Korkuya izin verin. Size daha önce de söyledik ki korkuda ve Ego'da küçük bir püf

noktası vardır. Şöyle ki: Eğer korkuyu sadece bir "bebek olan siz" olarak hayal ederseniz, ve oturup da içinizdeki o sessiz yere çekilir ve orada korkmuş bir bebeği görürseniz, o bebeği kaldırıp kucaklar ve bağrınıza basabilirsiniz. Ona kendisini sevdiğinizi, ona bir zarar gelmesine asla izin vermeyeceğinizi söyleyin, onun kendi halince OLMASINA izin verin; onu kendinize yakın tutun. Eğer korku bir çocuk ise, onu itip kendinizden uzaklaştırmazdınız, öyle değil mi? Onu yok etmeye çalışmazdınız, sadece kendinize çekip kucaklardınız. Bir şeyler YAPMAK değil, sevgili kadın, sadece izin vermek, rıza halinde OLMAK yeter. Bu size yardımcı oluyor mu? Tamam. Şimdi her birinize en çok neden korktuğunuzu sormak istiyorum.

S: (E) Bu konuda bir dakika düşünebilir miyim?

P'taah: Hayır.

S: Başarı.

P'taah: En çok neden korkarsınız?

S: (E) Bilmiyorum, gerçekten bilmiyorum.

S: (K) Yalnız olmaktan, sanırım.

S: (E) Başarısızlıktan.

S: (K) Budala gibi görünmekten ve bunun farkına varmamaktan.

S: (K) Yapmaya giriştiğim şeyi gerçekleştirememekten.

S: (E) Ruhsal yeteneklerimi, Dünya'dan ayrılma vakti gelinceye dek ifade edememekten.

P'taah: Çok iyi, sevgili dost.

S: (E) Yalnızlık ve ölümden.

S: (K) İnsanlar tarafından reddedilmekten.

S: (E) Korkunun kendisinden ve ölümden.

S: (K) Yalnızlıktan.

S: (E) Bilmiyorum.

S: (K) Olasılıkla, erkeklerden.

P'taah: Çok iyi.

S: (E) İnsanlık için yeterince bir şey yapamamaktan.

S: (K) Bisikletimin çalınmasından.

(Bu hanımın süregelen bisiklet öyküsüne aşina olan dinleyiciler kahkahadan kırılırlar.)

P'taah: Niçin?

S: Çünkü daha önce de söylediğim gibi, bu çetrefil bir şey.

P'taah: Bisikletiniz çalınacak olursa ne diye korkacaktınız ki?

S: Güvensizliğe düşecektim.

P'taah: Ne hakkında?

S: Kendi hakkımda.

P'taah: Ne bakımdan?

S: Genelde güvensizlik duygusu içinde olmaktan. Şaka etmiyordum. Bir sebepten ötürü bisikletten söz ettim. O bir şeyi temsil ediyor.

P'taah: Anlıyorum, sevgili dost. Onun tam olarak neyi temsil ettiğini anlamanızı istiyorum. Güvensizlik nedir?

S: Çünkü güven duygusu benim için yeni bir şey. Güven duyarak yeni bir alana girdim... ve hâlâ biraz güvensizlik duyuyorum. Geceleri de kapımı kilitlemiyorum.

P'taah: Siz kendi gücünüzün geçerliliğinden kuşku duymak istemiyorsunuz.

S: İşte bu yüzden size ondan söz ettim. O desteğe hâlâ ihtiyacım var.

P'taah: Evet. Kesinlikle.

S: (K) Doğru kocayı bulmak istiyorum, ve onu bulamamaktan korkuyorum.

S: (E) Aslında korkunun kendisinden korkuyorum. Eğer ihtiyacımız olan her şeye sahip olduğumuzu gerçekten bilseydik, korku hiç olmazdı.

S: (E) Benim en büyük korkum, yapmak istediğim her şeyi gerçekleştirmek için yeterli zamana sahip olamamak.

P'taah: Ölmeden önce yapmak istediğiniz her şeyi gerçekleştirememekten korktuğunuzu mu söylüyorsunuz?

S: Evet. Sanırım öyle.

S: (K) Kısa bir zaman öncesine kadar, yeterince iyi olamamaktan korkuyordum, fakat bu korkuyla yüzleştim. Şimdi... gerçekten bir korkum yok.

P'taah: Peki. Bu tümüyle ne kadar ilginç. Yani, korktuğunuz ve kendinizden uzak tutmak için umarsızca uğraştığınız şeyi kendinize çekişiniz. Bu korkuyu "pekâlâ" olarak görebildiğinizde, korktuğunuz şeye izin verebildiğinizde, gerçekten dünyanızı değiştirmiş olacaksınız. Sorular?

S: (E) Eğer algıladığımız dünya bizim bir yansımamız ise, kim olduğumuzu daha çok bilebilmek için, dışımızda oluyor gibi gördüğümüz şeyleri nasıl tekrar içimize aktarabiliriz?

P'taah: Onlar hepsi birer aynadır. Size kaç defadır söylüyoruz, ve siz kaç defadır: "Oh, hayır, bu bir ayna değil. Orada benim bakacağım hiçbir şey yok," diyorsunuz. Düğmelerinize basıldığı her sefer siz bir aynaya bakıyorsunuz. Şimdi bunu yadsıyabilirsiniz; savunmaya geçebilirsiniz, kendinize harika bir öykü anlatabilirsiniz, ve bu iyidir, hoştur da işe yaramaz. Bir başkasını suçladığınız, itham ettiğiniz her sefer, "Allah kahretsin!" dediğiniz her sefer, siz bir aynaya bakmaktasınız, sevgili dostlar. Siz yargılamaktasınızdır, ona

hangi sevimli adı verirseniz verin. Bu pekâlâdır. Tamamen geçerli bir veçhedir, aksi halde mevcut olmazdı, ama bu sizi kendi öz varlığınızdan ayrı tutmaktadır. Ve böylece, Benliğiniz ile küçük bir dürüstlük oyunu oynamaya ihtiyacınız var. Yani, kim olduğunuzu gerçekten bilmek istiyorsanız -yani, yalanlardan vazgeçmeye istekliyseniz. Biz çoğu zaman, gezegeninizde harıl harıl herkese öğütler vererek dolaşan, fakat kendi içlerine çok yakından bakmaktan hoşlanmayan pek çok "bilge guru" görmekten dolayı şaşkınlığa düşüyoruz. Ve size diyeceğiz ki, aziz dostlar, bilgelik dağıtan bir guru'ya bakarken, ve o guru'nun, düşünceleri içine almaktan çok sözcükleri dışa dökmeyi daha kolay ve rahat bulduğunun farkındaysanız, işte bu da sizin bir aynanızdır.

S: Ben kendimi çok fazla yargılıyorum ve sanırım başkaları da böyle yapıyor.

P'taah: Oh, bundan emin olabilirsiniz.

S: ... ve bana en zor gelen de kendime karşı dürüst olmak.

P'taah: Bu doğru, sevgili dost, neden böyle olduğunu biliyor musunuz? Sizler tüm hayatınız boyunca geçersiz kılınarak yaşadınız. Sizler yeterli olmadığınızdan, sevilemez olduğunuzdan korkuyorsunuz. Sizlere hep nasıl olmanız gerektiği söylendi, ve sizler kendi ideallerinize yetişebilmek ve başkalarının sizi nasıl göreceklerini düşünerek ve başkalarının sizi görmelerini istediğiniz gibi görünmek için kıyasıya bir uğraş vermektesiniz. Bu da sizin kendinize karşı dürüst olmanızı çok zorlaştırıyor, ama bakın aziz varlıklar, sizin gerçekten istediğiniz nedir? Sizin gerçek isteğiniz, tüm potansiyeli ile, tam hükümranlığı içinde ayakta duran, kendini üçüncü yoğunlukta ifade etmekte olan Tanrı/Tanrıça olarak, Tüm-Varolan olarak bilen, *Tanrısallığını idrak etmiş insan* olmaktır, ve bu biliş içinde siz bütün realite boyutlarını bileceksiniz. Böylece, siz gerçekten *her şeyi bileceksiniz.*

S: (E) Bu akşam burada sizinle olmak bir ayrıcalıktır. Ben A.B.D.'de bir medyum kanalıyla bilgi veren ve Ramtha adıyla anılan bir varlık ile birlikte zaman geçirme ayrıcalığına da sahip oldum, ve ikiniz arasında gerek bilgi, gerekse üslûp açısından büyük benzerlikler buluyorum. Bunu izah edebilir misiniz?

P'taah: Sevgili dost, biz aynı Yönetim Kurulundanız.

S: (E) Sanırım, çoğumuz sizin öğretilerinizdeki ve yıllar boyunca kitaplardan, gurulardan, meditasyonlardan öğrendiklerimizin içerdiği güzel inciyi görebiliyoruz, ve onu akli olarak biliyoruz. Ama, hâlâ "oraya" gerçekten ulaşmış değiliz. O inciyi daha net ve berrak biçimde görebilmek için neyin üzerinde yoğunlaşmamız gerektiğini bize önerebilir misiniz?

P'taah: Bir tek sözcük söyleyin. Aydınlanma ile sizin aranızda duran nedir?

S: Hiçbir şey. Ben aydınlanmayım.

P'taah: Evet. Bunu bildiğinizde çok mutlu olacağız. Sizin aydınlanmış yüce bir üstat olduğunuzu bilişiniz ile sizin aranızda duran engel nedir?

S: Yanıtı arıyorum, fakat bulamıyorum. Biliyorum, arada bir engel var.

P'taah: Bu engel yargı olmasın? Bu basit değil mi? Hangi olağanüstü vasıtalar kullanılırsa kullanılsın, önemi olan tek şey, gelen tüm bilginin aynı olduğudur. Buna: "KENDİNİZİ SEVİN. KENDİNİZİ BİLİN VE TANRI/TANRIÇA'YI, TÜM-VAROLAN'I BİLİN," denir.

S: Pekâlâ. Zamanın tükenmekte olduğu hakkındaki korkuma geri dönersek, eğer o korkuyu taşımaya devam edecek olursam, zamanım tükenecek.

P'taah: İşte o kadar.

S: Son zamanlarda bir şeyler başardığımı hissedi-

yorum. Korkmakta olduğum şeylerden korkmayı bıraktım.

P'taah: Eğer size yarın öleceğinizi söyleseydim, korkunuz ne olurdu?

S: Hiçbir şey.

P'taah: Bakın ne söyleyeceğim: Başarı arzunuz pencereden uçup giderdi. Gerçekten. Her gününüzü hayatınızın son günüymüş gibi yaşayabilirsiniz, hepiniz. *Bir yarın yoktur.* Size pek çok kez söyledik, bir yarın yoktur. Sadece bugün vardır, çünkü sizin geleceğiniz olarak gördüğünüz, bu, "şimdi olan" an üstüne kurulur, ve eğer yaşamınız yarının ne olacağı çevresinde dönüyorsa, her ne istiyorsanız o istediğiniz hep yarına kalacaktır. *(Ölümden korkan bir beye hitap ederek:)* Öyle değil mi, sevgili dost?

S: Tam benim sorumu yanıtladınız.

S: (E) Sözü edilmemiş en büyük korkulardan biri de yaşam korkusu gibi görünüyor.

P'taah: Sözünü ettiğiniz bu korku herkes için en büyük korkulardan biridir. Yaşam korkusu insanlığın en büyük hastalığı ve en büyük katilidir. Bununla birlikte, sevgili dostlar, bunun değişmekte olduğunu sevinçle söyleyebiliriz. Biliyorsunuz, siz gerçekten çok harikuladesiniz. Siz şaşırtıcısınız, şaşırtıcı güzelliktesiniz. Şaşılacak kadar cesursunuz, ve sizi selamlıyorum.

S: (E) P'taah, bize Yönetim Kurulundan biraz daha söz eder misiniz?

P'taah: Sevgili dost, bu gerçekten gerekli değildir. Gerçekten bilmeniz gereken tek şey, insanlığın her boyutta sevilip gözetildiğidir. Boyutların sayıları ve adları bir önem taşımaz. Onlar sizin için bir anlam ifade etmez. Gezegenlerin adları sizin için hiçbir şey ifade etmez. Size bir anlam ifade edebilecek tek şey vardır ki o da sizin kendi gönlünüz, kendi ru-

hunuz, kendi bilinciniz, kendi potansiyeliniz, kendi güzelliğinizdir. Yönetim Kurulu işte bunun için size mesajlar göndermiyor, sizin zaten bildiğiniz şeyleri size hatırlatmak için, ve bu da sizlerin TANRI OLDUĞUNUZDUR. Başka hiçbir şey yok. Teknoloji ve metodoloji hakkında çeşitli bilgiler isteyen pek çok insan vardır, fakat bu sizin için ne anlam ifade eder ki? Bu bir eğlenme biçimidir, çünkü önemi olan tek şey sizin kim olduğunuzu bilmenizdir. Hepsi bu. Kim olduğunuzu bildiğiniz zaman, diğer her şeyi de bileceksiniz.

(Genç Aborjinal kadın bir kez daha P'taah'a hitap eder.)

S: (K) Sevgili P'taah, doğru erkeği bulma konusundaki korkumdan size daha önce söz etmiştim. Bir Aborjinal kocam ve Aborjinal çocuklarım olması hakkında bir iç bilgim vardı. Doğru seçimin bu olup olmadığını soruyorum.

P'taah: Bakın, hayatınızdaki en büyük aşk ilişkisi kendi kendinizle olan olacak. Bunu yaşamanız çok önemli. İnsanlar için, koşup hemen bir eş bulmak çok önemli görünüyor, ve bu pekâlâdır, fakat nihai sevgi ilişkisi bu değildir, çünkü aslında sizin aramakta olduğunuz şey birliktir. Birliğin var olduğu ancak bir tek yer vardır, sevgili kadın. Ve onu orada bulduğunuz zaman, sizi temin ederiz ki, bir aşık bulmak bir dert olmayacak. Ve seçiminize gelince, yanlış seçim diye bir şey yoktur. Sadece kalbin arzusu vardır. Kalbin arzusunu görev ile karıştırma yanılgısına düşmeyin. Bugün kalbin arzusu olan, yarın değişebilir ve bu pekâlâdır. Tamam mı?

S:** (Gülerek) **Evet, teşekkür ederim.

P'taah: Sevgili dostlar, vakit tamam. Özgürce ve hükümranlık içinde yürüyün, yolunuz kendi Tanrı-ışığınızla aydınlansın, ve size hiçbir şeyin zarar veremeyeceğini bilin. Hepinizi seviyorum. İyi akşamlar.

Bölüm 12

ONİKİNCİ CELSE

25 Mart 1992

P'taah: *(Çok dinamik bir biçimde)* İyi akşamlar. Nasılsınız, sevgili dostlar?

(Dinleyicilerden gelen uygun yanıttan sonra, P'taah kişilere teker teker bakarak, ve zaman zaman içlerinden birine kişisel bir konuda hitap ederek, dinleyiciler arasında dolaşır.)

P'taah: İnsanlığın gerçekten içtenlikle sorduğu en ortak sorulardan biri "neden"dir. Bazen bu "Neden olsun, Tanrım?"dır, fakat bu yürekten gelen bir acı ve ıstırap feryadı olmadığı zamanlarda bile, bunda kesinlikle, insanlığın "neden" ve "neden şimdi"nin yanıtını bilmek isteyen merakı vardır yine de. Ve "neden şimdi?" sorusu aslında değişimi yaşamak üzere öne çıkma seçimidir. *Her bir enkarnasyonda bir seçim söz konusudur.* Her bir enkarnasyonda siz hayatınızda neyi meydana çıkarmayı arzuluyorsanız, ona göre durumunuzu ve ailevi ilişkilerinizi seçersiniz. Bu konuda yanılgı olmasın, sevgili dostlar, bu seçimdir ve seçimin gerekli kıldığı her şey; ve en başta sorumluluk. Bu zamanda gezegeniniz üzerinde, gerçekten büyük huzursuzluk bölgelerinde doğmayı seçmiş insanlar var. Savaşın, açlığın ve hükümetlerce vb. gerçekleştirilen tutsaklığın yer aldığı bölgelerde. Şimdi, sizin zamanınızın bu son elli yılı içinde insanlık büyük değişimler gördü.

Teknolojide büyük değişimler ve bilinçte büyük bir dönüşüm. Sevgili dostlar, bu durmayacak. Bu gitgide artacak. Ve siz bunu sadece küresel ölçekte değil, kendi kişisel yaşamınızda da fark edeceksiniz. Kaçış yok.

Biz bütün bu aylar içinde size kişisel travmanızdan söz ettik. Bu tüm insanlığın travmasıdır. Size, insanlığın bir kalp-kırıklığından ölmekte olduğunu söylemiştik.

Şimdi, aranızda elbette burada olanlar ve bu gezegenin her yanında bulunup da merakla araştıranlarınız, değişimin farkında olanlarınız, o değişimin içinde yer almayı, onun bir parçası olmayı isteyenleriniz var. Ve gerçekten de insanlık bu değişimin bir parçası olmakta; istese de istemese de; fakat biz özellikle, gelecek olanı kucaklamak üzere, bilinmeyenin korkusu içine bilerek ve isteyerek adım atanlardan söz ediyoruz. Ve bu şimdiden yaşamınızda ortaya çıkıyor. Biz geniş bir biçimde bundan söz edebiliriz; en dipte yatan korkular vardır ve hiç kimse bundan azade değildir. Bu aylar içinde kiminizle özel olarak, kiminizle böyle grup olarak görüşerek, hayatınızdaki kişisel travmalar hakkında konuştuk. Değişim için size çok belirgin bir reçete verdik. Size şunu söyleyeceğiz: siz biliş hali içine daha va daha çok girdikçe, şimdiye dek çözümleyememiş olduğunuz şeylere ilişkin olarak günden güne, haftadan haftaya meydana getireceklerinizden kaçış yoktur. Bu hiçbir şeyin gizli saklı kalmayacağı bir zamandır. Bu yalnızca hükümetinizi, bilim kurumlarınızı ve toplumsal ve ekonomik yapınıza ilişkin skandalları alakadar ediyor değildir. Biz şu anda özellikle sizin kendi hayatlarınızdan söz ediyoruz. Hiçbir şey gizli saklı kalmayacak. İşte bu zamanda siz, dışta olan her ne ise onun içinizde olanın bir yansıması olduğunu bilebilmek için, kendi dışınızda gözlemleyeceğiniz şeyler meydana getireceksiniz. Sizin dışınızda hiçbir şey yoktur, hiç kimse size bir şey yapmadı. *Sizler kurban değilsiniz -sizler egemen varlıklarsınız.* Bunu ne kadar

vurgulasak az gelir. Günbegün yarattığınız her şey için sorumluluk aldığınızda -ne denli dehşet verici görünürse görünsünler- onların yalnızca birer öykü olduğunu, ve kim olduğunuzu bilebilesiniz, gerçek kimliğinizi kucaklayabilesiniz, Tanrı/Tanrıça olduğunuzu, gerçekten egemen varlıklar olduğunuzu bilesiniz diye onları bizzat yarattığınızı bilin.

Eğer her bir durumu sorumlulukla karşılamazsanız, o kendini size tekrar tekrar sunacaktır, ta ki siz bir kaçışın olmadığını anlayıncaya kadar. Bileceksiniz ki saklanmak mümkün değildir. *Vakit bu vakittir.* Siz harika bir zaman içine adım atıyorsunuz. Onu durdurmak için yapabileceğiniz hiçbir şey yoktur, ve onu hızlandırmak için de yapabileceğiniz bir şey yoktur. O aslında sapsadedir. Biliyoruz ki zihniniz onu çok karmaşık bir hale getirmeyi sever. Bu karmaşıklığın bir kısmı da saklanmaktır. Ve siz onu yapacaksınız. Sizin güvenip dayanabileceğiniz bir başka şey yok, aziz dostlar. Onu idrak edinceye kadar yaratmaya devam edeceksiniz. Öyleyse, onu elde edememe, sınavda geçemeyen tek kişi olma korkusunu da terk edebilirsiniz. Sorular?

S: (E) Bir durum içinde, onu hangi amaçla yarattığımı nasıl fark edebileceğimi söyleyebilir misiniz?

P'taah: Onun doğurduğu, meydana çıkardığı duyguya bakın.

S: O duyguyu kucaklayayım, öyle mi?

P'taah: Doğru. Değişim-dönüşümün reçetesi neydi, sevgili dost? O durumu bizzat yaratmış olmanın sorumluluğunu üstlenin. Başka hiç kimse onu sizin başınıza getirmedi. İçindeki bilgelik incisini bulmak amacıyla siz onu birlikte-yarattınız. Birinci adım bu. İkinci adım nedir?

S: Unuttum.

P'taah: Yargıyı hizaya getirin. Eğer bunu hepiniz bir yere yazarsanız, çok mutlu olurdum. Onu kazıyıp

nakşetmeye çalıştık ama fark ettik ki görünmez mürekkeple yazıyoruz. Yargıyı hizaya getirin. Siz bunu nasıl yapacaksınız ki, gerçekte isteğiniz karşınızdaki insanın kalbine bir hançer saplamakken?

S: Yargıyı hoşgörmek, onu onaylamak. Hizaya getirmek bu mudur?

P'taah: O kendinizi buna ikna etmeye çalışmaktır. Yargıyı hizaya getirmek ise, olaya dahil olan kişilerin sizinle birlikte yarattıkları durumun, öncelikle kendilerine ait nedenlerle, kendilerine ait dersler için bir parçası olduklarını, fakat o durumu sizin de kendinize ait dersler için hayatınızda özellikle yaratmış olduğunuzu anlamaktır. Bu yalnızca bir öyküdür. Onu siz yarattınız, öyleyse gerçekten onun, içteki incinin bilinmesi için asıl Benlik tarafından yaratılmış olduğunu bilmek gerekir. Dramınızda yer alan kimseleri kutsamanız gerekir. Kendinizi kutsamanız gerekir, onu yaratmış olduğunuz için şükretmeniz gerekir, gerçekten. Tüm durum için şükretmek gerekir. Daha sonra, Yeni Çağın laneti olan yargıya bakmak gerekir, çünkü malum ya, "yargılamamanız icap ediyor," ve siz yargıyı yargılamaya kalkarak, böylece kendinizi eli kolu bağlanmış halde bulursunuz.

Her bir veçhenizin Tüm-Varolan'ın geçerli, Tanrısal bir veçhesi olduğunun bilinmesi gerekir, hatta yargının bile. Öyleyse yargıyı da kutsamak gerek. Her şeyi kendinize çekmek; her şeyi kendi Tanrı-ışığınızla kucaklamak gerekir; ve böylece acıyı yaratan yargı -ki acının ondan gayrı bir nedeni yoktur- hizaya girer, direncin demir pençesi -ki siz ona ıstırap dersiniz- sizin kendi ışığınız içinde eriyip gider. O zaman siz güneş-sinirağı içinde bulunan ve oradan kalbe ve oradan da tepe çakrasına çıkmak üzere serbestleşen nötr bir enerjiyle başbaşa kalırsınız. Unutmayın, onu siz YAPAMAZSINIZ.

S: Sadece ona izin veririm.

P'taah: Doğru, ve bu "yapan insan"a en zor gelen şeydir.

Bu anda siz OLAN insan olma durumundasınız.

S: (E) Bana balinalardan söz eder misiniz, lütfen?

P'taah: Zevkle. Size, bu harika varlık, balina hakkında ne anladığınızı soralım.

S: Ne anladığımı bilmiyorum, gördüğüm var.

P'taah: Ve o nedir, sevgili dost?

S: Onların güzel olduğu.

P'taah: *(Çok yumuşak)* Öyledirler, gerçekten. Onlar sizin kendi güzelliğinizin bir yansımasıdır, biliyor musunuz.

Şimdi, balina denilen varlıklar yüce ve harika üstatlardır -sadece bu gezegenin üstatları değil. Balinalar aynı zamanda yunusların Üst-Benlikleri olarak da anılırlar, sizler ise balinalar ile yunuslara deniz-memelileri dersiniz. *Onlar insanlık ile tamamen aynı ruh enerjisidir.* Yunuslar size çocukların neşe ve spontaneliğini, sevgi ve oyunlarını ve sizin çocuklara atfetmediğiniz daha başka birçok şeylerini yansıtırlar. Balina aynı zamanda gezegeninizin tarihçisidir de. Balinalar her zaman yıldız halkları ile iletişim içinde olmuşlardır; onların yıldız halkları ile bilinçli bir iletişim içinde olmadıkları bir zaman hiç olmamıştır. Deniz-memelilerinin insanlık ile büyük bir aşk ilişkileri de vardır ki siz onu bilmeye yeni yeni başlıyorsunuz. Onlar bütün o izin vericilikleri, kimliklerine teslimiyetleri, ve koşulsuz sevgileri içinde size yüce ve harikulade dersler yansıtıyorlar. İşte onlar budur, sevgili dost.

S: (E) Onlarla haberleşmek sadece onları düşünmek ve onlarla iletişim kurmayı istemek suretiyle kolayca gerçekleştirilebilir mi?

P'taah: Evet. Kesinlikle. Bu çok basittir. Siz eğer izin verirseniz, deniz-memelileri sizinle iletişim kurmaktan keyif duyarlardı. Bu sevinç verici bir olaydır.

S: (E) Size kuşlar hakkında benzeri bir soru sora-

bilir miyim? Bu yaratıklardan bir çiftinin sorumluluğunu üstlenmiş durumdayım. *(Konuşan kişi omzu üzerinde tünemiş bir papağanı işaret etmektedir.)* ***Vicdanım bazen bunların kim oldukları ve onlarla olan ilişkimin doğru bir ilişki olup olmadığını sorguluyor.***

P'taah: Siz doğru bir ilişkiyi nasıl tanımlıyorsunuz?

S: Yani, ben onların burada da vahşi doğada oldukları gibi mutlu olup olmadıklarını, veya benim onları evcil hayvanlar olarak alıkoymakla onlara zarar verip vermediğimi düşünüyorum.

P'taah Bu size nasıl geliyor?

S: Oh, onları seviyorum.

P'taah: Gerçekten seviyorsunuz. Normal olarak ormanda bulunan ve şimdi sizinle olan bir hayvan türüne sahip olma hakkında ne hissediyorsunuz?

S: Tasalanıyorum. Gerçekte onların uçmalarını isterdim, fakat onlar evcilleştirildiklerinde belli bazı tehlikeler vardır ki onları buna maruz bırakmak istemiyorum, böylece onları biraz kısıtlıyorum.

P'taah: Şimdi, bakın, evcil hayvanlar da kendi realitelerini seçmişlerdir. Onlar gerçekte o kadar da çaresiz değildirler. Keza, ikinci yoğunluk yaratıkları da sizin için bir ders olmak üzere buradadırlar. Biliyor musunuz, evcil hayvanlarınız sizi gerçekten koşulsuz bir biçimde severler.

Ve böylece, sevdiğiniz bir hayvanla bir zaman geçirdiğinizde onlar size birçok ders öğretirler. Keza, siz onları incinmekten korkmadan sevebilirsiniz. Sonra onları kaybettiğiniz zamanki travma vardır. Fakat bunların hepsi, sizin *bütün* yaşamınız, yalnızca iki ifade içerir. Birine sevgi denir, diğerine korku. Başkası yoktur. Böylece siz seviyorken ya da aşıkken, bunun gerçekte nasıl olabileceğini size gösterenler hayvanlar olur. Evet, aziz dost, siz sevgili yaratıklarınızla birlik-

teyken hiçbir şeyi kendinize alıkoymak, saklamak zorunda değilsinizdir. Onları mutlak şekilde sevebilirsiniz. Onlarla güvenliktesinizdir.

S: Yunuslar hakkındaki soruya vermiş olduğunuz yanıt gibi, bu papağanlar zekâ ve ruhsal "yücelik" bakımından hangi aşamadadırlar?

P'taah: Onlar insanlarla aynı titreşim frekansında değildirler. Şimdi, üst-benliğin görüş noktasından bakıldığında şunu da söylemek isteriz ki, siz ruh enerjisinin bir parçasını bir hayvan olarak deneyimlemeyi seçebilirsiniz; ama kuşlarınız ve genelde hayvanlarınız insanlarla ya da deniz-memelileri ile aynı titreşim frekansında değildirler. Onlar farklıdır. Hiçbir şey daha aşağı değildir, sadece farklıdır.

S: Ben onları çok yüksek olarak görüyorum, ışık gibi.

P'taah: Doğrudur. Kuşlar insanlık için bir simge olagelmişlerdir. Uçma özgürlüğü, ve küllerinden yeniden doğan, büyük Anka Kuşu gibi. Böylece, omzunuz üstünde duran, sevgili dost, gerçekten yüce bir simgedir.

S: Kuş ile olan ilişkim beni kaygılandırıyor, şöyle ki, benim yaptığım gibi, onu uçmaktan alıkoymakla - ki bunu onun selameti uğrunda gibi algılıyorum- bir bakıma kendimi de aynı şeyden, özgürlükten alıkoymuş oluyorum. Bir tür yansıma, yani bu ilişkide benim özgür olmama izin vermeyen bir şey var gibi, fakat onları özgür de bırakamam, çünkü onlar tutsaklık içine doğmuşlar.

P'taah: Bu bir tür bağımlılık oluyor, ha? Bununla birlikte bu sizin için çok derin bir anlayışın göstergesi. Biliş ve anlayış halinde olmak, ve serbest bırakıldıkları takdirde ölecek olan evcilleştirilmiş varlıkları alıkoymanın daha merhametli bir davranış olduğunu bilmek. Bu da geçerli, fakat sizin kendinize koymuş olduğunuz kısıtlamanın farkına var-

manız mükemmel bir şey, ve bu anlayış içinde onu değiştirebilirsiniz.

S: (E) Anladığım kadarıyla, Amerika Kızılderilileri, öldürdükleri hayvanın ruhuna daima teşekkür ediyorlardı, bu Kızılderililer ile hayvanlar arasında çok yakın bir ilişki vardı, ve onlar hiçbir zaman zevk için öldürmezlerdi.

P'taah: Çok doğru. Bu ülkede de bu böyleydi. Hayvanlar ve ağaçlar -onlar kim olduklarını bilirler. Ayrılık yoktur. Her birinizin yapısı tamamen aynıdır. Size söylemiştik, sevgili dost, gerçek iletişim Tanrı-ışığından Tanrı-ışığına olandır. Siz her şeyle bu şekilde iletişim halindesiniz. Hayvanlar çok duyarlıdır, fakat ağaçlarınız ve bitkileriniz bile sizin kim olduğunuzu bilirler. Bu farklı bir biliştir, fakat bu elbette bir tanımadır. Böylece, bahçenizde dolaşırken, siz onlar için bildik ve tanıdık bir varlıksınızdır.

S: Bir şey daha: Yaklaşık on beş yıl önce ben, ruhun karanlık gecesi denen bir halden geçiyordum. Her zaman iyi bir bahçem olmuştu, ve orada her şey çok güzel gelişiyordu, fakat o cehennem çukuruna düştüğümde hiçbir şey büyümez oldu. Daha önce o kadar güzel gelişip büyüyen bitkilerin büyümeleri neden durdu?

P'taah: Benim onu size izah etmeme ihtiyacınız var mı? Bunu kendiniz zaten izah ettiniz. Siz kendinize karşı öylesine bir sevgisizlik hali içindeyken, bu her şeyin sizden yüz çevirmesine neden olur. Bu sizin kendinize olan tavrınızın mutlak bir yansımasıdır. Sizin dışınızda hiçbir şey yoktur ki sizin bir yansımanız olmasın.

S: (E) Ben iki soru sormak istiyorum. Birincisi spiritüel yaşamımızla ilgili, ve ikincisi sosyo-ekonomik ve siyasi yaşamımızın skandalı denebilecek şeyle ilgili.

Spiritüel yaşamımızın hedefinin ne olduğunu düşünüyorsunuz? Özellikle nötr enerjiyi güneş-sinirağın-

dan tepe çakrasına çıkartmaktan söz ederken bir şey söylediniz. Bu süreci biraz aydınlatabilir misiniz?

İkinci soru: Bu gezegen üzerinde gelecekte yeni bir sosyo-ekonomik ve siyasi yapının temelini oluşturabilecek esas prensiplerin neler olacağını düşünüyorsunuz?

P'taah: *İnsanlığın nihai spiritüel hedefi, idrake varmış Tanrı/Tanrıça olmaktır,* olabileceğinizin tümü olmaktır. Bu her zaman var olagelmiş potansiyelin gerçekleştirilmesidir. *İşte nihai hedef budur, Tanrı farkındalığına varmak. İnsanda Tanrı'yı realize etmek.* Bu size nasıl geliyor?

S: Kulağa harika geliyor.

P'taah: Gerçekten harikadır, aslında olmakta olan da budur. Bu uzun bir devreydi ve devre hemen hemen sona erdi.

Gelelim enerjinin üst çakralara hareketi hakkındaki konuşmamıza, ona değişim-dönüşüm denir ve o bir reçetedir, bir simyacının kurşunu altına dönüştüren reçetesi gibi, azabı vecit haline dönüştürmek için. Acı ve ıstırap duyguyu hissetmeye direnmekten kaynaklanır. *Vecit, Tüm-Varolan ile Bir oluştur,* ve böylece biz çok basit bir reçete vermiş oluyoruz, kalbinizi daha ve daha çok kıran durumlar içine girdiğiniz her sefer, sizin için değişimin nasıl olabileceğini gösteren.

Duygular iyi ya da kötü olarak, olumlu ve olumsuz olarak yargılanırlar, fakat gerçekte duygu sadece enerjidir ve o nötrdür, yargısız. Bir durum sevinç-verici olarak yargılandığında, enerjinin hareketine hiçbir engel yoktur. Siz göbeğinizden doğru gelen bir kahkahayla gülerken, enerji güneş-sinirağından kalbe ulaşır, ve böylece siz büyük sevinç duyarsınız. Durumun sizi öldürebilecek kadar zor olduğu, sizi incitebileceği yolunda yargıya vardığınızda, o zaman enerjiye karşı ani bir direnç hasıl olur, ve işte siz ona acı, ıstırap dersiniz.

Sosyo-ekonomik yapılarınıza gelince, bunun için direkt bir reçetemiz yok, fakat size diyebiliriz ki gelecekte bu tümüyle değişecek, çünkü insanlık ayrılıkta olmadığı, bir birlik hali içinde olduğu zaman, işte buna her yönden kazançlı olma hali denir: Bu durumda herkes kazanır. (Bütün'ün hayrı). Hiç kaybeden olmaz; bugün için alışılmışın çok dışında bir durum, dolayısıyla o yapılar, sizin bildiğiniz şekliyle artık mevcut olmayacak. Küresel çapta olup bitenleri şimdiden görebilirsiniz. *Bu iktidar simsarları ve politikacılar için büyük bir dert sayılmakta.*

Bu durum, olumlu olarak yargıladığınız şeylerin vuku bulmaları için bir karşıt kutuptan ibarettir. Daha önce de söylemiştik, gezegeniniz gitgide derinleşen bir bunalım içine girecektir, sadece Yerküre'nin kendisinde vuku bulacak değişimler yüzünden her şeyi yerli yerinde tutabilmekte büyük zorluk çekecek olan bürokrasi ve hükümet yapılanmaları ve askeri organizasyonlar bakımından değil. Bu şimdiden başladı ve artacak. Bu sanki gitgide büyüyen, genişleyen delikleri tıkamaya, çatlakları sıvamaya uğraşmak gibi bir şey olacak. Fakat birçok kez söyledik, bu aslında dünyanın sonu gibi düşünülmemelidir. Gerçekte bu bir felaket değildir. Bu bir imha olayı değildir. Elbette öyle olabilir, eğer arzunuz bu ise, fakat bilinmelidir ki, değişimler gerçekleşirken, ve "kötüler" kazanıyor gibi *görünürken,* bu yalnızca karşıt kutbu göstermektedir. Bilinç genişledikçe ve Mesih (Krist) yükselirken - insanlığın genişlemekte olan bilincinde Kristalin enerji yükselmekte ve- olumsuz kutup da yükselmektedir. Bu böyle olacak: Olumlu ve olumsuz birbiri ardından yükselecek, ta ki HEPSİ ışık içinde kucaklanıncaya kadar, çünkü karanlık ancak ışığın yokluğu demektir. Bu şekilde, bu, insanlık için gerçekten herkesin kazançlı çıktığı bir durum haline gelecek.

Aziz dostlar, bir ara vermemizin zamanıdır. Şimdi kısa bir süre için sessizlik istiyoruz.

(Aradan sonra:)

P'taah: Şimdi, sevgili dostlar, devam edelim.

S: (K) Geçen hafta korkularımıza değindiniz. Bunu ve onlarla nasıl başedebileceğimiz konusunu daha genişletebilir misiniz?

P'taah: Tabii, zihninizde hangi belli korku var?

S: Belli bir korku hali gerekir mi? Korkularımızı kendimize bizim çektiğimizi söylemiştiniz. Ben bunu kesinlikle yapmıyorum...

P'taah: Sizin korkuyu kendinize çektiğinizi söylemedik. Sizin korkuyu yansıtacak bazı durumları kendinize çekeceğinizi söyledik. Arada bir fark var.

S: Farkı görüyorum.

P'taah: Korku sizin kim olduğunuz hakkında hissettiklerinizin yansımasıdır diyebiliriz. İnsanlık için meselenin özünde kendinizi değerli hissetmeyişiniz yatıyor, ve bu değersizlik duygusu çeşitli yollardan tezahür edecektir. Bu bir kendini kanıtlama, geçerli kılınma ihtiyacı olarak görünebilir. Bu sahiplenme, kıskançlık, böbürlenme, haklı çıkma ihtiyacı olarak görünebilir. Çünkü eğer bir haklı çıkma ihtiyacı varsa, bu sizin haksız olmaktan korkmanızdan kaynaklanmaktadır. Eğer haksızsanız, yanlıştaysanız, o zaman değersizsiniz. Eğer kıskanıyorsanız, bu yetersiz olduğunuzdan korkmanızdan kaynaklanmaktadır. Eğer sahiplenme ihtiyacındaysanız, bu kaybetmekten korkmanızdan kaynaklanmaktadır. Ve böylece, o ne şekilde tezahür ederse etsin, en altta yatan temel meseleye gelip dayanır. Siz bu meselenin izini giderek daha derinlere doğru sürebilirsiniz. Medyumumuzun söylediği gibi bu, soymakla bitmeyen bir soğanı durmadan soymaya benzer.

Şimdi, insanlığın şöyle bir korkusu vardır: toplumda diğer herkesin "işi başardığından" ve sizin derinde yatan ka-

ranlık sırlarınızın diğer herkesinkinden daha kötü olduğundan, Benliğinizin o kişilik veçhelerinin çok daha kötü olduğundan korkarsınız. Başka hiç kimse o kadar bayağı, öylesine yalancı, öylesine bir hırsız, öylesine ihanetçi vb. olamaz. Anlıyor musunuz? İşte böylece Ego'nun yardakçılığı başlar, sizi acıdan korumak üzere. Daha önce birçok kez söylediğimiz gibi, Ego'da yanlış bir şey yoktur. Ona, sizin zaafınızdan yararlanan bir hizmetkâr diyebilirsiniz, sizin efendiniz olmayı arzu eden, ve çoğu zaman da bunu başaran bir hizmetkâr. Bu sadece onun yok olma korkusundan dolayı ortaya çıkmış bir işlev bozukluğudur. Onu itmek, onu baskı altına almak ya da geçersiz kılmak gerekmez. Ego'yu bastırıp sindirmek gerekmez. Onu kucaklamak gerekir. Ona karşı davranışınız da korkuya karşı davranışınız gibi olmalıdır, ve bu da ona veya korkuya kendi çocuk çehrenizi vermek ve sonra o çocuğu kucaklamak, ona hiçbir şeyin zarar vermeyeceğini bilmektir. Bu yardımcı oluyor mu, sevgili dost?

S: Evet, teşekkür ederim.

P'taah: Bu konuda daha fazla konuşmamı ister misiniz?

S: Evet, isterdim.

P'taah: Şimdi, fark ettik ki sizler yazı yazarken, mantıksal zihninizi bir dedektif gibi kullanabilirsiniz. Bir durum vuku bulduğunda ve öfke, savunma gibi bir duygusal tepki olduğunda, onun ardında bir korkunun yattığını bilebilirsiniz. Bu sadece, istediğiniz bir şeyi yapamamaktan, birisinin bunu engellemesinden kaynaklanan bir öfke ya da hüsran olabilir. Bu elbette bir öfke ve hüsran duygusu yaratır. O zaman, yaratmış olduğunuz şeye, onun tarzına bakmak gerekir. O durum içinde, yapmak istediğiniz şeyi yapmanızı engelleyen şeyin ne olduğunu yazın. O durumun sizi neyi yapmaya zorladığını yazın. Kendinizi daha önce ilk kez böyle hissettiğinizi anımsadığınız zamanı yazın. Anlayacaksınız ki bu sizin hayatınız boyunca tekrar tekrar yeniden yarattığı-

nız bir şeydir. O yeni değildir. Ne yazık ki, sevgili dostlar, hayatlarınızda yeni olan pek az şey var. O hep aynı melodramdır. O duyguyu daha önce ilk kez hissettiğiniz yere geldiğinizde, işte o zaman gerçekten işin özüne yaklaşıyorsunuz demektir. İşte o zaman meselenin özünü tanımlayabilir ve onu gerçekten dönüşüme uğratabilirsiniz.

S: Yani, bütün deneyimler soğan katmanları gibi.

P'taah: Pek çok nüve mesele vardır. Teorik olarak, tek atışta hepsini halletmek mümkündür.

S: Bunu yapmayı isterdim.

P'taah: Evet, hepiniz isterdiniz. Bingo. Bir anda Yükseliş. İşte gerçekten, biz bu yaygın bir biçimde uygulanan pratik alıştırmaları alıyor, (aslında size söylediğimiz hiçbir şey yok ki zaten mevcut bulunmasın) ve uygulayıp yararlanmanız için size aktarıyoruz. Bu son yıllarda farkına vardık ki, mantıksal zihninizle, kalem kâğıdınızla çalışmak sizin için çok yararlı olabilir. Bu her zaman şart değildir, ama bir zorluğunuz olduğunda, bu size yardımcı olabilir.

S: (E) Balinalara, yunuslara ve kuşlara geri dönecek olursak: Biz yıldızlardan da yararlanarak gemi seferleri yaparız, ve sormak istiyorum, acaba balinalar, yunuslar ve kuşlar da böyle bir rota saptama yöntemi kullanıyorlar mı?

P'taah: Balinalar, gezegenin ızgara-şeklindeki enerji ağı sistemi hakkında, bu elektromanyetik sistem hakkında bilinçli bir anlayışa sahiptirler. Yani, bu onlar için farklıdır, onlar farklı bir aygıt kullanıyorlar. Keza, onlar insanlığın şu andaki bilinçli bilişinin çok ötesindeki bir bilinçli bilişe sahipler. Bu diğer yaratık türleri için böyle değildir, örneğin kuşlar, özellikle de göçmen kuşlar. Şöyle ki, onların davranış kalıpları morfojenik rezonans içinde bulunmaktadır. Kuşların binlerce millik mesafeleri kapsayan ve sayısız nesiller boyunca şekillenmiş olan yolculuk rotaları onların fiziksel be-

yinlerinde değil, fakat o kuş soyunun morfojenik rezonansı içinde bir kalıp oluşturmuştur. Anlıyor musunuz? Size morfojenik rezonanstan, ortak-bilinçten söz etmiştik. O, beden içinde -genetik yapınızın fiziksel DNA'nız içinde yer alışından daha fazla- yer almaz. Tüm yaratıkların fiziksel DNA 'ları ışık bedenin fiziksel bedende temsil edilişidir.

S: Bu kuşlar hakkında biraz daha konuşmak istiyorum. Onları Bass Boğazı'nı geçmeleri için salıveriyordum ve onlar kendilerini uçuşa bırakarak bunu gerçekleştiriyorlardı. Bizim Tasmanya'yı bulamayacağımız kötü havalarda bile.

P'taah: Gerçekten, ve onlar sihirli bir şekilde evlerine dönüş yolunu bulabilirler.

S: Dosdoğru küçük kuşhanelerine gidiyorlardı. Mutton kuşları da öyle. Onlar her yıl, toprak içindeki küçük kovuklarına dönüş yolunu bulurlar.

P'taah: Doğru. Onlar yuvalarına elektromanyetik enerji hattı üzerinde dönerler. Bunun yıldızlara bakarak yolunu bulmakla bir ilgisi yoktur. Sizin de söylemiş olduğunuz gibi, hava öylesine kötüyken onlar yıldızları göremezler elbette. Örneğin, balinalar binlerce millik mesafeleri, yıldızları hiç görmeksizin katederler, ama sihirli bir biçimde yollarını bulurlar.

Şimdi, bunun en kolay izahı için, denilebilir ki kuş daha yuvadan ayrıldığı anda yuvaya dönmek için bir enerji, bir elektromanyetik enerji aygıtını devreye sokar, ve bu suretle yolunu bulur. Elektromanyetik enerjide bir sapma olduğunda, bu bir çarpılmaya (distorsyona) yol açar ve bu çoğunlukla hayvanları karmaşaya düşürür ve onlar yollarını kaybederler. Sadece kuşlardan söz ediyor değiliz, fakat buna sahile vurma vb. gibi anormal durumlar da dahildir. Size şunu da söyleyeceğim, bu balinaların ve yunusların sahile vurma olaylarında, deniz-memelileri ile insanlık arasındaki ilişkiyle

ilgili bir başka boyut vardır.

S: Öyle bir şeyler olması gerektiğini düşünmüştüm, çünkü bir güvercin sadece yirmi dört saatliğine gitmiş olmasına karşın, Mutton kuşu aynı kovuğuna on iki ay sonra geri dönüyor. O aynı noktayı, bir köpeğin yaptığı gibi işaretleyemez üstelik.

P'taah: Fakat o orayı zaten işaretlemiştir, ama fiziksel olarak görünmeyen bir şekilde.

S: (E) James Michener'in "Hawaii" adlı kitabında, yazar, bir kanoyla yolculuk yapabilen ve karanın bulunduğu yönü ve onun ne kadar uzaklıkta olduğunu sadece hissederek, ve dalgaların devinimine ve su yüzünde meydana gelen şekillere dikkat ederek bilen Polinezyalılar'dan söz ediyor. Bu konuda biraz konuşabilir miydiniz, çünkü kaybetmiş olduğumuz bir şeye sahip olmuş olabilirdik diye düşünüyorum.

P'taah: Oh, sevgili dost, buna (kaybettiğinize) emin olabilirsiniz. *(Dinleyicilerden şen kahkahalar.)* Afrikalı küçük insanların, ve bu kıtanın harika üstatlarının nasıl olup da hayatta kalabildiklerini, ve ülkelerinin her bir nüansını bilebildiklerini sanıyorsunuz? Bu Pasifik Okyanusu'nun geçmiş devirlerinde büyük denizciler olarak anılanların öyle çok faal bir zihinleri yoktu. Onlar tanrısallığın bir ifadesi olduklarını biliyorlardı. Onlar gerçekte kendileri ile Yerküre arasında, kendileri ile deniz arasında, kendileri ile hayvanlar, ağaçlar, çiçekler ve kuşlar arasında bir ayrılık bulunmadığını biliyorlardı. Onlar her şeyin bir parçası olduklarını biliyorlardı, ve bu biliş sayesinde her şeye açıktılar, böylece bir meltem onların yanaklarına değip geçtiğinde, bir mesaj getirirdi. Tekneleri altına bir dalga vurduğunda bu bir mesaj olurdu. Ve bir avcı bir otun sapına baktığında ve rüzgârı kokladığında, tenceresine girecek yemeği bilir ve onu çağırırdı. *O rica ederdi,* aziz dost, böylece rızık olacak yaratık kendiliğinden gelir-

di, ve o yenilip içildiğinde bu her iki taraf için de bir şükran nedeni olurdu ve bir kutlama, sevinç ve şükür dansı yapılırdı. Böylece denizciler ve tayfalar gemileri ile bir ülkeyi terk edip bir diğerine vardıklarında, okyanus denilen büyük varlığa şükranlarını sunarlardı. Yerküre denilen yüce Tanrıçaya teşekkür ederlerdi. *Her biri birbirinin içinde yaşıyordu. İçiçe yaşıyorlardı.*

S: (K) Ben sosyo-ekonomik meseleye dönmek istiyorum, eğer uygunsa. Size sormak istiyorum, sizin gezegeninizde bu nasıl işliyor, ve biz benzeri bir yapılanmaya doğru ilerleyecek miyiz?

P'taah: Bizim bir başka yerde olanlar hakkında konuşmadığımızı biliyorsunuz. Sizin burada cereyan edenleri anlayıp bilmeniz yeterlidir, fakat yanıta gelince, kısaca, bizim gezegenimizde durum çok farklıdır diyeceğiz ve o herkesin hayrına olan bir şekilde cereyan eder. Hiç kimse gözardı edilmez. Sizin düşük bir sosyo-ekonomik düzey diyebileceğiniz bir şey yoktur, aslında ona sosyo-ekonomik demek bile caiz değildir. O çok farklıdır. Bunun sizin için nasıl olacağı hakkında kesin konuşmak ise pek doğru olmaz, çünkü olası realiteler söz konusudur ve onun nasıl olacağı size bağlı olacaktır. Biz bir falcı değiliz. Bununla birlikte, sizden şunu düşünmenizi isteyeceğiz: Devletinizin yasaları yasasızlık korkusundan ötürü vardır. Ekonomik yaptırım -gelir verginizi bir ekonomik yaptırım olarak adlandırabilirsiniz- parasızlık korkusundan kaynaklanır. Sevgili dostlar, insanlık gerçekten anlamıyor ki *para yalnızca bilinçtir.* O yalnızca bir enerji simgesidir. Onun kendi başına bir değeri yoktur, sonuçta o kâğıt parçalarından ibarettir. Yani, o bir simgedir, ve gerçekten onun bir varlık olduğunu söyleyebilirsiniz, çünkü o bir fikir yapısıdır. *Gezegeniniz insanları bunu iyice anladıkları zaman, asla yoksulluk olmayacak.* İşte, hiç yoksulluk olmayan bir gezegende bulunmanın nasıl bir şey olacağını ha-

yal edin. Herkes için bolluk olan bir gezegende bulunmanın - o zaman biz sizden sizin sosyo-ekonomik yapılanmanızı tarif etmenizi isteyebiliriz.

S: (E) P'taah, ölüm diye bir şeyin olmadığı hakkında bildiklerim ve hissettiklerim yönünde kızımın mezar taşına yazacağım uygun sözler ne olabilir? Oraya, herkesin okuyup bir mesaj alabileceği bir yazı koymak istiyorum.

P'taah: Onları biraz düşündürmek, ha? Sevgili dost, sizin için bunun harikulade bir alıştırma olacağını düşünüyoruz, fakat sizden daha sonra özel olarak gelip bizimle bu konuda konuşmanızı isteyeceğiz. Medyumumuzla konuşun. Bir mesaj yazdığınız zaman gelip benimle görüşmeniz için sizi davet ettiğimi ona söyleyin. Olur mu?

S: Mutlaka. Davet kabul edilmiştir.

P'taah: Güzel.

S: Hepimizi heyecanlandırmış görünen şu sosyo-ekonomik konuyla ilgili olarak, sözünü ettiğiniz "kötüler" hakkında bir yorum yapmanız mümkün mü?

P'taah: Bizim "kötüler" dediğimiz, sizin güç ve iktidar simsarlarınızdır.

S: Perde arkasındakiler.

P'taah: Onlar artık o kadar da perde arkasında değiller. Size bunu söyleyelim. İktidar ve güç hırsı nedir, sevgili dost.

S: (K) Güçsüzlük korkusu mu?

P'taah: Bu gerçekten de güçsüz olma korkusudur. Şimdi, bu büyük bir savaş, bir mücadele, ha? Gezegen halkını kontrol altına almak, bütün paraya sahip olmak, herkesi köle etmek için ölesiye bir güç hırsı içinde olanlar var. Bu da pekâlâdır. Onlar bunu arzulayabilirler *ama bu asla gerçekleşmeyecektir,* çünkü bu hal Evrensel Gerçek ile aynı çizgide

değildir. O uyumlu bir durum değildir. Bu arada, kuşkusuz, ekonomik yapıda sarsıntılar ve bir hayli toplumsal kargaşa olacaktır. İşte şimdiden Doğu Avrupa ve Ortadoğu ülkelerinde olup bitenleri görüyorsunuz.

S: Rusya'dan ve Arap dünyasından mı söz ediyorsunuz?

P'taah: Hepsinden. Hatta, Avrupa'da bile bir hayli toplumsal kargaşa olacak, fakat şunu da söyleyeceğiz ki, *Tanrıçanız, enerjisini yeniden uyumlamak üzere uzanıp gerinerek harekete geçtiğinde, bütün bunlar önemini yitirecek.* O zaman iktidar simsarlarınız neyin üzerinde güce sahip olacaklarını, neyin üzerinde iktidar kuracaklarını bilemeyecekler. Öyleyse bu gerçekten kötü ve vahim bir durum değil, sevgili dostlar. Tüm bunlardan ürküp korkmaya gerek yok. *Siz güvenlikli bir evrende yaşıyorsunuz, gerçekte.* Biz size çevrenizde her şeyin yıkılıp gideceğini, ama yine de güvenlikli bir evrende yaşadığınızı söylerken, bu size bir çelişki gibi geliyor mu, ha? Pekâlâ, size zarar verebilecek olan ne vardır? Başınıza gelebilecek en kötü şey nedir?

S: Ölüm mü? Bir şeyleri gerçekleştirememek mi?

P'taah: Ölümden başlayalım. Nasılsa öleceksiniz.

S: Bedenim ölecek bir gün.

P'taah: Bu sizin için keyifli bir düşünce değil, ha? *Yani, öyle düşünüyorsunuz.* Doğduğunuz dakikadan itibaren ölmeye başlarsınız. Fakat biliyorsunuz, ölüm bir illüzyondur. O büyük bir illüzyondur. Peki, herkesin hemen şu sırada burada enkarne olmak istemesi acaba nedendir diye düşünüyorsunuz? Çünkü herkes eyleme katılmak istiyor. Herkes değişimin heyecanını yaşamak istiyor. Geçen gün birisi bize soruyordu: "Bütün o yeni ruhlar nereden geliyor?" diye. Biz dedik ki: "Yeni ruhlar yok." Her birinizin üst-benliği her seferinde sadece tek bir atış yapmaz.

S: (K) Bu konuda bir şey bilmiyorum.

P'taah: Pekâlâ, öyleyse yakında öğreneceksiniz. Sizin bilmediğiniz nedir, sevgili dost?

S: Ruhun sonsuza dek yaşayıp yaşamayacağını bilmiyorum.

P'taah: İşte insanlık ölümden bu yüzden korkar.

S: Eğer ben kızımı kaybetmiş olsaydım, sanırım çok yıkılır, harap olurdum.

(Bu sözlerle bu hanım dinleyiciler arasında bulunan ve beş yaşındaki kızını bir hafta önce kaybetmiş ve onun mezar taşına ne yazacağını sormuş olan beye atıfta bulunmuştu.)

P'taah: Siz bu kişi ile konuşabilirsiniz. O kızını kaybetti. Bu çok yıkıcı bir şeydi, fakat biliyor musunuz, bu harika bir ortak-yaratımdı, ve o bu olayla harikulade bir bilişe ulaştı. Biz akli bir alıştırmadan söz etmiyoruz, sevgili dost, biz kalben bilişten söz ediyoruz, kesinlikle.

S: Öyle bir deneyim yaşamaktan korkuyorum.

P'taah: Fakat elbette korkarsınız. Bu konuda yalnız olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Bu insanlığın korkusudur, yok olma, her şeyin bitmesi, hiçbir şeyin kalmaması, tüm bunların boş bir hayal, bir peri masalı olması...

S: Kendime bunun tümüyle bir illüzyon olduğunu nasıl söyleyebilirim bilmiyorum. Sadece bilmiyorum, o kadar.

P'taah: Pekâlâ, bunu nasıl tezahür ettirdiğinizi her gün kendinize gösterip duruyorsunuz. Gerçekte bundan çok sık söz etmişsinizdir. Siz her gün yansımaları seyretmektesiniz.

S: Onlar gerçekten önemi olmayan küçük şeyler.

P'taah: Oh, sahi mi, sevgili dost? Size demiştik ki sizler çoğul-evrenlerin makro-moleküllerisiniz. Siz tüm evrenin modelini taşıyorsunuz, ve eğer bunun günbegün yaşantınızda anbean nasıl olduğuna gerçekten bakacak olursanız, orada *sizin* evrenlerinizin oluş halinin, *sizin* oluş halinizin yan-

sımasını göreceksiniz. Şimdi, şunu da söyleyeceğiz: Orada, ötede başka yaşamlar, başka varlıklar yok, öyle mi? Yıldız Halkları, Işık Varlıklar yok, öyle mi? Bu mantıksal değil. Bu bilimsel değil. Bu matematiksel olasılıklar dahilinde değil; fizikçilerinizin sihirli rakamları ile kanıtlanabilir değil. Bilim size, "Hiçbir şey yok" dediği zaman, "Spiritualite bir efsanedir -sadece bilim geçerlidir," dediği zaman, o "ileri" Avrupalı insanlar bilim tanrısının önünde eğilmiş ve: "Ah, bu böyle. Din saçmalıktır, mevcut olan tek şey bilimsel olarak kanıtlanabilendir," demişlerdir. İnsanlık "Bilime evet," demiştir. Peki ama, şimdi bilim adamlarınız ve kuantum fizikçileriniz, arkadaşlarının küçük bir yardımı ile, sizin yegâne tür olmanızın mümkün olmadığını kanıtlıyorlar. Sizin yalnızca bir tek hayatınızın olması mümkün değildir. Yıldız halklarının mevcut olmamaları mümkün değildir. Fakat, sevgili dostlar, *siz öylesine etkin bir biçimde programlanmışsınız, öylesine beyni yıkanmış haldesiniz, öylesine korku dolusunuz ki, şimdi olasılıklara izin vermekten ödünüz kopuyor.* İşte bunun için zaman zaman size bunun harika bir iman sıçraması olduğunu söylüyoruz. Buna "dev bir sıçrayış" deniyor, ve bilincinizin genişlemesi ancak olasılıklara ve korkuya tümüyle izin vermek suretiyle gerçekleşebilir. Korkuya izin vermek suretiyle onu kucaklayabilirsiniz. Onu dönüşüme uğratabilirsiniz. Moleküler yapıyı değiştirebilirsiniz. Çok heyecan verici, ha? Gerçekten.

Sevgili dostlar, bu akşam için vakit tamamdır. Sizlerle bu şekilde paylaşmak, bize gerçekten sevinç ve onur veriyor. Korkularınız içinde ilerleyin ve onları sevinçle bağrınıza basın. Gerçekte gelecek diye bir şey olmadığını bilin. *Sadece şimdi vardır.* Öyleyse her bir şimdi anının dolgunluğu içinde yaşayın, ve bırakın yarın kendi başının çaresine baksın.

Sizi seviyorum. İyi geceler.

Bölüm 13

ONÜÇÜNCÜ CELSE

1 Nisan 1992

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar. İşte ne güzel bir topluluk. Hepiniz ne kadar güzelsiniz. Şimdi, sizin şimdi'nizden söz edelim. *(Bir hanıma hitapla:)* Sizin şimdi'niz nasıl?

S: Eğer onun içinde olsaydım, bilecektim, fakat ben çok seyrek olarak şimdi'de olurum.

P'taah: Çok bilgece sözler, gerçekten. Hepiniz şimdi'niz içinde olabilseydiniz, bu harika olmaz mıydı? Geçmiş gerçekten geçmiş olurdu, gelecek ise şimdi'nin tam oluşu, bütünlüğü içinde açılıp gelişirdi. Eğer bir çapa alsanız, çapaya bağlı uzun bir zincir olsa ve siz onu boynunuza bağlasanız, ve okyanusa atlasanız, boğulurdunuz. İşte hepinizin yapmakta olduğunuz bu. Sizler hepiniz geçmişinize çapa atmış, hayatınızda çoktan olup geçmiş şeylerin duygusu içinde boğulmaktasınız. Böylece her an re-aksiyon içinde prangaya vurulmuş bir halde yaşıyorsunuz. Geçmişinizin zincirlerini sürükleyerek geleceğinize doğru ilerlemeye çalışıyorsunuz, geleceğiniz ise sadece günler, aylar ve yıllar boyunca durmadan tekrar tekrar yaratılan geçmiş şimdi'lerden ibarettir.

Size diyoruz ki sizin bir geleceğiniz yoktur. Gelecek yoktur. Sadece şimdi vardır. Ve sizin gelecek olarak gördüğünüz, sınırsız olasılıklardır. Sizler sınırsız varlıklarsınız.

Biz bunu size her zaman söylüyoruz fakat siz bize pek inanmıyorsunuz. Sizler sınırsızsınız ve geleceğin olasılıkları ve olanakları şimdi içinde kararlaştırılır. Demek oluyor ki gelecek için tasalanmanın bir anlamı yok. Geçmiş, çözüme vardırılmamış ıstırap, çözüme vardırılmamış sorunlar, travmalardır ki onları tekrar tekrar yaratacaksınız -ta ki siz şu anda kimseniz onu kucaklayabilecek, kabul edebilecek ve hizaya getirebilecek hale gelinceye dek. Ve sizin hizaya gelme derslerini büyük dram ve travma içinde öğrenmeniz gerekmez. Bu yumuşak bir biçimde gerçekleşebilir. Aslında kaçış yoktur. Hizaya getirilmemiş her ne varsa onu meydana vuracaksınız. Realiteniz hakkındaki fikirleriniz her ne ise, onu yeniden yaratacaksınız. Dünyanız hakkındaki, kendi hakkınızdaki inancınız her ne ise, o inanç-yapısını güçlendirmek üzere onu yeniden yaratacaksınız. Ve böylece, şimdi olan her bir an içinde sizin hizaya gelme fırsatınız var. Hizaya geldiğinizde, kimliğinizi kabul ettiğinizde, ve nasıl, o inanç-yapılarını yansıtması için kendi dışınızda bir ayna yarattığınızı fark ettiğinizde, işte o zaman geleceğinizi değiştireceksiniz. Kendi kimliğinizi kabul ettiğinizde, öylece nihai gücünüze ulaşacaksınız. Böylece egemen, güçlü ve yaratıcı bir varlık olmanın nasıl olduğunu bileceksiniz. Böylece, ayrılık olmadığını, ve varlığınızı oluşturan her bir atomun ve molekülün, diğer her bir varlığı ve dünyanızda gözlemlediğiniz her şeyi oluşturan aynı atomlar ve moleküller olduğunu anlayacaksınız. Çok basit, sevgili dostlar. Siz onu çok karmaşık hale getirmekten hoşlanıyorsunuz. Ama işte o karmaşık değildir, sadedir. Aslında kimliğiniz Tanrı/Tanrıça'dır. En altta yatan budur. Gerçek kimliğiniz insanlık denen sınırsız potansiyeldir. Gerçek kimliğiniz alabildiğine yaratıcıdır, ve sizin şöyle dediğinizi işitiyoruz: "Fakat o yaratıcılığı nasıl ifade edeceğimizi bilmiyoruz." Aziz dostlar, bedenlerinize bakın. O en harikulade bir yaratıcılık örneği değil mi? Ve o ŞİMDİ oluş ha-

linde. Siz ŞİMDİ bir enerji santralisiniz. Geçmişinizde olan her şey sizin ŞİMDİKİ kimliğinizi oluşturmaktadır. Bu pekâlâdır. Siz PEKÂLÂSINIZ. Bu anda olabilmeniz mümkün olan her şeysiniz. Siz muhteşemsiniz, ve böyle olduğunuzu gerçekten kabul edebildiğiniz zaman, yaratacağınız yarınların nasıl olacağını sanıyorsunuz? Pekâlâ. Sorular.

S: (K) Siz bir seferinde çocukluk fantezisinden söz etmiştiniz, çocukluğumuzun çok acı verdiği, realitenin dayanılmayacak kadar acı verici olduğu bir durumda, onu, yaşamış olmayı istediğimiz çocukluk ile örtmeye çalıştığımızdan... Hayal edilmiş çocukluğun da "kendine ait geçerliliği ve gerçekliği" olduğunu söylemiştiniz. Birkaç kişi bana, "Onaylamalar (telkinler) için ne diyeceksiniz?" diye sordular. Geçmişe dönüp, ana-babanızın kavgalarını ve onların yarattığı acıyı hatırlıyorsunuz. Siz ana-babanızın birbirlerini sevdiklerini hayal ediyorsunuz, ve bu imgeleme realiteyi değiştiriyor. Öyle görünüyor ki insanlar değişme yolunun bu olduğunu düşünüyorlar, yani ana-babanın kavgalarının verdiği acıyı göğüslemeye ve o acıyı dönüşüme uğratmaya istekli olacakları yerde. İşte bu konuda konuşabilir miydiniz?

P'taah: Elbette sevgili bayan. Biz demiştik ki acı katlanılamayacak kadar ağır olduğunda, bir kalkan iner, ve bilinçli zihin artık daha fazla hatırlamaz olur, ve böylece tüm çocuklar kalben arzuladıkları şeyi daha sonra hayallerinde harika bir biçimde yaratırlar, bunu hatta şimdi siz çocuklar da yaparsınız. Bu geçerlidir. Onun kendine ait bir realitesi vardır, çünkü düşünebildiğiniz ya da hayal edebildiğiniz hiçbir şey yoktur ki geçerli olmasın ve kendine ait realitesi bulunmasın. Bu pekâlâdır. Bununla birlikte, dedik ki geçmişinizi değiştirmenin tek yolu, acıyı vecit haline dönüştürmektir. Bu suretle o gerçekten, kesinlikle değişir. O sizce neden

dönüşüm yoluyla gerçekten değişir, sevgili dost?

S: Benim deneyimime göre bu dönüşüm, hapsolmuş olan enerjiyi, yaşam enerjisi haline gelmesi için serbest hale geçirir.

P'taah: Doğru, bu böyledir. Şimdi, biz dönüşümün neden dolayı değişimler yarattığını ve bedenin moleküler yapısında değişimlere yol açtığını sık sık anlattık. Bu, çoğunuza abartılı bir iddia gibi görünebilir, bununla birlikte, sizden şunu dikkate almanızı isteyeceğiz: Bir duygusal rahatsızlık tarafından yaratılmış olmayan bir fiziksel rahatsızlık bulunmadığı hakkında biraz anlayış kazandığınızda, anlarsınız ki o duyguyu değiştirdiğinizde fiziksel durum da değişir. Bir tümörü sağlıklı hücrelere dönüştürdüğünüz zaman, bu bir moleküler değişimdir. Bu keza, bedene hormonlar salgılayarak gençlik ve canlılık da yaratır. Sevinç denilen budur. Sevinçli olduğunuz zaman içinizde cereyan eden budur. Sevinçle dans etmek istediğiniz zaman, bu canlılık nedir, sevgili dostlar? Kalbinizin şakımasına yol açan şey nedir, ha? Sevinç her şeyi değiştirir. O fiziksel bir değişim yaratır. Diyoruz ki o geçmişi değiştirir, o geleceği değiştirir. O sizin geçmiş hayatlar ve gelecek hayatlar dediklerinizi de aynı şekilde değiştirir, çünkü hiçbir şey (birbirinden) ayrı değildir. Hiçbir şey. O yalnızca sizin bilincinizde ayrıdır, fakat birçoğunuz, içinde rüya haline daha çok ulaşabildiğiniz, ve diğer olası realitelerden, diğer enkarnasyonlardan anlık izlenimler alabildiğiniz değişik bir bilinç halinin ne olduğunu anlamaya başlıyorsunuz. Bütün bunlar eşzamanlı olarak cereyan ediyor. Ayrılıksız olarak, sizin bilinç odağınızda *şimdi* cereyan etmekte olanlar, sizin ruh enerjinizi etkiliyor, bu da sizin her bir veçhenize yansıyor. Sevgi, sizin evrenlerinizi ve hayatlarınızı bir arada tutan ipliktir, o gerçek bir tutkaldır. Bedeninizi akış halinde, canlı ve büyür halde tutan enerji sevgidir, o Tanrısal ipliktir. Dolayısıyla, sizin Tanrısallığın ifadeleri olduğu-

nuzu gerçekten anlamayışınızı bir hayli olağandışı buluyoruz. Tanrısallık olmasa siz var olamazdınız. Eğer siz var olmasaydınız, evren var olmazdı. Siz O'SUNUZ. *Siz* evreninizin merkezî güneşisiniz, ve eğer siz evreninizin merkezî güneşiyseniz, aziz dostlar, sizin esenlikte olmamanızın olanaksız olduğunu görebilirsiniz. Siz güneşe bakıp da, "Onda bir kusur var. O domuzluk ediyor, çünkü bugün parlamıyor," demezsiniz. Siz ay'a, "Senden hoşlanmıyoruz, çünkü bu gece dolunay değilsin," demezsiniz. Böylece, kendinizden gayrı her şeyin Tanrısallığını görebilirsiniz. Bu budalaca değil mi? Eh, bu da pekâlâdır. Ve siz kendi hakkınızda taşıdığınız ve içe bakışın çok acı verici oluşundan dolayı dışa yansıttığınız yargıların bir oyun-çocuğu meşgalesi olduğunu çok yakında anlayacaksınız. İnsanlığın gelişip erişkinliğe geçmesinin şimdi artık zamanıdır. Bu sizin hayatınız, sevgili insanlar. Siz onu anbean yaratmaktasınız, onun her parçasını. O sizin harikulade eserinizdir, ve onu her bir an nasıl yaratacağınız gerçekten tümüyle size kalmıştır. Sizin onu tam anlamıyla, bütün sevinciyle yaşamanız için her an fırsatınız var, ve kendinizi, durumu yargıladığınız zaman bile şöyle diyebilirsiniz: "Bu benim kendi bilgeliğimle, içindeki mücevheri çekip çıkarabilmek için yarattığım bir fırsattır." Sizden, gelecek sefer, sizin dilediğiniz gibi davranmayan bürokrasinizle, yetkililerinizle, komşularınızla, çocuklarınızla vb. bir kavgaya tutuştuğunuz zaman bunu hatırlamanızı istiyoruz. Bütün bunları yaratan sizsiniz.

S: (E) Sevgili P'taah, sözünü ettiğiniz şimdi konusunda, lütfen "Gereksinimleriniz karşılanacaktır," sözünü geleceğe yönelik endişe ve gerilimi giderecek bir biçimde yorumlayabilir misiniz?

P'taah: Bu, "Güvenlikli bir evrende yaşıyorsunuz," gibi mi, sevgili dost?

S: Kuşkusuz.

P'taah: Olur. Pekâlâ, eğer kendi realitenizi kesinlikle kendiniz yaratıyorsanız, eğer realitenizi yaratan inançlarınız size bolluğun olmadığını, hayatın bir mücadeleye olduğunu, ve bütün bürokratların çıkarcı olduklarını ve sadece sizi ele geçirmek niyetinde olduklarını, geçinmek için kıyasıya çalışmak zorunda olduğunuzu söylüyorsa, o zaman gerçekten sizin için durum aynen öyle olacaktır.

Şimdi, *(şakacı bir ifadeyle)* bu konuda o kadar sık konuşuyoruz ki sizin hâlâ bıkıp usanmamanıza hayret ediyoruz. *Evreniniz sizin yarattığınız eserinizdir.* Sizi desteklemeyecek bir evreni ne diye yaratasınız? Eğer böyle yapmayı arzu ediyorsanız, pekâlâ. Bununla birlikte, eğer bolluk yaratmayı arzuluyorsanız, o zaman ona da pekâlâ. Ve dilediğiniz gibi olacaktır. Bakın, gerçekte hiçbir şeye gereksiniminiz yok, çünkü her şeyiniz var. Bu size ne anlatıyor, aziz dost?

S: Güvenlikte olduğumu.

P'taah: Doğru. Bu aynı zamanda sizin neye inanmadığınızı da size söylüyor. Eğer ihtiyaç çekiyorsanız, her şeye sahip olduğunuzu bilmiyorsunuz demektir. Onu yaratan şey biliştir. Bunu biliyor musunuz?

S: Evet, biliyorum.

P'taah: Çok iyi. İşte sizin tezahür-ettirme konusundaki sıkıntınız bu yüzdendir, sevgili dostlar, çünkü siz bir şeyi arzuluyorsunuz ve arzularken de ona zaten sahip olduğunuzu anlamıyorsunuz. Oysa bir şey düşünüldüğü anda tezahür eder.

S: (E) Düşünce-formları yaratma konusunda bir korkum var. Motosikletim üstünde yol alırken, bazen gözümün önüne düştüğüm ve yaralandığım şeklinde bir görüntü gelir. Bu benim arzuladığım bir şey değildir. Bunu tezahür ettirmek istemem. Onun üzerinde ne kadar çok düşünürsem, eylemin o düşünceyi izleyeceğini düşünerek, bundan kurtulmanın bir yolunu arıyo-

rum, kendimi korumak için.

P'taah: Evet. Şimdi, sizin onu fiziksel olarak yaşamanız da gerekmez. Bir şekilde, bir zamanda tecavüze uğrama, şiddetle karşılaşma korkusu duymamış olan bir kadın varsa elini kaldırsın. Üç. *(El kaldıranların sayısı.)* Bakın, siz bir şeyden korktuğunuzda onu mutlaka kendinize çekersiniz. Korku boş bir düşünce değildir. O mide bölgesinde yaşar. Siz kendinizi motosikletten fırlayıp düşerken ya da parçalanmış olarak bir hendekte yatar halde hayal ederken, bu his sanki midenize yediğiniz bir yumruk gibi sizi etkilediğinde, o zaman gerçekten ona uyan bir olay vuku bulacaktır. O, eğer duygunun eşlik etmediği boş bir düşünceyse, ona güç-kütlesi denmez. Anlıyor musunuz?

S: Sanırım. Bu düşünceyi bir karşıt kutup gibi kabul edip, kendi haline bırakmanın benim işime yarayabileceğini söyleyebilir miydiniz?

P'taah: Kesinlikle. Gerçekten böyle yapabilirsiniz. Hepinizin hayalhanenizde korkutucu düşünceleriniz vardır. Evet, vardır. Var olduğunu ben biliyorum. Bu da pekâlâdır. Doğrusu, korkularınızı hizaya getirmek sizin için yararlı olur. O zaman onu fiziksel olarak deneyimlemek zorunda kalmazsınız. Peki, korkuyu nasıl hizaya getirirsiniz, sevgili dost?

S: Onu kabul ederek. Ona tümüyle teslim olursunuz.

P'taah: Doğru, ve bu suretle enerji tıkanıklığı erir, o zaman enerji göbekten kalbe doğru harekete geçebilir, ve böylece değişim yaratır. Çok basit.

S: Şu halde, insanın korkusunu kabul etmesini engelleyen onun kendi inançlarıdır diyebilir miyiz?

P'taah: Çoğu zaman. O zaman belki diyeceksiniz ki: "Eğer bir kaza geçirmekten korkmazsam, bu benim hiç kazaya uğramayacağım anlamına mı gelir?" Ama işte, kaza diye

bir şey yoktur. Eğer bir kaza yaratacak olursanız, onun "niçin"ine bakmanız gerekir.

S: (E) İnsan eğer kendi yeteneğine güveniyorsa, eğer kendisine güveniyor ve kendisini seviyorsa, o bir kazaya uğramaz, öyle mi?

P'taah: Siz eğer arabanızı, motosikletinizi ya da uçağınızı kullanırken kendi ehliyetinizden eminseniz, o zaman kaza denilen şey sizin zihninizde olmayacaktır. Fakat yolda yalnız değilsiniz. Belki de orada size sizin bir sürücü olarak yeteneğiniz ve güven duygunuzla hiç ilgisi olmayan büyük bir ders gösterecek biri bulunabilir. Siz sadece üzerinde düşünmek üzere bir durumu kendinize çekiyor olabilirsiniz. Güven duymak harikulade bir şeydir. Eğer güven duymasaydınız, bir taşıt kullanmazdınız. Eğer daha az güven duygusuna sahip olsaydınız, gece vakti kentlerin sokaklarında yürümezdiniz, ne de okyanuslarınızda yüzerdiniz, vb. İnsanlık, yaradılışı itibariyle, güven duygusuna sahiptir. Size bütün söylediğimiz, bir "kazanın" çeşitli nedenleri olduğudur.

S: (E) Cinsel suçluluk duygusunu nasıl anlayabiliriz? Birçok insan buna sahip gibi.

P'taah: Sizin kültürünüzün tümü bu soruna sahip, sevgili dost. Onun nereden geldiğini açıklamaya hacet var mı?

S: Temelde, evet.

P'taah: Bu sizin kültürünüzün bir parçasıdır. "Cinsellik doğru değildir. O düpedüz günahkârlıktır." Ha?

S: Tek izah bu mu?

P'taah: Kültürünüzün morfojenik rezonansından, yani ortak-bilinçten size söz etmiştik. Size insanlığın cinselliğinden söz etmiştik. Bu alanda çok şey anlatmıştık. Hristiyan kilisesi, insanlığın cinsel organları olmamasını yeğlerdi. Eğer bir başka biçimde üremeniz mümkün olsaydı, onlar onu tercih ederlerdi. Dolayısıyla çocuklara daha çok küçük yaş-

tan itibaren üreme organlarına sahip olmanın pek hoş bir şey olmadığı, ve onlarla bir şeyler yapmamaları veya onlarla birbirlerine bir şeyler yapmamaları gerektiği öğretilir. Böylece siz doğduktan sonra, kültürünüzün ortak-bilinci ile bağlantı kurarsınız. Erişkin hale geldiğiniz ve cinsel organlarınızla her istediğinizi yapmanızın bir sakıncası bulunmadığını akli olarak anladığınız zaman bile, o inanç yapısı çoktan bilincinize yerleşmiş bulunmaktadır. Sonra cinselliğin bir güç, bir intikam silahı gibi kullanıldığı evlilik kurumunuz vardır. Cinsellik konusunda yargılar vardır. Zamanınızın en büyük salgın hastalığına bakın. Bir zamanlar onun adı kara veba idi, onun üreme organlarıyla hiçbir ilgisi yoktu. Bugünün vebasının ise üreme organlarıyla her türlü ilgisi var, insanların zihinlerinde. Ama aslında onun, yani AIDS'in de üreme organlarıyla hiçbir ilgisi yok.

Şimdi, suçluluk duygusu öğrenilmemiş olan bir derstir.

S: Evet, onu biliyoruz.

P'taah: Herhangi bir konuda suçluluk duymak. Hangi ders olursa olsun, onun öğrenilmesi için sadece kabul ve uyum (hizaya getirme) gerekir. Hayatınızda yapmış olduğunuz için suçluluk duyduğunuz şeyin nihai sorumluluğunu üstlenirken, şöyle söyleyin: "Ben bunu yaptım, çünkü bu deneyimi istedim."

S: Bazen insan ne hakkında suçluluk duyduğunu bilmiyor. Sadece içte bir suçluluk duygusu oluyor, bu konuda insan ne yapabilir?

P'taah: Sizin bulmanızı öneririm.

S: Oh. Oh.

P'taah: Hele durun bakalım. Eğer bir tepki gösteriyorsanız, neden diye sorun.

S: Belki bunun hemen şimdi ne hissettiğimizle bir ilgisi vardır.

P'taah: Sadece şimdi VARDIR, sevgili dost. ŞİMDİ reaksiyon halindeyseniz, "Neden?" deyin. "Neden kızgınım? Neden suçluyum?" Eğer kızgınsanız, korkuyorsunuz demektir. Öfkenin altında acı vardır. Suçluluk duyduğunuzda, "Bunu yapmamalıydım," diyorsunuz.

S: Anladım. Çok basit.

P'taah: Doğru.

S: (K) P'taah, son üç yıl içinde sürekli bir mide bulantısı içinde yaşıyorum. Kitapta olan her şeyi denedim. Bunun diet ile hiçbir ilgisi olmadığının, fakat duyguyla ilgili olduğunun farkındayım. Temelde yatan duygunun korku, öfke ya da karmaşa mı olduğunu bulup çıkarmaya çalışıyorum.

P'taah: Aziz dost, sadece bir tek temel duygu vardır, o da korkudur. Mide bulantınızın olmadığı zamana uzanabilirsiniz. Sizinle bir başka zaman konuşacağız, fakat size şunu söylemek isteriz: Onu hissetmediğiniz zaman ne zamandı, ve onu ilk kez hissettiğinizde ne olmuştu? Sizden o zamanlara gitmenizi isteyeceğiz ki sizce bunun nasıl olduğu hakkında bilinçli bir anı sahibi olasınız. Sadece o zamanki fiziksel olaylara değil fakat duygulara da uzanmak gerek, çünkü aslında size kendinizi tanımanız konusunda kılavuzluk edecek, ipucu verecek olan o duygulardır. Bu, kendi evreninizden duyulan korkudur, sevgili dost, kontrolun elinizde olmamasından duyulan korku. Yapmaktan korkmak, yapacak olursanız, yanlış yapmaktan korkmak. Fakat o duyguya gerçekten ulaşacaksınız, çünkü kendinize şimdiden bir ipucu vermiş oluyorsunuz.

S: Farkında olduğum kadarıyla, sizin sözünü etmiş olduğunuz şeyi bütün hayatım boyunca hissetmişimdir.

P'taah: Gerçekten öyle hissettiniz.

S: Öyleyse hani ipucu?

P'taah: Size mide bulantısını hissetmediğiniz zamanları düşünün dedik.

S: Biliyorum, mutlu olduğum zamanlar olmuştur. Ama temelde hep mutsuzluk var. Mutlu olduğum günlere geri gittiğimde, mide bulantısı bir süre için kayboluyor, fakat sonra yine üstüme çöküyor. Onu hayatımdan sürekli olarak nasıl çıkarabilirim, bilmiyorum.

P'taah*: (yumuşak bir sesle)* İşte, ilk iş ona kusur bulmamak, onu pekâlâ olarak görmektir, çünkü biliyorsunuz, hepiniz sağlıksızlık, hastalık hakkında ağır bir yargıya sahipsiniz. Anlıyor musunuz? Onu yanlış, kötü saydığınızda, ve onu değiştirmek için uğraşıp didindiğinizde, ilk başta onu yaratmış olan korkuyu hizaya getirebilmeniz mümkün olmaz. Sizden bir şeyler yapmaktan duyduğunuz korkuya bakmanızı isteyeceğiz. İçinde size yer bulunmadığını düşündüğünüz evreninizden duyduğunuz korkuya. Aydınlanmak için eğer bir dönmedolap üstünde koşturup duruyorsanız, bu demektir ki şimdiki haliniz yeterli değil.

Pekâlâ, sevgili dostlar, bir ara vereceğiz. Sadece iki dakika için sessiz kalmanızı rica ediyoruz.

(Aradan sonra:)

S: (K) Geçen hafta iki konu üzerinde konuşmuştunuz, acaba onları genişletir miydiniz? Biri, küllerinden yeniden doğan Anka Kuşu, diğeri de sahile vuran balinalar.

P'taah: Ve küllerinden yeniden doğan Anka Kuşu hakkında ne söylüyorduk, sevgili bayan?

S: Ben şahsen o tür bir enerji ile ilgisi olan bir değişim geçirmek üzere olduğumu hissediyorum, fakat onun ne olduğundan emin değilim. Bu hal bana bütün hafta boyunca dönüp dönüp geri geldi, öyle ki size sorma ihtiyacını duydum.

P'taah: Peki. Değişim sizin için kişiseldir, fakat bu aynı zamanda tüm insanlığın da değişimidir. Öyle ki, insanlığı ve insanlığın bilincini devresel bir biçimde düşünebilirsiniz;. bundan önce, yıldız halkları ile iletişim halinde bulunulan büyük ve harikulade uygarlıklar olmuş, büyük ve harikulade bir biliş yaşanmıştı; ve gerçekten o zamanlar yıldız halkları ile Dünya insanları arasında ayrılık nedir bilinmiyordu; Dünya insanları ile her bir hayvan, her bir bitki ve ağaç arasında ayrılık yoktu. Hepsi birbirinin Tanrısallığına saygı gösteriyordu. Bu durum gezegeniniz üzerinde yalnızca bir kez olmuş değildir. Şimdi, diyebilirsiniz ki insanlık "ruhun uzun, karanlık gecesinden geçiyordu," ve çark bir kez daha dönmüş bulunuyor. Bütün insanlığın bağrında, bir kez sahip olmuş ve sonra kaybetmiş olduğunuz şeyin ateşli özlemi yatıyor. Dolayısıyla, bu yalnızca gerçekleşmesi gereken devresel değişimlerden ötürü değil, yalnızca fiziksel bir düzeyde değil, sizin onu yaratmakta olduğunuzdan da ötürüdür. Bunun çok-boyutlu bir değişim olduğunu söyleyebiliriz. İnsanlığın gönlündeki değişimler gerçekleştikçe, bu değişimler öylece evreninize yansımaktadır. Keza diyebilirsiniz ki, Dünya denen Tanrıçanız da yeniden dirilmekte olan Anka Kuşu olacaktır. Büyük bir felaket ve yıkım gibi görünen şeyden, büyük Yerküre değişimlerinden, yeni bir Dünya doğacak. Tamam mı, sevgili dost? Anlıyor musunuz?

S: Evet, anladığımı sanıyorum. Buna ilişkin sezgilerim oldu, ama aklım ve mantığım bunu kavrayamıyor. Şuralarda (kalpte) bir yer onu fark edebiliyor.

P'taah: Evet, öyledir.

S: Bu sanki içte tümüyle insanlığın bir parçası olmak, ama insanlığın bir parçası olmak üzere dışa uzanamamak gibi bir şey.

P'taah: *(Çok müşfik)* Ah, dert de burada, öyle değil mi? Bu bütün insanlık için böyle, sevgili kadın. Ayrılığı ve yalıtıl-

mışlığı hisseden yalnızca siz değilsiniz. Buna insanlığın azabı deniyor. Gönlünüzdeki ateşli arzu sayesinde bu değişecektir. *(Hanım duygulanmıştır ve sessizce ağlamaktadır.)*

(P'taah şimdi çok alçak sesle ve yavaş konuşmakta ve onun sesindeki şefkat bütün dinleyenlerin yüreklerine işlemektedir.) Ve işte bu hepiniz için böyle, kendi kederiniz, kendi ıstırabınız, kendi korkunuz içinde, geçmişinizin ve diğer hayatlarınızın dehşeti içinde yalıtılmış olarak, siz gerçekten ışığın içine, kendi Tanrısal-ışığınızın içine doğru yürüyeceksiniz. Ve size söylemiştik ki ıstırabınız başka hiçbir türün taşıyıp da altından sağ çıkamayacağı kadar ağırdır. Size şunu hatırlatmak isteriz: Baktığınız her yerde insanlığın azabının yansımalarını gördüğünüz, ve her geçen gün daha da kötüleşir görünen dehşet verici evreninize baktığınız zaman, bunun, gerçekten, diğer olmakta olanların yalnızca karşı kutbu olduğunu bilin. Ateşli arzunuzla yaratmakta olduğunuz öylesine harika, öylesine olağanüstü, öylesine mucizevi bir şeydir ki ileride geri dönüp bu hayata, bu zamanlara, ve tarihinizin zamanlarına baktığınızda, hayretler içinde kalacaksınız. İnsanlığın bütün bunların gerçekte ne kadar basit olduğunu fark etmemiş olmasına çok şaşıracaksınız, çünkü sevgili dostlar, o zaman bileceksiniz ki aslında sizler Tanrı/Tanrıça'sınız.

Sahile vuran balinalar konusunda ise şunu söyleyebiliriz: Onlar insanlık için yüce birer aynadır. Yunuslara gelince, işte onlar insanlığı koşulsuz severler. Balinaların azabı gibi görünen durumu yargılamamak gerek. Onlar bunu sevgilerinden ötürü seçmişlerdir, ve onlar insanlığı yargılamazlar.

(Dinleyenler bir süre sessiz kalırlar, sonra genç bir kız konuşur:)

S: (K) Dünyada bugün neden o kadar çok kötülük ve nefret olduğunu merak ediyorum. Bu nereden geldi?

O neden her şeyi mahvediyor?

P'taah: Bakın, sizin kötü, yıkıcı olarak yargıladığınız şeyler her zaman vardı, fakat şimdi artık hiçbir şeyin gizli saklı kalamayacağı bir zamandır, böylece gezegeniniz üzerinde uyumlu olmayan, evrensel yasa ile uyum halinde olmayan durumlar yaratılmıştır ki siz onun bir "yaşam savaşı" olduğunu anlayabilesiniz. Şimdi, sizler tarihinizde "ölümüne savaş"ı anlarsınız. Halen olmakta olan ise bir "yaşam savaşı"dır. Sadece farklı sözcüklerle bile tüm görünüşün nasıl değiştiğini görüyor musunuz? Evreninizde her şey pozitif/negatif'tir. Eğer pozitif/negatif olmasaydı, evreniniz bu evreniniz olmazdı, ve elektrik ışığında olduğu gibi, pozitif şarj negatif şarjı kucakladığı zaman bu birleşme ışık yaratır ki şimdi bu oluyor, evreninizde. Negatif olan ve sizin kötü olarak yargıladığınız, aslında bugün daha güçlü değildir, fakat kuşkusuz o karşı kutbunu yansıtmaktadır, ki bu ışıktır. Hatırlamak gerekir ki insanlığın bilinci genişler ve ışığa doğru gelişirken, onun karşıtı olan da öylece yüzünü daha ve daha çok gösteriyor. İnsanlar kimliklerinden kaçıp saklanamayacaklarını anlamaya başlıyorlar. Hiçbiriniz. Kaçış yok, sevgili dostlar. Değişimi yaratmak için tek yolun kim olduğunuzu bilmekten geçtiğini idrak etmeye başlıyorsunuz. *Kendinizi bilin ve Tanrı'yı bilin.* Bu sizin kimliğinizden dışarıya, her yere yansır. Yıllar boyunca hükümetleriniz, dinsel kurumlarınız ve iktidar simsarlarınız bilgiyi gizlediler. Onlar insanlığı kontrol altında tutabilmek için gizli gizli çalıştılar. *(Birden çok dinamik ve güçlü bir ifadeyle:)* Artık bitti. Artık hiçbir şey gizlenemeyecek. Sizin iktidar simsarlarınız ancak siz izin verirseniz güç sahibi olabilecekler. İzin vermemenin yolu kendi egemenliğinizi ele almanızdır. Onlara bir şey yapmanız gerekmiyor. Hiçbir şeyi savaşarak, dövüşerek değiştirecek değilsiniz. Hiçbir şeyi baskı ve zorlama yoluyla değiştirecek değilsiniz. Siz onu ancak kendi hakkınızdaki anlayışı-

nızı, kendinize biçtiğiniz değer anlayışınızı değiştirmek suretiyle değiştireceksiniz. Kimliğiniz sizin güç kaynağınızdır - kim olduğunuzu bilmek.

S: Kim olduğumu nasıl bilirim? Onu nasıl bulabilirim?

P'taah: Kendi dışınızdaki bir kimseyi ya da bir şeyi yargıladığınız her sefer, bakın ve bilin ki o sizin bir yansımanızdır. Böylece, siz kim olduğunuzu bileceksiniz. Bu, kendinizi yargılamak değildir, sevgili dost. Sadece *bilmektir*. Kendinizi kabul etmek, kendinizi sevmek, ve sizin aslında parlayan bir ışık olduğunuzu, ve hiçbir şeyin size zarar veremeyeceğini bilmek. Gerçekten sevgilisiniz.

(Genç kız sessizce ağlamaktadır.)

Kendinizi, siz olanı sevdiğinizde evreninizde değişimi yaratacaksınız. Evreniniz size tâbidir, sevgili insanlar. Siz hiç kimseden ya da hiçbir şeyden ayrı değilsiniz. Hiçbir düşünce bütünden ayrı değildir. Sizin dışsal haliniz içsel halinizi yansıtır. Hiçbiri ayrı değildir. Sizin kötü olarak yargıladığınız sadece bir yansımadır. Eğer sizin parçanız olmasaydı, onu nasıl algılayabilirdiniz ki; fakat şunu da bilmek gerekir ki siz öylesine olağanüstü güzel olan bir şeye baktığınızda, işte o da sizsiniz.

S: (K) Ben kendimi modern bir kadın gibi hissediyorum, fakat geçmişin o "parlak zırhlar içindeki şövalyeyi bekleyen iyi bakire" efsanesi içine düştüm gerisin geri. O, on-yirmi yıl ya da bir ömür boyu şövalyesini bekler. İşte ben de öylece, hiçbir şeyi yönlendirmeme kararı aldım, bu ömrümün sonuna dek bekâr kalmam demek olsa bile.

P'taah: Sevgili bayan, parlak zırhlar içindeki şövalye SIZSINIZ. O olduğunuzu anlıyor musunuz? Hepiniz beyaz atı üzerinde çıkıp gelecek harika sevgiliyi bekliyorsunuz, fakat o beklediğiniz SİZSİNİZ. İşte bunun için size hep söyle-

yip durduk, kendinizle bu harikulade aşk ilişkisini yaşadığınızda, nasıl olur da her kim olursa olsun size aşık olmaz? Bu demektir ki aşk ilişkisi ihtiyaçtan ve çaresizlikten doğmaz. O, hükümranlık ve saygınlık, dürüstlük ve bütünlük içinde doğar, ve bilin ki hiçbir şey ve hiçbir kimse size zarar veremez, çünkü siz kendinize zarar veremezsiniz, gerçekten. Durum böyle ise, korkulacak bir şey yoktur. O zaman siz sahiplenmeksizin sevebilirsiniz.

S: Benim belli bir erkeğe karşı hissettiğim sevgide kıskançlık ve sahiplenme duyguları yok. Özlem yok, bağlılık yok, o öylece orada. Benim için aşk aynı zamanda şehvet ve tutkuyla da bağlantılı.

P'taah: O aynı zamanda ıstırapla da bağlantılıdır, hepiniz için sevgi ıstıraba eşittir. Bu kalıp sadece bu hayatınıza değil, fakat diğer hayatlarınıza da aittir. Sonra sizin ilişkiler hakkındaki inanç yapınız da vardır. Kendinizi gerçekten sevdiğiniz zaman, "aşk ilişkisinin" tüm anlamı değişecektir. Gerçekten bileceksiniz ki evreninizin merkezî güneşi sizsiniz. Öyle olsun.

S: (K) Her şeyin enerjisi var, öyleyse biz başkalarına ait eşya ve objelerle döşenmiş bir yerde ya da mutsuz bir ortamdan getirdiğimiz eşya arasında yaşarken, bu objeler o mutsuz titreşimleri kendileri ile birlikte getirirler mi? Evimde çocukluğumdan ve eski evliliğimden kalma bazı şeyler var. Bunlar beni etkiler mi?

P'taah: Bu sizin çocukluk ve evlilik hayatınıza ait duygularınıza bağlıdır. Bu duygular çoğunlukla pek sevinçli olmadıklarından, diyeceğiz ki, siz mobilyalarınızı ve diğer objelerinizi şimdiki arzularınızla uyumlayabilirsiniz.

S: Onların beni duygusal bakımdan "şimdi" yerine geçmişte tuttuklarını düşünmüştüm.

P'taah: Yalnızca buna izin verdiğiniz takdirde. Siz bir

güç-santralisiniz, sevgili bayan. Siz realitenizi kendiniz yaratıyorsunuz. Enerji o denli katı, değişmez bir şey değildir.

S: Bu kolay görünüyor.

P'taah: Oh, kolaydır. Onun sizi nasıl etkileyebileceğini anlıyor musunuz?

S: Genişletebilir misiniz?

P'taah: Siz, geçmişiniz denilen bir başka yaşam süresine ait objelerle yaşarken, ve o geçmiş mutlu geçmemişse, o zaman kendinize gerçekten daimi bir anımsatıcı veriyor olabilirsiniz, çünkü anılar da enerjidir. Böylece enerjide değişim yaratabilirsiniz. Onu kabul ve tasdik edin. Onu hizaya getirin.

S: Evet, bunu yapabilirim. P'taah, siz geçen hafta görünmez mürekkeple kalplerimize yazı yazdığınızı da söylediniz. Bu neden?

P'taah: Bilgeliği kalplerinize nakşetmek istediğimi söyledim, ki onu unutmayasınız, size söylediklerimi işitesiniz diye. Fakat, dedim, görünüşe göre onu herhalde görünmez mürekkeple yazıyorum, çünkü beni işitmiyorsunuz. Biz sizin hiçbir şeyi işitmediğinizi söylemiyoruz, sevgili dostlar.

S: İşitmemizi engelleyen şey nedir?

P'taah: Sizin kendi sınırlamanız. Sizin kendi inanç yapılarınız. Sizin kendi hakkınızdaki sınırlı anlayışınız. Haklı olma arzunuz. Yanlış olma korkunuz. "Elde edememe" korkunuz.

S: Teşekkürler, P'taah, anladım.

P'taah: Biliyor musunuz, tüm bu celselerde söylenmiş sözlerin hepsi gerçekten en basit kavramları ve fikirleri içermektedir. Ama bakın, siz onların karmaşık olmalarını istiyorsunuz. "Eğer onlar karmaşık değilseler, nasıl oluyor da onları daha önce anlamamış bulunuyoruz?" diye düşünüyorsunuz. Sizin bütün öğretilerinizde karmaşıklık ve gizlilik

olagelmiştir. Böylece, biz sizlere hitap ederken, diyorsunuz ki "Hayır, bu bu kadar basit olamaz."

O ne kadar basittir. Evrenin bütününde yargı yoktur. Sizin Tanrı olarak tanımladığınız, sizi yargılamaz. Tanrı/Tanrıça enerjisi sadece VAR'dır ve siz de öylesiniz. Eğer kendinizi severseniz, evreninizi değiştirebileceksiniz. Azabı vecit haline dönüştürebileceksiniz, BİRLİĞİ ve ayrılıkta olmamayı bilebilmeniz için. Dolayısıyla size reçeteyi vermiş bulunuyoruz. Evrende ayrılık yoktur. Siz herhangi bir şeyden ya da herhangi bir kimseden ayrı değilsiniz. Tüm bilgi sizin içinizde yatıyor. Sizin moleküler yapınız evrenlerin bir yansımasından ibarettir sadece. Size çoğul-evrenlerin bir makro-molekülü olduğunuzu söyledik. Bütün her şey sizin içinizdedir. Kim olduğunuzu bilin, o zaman Tanrı'yı da bileceksiniz, çünkü siz O'sunuz. "Eğer" yok, "fakat" yok, "belki" yok; o sadece VAR'dır ve ŞİMDİ'nin VAROLUŞU içinde onu bilebilirsiniz.

Size söylemiş olduğumuz her şey basittir, sadedir ve o sadelik içinde çoğul-evrenlerin bilgisi yatar, çünkü siz çoğul evrenlersiniz, sevgili insanlar. Ayrılık yoktur. Ayrılık YOKTUR. Siz aslında HER ŞEYSİNİZ.

Siz nasıl olur da bolluktan yoksun olabilirsiniz ki? İçinizde her şeye sahipsiniz. Siz nasıl rahatsız ve hasta olabilirsiniz ki? Siz O'SUNUZ.

Bu bir peri masalı değil. Gizli ve saklı olan şimdi ortaya çıkarılacaktır. Eğer bu bir peri masalı ise, o zaman, kuantum fizikçileriniz peri masalları yerine bilim-kurgu kitapları okumalıdırlar. Şimdi artık bilim adamlarınızın, insanlara ayrılıkta-olmadıklarını anlamaları için yardım etmelerinin zamanıdır, çünkü sizin kültürünüzde bilim yasa haline gelmiştir. Eğer bilim adamlarınız ayrılık olmadığını söyleyecek olurlarsa, eğer benim söylediklerimin hepsini onlar söyleyecek olurlarsa, o zaman "bizim haklılığımız zorunlu olur."

Görüyorsunuz ya, sevgili dostlar, kaçış yolu yok. Bir za-

manlar bilim adamlarınız ve entelektüelleriniz Ruh'tan yüz çevirip, "Onu kanıtlayamazsın. Bu bir safsatadır," derlerdi.

İşte, nasıl olduğunu görüyor musunuz? Şimdi ise bilim adamları "Çıplak gözle görülebilenlerden daha fazlası var, ve tayfın içerdiğinden daha fazlası var," diyorlar. Böylece, şu veya bu yoldan, sizi oraya götüreceğiz.

Pekâlâ aziz dostlar, vakit tamam oldu. *(Ev sahiplerine:)* Teşekkürlerimizle, sevgililer.

Sevgili dostlar, bir şeyler YAPMAK değil. *Yapılacak bir şey yoktur*. Ne geçmiş, ne gelecek vardır, sadece ŞİMDİ. İşler sizin için biraz çetinleştiğinde, bu anın sizin için nasıl olduğunu sevinçle ve gönül ferahlığıyla düşünün. Hepinizi çok seviyorum. Sevgiyle ilerleyin.

İyi akşamlar.

Bölüm 14

ONDÖRDÜNCÜ CELSE

8 Nisan 1992

P'taah: İyi akşamlar, sevgili dostlar. Hepinizi yeniden görmek sevinç verici. Bu akşam, denilebilir ki, bir toparlama, bir özet olacak. Aranızda bu deneyimi yeni yaşayanlarınız bütün o harikulade bilgelik sözlerini okuma olanağı bulacaksınız; ve okurken, onları zihninize alabileceksiniz, daha da önemlisi, gerçeğin titreşimlerinin gönlünüzü doldurmasına izin vermiş olacaksınız. Bu gelecek günlerde, hepiniz kendiniz için harika dramlar yaratacaksınız; ve biliyorsunuz, bu büyük bir iş değil. Hatırlamanızı istiyoruz: bu değerli ve harika hayat tümüyle sizindir. Onu siz yarattınız. Onu siz seçtiniz. Öyleyse, hepinize düşen şey, hayata içtenlikle, tüm kalbinizle dalmaktır. Şimdi hepiniz o mutluluk denilen, sevinç denilen, huzur denilen uçucu-kaçıcı şeyi kovalıyorsunuz. İşte elbette ona sahip olabilirsiniz, eğer bu sizin arzunuzsa, fakat şu da bilinmelidir ki siz onun karşıtı olan uyumsuzluğu, acıyı ve ıstırabı da yaratırsınız. Fakat sevgili insanlar, siz içte gizli mücevheri bulabilmek için onları yaratırsınız.

Şimdi, biz birtakım boş hayallerden söz etmiyoruz. Hayatı o kadar ciddiye almak gerekmiyor. Hayat, onun keyfini, sevincini yaşamak içindir. Ve siz o anlardan geçerken ve kendi kendinize: "Benim bu lanet yerde ne işim var?" diye

sorarken, bilin ki onu yaratan sizsiniz. Dengeyi gözetmeniz için ısrar ediyoruz. Sizin kötü olarak yargıladığınız, hayatınızda arzu-edilmez olarak yargıladığınız, çok arzu-edilir olarak yargıladığınızın karşı kutbudur. Ve siz bir adım geri çekilebildiğiniz, kutupsallığı görebildiğiniz zaman her ikisini de kucaklayabilirsiniz, uyumu ve uyumsuzluğu. Her şeyin geçerli olduğunu, her şeyin Tanrısal öze sahip olduğunu, aksi halde mevcut olmayacağını bilmek. Bu çok basittir, gerçekten çok basittir. Hayatınız kesinlikle sizin yaratımınızdır.

Düzeltilecek, onarılacak hiçbir şey yoktur. İstediğiniz değişimleri sadece şimdi'yi, mevcut durumu kucaklamak suretiyle yaratabilirsiniz. Acıdan kaçmak, incitilemez, etkilenmez hale gelmek, başınızı kuma gömmek, acı içinde yaşamıyormuşsunuz gibi rol yapmak, hayatınızda size ıstırap veren hiçbir şey yokmuş gibi davranmak ancak acıyı yaratan şeyleri size çekmeye devam edecektir.

Siz öylesine güzelsiniz, siz öylesine güçlüsünüz ve böyle olduğunuzu bilmenizi biz coşkuyla arzu ediyoruz. Hayatınız sade olsun, benim güzel insanlarım. Sevinç ve kahkahaya yönelin, ama işler sizin olması gerektiğini düşündüğünüz gibi olmadığı zaman ondan da azami şekilde yararlanın. Eğer öfkeli olacaksanız, öfkeli OLUN, eğer kederli olacaksanız, kederli OLUN, fakat *onu bütün gönlünüzle yapın,* ve bundan bıktığınız zaman, bunun da pekâlâ olduğunu bilin. Bütün gerekli olan, sizin duyguyu hissetmenizdir, hepsi bu. Pekâlâ sevgili dostlar, bazı sorularınız olacak.

S: (E) Bize ekin tarlalarında bir gecede oluşan dairesel şekillerden söz edebilir ve bunların kaynağını açıklayabilir misiniz?

P'taah: Hayır. *(Dinleyicilerin çoğu, P'taah'ın esas "dönüşüm" konusunun dışına çıkma yolundaki herhangi bir girişimi dikkate almama konusundaki sarsılmaz tavrını bildik-*

lerinden onu canı-gönülden alkışlar.) Onu siz yapacaksınız.

S: Bunu beklemeliydik. Ama yine de, yeni bir şekil belirmeye başladı, yürek biçiminde, ve merak ediyorum, bu şifreli şekiller acaba Pleiadesliler'in işi mi diye. Bunu keşfetmeyi tümüyle bize mi bırakıyorsunuz?

P'taah: Oh, bu uzun zaman almayacak. Şu anda tarlalarınızda oluşan bu şekilleri sadece çok hoş şekiller olarak kabul edebilirsiniz. Ve siz onları öyle kabul ettikçe, onların insanlığın içinde fikirler canlandırdığını fark edeceksiniz. Keyfinizi bozmak istemeyiz, sevgili insanlar. Gerçekten bunu yapmayacağız, ama sorunuz için teşekkürler, aziz dost.

S: Şunu da ilave edebilirim, bu tarlalarda bir gecede beliren büyük boyutlarda geometrik şekiller, daireler Tully* bölgesinde başlıyor.

P'taah: Çoktan başlamıştı, sevgili dost. O yeni değil. Size önce de söyledik ki kıtanızın bu yöresi** uzaylı kardeşlerinizin ziyaretleriyle kutsanmış bir yöredir.

S: Şu halde, maddi taşıtların toprakta bıraktığı izlerden mi, yoksa bilinç gücü tarafından resmedilmiş desenlerden mi söz ediyoruz?

(Dinleyenler, adamın bu soruları sormadaki ısrarını iyice fark ettiklerinden, bir kez daha kahkahayı koparırlar.)

P'taah: Buna çok-boyutlu bir yanıtın ne olacağını düşünürdünüz, dostum?

S: Bu çok-boyutlu varlıkların, bizim uyumlanabileceğimiz bir operasyonunun işaretleri olabilirdi pekâlâ.

---

* Kuzey Queensland'da Cairns'in güneyinde bulunan ve başlıca geçim kaynağı şeker kamışı olan küçük bir kasaba.

** Bu yöre Avustralya'da tropikal Kuzey Queensland'dır, özellikle Tully ile Cooktown arasını ve Büyük Barrier Reef'i içine almaktadır. Medyum aracılığı ile bilgi veren St. Germain'e göre, "BermudaÜçgeni" olarak bilinen alan, boyutlararası bir geçit olarak "kapanmış" bulunuyor. Bermuda Üçgeninin yerini alan yöre şimdi Büyük Barrier Reef'dir.

P'taah: Oh, ne kadar olağanüstü, gerçekten. Teşekkürler, sevgili dost.

S: (K) Bana söyleyebilir miydiniz lütfen, Pleiadesliler nasıl beslenirler?

P'taah: Biliyorsunuz, biz gerçekten burada Pleiadesliler'i konuşmak için bulunmuyoruz, tatlı dostum. Biz insanlık hakkında konuşmak için buradayız. O çok daha önemli. Biz burada, gönül eğlendirmek için değil, siz kim olduğunuzu bilesiniz diye bulunuyoruz.

S: Bunun karşılıklı bir şey olması gerekmiyor mu?

P'taah: Zamanı geldiğinde, sadece Pleiadesliler hakkında değil, fakat başka yıldız sistemlerindeki varlıklar hakkında da bilgi sahibi olacaksınız. Bakın, daha önce pek çok defa söyledik ki, insanların üçüncü yoğunluktan dördüncü yoğunluğa geçiş olarak kabul ettikleri şeyin bu sınırlı bilinç halinizde size tarif edilmesi mümkün değildir. Ve böylece, biz sizin düşünüp kim olduğunuzu bilebilmenizi sağlayacak şekilde sizinle konuşma yönünde bir yönetim-kurulu kararı aldık. Çünkü, sevgili bayan, kendinizi bildiğiniz zaman bütün soruları yanıtlayabileceksiniz. Tamam mı?

S: (K) Peki, sizin bildiğiniz her şeyi bilmeyi nasıl başaracağım?

P'taah: Evrensel bilgeliğe nasıl ulaşabilirsiniz? Kim olduğunuzu bilin. Çünkü BÜTÜN bilgi sizin içinizde mevcut. Bütün bilgi, gerçekten.

S: Geçen defa dediniz ki birinin bir diğerini yargıladığı her sefer, o diğeri bir yansımadır. Hepsi bu kadar mı, kendimi tamamen bilmem için?

P'taah: Bu şaşılacak derece basit değil mi?

S: Evet. Hepsini hemen şimdi bilmek istiyorum.

P'taah: Bu konuda yalnız değilsiniz, aziz dost. Bütün insanların gönüllerindeki özlemdir bu, şimdi bilmek, ve böyle-

ce bunun şimdi gerçekleşmesi mümkündür. Bunu bir göz açıp kapayıncaya kadar yapıvermeniz mümkündür, fakat pek olası değildir. Bakın, sevgili dostlar, siz hayatınıza, şu andaki haliyle tümüyle aşıksınız, çünkü onu heyecan verici buluyorsunuz. Bütün dramı ile, bütün özlemleri ile, bütün acıları ile -o harikulade bir tiyatrodur. Ve onu aslında tümüyle sizin yaratmış olduğunuzu kabul ve tasdik ettiğiniz, bunun sorumluluğunu aldığınız zaman, işte o zaman kendi hayatınızın sorumluluğunu gerçekten üstlenmiş olacaksınız; o zaman gerçekten, dramınızda ufak bir değişiklik olacak. Azar azar. Ve siz ilişkiler batağından çıkarak, ilişkide uyuma, yani gerçek ilişkilere doğru tekâmül ettikçe, o zaman gerçekten bileceksiniz ki bu sizin kendinizle olan durumunuzun nihai yansımasıdır. Ve size hatırlatalım ki dışınızda sizin bir yansımanız olmayan hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey. Siz evreninizin merkezî güneşisiniz. İşte budur öykünün başlangıcı ve sonu. Siz evreninizin merkezî güneşi olduğunuzu anladığınızda, her şeyi içinizde taşıdığınızı, bunun sizin sorumluluğunuz ve sizin yaratımınız olduğunu bildiğinizde, başkaları hakkındaki yargınızın mutlak şekilde sizin kim olduğunuzu yansıttığını kabul ve tasdik ettiğinizde, işte o zaman gerçekten harikulade bir değişim yaratacaksınız. Bu, bu kadar basittir.

S: (K) Sevgili P'taah, ben bir mücevher keşfettim. Sizin "kalbinizin şakımasına yol açan şeyi yapın," yolundaki öğüdünüz çoğu zaman benim o anda ne yapmakta olduğumu kontrol etmeme neden oluyor. Böylece, neyin kalbimin şakımasına neden olduğunu keşfetmeye çalışıyordum. Bazen geçici bir haz ya da heyecan duysam bile, bunun gerçekten kalbimin şakımasına yol açan bir şey olmadığını fark edebiliyordum. Sonunda, hiçbir şeyin kalbimin şakımasını "sağlamadığını" keşfettim. Kalbim şakır ya da şakımaz. Eğer şakıyorsa,

koşullar ve engeller her ne olursa olsun, şakır. Şakıma bir başka tonda olabilir, fakat her ne olursa olsun, o şakır.

P'taah: Görüyorsunuz ya sevgili insanlar, sizler kalp, gönül tutkunları haline geliyorsunuz. Çünkü kendi içinizdeki değişim-dönüşümü yaratırken, şu kim ve ne olduğunuzu keşfetme serüvenini yaşarken, siz kendinizle bu harikulade aşk ilişkisini yaşamak üzere açılmaya başlarken, bundan gayrı hiçbir şey yeterince doyum verici değildir. Bu zamanda birçok insanın bir başkasıyla teke tek bir ilişki içinde olmamasının nedeninin ne olduğunu sanıyorsunuz? Çünkü birçoğunuz gerçek BENLİĞİ arayış çabaları içindesiniz, daha büyük bir farkındalığa ulaşmak için. Dünyanızda yeni keşifler yapmak başınıza gelen en heyecan verici şey olmuştur, ve size şunu söyleyeceğiz: Keşif yolculukları azalmayacak. Biz gerçekten büyük değişimler çağına girerken, gündelik yaşamınız içinde yapmakta olduklarınız uyumlu bir değişim için hazırlık aşamasını oluşturmaktadır. Kendinizi bu zamanda ve bu yerde yaratmış olduğunuz için sizler gerçekten harika varlıklarsınız -gerçekten harikasınız. Biz bir falcı değiliz ve sizin geleceğiniz varsayılan şey hakkında konuşuyor değiliz, fakat şimdiye dek fark etmiş olabileceğiniz gibi, hayat denilen karnaval içinde siz çok hoş ve heyecan verici bir gidiştesiniz. Öyle ki size büyük bir tarafsızlıkla şunu söyleyebilirim, hepinize gerçekten saygım var. Ne kadar önemli olduğunuzu gerçekten anlamıyorsunuz -tek tek her biriniz, çünkü kendinizi küçük ve önemsiz görmek sizin hayatınızda, sizin kültürünüzde yer etmiş. Kimse size gerçekten ne kadar harikulade olduğunuzu, ne kadar güçlü olduğunuzu ve her birinizin evreniniz için ne kadar önemli olduğunuzu hiç söylemedi. "Bir kişinin ne önemi olabilir ki?" diyeceğinizi biliyoruz. Siz "kurban" konumunda olduğunuz, "onlar bize böyle yaptılar" duygusu içinde olduğunuz zaman bu özellikle zordur. Haya-

tınızın sorumluluğunu üstlenmediğiniz sürece, her birinizin ne kadar önemli olduğunuzu anlamanız çok zordur. Eğer siz olmasaydınız -burada birçok düzey ile ilgili konuşuyoruz- evreniniz şimdi mevcut göründüğü hali ile mevcut olmazdı. O kesinlikle aynı evren olmazdı. Böylece, her biriniz enkarnasyonlarınızın ömür süreleri içinde hayatlarınızı, her nasıl ise, elinizden gelen en iyi biçimde yaşarken ne harika bir goblen dokuduğunuzu anlamıyorsunuz; hayat denilen harika bir goblen yarattığınızı. Harika bir goblen işlendiği, ve iplikler çekildiğinde ne olur, biliyorsunuz. O görünüm artık aynı tablo değildir, ve bu hepiniz için böyledir. Her biriniz eşi bulunmaz değerde bir mücevhersiniz.

S: (E) Her şeyin bir yansıma oluşu konusu ile bir sorunum var. Neye bakmakta olduğumu nasıl fark edeceğim? Çoğu zaman bir şey görüyor ve şöyle diyorum: Bunu ben mi yarattım? Ondan neyi öğrenmem gerektiğini nasıl anlayacağım? Söz konusu olan şey duygu mu?

P'taah: Yalnızca duygu vardır, sevgili dost. O size nasıl bir *duygu veriyor?* Siz aslında hayal-gücü ve duygusunuz. Başka hiçbir şey yoktur. Böylece siz yaratmış olduğunuz kendi dışınızdaki bir tabloya bakarken, şöyle demek gerek: "Bu nasıl bir duygu veriyor ve bunu daha önce ne zaman hissettim?" Böylece, tetiğin ne olduğunu öğrenmek gerek.

S: O kadar çok duygu ortaya çıkıyor ki. Bu her şeyin aynı anda meydana çıktığı çok özel bir zaman mı?

P'taah: Kesinlikle. İçinde bulunduğunuz zaman budur, ve bu gitgide daha çok böyle olacak. Siz kalbinizi açma ve incinebilir hale gelme ve duygularınızın akışına izin verme akıllılığını gösterdikçe, sizin daha büyük Benliğiniz şöyle diyecek: "Aferin sevgili, şimdi de şu nasibi dene bakalım." Yani, diyeceğimiz o ki gerçekten hiçbir kaçış yolu yoktur. Siz bir kere trene adım attığınızda, artık siz Yükselişe varıncaya

dek o durmayacaktır.

S: (K) P'taah, geçen defa bana kadınlığımın açılıp gelişmesi döneminde olduğumu ve istediğim kadar uzun sürece ona sahip olabileceğimi söylediniz. Bu konuda daha çok şey bilmek isterdim.

P'taah: Neyi bilmek istiyorsunuz? Bu sizin hayatınız - bu sizin seçiminiz. Onu yaşamaya bakın.

S: Bunun ne anlama geldiğini, ne içerdiğini tam anlamış değilim.

P'taah: Pekâlâ, sevgili dost, hayatınızı yazmakta olan bizzat sizsiniz. Ve siz açılıp gelişmekte, olgunlaşmakta olduğunuzu biliyorsunuz. Kendi potansiyelinizi -içinizdeki BEN OLAN TANRI'yı- idrak etme yolundasınız; siz Tanrı/Tanrıça 'yı bilme yolundasınız. Yani, bu bir izin verme meselesidir ve biz size boşluğu, Tanrıça'yı kucaklamaktan söz etmiştik. Buna izin verme, teslimiyet, incinebilir oluş denir. Yani: "Ben buyum" demek, hayal gücünüze, duygularınıza izin vermek. Duygunun kaynağına -ki ona yaratıcılığın "derin boşluğu" denir- vardığınızda, korkulacak hiçbir şey bulunmadığını anlamak.

S: Bu doğru olamayacak kadar güzel görünüyor.

P'taah: Sevgili dost, biz sizi aldatıp avutmayız. Biz peri masalları anlatmıyoruz.

S: Hayır, elbette bunu biliyorum.

P'taah: Ve biz size bunun şöyle ve şöyle olduğunu anlatırken size karşı dürüst davranıyoruz. Eğer inanmamayı tercih ederseniz, bu sizin hakkınızdır. Eğer herhangi bir zamanda size söylediklerimizin doğru olmadığını hissederseniz -öyle olsun. O zaman demektir ki o sizin gerçeğiniz değildir ve buna da pekâlâ.

S: Ben bunu demek istememiştim.

P'taah: Biliyorum. Peki, bilinecek başka ne var , sevgili

kadın? Sevinçle ilerleyin -bu sizin hayatınız.

S: Demek oluyor ki sınırlamalar yalnızca benim kendime koyduğum sınırlamalardır.

P'taah: Aziz dost, tüm insanlık için tek sınırlama sizin sınırlı inanç yapılarınızdır. Ve sizin ile kudretli Tanrı/Tanrıça'nız arasında duran tek şey onlardır. Sizin alabildiğine güçlü olduğunuzu söylerken biz boş gevezelik etmiyoruz. *Sizin olamayacağınız hiçbir şey yoktur.* Sizdeki potansiyel huşu vericidir. Sizin yüceliğiniz bu zamanda hayal edilemez. Siz gerçekten kudretli varlıklarsınız. Eğer öyle olmasaydı, niçin gelecektik ki?

S: (E) Bu güç ve kudret acaba bir başkasının kaybı pahasına mı oluyor?

P'taah: Sevgili dost, biz kazan-kazan (herkesin kârına olan) durumunu sizlere uzun uzun anlatmadık mı? *Bu gücün insanlar üzerinde güç kullanmakla hiçbir ilgisi yoktur.* Onun sizin TANRI olma gücünüzü bilişinizle ilgisi vardır, çünkü siz busunuz, öyleyse bu konuda konuşmayalım. Kazan-kaybet durumu Tanrısallık durumu değildir, o korku ile bağlantılı bir durumdur.

S: Bir hafta önce kendimde o zamana kadar hissettiğimden daha fazla bir güç hissettim, ve bunun bir başka kimsenin zararı pahasına olduğuna inanıyorum, ama bundan dolayı rahatsızlık duymadım, kendimi yine de iyi hissettim. Bu durum da pekâlâ mıdır?

P'taah: Her şey geçerlidir. Yargı yoktur. Size bunu da defalarca söyledik. Ben sizin doğrunuzu ya da yanlışınızı yargılayan, cennetteki sakallı Tanrı değilim. Niçin bana soruyorsunuz -ben sizin yargıcınız değilim.

S: Ben sadece teyit almak istemiştim.

P'taah: "Alçak herif" olmak istemiyorsunuz, öyle mi?

S: Doğru.

P'taah: Pekâlâ, size bir şey söyleyeceğim, sevgili dost. Siz bir "alçak herif" olduğunuz olgusunu kucaklayamadıkça, aynı zamanda Tanrı olduğunuzu da asla bilemeyecekseniz. Çünkü siz hepsisiniz. Hepiniz HER şeysiniz. Eğer öyle olmasaydınız, bir başkasındaki "alçaklığı" asla tanıyamazdınız. Bu sizin bilincinize gelmezdi. Siz her şeysiniz. Eğer siz bir "alçak herif" olmayı arzuluyorsanız, ve eğer bu anda öyle olmaktan sevinç duyuyorsanız, bu pekâlâ geçerlidir. Ama bakın, siz sevinç duyarken eğer o sevincin içinde korku varsa, o sevinç dağılıp gidecektir. Hayatlarınızı günbegün yaratışınız tam da böyle olmuyor mu? Yoksa neden her zaman sevinç içinde yaşamayasınız?

(Yumuşak bir sesle:) Şimdi bir ara vereceğiz. Kısa bir süre için sessiz kalmanızı rica ediyoruz.

(Aradan sonra:)

P'taah: Evet sevgili dostlar, sorularınızı sorabilirsiniz.

S: (E) P'taah, siz bir falcı olmadığınızı söylüyorsunuz. Bunu yapamadığınızdan mı, yoksa istemediğinizden ötürü mü?

P'taah: Doğrusu, olası realitelerin -ki siz onları geleceğiniz olarak görüyorsunuz- katı kalıplar içine sokulmasını arzu etmiyoruz. İnsanlık, inanç yapıları ile ve kaçınılmaz olduğunu saydıkları ile yeterince sınırlılık içinde bulunuyor zaten. Hayatınızda sağlığınız bakımından, ölüm olarak adlandırdığınız olgu bakımından, değişmez bilimsel yasa olarak anladığınız ama gerçekte öyle olmayan kabuller bakımından kaçınılmaz olduğuna inandığınız şeylere bir bakın. Anlıyor musunuz? İşte, biz Yerküre değişikliklerinden söz ettiğimizde, bir anlamda, elbette sizin geleceğiniz ve gezegeninizin geleceği olarak kabul edilen durumlardan söz ediyoruz. Bununla birlikte, bu gelecek devresel bir değişimdir. Onu nasıl yaşayacağınız ise, bir bakıma, size kalmıştır. Anlıyor musunuz, sevgili dost? Böylece, sizlerin sınırsızlık üzerinde

odaklanmanızı arzu ediyoruz -onun gerçekten sınırsız olduğunu anlamanızı, geleceğinizi değiştirebileceğinizi anlamanızı. O katı, demirdöküm bir kalıp değildir. Ve biz kişisel geleceğiniz konusunda konuşacak değiliz, çünkü kendi realitenizi yaratma konusundaki gücünüzü anlamanızı ve olası realiteler hakkında bir anlayışa varmanızı arzu ediyoruz. Bu her nasıl olursa olsun, geçerlidir, gerçektir, rüya denilen, imgeleme denilen haller de dahil olmak üzere, öyleyse siz geleceğinizi arzuladığınız herhangi şekilde yaratabilirsiniz. Tamam mı, aziz dost? Siz sınırsızsınız.

S: (E) İnsan ufukta olası bir sorun ya da öğretici bir deneyim gördüğünde, kendini ona hazırlamanın en iyi yolu nedir, veya durum henüz ortaya çıkmadan önce onunla başedebilmek üzere huzur ve sükûn haline girmenin en iyi yolu nedir? Sorundan kaçmaya ya da onu bastırmaya çalışmıyorum, çünkü onun başını tekrar tekrar kaldıracağını biliyorum, fakat en iyi yaklaşımın ne olduğunu...

P'taah: Evet, onun ne olabileceğini düşünürsünüz? Bir durumun vuku bulmak üzere olduğunu gördüğünüzde ve kendi kendinize "Hmm, bu ne de güzel olacak," derken, bunun nasıl olduğunu düşünüyorsunuz?

S: Bu konuda kendimi gevşeterek, olaya elimden geldiğince soğukkanlı mı yaklaşmalıyım?

P'taah: Kendine hâkim ve soğukkanlı.

S: Onu geldiği gibi kabul etmek mi?

P'taah: Onu bizzat yaratmış olduğunuzu bilmeye ne dersiniz, ve bu razı olmak, izin vermektir. Razı, açık ve incinebilir olmak.

S: ... ve eğer bu acı veriyorsa, bunu da kendime itiraf etmek, öyle mi?

P'taah: ... ve korku içinde olduğunuz zaman, sevgili

dost, elleriniz içinde bir durumun olduğunu görebildiğiniz zaman şöyle demek gerek: "Bu durumu ben neden yarattım ve ben hangi şeyden korkuyorum?"

S: Ve neden korktuğumu kendi kendime açıklayabilirsem?

P'taah: O zaman bunun pekâlâ olduğunu söylemek, rıza halinde ve incinebilir olmak gerek, ve siz incinebilirlik hali içindeyken, gerçekten Tanrıça'yı ifade etmektesiniz.

S: Ve başka insanların bu durumu kendilerine göre yorumlamalarını kabul etmek.

P'taah: Bakın, bu onların öyküsüdür. O sizin sorumluluğunuz değildir.

S: Ve eğer yapılacak hiçbir şey bulunmadığını hissedersem, hiçbir şey yapmamak.

P'taah: Kesinlikle. Başkalarının duruma nasıl baktıkları onların kendi bilecekleri şeydir.

S: Sanırım, ben durumun hâkimi gibi görünmek istediğim bir konumda kendimi köşeye kıstırmışım ve bu yüzden, eylemsizlik hali pek uygun görünmüyor, fakat bu benim sorunum, öyle değil mi?

P'taah: Doğru, ve bu yetersiz olma korkusudur, öyle değil mi? Toplumsal bilinç, vb.

S: Bu çok kuvvetli, biliyorum.

P'taah: Doğru, hepiniz için. İzin vermek (razı olmak) ve şöyle diyebilmek gerek: "Dipte yatan neden korkudur. Ve ben değersiz görünmekten, yetersiz görünmekten korkuyorum, kontrolu yitirmiş görünmekten korkuyorum." Eh, korkmanız da pekâlâdır, fakat sonra korkuya dalmak, onun varlığına izin vermek gerekir, ve sonra püf, o bir duman gibi dağılıp gider. Ve işte orada, birdenbire kendi gücünüzün farkına varırsınız.

S: Öyleyse, bir başka deyişle, her sorunu kendimiz

yaratıyoruz, o belli duyguyu iyice hissetmek için, tek nedeni bu, ve onu bir kez hissettiğinizde ise, artık ona ihtiyaç kalmaz.

P'taah: Bir kez dersi öğrendikten sonra, sevgili dost, aynı durumu yeniden yaratmak gereksizdir, ve aynı öyküyü yeniden yaratacak olursanız, birdenbire fark edersiniz ki o artık size hiçbir şey ifade etmiyor. Hiç reaksiyon olmaz. O artık hiçbir şeydir.

S: Demek ki her ne yaratırsam, o sadece korkuyu ya da sevgiyi deneyimlemek içindir.

P'taah: Doğru.

S: Yalnızca bu, kazanılacak başka hiçbir şey yok, öyle mi?

P'taah: Başka ne var ki? Sadece duygu vardır, ve siz onu hissedebilirsiniz ya da duyguyu bastırırsınız. Ve siz korkuyu bastırdığınız zaman, acı duyarsınız, ve durumu yargıladığınız zaman acı denen direnci yaratmış olursunuz. Acının yargıdan gayrı bir nedeni yoktur.

S: (E) Toplumsal Bilinç -sınırlı düşüncelerimizle çevremizde inşa ettiğimiz bu beton duvar -siz kendi bulunduğunuz noktadan ona baktığınızda, bu duvarda küresel ölçekte bazı çatlaklar görüyor musunuz?

P'taah: Evet. Onlar kolayca görülüyor. Küresel olarak çok belirgin. Sizin gazeteleriniz, televizyonlarınız var. Dünyanızda günbegün neler cereyan ettiğini görüyorsunuz, sevgili dost, ve size daha önce de söyledik, bu hiçbir şeyin gizli saklı kalmayacağı bir zamandır. Peki, hiçbir şeyin saklanamadığı bir durumda ne olur dersiniz? İşte bu, toplumsal bilincin beton duvarında oluşan çatlaklardır. İnsanlık için bu durum kişisel düzeyde gerçekleşiyor, keza küresel çapta, hükümetlerinizde kurumlarınızda, dinlerinizde ve büyük mali yapılarınızda gerçekleşiyor.

S: (K) Sözlerinizi benim için çok güçlü buluyorum, özellikle bu gece. Sözleriniz bana hâlâ etrafta kendi fikrimi belirtmeden kedi gibi sessizce dolaştığımı fark ettirdi, ve ayrıca bunun korkunun kalıntılarından kaynaklandığını ve bu korkunun benim kendi gücümden duyduğum korku olduğunu da fark ettim.

P'taah: Doğru.

S: Ve şimdi, yanıtlayamadığım soru şu: "Kendi gücümden ne diye korkmam gerekiyor?"

P'taah: Sevgili dost, tarihiniz boyunca kadınlar güçleri yüzünden köleleştirilmiş ve zincire vurulmuşlardır. Kadınlar bu yüzden çok korkarlar, çünkü tarihinizde, bilgili ve güçlü kadınlar cezalandırılmıştır ve onlar bu yüzden ölmüşlerdir. Biliyorsunuz, siz doğduğunuzda, otomatik olarak kendi cinsinizin morfojenik rezonansı ile bağlantıya geçiyorsunuz, gezegeniniz üzerinde yaşamış olan bütün kadınların -veya erkeklerin- ve daha fazlasının. Yani, siz ayrı ayrı değilsiniz. Bu gezegen üzerinde bir kişinin başına gelmiş olan hiçbir şey yoktur ki diğer bütün kişileri etkilemiş olmasın. *Kendinize ve birbirinize yaptığınız bir şey zaman engellerini aşıp geçen dalgalar yaratır. Ondan etkilenmeyen hiçbir şey ve hiç kimse kalmaz.* Ayrılık yoktur, sevgili insanlar. Sizin katı bir kütle olarak hissettiğiniz, evreninizin geri kalan bölümünden ayrılmış gibi algıladığınız fiziksel yapınız bile ayrı değildir; sizin moleküler yapınız her an değişim ve değiş-tokuş halindedir. Siz nasıl ayrı ayrı olabilirsiniz, nasıl olur da Tanrı/Tanrıça'dan ayrı olabilirsiniz? Nasıl olur da gerçekte birbirinizden ayrı olabilirsiniz?

Bu aylar zarfında acınızdan söz ettik, insanlığın acısından, ve onun nasıl yansıdığından. Yine dedik ki siz güzelliğe ve sevince baktığınızda, o gördüğünüz de sizsiniz. Birisine baktığınız ve o kişinin çok güzel olduğunu düşündüğünüz, ve ona karşı hayranlıkla dolduğunuz zaman -kimi seyrettiğinizi

sanıyorsunuz? O sizsiniz! Ayrılık yoktur. Aldığınız her soluk bir birleşmedir. Bedeninize çektiğiniz her soluk Tanrısallıktır. Dışa verdiğiniz her solukta kendi Tanrısallığınızı evrene veriyorsunuz. Siz ayrı değilsiniz.

S: (E) Hepimizin Bir olduğumuzu söylüyorsunuz. Hepimiz "Yüzüncü Maymun Sendromu"nu işitmişizdir. Yani, bu demek midir ki bir kişi aydınlandığında, hepimiz aydınlanmış olacağız?

P'taah: Kesinlikle. İnsanlık morfojenik rezonans denilen ortak-bilinç ile bağlantı içindedir, böylece insanlık bir anlayışa vardığında, daha ve daha çok insan bu bilgiye sahip olacak. Bu bir enerji yaratır ve enerji herkesi etkileyen bir kütle haline gelir. Şimdi, bu elbet ki bireysel düzeyde işler, fakat siz Yüzüncü Maymun Sendromu'ndan söz ettiğiniz zaman, bu harika bir şey, çünkü bu şekilde yüzyıl önce insanların bilgisayar ve kristal teknolojisini anlamamış olduklarını anlayabilirsiniz. Çocuklarınız ise okula başladıklarında bunun nasıl olduğunu çoktan biliyorlar. Onların işin mekanik tarafını öğrenmeleri gerekse de, bu artık onların varlıklarının bir parçasıdır. Öyle değil mi? Sizin kültürünüzde insanlık otomobil kullanabilmektedir, dolayısıyla çocuklar onu nasıl kullanabileceklerini gerçekten biliyorlar. Ve işte gelecek bilgiler için de bu böyledir, sizler hepiniz insanlığın şeklini değiştirmek üzere titreşimi artırıyorsunuz.

S: Harika!

P'taah: Gerçekten öyle.

S: (K) Ben ve diğerleri teknik sorular sorduk ve siz onları yanıtlamak istemediniz, ve ben kimi zaman hüsrana uğradım; belki başkaları da. Farkına vardım ki siz o soruları yanıtlamayı reddedip, konuyu hep bize döndürdükçe, bu beni kendimle temasa geçmeye zorlamış oldu.

P'taah: Doğru. Bu böyle. Ve siz eğlenmek istediğiniz

zaman, ve siz teknoloji ve yıldız halklarının teknolojisi hakkındaki sorularınızın yanıtlanmasını istediğiniz zaman, belli bilgiler verecek başka varlıklar mevcuttur. Bu kesinlikle kısıtlı bir yanıt olacaktır ve o bir bakıma sizin merakınızı yatıştırmak için verilecektir, fakat bizim gerçekten söylediğimiz şu ki, aziz dost, yanıt *sizsiniz*. Siz. Eğer sizi ben yanıtlayacak olsam, sevgili insanlar, şu "geçiş" denilen şey hakkında, yıldız halkları hakkında, çok-boyutlu realiteler hakkında entelektüel bir anlayış sahibi olursunuz, fakat siz kafanızın içinde yaşıyor değilsiniz. *Yegâne önemli olan kalbinizdir*. Siz nesiniz? Siz bir titreşim frekansısınız. Siz gücünü Tanrısallıktan alan enerjisiniz. *Sizin realitenizi yaratan, duygu tarafından kucaklanmış olan imgeleme yeteneğinizdir*. İmgelediğiniz şeyi aynı zamanda hissettiğiniz zaman onu yaratmışsınızdır. Başka hiçbir şey yoktur. Öyleyse elbet ki yanıt SİZSİNİZ. Kendi gücünüzü nasıl bileceksiniz? Siz kendi egemenliğinizi nasıl bileceksiniz? Siz gerçek BENLİĞİNİZİN onuru içinde, ruh varlığınızın bütünlüğü içinde yaşamanın nasıl olduğunu nasıl bileceksiniz? Onu beyninizle bilecek değilsiniz. Onu aklınızla bilecek değilsiniz. Onu ancak kalbinizle, gönlünüzle bileceksiniz. Siz onu ancak incinmeye, etkilenmeye açık olduğunuz zaman bileceksiniz. Siz onu ancak: "Bunu ben yaptım. Bu benim hayatım. Onu ben yarattım. Ben kendini bu realite boyutunda ifade eden Tanrı/Tanrıça'yım, TÜM-VAROLAN'ım. Benim ayrı olduğum hiçbir şey ve hiçbir kimse yoktur," dediğiniz zaman bileceksiniz. Yanıt sizsiniz, sevgili insanlar. Başka hiçbir şey değil.

S: (K) Burada oluşumuz nedendir?

P'taah: Siz buradasınız çünkü öyle olmayı istediniz, fakat siz aynı zamanda Tüm-Varolan'ın bir rüyasısınız, Tanrı'nın bir rüyası. Görüyorsunuz ya, gerçekte tek bir yanıt yok. Gezegeniniz üzerindeki insanların sayısı kadar çok yanıt var, ve ondan da daha çok. Yani, siz o kadar uçsuz bucaksız-

sınız, çünkü sizler her realite boyutunu deneyimleyen çokboyutlu yüce varlıklarsınız. Ne var ki bu zamanda, bu boyutta odaklanmış bulunuyorsunuz ve bu harika bir şey. Bununla birlikte, bilinciniz bu küçük realiteden daha fazlasını içermek üzere genişleyebilir. Bu sizin potansiyelinizdir. Gerçekten.

S: (E) Gelecek için kararlar verme konusunda, sizin daima, "An içinde yaşayın," dediğinizi biliyorum, fakat öyle görünüyor ki biz yine de gelecek için plânlar yapma kapanı içine düşüyoruz.

P'taah: Bu pekâlâdır. Şimdiki an içinde bir karar aldığınız zaman, onu istediğiniz zaman değiştirebileceğinizi anladığınız sürece. Bu plân katı ve değişmez değildir.

S: Hayır, bunu anlıyorum. Fakat kalbimizin şu anda şakımasını sağlayacak şeyi yapmak ile, kalbimizi gelecekte şakıtacak olanı yapmak arasında bir çatışma var gibi; şöyle ki şimdi yaptığım küçük bir fedakârlık daha sonra kalbimin daha çok şakımasını sağlayacak gibi görünebiliyor, böylece şimdi fedakârlık yapmaya gönüllü oluyorum.

P'taah: Pekâlâ, sevgili dost, size şunu söyleyeceğim. Eğer yarın mutlu olmayı beklerseniz, bu her zaman yarına kalacak. Plânlar yapmak çok iyi, çok hoş. Anladığımıza göre bu iş böyle yürüyor, ve sizin parasal bir plânınız, öğrenim için bir plânınız, evlilik için bir plânınız var, vb. Buna bir diyecek yok. Sadece şunu bilmek gerekir ki bir şeylerin nasıl olacağı beklentisi içinde yaşıyorsanız, büyük bir düş kırıklığına da uğrayabilirsiniz. Eğer bir şeyin nasıl olabileceğine ilişkin bir beklenti içinde yaşıyorsanız, siz aynı zamanda, sayısız olasılıkları da kısıtlamış oluyorsunuz. Biz plân yapmayın demiyoruz. An'da yaşayın diyoruz, ve eğer bu an içinde siz: "Şimdi bir plân yapacağım," derseniz, bu pekâlâdır. Sonra ertesi gün, "planı tümüyle değiştirdim," dediğinizde, bu

da pekâlâdır. Buna an'da yaşamak denir. Bu, plânlar katı ve değişmez değil demektir. Ama, gelecekte mutlu olmak için bekleyip duruyorsanız, mutlu olmak için daima bekleyeceksiniz. Evlendiğim zaman mutlu olacağım, harika bir sevgilim olduğu zaman mutlu olacağım, bankada bir milyon dolarım olduğu zaman mutlu olacağım. Eh işte, siz bu fiziksel dünyadan göçmeye hazır olduğunuz zaman bile hâlâ bunları söylüyor olacaksınız. Anlıyor musunuz?

S: Evet, esas olarak anlıyorum. Bunu günlük yaşama aktarırsak, örneğin, bugün ben bütün gün dans etmek istiyorum. Yarın bütün gün dans etmek istiyorum, ve öbür gün ve bir sonraki gün de öyle.

P'taah: Dans etmek çok iyidir.

S: Her gün dans etmekle kendimi tembel olarak yargılayacağımdan mı korkuyorum?

P'taah: Korkuyor musunuz?

S: Belki de kendimi öyle yargılardım.

P'taah: Ve? Bunun, "para kazanmak için çok çalışmak zorundayım," diyen inanç yapınız ile de ilgisi olabilir mi? Ve, eğer çalışmazsam, insanlar serseri olduğumu düşünecekler," diyen inanç yapınızla? Bütün bunlar pekâlâdır, sadece onun farkında olun ve ona -hakkında çok konuştuğumuz- Toplumsal Bilinç denir. Bu tamamiyle geçerlidir. Eğer sizin inanç yapılarınız işinize yaramıyorlarsa, eğer onlar size sevinç getirmiyorlarsa, o zaman onları değiştirebilirsiniz.

S: Eğer o inanç yapılarının aksine hareket etmek yüreğinize sıkıntı verirse?

P'taah: O zaman onun ne olduğunu araştırıp bulmalısınız. Siz yaşam oyununu güvenlik içinde mi oynamak istiyorsunuz? Bugün uslu bir çocuk ol ki yarın sıkıntı çekmeyesin. Öyle mi? Buna ne denir? Tanrısal ödül ya da cezayı hak etmek mi? Eğer bugün yaptığınız bir seçimden ötürü yarın

mutlu olmayacaksanız, bu sadece sizin korkuyu kucaklayabilmeniz için yarattığınız bir küçük durumdur.

S: Şu halde, birisi kendini suçlu hissetmemek için bir şey yapıyorsa, bu yanlış bir tutum mu oluyor?

P'taah: Sevgili dost, o yanlış değildir. Yanlış diye bir şey yoktur. Sadece size pek o kadar iyi hizmet etmeyen vardır. Eğer kendinizi iyi hissetmiyorsanız, bunun nedenine bakın. Hepsi bu. Eğer kendinizi iyi hissetmiyor ve bir değişim yaratmak istiyorsanız, duygunuza başvurun. Bu öylesine basittir. Şimdi kimseniz, o olun. Yargı yoktur, kendi içinizden gayrı hiçbir yerde. Tamam mı? Gerçekten, bu çok basittir. Basit.

(P'taah, ev sahibine yaklaşır ve onu şefkatle alnından öper.)

Sevgili adam, bu zamanda yarattığın bu şey (bu celseler ve kitaplar) için sana gerçekten teşekkür ederiz. Bitirmedik, öyle değil mi? Daha gelecekler var. Bu anda değil, fakat tekrar elbette. *(Ev sahibesine:)* Sevgili kadın, teşekkürlerimizle, gerçekten. Sizinle olmak bir onurdu.

S: (Ev sahibi) P'taah, size ve Yönetim Kuruluna içtenlikle teşekkür ediyoruz.

P'taah: Sevgili dost, Yönetim Kurulu büyük bir sevinç içinde. Benim kalbimin şakımasını sağlayan sizlersiniz ve bu şekilde enerji alışverişi kıyaslanamayacak kadar harikulade bir şey. O sevinç veren bir ayrıcalık olmuştur ve bu bir veda değildir. Sizleri çok seviyorum.

(Tüm dinleyicilere hitapla:) Sizler sevilmeye değersiniz. Sizler bütün harikalara layıksınız. Sizler çok hayret verici ve görülmeye değersiniz. Hepinize teşekkürlerimi sunuyorum. Sevgili dostlar, ışığınız içinde ilerleyin. Sevinç içinde olun, gerçekten. Ve hoşçakalın.

MEDYUM HAKKINDA

Jani King, Yeni Zelanda'da doğup, orada eğitim gördü. Onun P'taah ile ilk teması 1947'de, ormandaki evinin yakınlarında gerçekleşti. İkinci bilinçli temas 1961'de gerçekleşti; bu tarihte P'taah, Jani'ye -1988'de bir başka medyum kanalıyla Saint Germain ile temas kurana dek- Jani için hiçbir anlam ifade etmeyen bilgiler verdi. 1961'den itibaren Jani, çeşitli ülkelerde şarkıcı, dansçı, bir eş, bir denizci ve gezgin, radyo yayıncısı, lokantacı olarak çalışarak, "*sıkıcı olmayan her işi*" yaptı. Bu süreçte olağanüstü tek şey, onun oldukça düzenli bir biçimde bir uzay gemisini görmesi, ve balinalarla ve yunuslarla kurduğu telepatik iletişimlerdi (ki deli gömleği giydirilip akıl hastanesine götürülmemek için bunlardan kimseye söz etmemişti!). Jani, 1980 yılında Avustralya'ya geldi ve şimdi "... 'hayaletlere' ve uzay gemilerine rağmen, kayalıkların ve yağmur ormanlarının bir insanın aklını başında tuttuğu" tropikal Kuzey Queensland bölgesinde yaşamaktadır.

P'TAAH

PLEİADES MESAJLARI/2

1991 yılının ikinci yarısında gerçekten olağandışı ve çok özel bir şey oldu. Avustralya'nın Kuzey Queensland sahilinin tepelerindeki bir evde bir grup insan on altı hafta boyunca, yıldız halkından birinin öğretisini dinlemek üzere düzenli biçimde toplandı: Pleiades Takımyıldızı'ndan P'taah'ın sevgi ve bilgelik dolu öğretisini.

İnsanlığın, huzursuz, korku dolu bir bilinç ve içimizdeki Tanrı'nın yadsınmasının insafsız etkileri yüzünden daha önce hiç olmadığı kadar gerilim ve ıstırap içinde yaşadığı bir dönemde, P'taah iletişimi bundan daha uygun bir zamanlama ile yapılamazdı.

P'taah, insanlığı ayrılıktan Bir'liğe geçirecek olan büyük değişime hazırlayan yüce varlıklardan biri. Onun medyum Jani King aracılığıyla verdiği, sınırsız bir sevgi, sevinç, yükseliş mesajı ve günlük hayata uygulanabilir bir somut bilgidir; her ne kadar bu bilgi insan realitesini oluşturan inanç yapılarını temelinden sarsacak olsa bile.

P'taah, insanlık ve Dünya gezegeni için gelecek olan yüce değişimlerden söz ediyor, o görüş alanımızı yaşam-dolu ve çok boyutlu bir evrene açıyor. O, İç Dünya halkından ve yıldız halkından (uzaylılardan) söz ediyor ve böylece bize asla yalnız olmadığımızı hatırlatıyor. Dahası, o bize, korkuyu sevgiye dönüştürmemiz, gerçekte kim olduğumuzu keşfetmemiz için büyük bir anlayış sunuyor. O, insanı hayatta kalabilme mücadelesi içeren bir bilince hapseden dogmaların ve kavramların prangalarını yumuşaklıkla eritiyor, ve tüm görünümlerin aksine, insanlık için muhteşem güzellikte bir kaderi ifşa ediyor.

Yıldız-halkının insanlara olan sevgisi P'taah'ın kendi sözlerinden daha iyi ifade edilemezdi:

Sizi yuvaya getirmek için her şeyi yapacağız!

AKAŞA®